

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

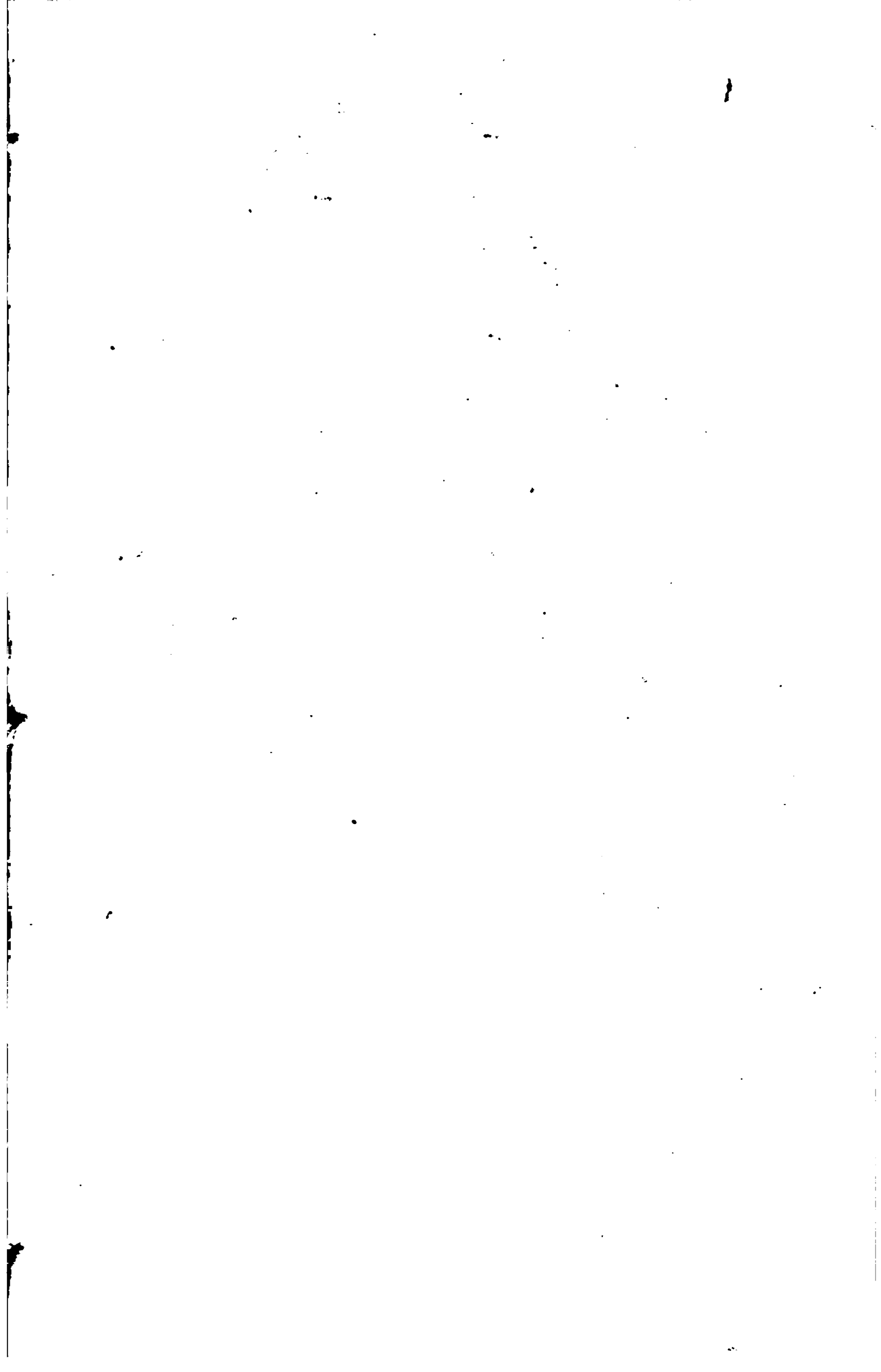
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

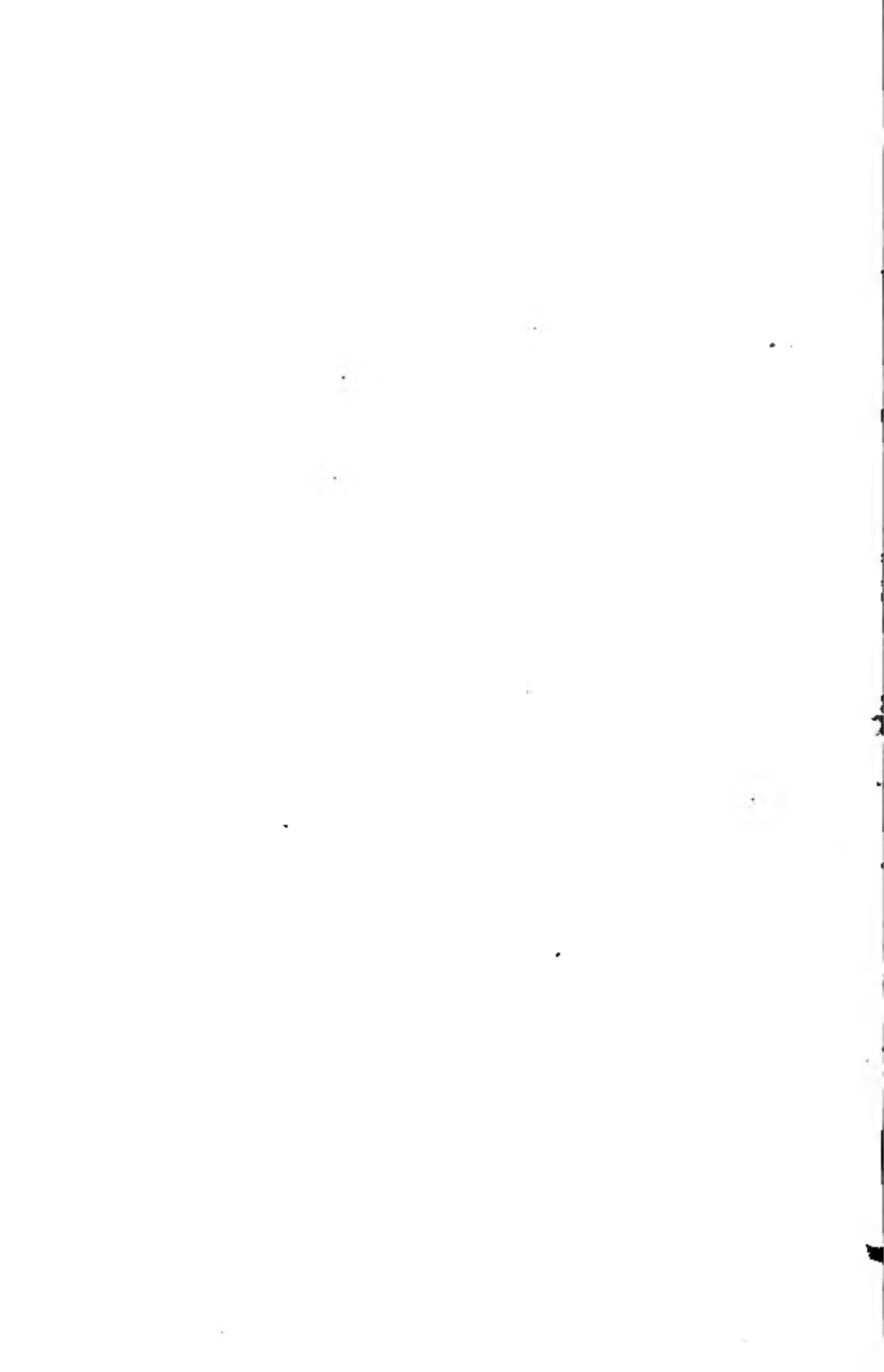

ANDOCIDIS

O R A T I O N E S

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

75118

4124

RA 3404.A 45. 1871. MAIN

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A satis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burnesianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus. Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est.*) Huius igitur libri lectiones e

---

*) Spicilegium nunc quoque relictum esse ipse nuper cum Londinii essem facile perspexi: multa enim in eo codice primo aliter atque nunc sunt extiterunt, quae magnam partem nemodum enotavit. Sed cum semper eadem manus neque altera ulla correxerit, pr. m. lectiones cod. A in hoc oratore non magni faciendae sunt.

Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum faraginem magnam partem abieci, codicis M raro rationem habui. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriore etiam lectionem praeberet.*) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis nullis ne ille quidem librorum manuscriptorum adiumentis usus, et in orationibus ipsis menda quaedam sustulit et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensione proposuit, primum Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, novi tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam nihil sane continet. Car. autem Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas

---

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφθέξαιμι, Aldus ἀποφθέξομαι, quod illo loco sensu omnino cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta ἀποφθέξομαι.

denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, et ipse in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaererent et reperirent: quae ab altero profecta alterius adsensum non tulerunt, ea in adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luza'cium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreus Britannus, et apud nos Ad. Emperius, cuius et ipsius scripta quaedam Turicensibus editoribus praesto fuerunt. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixo studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkii in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequaquam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea

idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (J. J. 1860 p. 238; Hermes I, p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — Fr. Franke (Fr.), Zeitschr. f. Alterth. 1843 p. 259. — H. Frohberger Recens. dissert. Köpki, Philol. Anzeiger 1870 p. 327, et Coniect. in orat. Atticos, Philol. 1870 p. 630. — W. Helbig, J. J. 1862 p. 679. — L. Kayser, Recens. dissertat. Linderi (quae ipsa ad manum mihi non fuit) Rh. Mus. N. F. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocidae, Progr. Guben 1869. — J. Lipsius, J. J. 1870. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — Praeterea grato animo profiteor A. Weidnerum collegam (W.) ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse.

Ipse autem quam normam in constituenda lectione secutus sim, breviter iam exponam. Coniecturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cer- nitur vel maxime in nominibus propriis, quae facillime corrumpebantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero *γίγνομαι* et *γίγνώσκω*, quamvis raro in libris tradita, ubique redux, neque toleravi in genuinis nominum in —ης exeuntium accusativos

quales sunt *Δημοσθένην* et *Διογένην*, quos recte idem Schillerus ab Andocidis certe aetate alienos iudicat. Sunt et alia non pauca quae eodem iure mutare possis, nisi quod libri in eis nulli adstipulantur: certe neque *Ἀλκμαιοῦ* pro *Ἀλκμεωνίδου* (1, § 16) Atticum duco (cf. quae affert Sauppius ad Dem. 21, 144 et in epist. ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV) neque *συνεκέλειστο* (1, 48) pro *συνεκέκλητο* illius aetatis; at si ad severissimam normam eas res exigere velimus, ilico *σώζω* quoque et *θνήσκω* unice verae scripturae reducendae forent. *Θέλειν* est 1, 22 (ubi *μὴ ἰθέλοντας* Turr.) et 4, 7. 37; *εἵνεκα* 1, 29. 86 (AB). 103 (A). 117; 2, 13. *Ξύμμαχος* et *ξυμφορά* saepe ZM praebent, *ἐς* uno loco 3, 3 AB: quae nemo adhuc recepit. *ΣΣ* pro *ΤΤ* optimi libri in genuinis orationibus nusquam praebent, in quarta mutavi *Μολοσίαν* § 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatum facile tolerans, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe orationum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem speciem prae se ferre videantur. 1, 133 *λεῦ-*

κην, οὐς] λεύκην τὸ πόσους h. e. λ. τόπος οὐς
codd. omnes. 4, 2 ὧν εἰς] ὧν τῶν ἀγαθῶν εἰς
codd. omnes, e superioribus πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νο-
μίζω. — 1, 17 ἐγράφατο τὸν Σπεύσιππον παρα-
νόμων] γραφήν add. Ald., lacunam habent BLZM;
ergo non in Aldina demum id vocabulum additum
est. — 1, 142 τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν] add. αἷτιοι
Z et mg. M. — 3, 21 τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραπο-
δίξεσθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν] καὶ δηοῦν post
ἀνδραποδ. add. ZM. — 3, 26 μάχεσθαι Λακεδαι-
μονίοις AB: μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους cett. — 2, 16
οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον] οὐκ ἔστιν ὅτι ἔργον A pr.,
οὐκέτι ἕτερον Ald., οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον ἔργον cett.
— 1, 30 ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ
παραιτούμενον σωθῆναι] ὑμῶν delendum videtur
aut transponendum certe. — 1, 59 τῶν δ' ἄλλων,
οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν] post οἱ (οἱ
codd.) v. additur λοιποὶ, quod cum Dobr. delerunt
Turr. — 1, 61 εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλήν]
γενέσθαι add. v. ante Bekkerum. — 1, 86 ἧ που
ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ γε χρή-
σασθαι] δεῖ γε χρ. deleri vult Hi.; γε χρήσ. mihi
quoque delenda videntur. — 1, 92 σκέψασθε τοίνυν
ὧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κατηγόρους]
καὶ τοὺς νόμους deleri mal. Reiskius. — 2, 19 ἧ
βουλή deleri vult Valckenaerius. — Haec sane pauca
sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique
intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae
mancae viderentur complendarum studium omnia con-
tinentur. Quare quamquam profecto etiam alia glosse-
mata insunt quae nos convincere nequeamus, parcus
tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii

in eo exemplum sequi volui. Exstitit nuper qui sedulo in interpolationes inquireret Lipsius: qui ut exemplo utar 1, 16 in verbis *καὶ κοιμισθεὶς ἄδειαν εὐρόμενος ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας* ea quae sunt *ἄδειαν εὐρόμενος* eici vult, etenim eam rem iam supra verbis *ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς* indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud *ψήφισμα* nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teucrumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensiolem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: *καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἀμαρτόντων κτέ.* (§ 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut additō οἱ post *κατηγορῶν* concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, asyndetorum in narrationibus amantissimum esse Andocidem:

quam figuram ipse quoque aliquotiens codicum ope restitui.

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quae mihi satis verisimiles esse viderentur; in certioribus recipiendis non parcus fui. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Si quis autem cognoscere cupiat quales ante Bekkerum hae orationes lectae sint, Reiskium adeat; sive quot locos vel Reiskius vel Valckenaerius ceterique antiqui coniecturis suis nulladum codicum ope sanaverint, ipsorum adnotationes inspicio: neque enim omnia quae Aldus praeter codices peccavit indicare, neque totiens praeter Bekkerum editorem codicesque e quibus ille veram lectionem reduxit priores quoque qui eandem coniectura assecuti essent nominare huius editionis visum est.

Scr. Magdeburgi mense Februario a. CIOIOCCCLXXI.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ (τοῦ Ἀν- 1
δοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους
εἰρήνην Ἀθηναίοις, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναῖος ἢ
Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἐρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων
γένος. — διὸ καὶ προχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύ- 2
κωνος σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων
διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3
αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἐρμᾶς περι-
κόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἀμαρτῶν μυστήρια,
[διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμά- 4

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et μετάφρασις quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δῆμων AHP West.: τὸν δῆμον. — Κυδαθηναῖος Taylor. — Θορεύς Taylor: Θουρεύς. v. C. I. n. 213: Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναῖος, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἀνδοκίδης Κυδαθηναῖος. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἀ. ὁ δῆτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεῶς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἀνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ναυσικάας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρύκων gentem admiscuit. — 2. E Thucyd. I, 51; sed hic avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεὶς (6) vulgo adduntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, nata illa e Δήμητρος ἀμαρτ. μυστ. (3). —

σαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ
 εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἤβουλήθη ὄν ἐξήτουν
 οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ
 πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον
 5 γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ
 Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
 πεμψάντων... Λεοντίνους τε καὶ Αἰγισταίους ἄν-
 δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
 ναίων, (οἱ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἐρμαῖς
 6 περιέκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι] κριθεῖς ἐπὶ τού-
 τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
 σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
 περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
 7 πατέρα ἐμήνυσεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
 ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
 σατο, καίτοι δεδεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
 λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα
 σφετερισαμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 8 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκιμῶν
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις ἐπέθετο

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐζήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; sed ἄνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰσπ. iungendum est. num autem Κ. εἰσπ. ἄνδρας διὰ Α. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plut. Alcib. 18. Phot. s. v. Ἐρμοκοπίδαι, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεῖς A (West.): κριθεῖς δὲ P, κριθεῖς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19. — 7. De Leogorae iudicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισαμένους ci. R.: σφετερισμένους BTZ; σφετεριζομένους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West., quamquam et apud

ναυκληρία καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολ-
 λοις ἄλλοις ἐπεξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτί- 9
 δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιᾶν οὖσαν αὐτῷ,
 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δι-
 καστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ
 τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη.
 διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ 10
 τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ
 τούτων καὶ διαφυγὼν αὖθις, ὅποτε κατελύθη ἡ
 ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
 ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς
 χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
 φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα καὶ δόξας
 ἀδικεῖν ἔφυγε. — δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
 λόγοις οἷς συγγέγραφεν· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμέ-
 νου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθόδου δεο-
 μένου. — σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδεί- 14
 ξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ
 τῆς εἰρήνης. — καὶ ἦκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν 15

Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc.
 1, 145. 4 etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana ora-
 tione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reli-
 qua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — δεθεὶς
 δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. νν. τῶν τριάκ. — παραλα-
 βόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide
 A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys.
 § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. κα-
 θόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς
 ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppis O.
 A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογία πρὸς Φαίακα
 dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta
 nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Ando-
 cidem ol. 78, 1 natum esse computatum est e Thuc. 1, 51

χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ· ἄρχει δ' αὐτῷ
 τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι
 Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου
 16 ἔτεσί που δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ
 Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν
 φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
 17 πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς
 δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνι-
 ζομένη διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα
 ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρὺς τοῦ παρίνου Σειληνοῦ. —
 18 ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖ-
 ται, οὐ μὴν πάνυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάρ-
 θρωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνη-
 τος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει
 ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς εὐκρινείας

(v. § 2); ita Lysia, quem ol. 80, 2 natum esse existimabant,
 maior fit annis novem. — δέκα West.: ἑκατόν libri (ἐννέα
 Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13
 (Aesch. 1, 125); cf. et And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου
 Ἐρμῆς. — 17. ἐφ' ὑψηλοῦ βάρθρον vel ἰκρίον ci. Reisk. —
 Σειληνοῦ Salmas. West.: σελίλου. — 18. Iudicium hoc Cae-
 cilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte
 exponit ap. Phot. cod. 259.

Hermogenis iudicium exstat π. ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ul-
 timo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque
 omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope
 ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II,
 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἰμί, et Quintilian. XII, 10,
 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non
 igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remit-
 temur.

χρησθαι, ὅθεν ἔδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφῆς εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῶ καὶ κόσμου πάνυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὡσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὄλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. *Περὶ τῶν μυστηρίων.* Andocides cum in causa Hermocopidarum indicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publicae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per ἔνδειξιν apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem exstitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat et de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas

leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublatum esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est. *) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa *κατ' Ἀνδοκίδου* (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe *δευτερολογία* quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II *περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου*. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 409), quo tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in rempublicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut *ἄδεια* pridem sibi decreta restituatur et *ἀτιμία* qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre abire coactus est.

Or. III. *Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης*. Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas

---

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); ex mea sententia aestate insequentis anni, paullo ante nobilem cladem illam quam Iphicrates Lacedaemoniis intulit; neque alia mihi causa Atheniensibus continuandi belli fuisse videtur quam illius pugnae nuntius.*) Ceterum genuinam non esse orationem et inter veteres Dionysii Halicarnassensis et multorum inter recentiores sententia fuit: quod iudicium mihi nequaquam probabile videtur.

Or. IV κατ' Ἀλκιβιάδου. Neque Andocidem haec oratio auctorem habet neque a quoquam usquam habita est, neque omnino haberi potuit. Agitur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli debebat. Orator igitur, postquam questus est iniquitate legum neque accusandi neque defendendi in hac causa facultatem dari, et sese a criminibus adversariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneumque probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambiguum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam

---

*) Cf. Att. Beredsamk. p. 282 sq. cf. p. 663. Ne tum quidem integrum belli quinquennium peractum erat, et quod in Argivos orator dicit § 27, id nequaquam cum eis convenire videtur quae a. 391 gesta sunt.

profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab Atheniensibus integro ante anno captâ erat (cf. § 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem 415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere: in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum errarunt qui hoc exposuerunt Taylorus et Vaterus, quod re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos veteres, quantum nos compertum habemus, de origine orationis non dubitasse.

1.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστ' ἐμὲ κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε ῥάδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἦκω οὐ- 2 δεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγυητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεῖς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν, γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με

Π. Τ. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητής laudat Ἀ. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδείξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distinxī, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. recurrunt. cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ὧ ἄνδρες δικασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk.: ὥστε με. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἴσεσθε Clem., qui hucusque locum affert.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. —

ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα,
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σῶσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς
 νόμους τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς
 3 ὁμόσαντες μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἄν,
 ὧ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθε-
 λουτῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἣν περ
 αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουσιν. ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέ-
 λησαν ὑπομεῖναι καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰ-
 κότως ἄν τοι καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γιννώ-
 σκοιτε οἷά περ καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν·
 ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν,
 δίκαιοί ἐστε καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν
 τὴν γνώμην οἷαν περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον,
 4 καὶ μὴ προκαταγιγνώσκειν ἀδικεῖν. αὐτίκα ἐγὼ πολ-
 λῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς
 ἄρα ἐγὼ οὗτ' ἄν ὑπομείναιμι οἰχήσομαί τε φεύγων,
 — „τί γὰρ ἄν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα
 τοσοῦτον ὑπομείνειεν, ὧ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐν-
 τεῦθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεύ-
 σαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῆ πολλὴ καὶ
 ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα
 βουλήσεται περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυ-
 νεῦσαι; εἰς τί ἀποβλέψας; οὐχ ὄρα τὴν πόλιν ἡμῶν
 5 ὡς διάκειται;“ ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθειλόντων et mox ἦπερ ABLZM. — ἄν τοι] αὐτοὶ LZ, τοι AB Kl. Turr., ἄν v. — γινώσκοιτε ZAld.: γινώσκητε A pr. et B, γινώσκηται L, γινώσκετε A^d corr. Kl. Turr. — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ὧ Valck. Bk.: ὑπομείνει ἐν ὧ AB, ὑπομείνοι ἐν ὧ v. — ἔστι δὲ... A, unde καὶ add. W. — γῆ cum Valck. et R. Bk.: ἦ AB, ἦ LZ. — δωρεὰ A, δωρεᾶ Kl.; δωρεᾶν ci. R., διδ. δωρεὰ καὶ Wyttenbach., δεδομ. ἐν δωρεᾶ ὑπ. Körke, διδ. καὶ del. S.

τούτοις γνώμην ἔχω. ἄλλοθί τε γὰρ ὢν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην· τῆς δὲ πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἱ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦσιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἅπερ γινώσκων ἐπέτρεψα διαγνῶναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑμαντοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὐ- 6 νοϊαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς, εἰδόμενος ὅτι καὶ ἐξ ἴσου ἀκροῶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιῶμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὐνοϊαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐνθυμη- 7 τέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες | παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν 2 ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὖ, μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ (καὶ) ἀδί-

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl., quae concinniora, sed ob id ipsum in Andoc. minus probabilia sunt). — γινώσκω B et pr. L et corr., ut videtur, A.

6. νν. εὐνοϊαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe non auctor prooemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξηλέγχθησαν AB. — καὶ ante ἀδίκως addidi ex Lysia § 4. — ψευδομαρτυριῶν om. Lys. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys. et cum Dobr. Schi. Turr.: γεγένηται. —

κως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυριῶν, ἣνίκ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστι μῆπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγορηται ἢ μὴ, οἷόν τε γινῶναι ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογουμένου.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὧ ἄνδρες, πόθεν χρῆ ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πότερον ἐκ τῶν τελευταίων λόγων, ὡς παρανόμως με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὡς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ὄρκων τῶν γεγενημένων, εἴτε καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὃ δέ με ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίζεσθε, ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιτο ἂν με πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γινόμενα καὶ παραλιπεῖν μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα, ραδίως
9 γνῶσεσθ' ἅ μου κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν οὖν δίκαια γιννώσκειν ὑμᾶς ἡγοῦμαι καὶ αὐτοὺς

ἡγεῖσθαι] πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν add. Lys., qui om. quae sequuntur usque ad finem paragraphi.

8. λόγων om. LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. — παραλ.ιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp. Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —

παρεσκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα,
 ὄρων ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις
 περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ
 τοὺς ὄρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν,
 ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν·
 τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου
 τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι,
 καὶ μήτ' ἐμοὶ ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε
 ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα μήτε ῥήματα θη-
 ρεύειν, ἀκροασαμένους δὲ διὰ τέλους τῆς
 ἀπολογίας τότε ἤδη ψηφίζεσθαι τοῦτο ὅτι
 ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ἄριστον καὶ εὐορκότατον
 νομίζητε εἶναι. ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ 10
 ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπο-
 λογίαν, πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν περ
 ἢ ἐνδειξις ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατ-
 ἔστην, περὶ τῶν μυστηρίων ὡς οὕτ' ἐμοὶ ἠσέβηται
 οὐδὲν οὔτε μεμῆνυται οὐδ' ὠμολόγηται, οὐδ' οἶδα
 τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὕτ' εἰ ψευδῆ
 οὕτ' εἰ ἀληθῆ ἐμήνυσαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς 11
 Σικελίαν, Νικίᾳ καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ
 τριήρης ἢ στρατηγὶς ἤδη ἐξώρμει ἢ Λαμάχου· ἀνα-
 στάς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὦ Ἀθηναῖοι,
 ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευὴν το-

παρασκευάσθαι BL, παρεσκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.:
 ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε ὑπο-
 νοεῖν τ. λ. μήτε ῥήματα θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ
 θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο
 ὅτι A M: τοῦθ' ὅτι.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὐδὲ μεμῆν. οὐδ' ὠμολόγ.
 Bk. Schi. Turr. cf. 29; 71. — οὐδ' οἶδα scripsi: οὕτ' οἶδα.
 cf. 29.

11. λα.μάχῳ et λα.μάχου A^d. —

σαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιῶντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρων, καὶ εἴαν ψηφίσησθε ἄδειαν (ᾧ ἂν) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὧν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε
 12 ἐμοὶ ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ, εἴαν μὴ τᾶληθῆ λέγω.“ ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνου ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμυήτους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ᾧχοντο, καὶ ἤγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίννοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιῶντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὄραν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, εαυτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν ἀκλητὴν καὶ
 13 τὸν Μελήτου δοῦλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμή-
 3 νυσε, καὶ ἀπέγραψε τούτους· ὧν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ᾧχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν. Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον,

ἀρεῖσθαι Bk.: αἰρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κίνδ. appositum interciderit. — ᾧ ἂν addidi: ὡς add. Bk., qui adicit: „praestat fort. ᾧ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε.

12. δὲ καὶ Ἀλκ. Z. — Πολεμάρχου cum R. Bk.: ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic coniecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. ci. Helbig. num Πολυστράτου, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valck.

Διογένη, Πολύστρατον, Ἀριστομένη, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὡς ἄνδρες μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14
Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καί μοι
κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὡς Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν μηνύσαντα Ἀνδρομάχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γιγνόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἐστι ταῦτα, καθ' ὧν ἐκεῖνος ἐμήνυσεν; Ἔστι ταῦτα.

Δευτέρα τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν 15
ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ὥχeto Μέγαράδε ὑπεξελθῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἴ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὧν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ, ὥχουτο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κομισθεῖς, ἄδειαν εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ οὗτοι κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν ὥχουτο φεύγοντες. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνιφωνίδην, Ἰσόνομον, Ἠφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἑαυ-

13. Διογένη Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένη (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e titulo poletarum recens reperto (v. Kirchhoff. J. J. 1860 p. 238): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 16. 35) haec ibi exstant: ΟΙΩΝΙΟΙ ΤΟΥ ΟΙΩΝΙΟΥ et ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

14. τῇ Πουλυτ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὧν, τοὺς ἄλλ. Lipsius). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐράμενος. — αὐτῶν post ὀνόμ. et δὲ post μέμνησθε om. Z. —

ΟΝΟΜΑΤΑ in mg. add. A^d. —

τόν, Διόγνητον, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τίσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὧ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα.

16 Τρίτη μῆνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμαιονίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσε ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

17 Ἔτι μῆνυσις ἐγένετο μία. Ἀνδρὸς ὁ Φερεκλέους τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότη τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῶ· καὶ ἀπογράφει τούς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεῦδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλευῶν παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ δικαστηρίῳ. καὶ οὕτως ὁ πατὴρ καταστήσας ἐγγνητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσοῦτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μείναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἶτα
18 δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καί μοι κάλει Καλλίαν

φιλοκράτη Schi.: φιλοκράτην. — προσομολόγηται cum mg. Ald. et R. Turr.

16. Ἀλκμαιονίδου ZM. malim Ἀλκμεωνίδου. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδείμαντον ABLZ. — cf. titulum supra commemoratum (v. ad § 13): ΑΞΙΟΧΟΤΤΟΤ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΤ ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΟΤ — ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΤ ΤΟΤ ΛΕΥΚΟΛΟΦΙΔΟΤ. — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 50. 67. 68: ἔφευγον.

17. Θημακέως] μαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — βουλευῶν] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad Schill. p. 113 (Turr.). — γραφὴν post παρὰν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM).

καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιπ-
 πον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκουμενοῦ καὶ Αὐτοκράτορος
 συγγενεῖς, οἳ ἔφευγον ἐπὶ τῇ Λυδοῦ μηνύσει· τοῦ
 μὲν ἀδελφιδοῦς ἐστὶν Αὐτοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος
 Ἀκουμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα
 ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφευγον.
 Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γενόμενα ἠκούσατε, ὧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν 19
 οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι
 ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δί-
 καιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμιμνήσκοντα τοὺς τῶν κατη-
 γόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύ-
 σαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμι τε τὸν πα-
 τέρα τὸν ἑμαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς
 κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων
 δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ
 ἀπογράψας αὐτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ
 πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγώ,
 πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
 καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τοῦ πα- 20
 τρός, ὡς οὗτοί φασιν, ἱκέτευον δὲ τὸν | πατέρα 4
 μείναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατήρ ἐπείσθη

18. ἀκουμένον et ἀκούμενος codd. — οἳ ἔφευγον] num οἳ
 ἔφυγον? cf. ad § 16. neque alia res infra δι' ὄντινα ἔφευ-
 γον. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna punctum ru-
 brum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω
 cum R. Bk. Turr.: οὐ, quod cum Foertschio retinet Schi.,
 interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμιμνήσκοντα
 Luzac. Turr.: ἀναμιμνήσκοντας, quod cum Foertsch. retinet
 Schi. — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ.

ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγίστοι-
 στοι κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἀμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ
 δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἐμοῦ
 ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθέντι ἐμὲ ἀποκτεῖναι. ὁ γὰρ
 νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν τᾶληθῆ μηνύσειέ τις,
 εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῆ, τεθνᾶναι. καὶ μὲν
 δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθη καὶ ἐγὼ
 καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' οὐκ ἦν, εἶπερ ἐγὼ
 μηνυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ
 21 ἐκεῖνον ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ
 πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ
 ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυήσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν
 παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἔμελλεν
 22 αὐτὸς σωθήσεσθαι ἐμέ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ γὰρ
 καὶ ὅτε Σπεύσιππον ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρανό-
 μων, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὡς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς
 Θημακὸν ὡς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι τὰ ἀν-
 δράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν
 ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ
 λέγοντος τοῦ πατρός τοῦ ἐμοῦ, ὡς ἅπαντες ἴστε, τί
 ὑπελείπετο τῷ Σπευσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῆ οἶδε λέ-
 γουσι, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θερα-
 πόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὕτοσί μεμήνυκε κατὰ
 σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ
 τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν
 ἂν ὁ Σπεύσιππος, ὧ ἄνδρες, ἢ οὔ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

20. *δυεῖν* A pr. — ἀμαρτεῖν] „nonne addendum θατέρου?“
 Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — τὰ ψευδῆ] τὰ a corr.
 habere videtur A.

21. ἂν post ὅπου del. Dobr. Bait. — nonne αὐτός τε?

22. τῶν ante παραν. del. Valck. — ἔλθη A et pr. L. —
 ἠθέλοντας Bait. Turr. — Λεωγόρα Bk. (et A^d): λεώγ^ρ. A
 sec. Bk.; λέω ante lac. B, lac. solam habent LZM, ἄνθρωπε
 v. — μεμύνηκε A^d.

εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ 23
 ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μήνυσις τις ἐμῆ ἐστὶν ἢ ἀπογραφὴ,
 μὴ ὅτι ἐμῆ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου τινὸς
 κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀνα-
 βάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον
 οὐδένας πώποτ' ἐγὼ εἰπόντας οἶδα, οἱ τοῦτο μόνον
 ἠγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορῆσαι· εἰ δ' ἐλεγχθῆ-
 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ 24
 οὖν, εἰ ἀληθῆ ἦν ταῦτα ἃ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ
 ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἠξιούτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτι-
 θέναι, οὕτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γιννώσκοντας ὅτι ψεύδονται,
 πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαι τε τεκμηρίῳ
 ὅτι εἰ τὰ δεινότατα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς
 ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ που τάχα πολλῶ φαυλό-
 τερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.

Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ 25
 ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφευγον καθ' ἑκάστην μή-
 νυσιν, ἀνέγνωσαν ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ
 μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ
 πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, τάδε ποιήσω.
 τῶν γὰρ φευγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἱ μὲν τινες
 ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε
 καὶ πάρεσιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
 ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι

23. ἐμῆ] ὡς ἐμῆ Ald. — ἢ] ἢ ABLZ. — ἀνοσιώτερον καὶ
 ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον.
 — οὐδένας cum R. Bk.: οὐδένα. — εἰπόντα dedisse vid.
 pr. A^d.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τάχα scripsi (cf. 2, 2): τάγα
 B et corr. fort. A („lit. γ fort. corr.“ Dobs.); τᾶλλα v.
 (τά γε Bk.; τὰ γ' ἄλλα Dobr. Turr.).

25. φευγόντων] num φυγόντων? cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς
 ci. R. coll. § 35 (Bk.): ἐν τοῖς.

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. —

ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσα κατ' αὐτοῦ, ἢ οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ εἴαν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύδομαι, χρήσασθέ μοι ὅτι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

- 27 Φέρε δὴ, ὧ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων, ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλιαι δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύριαι, περὶ δὲ τούτων ἠμφισβήτην οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἀνδρο-
28 κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους, ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, διαδικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτῳ μὲν Ἀνδρομάχῳ, δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ ἀγῶνι Ἀνδρόμαχος μὲν μυρίας δραχμάς, Τεῦκρος δὲ χιλίας. Καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 29 | Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ὧ ἄνδρες, ὧν εἵνεκα
5 ἢ ἔνδειξις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὡς οὔτε ἠσέβηκα οὔτε μεμήνυκα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἀμάρτημα περὶ τῷ θεῷ οὔτε μείζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἔν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστου

κατ' αὐτοῦ] κατὰ του Sl. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑΠΑΤΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ.?

28. μνήσεις A^d pr., μνηήσεις A^d corr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in mg. add. A^d. it. 46.

29. μεμύνηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. — οὐδὲ ἔν] οὐδέν A. —

ἔστιν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἷ) ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἄνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἑτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὸ θεῶ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔρ- 30 γων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα) κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτό φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν, ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι οὐδὲν ἠμάρτηκα. ἢ δεινὸν γ' ἂν εἶη, εἰ ἐμοὶ ὀργίζοισθε ἐπὶ τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἠγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς μὲν ἠμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὡς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἠδιστος, ἐν οἷς [ὑμῶν] οὐδὲν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτία, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα τὰ γεγενημένα, οἷ τινες ὄρκους μεγάλους ὁμόσαντες 31 οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, ἢ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἐωράκατε τοῖν θεοῖν

καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἷ, nihil in his cum Andocide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea mutare tentarunt conatus prospere cessit. — ἄνωρθίαζον] cf. Harp.: ἄνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 confert Kö.

30. ἠγήσαισθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — ὑμῶν hoc loco molestum est neque omnino desideratur. — τῇ τοιαύτῃ pr. A W.: τοιαύτῃ. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμνήσκω.

31. παισὶ A et corr. B (Bk): πᾶσι. — ἢ (ἦ) μὴν ψηφιεῖσθαι AB (ἢ μὴν . . . ψηφιεῖσθαι A^d) Turr. Kl. Schi.: εἰ μὴ ψηφιεῖσθε.

τὰ ἱερά, ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας,
 32 σώζητε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίζατε τοίνυν
 ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς μηδὲν ἠδίκηκότας
 ἀσεβεῖν καταγνώναι ἢ τοὺς ἠσεβηκότας μὴ τιμω-
 ρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγορῶν
 πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκῆπτω, ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ
 εἶδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν
 ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἠσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ
 ἐμήνυσα κατὰ τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ
 33 ἐμοῦ, ἀποκτείνατέ με· οὐ παραιτοῦμαι· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἠμάρτηταί μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν ἀποδείκνυμι σαφῶς,
 δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς Ἑλλησι πᾶσι ποιῆσαι,
 ὡς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα κατέστην. ἐὰν γὰρ
 μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ
 ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφίσιος οὐτοσί, οὐκ
 ἐξέσται αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖν θεοῖν εἰσιέναι, ἢ
 ἀποθανεῖται. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων
 ἀπολελογῆσθαι, δηλώσατέ μοι, ἵνα προθυμότερον
 περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

34 Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς
 μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ
 ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγε-
 νημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν
 εὐρόμενος, μηνύει περὶ τε τῶν μυστηρίων ἃ ἦδει
 καὶ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει

32. ἐπισκῆπτω] cf. Harp. s. v. ἐπεσκήψατο: τὸ δὲ ἐπι-
 σκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω καὶ οἶον
 ἐξορκίζω Ἀνδ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας —
 — εἰρήκασιν. — εἶδετε A Bk.: ἴδετε. — μεμήνυκα Bait.,
 sicut est § 29.

33. αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο Emp. — Κηφίσιος auct. Steph. Bk.:
 Κηφῆσιος. — ἐξέσται scripsi: ἔξεστιν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.:
 δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk.: ἀπολογεῖσθαι.

34. καὶ τῶν Ald.: ἐκ τῶν. —

δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ᾤχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν. Καί μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

35 **ΟΝΟΜΑΤΑ.** Τεῦκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτῆμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἐρυξίμαχον, Εὐφίλητον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελένικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσιν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγξάτω ἢ ὡς ἔφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὡς ἀπέθανεν.

36. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρίκλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνούστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον ὡς εἶη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἔτι ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο, ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλήν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ ἀνείποι ἰέναι καὶ τὸ σημεῖον καθέλοι, τῷ αὐτῷ σημείῳ ἢ μὲν βουλή εἰς τὸ βουλευτήριον ἦει, οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφευγον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ

εἴκοσι A^d pr.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἐρυξίμαχον cum Steph. Bk.: εὐρυξίμαχον A, εὐριξίμαχον BLZ, εὐριξίμαχον Ald. — Εὐφίλητον] cf. titulum supra ad § 13 commemoratum: ΕΥΦΙΛΗΤΟΤ ΤΟΤ ΤΙΜΟΘΕΟΤ ΚΤΛΑΘΗΝΑΙΕΩΣ. — εὐρυμάδαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχή τις Ἀθήνησι κατὰ καιροῦς καθισταμένη — — Δημοσθένους — — καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὡς Ald. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθέλοι AB Bk.: καθέλη. — ἔφευγον Bait.: ἔφυγον.

- 37 συλληφθεῖη. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλήν, φάσκων εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμᾶς, καὶ εἶναι αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, θέομαι ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεσθαι, ἐὰν ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρές ἐστε.
- 38 ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν δὲ κομίσασθαι ἀποφοράν. ἀναστὰς δὲ πρῶ ψευθεὶς τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸ προπύλαιον τοῦ Διονύσου ἦν, ὄραν ἀνθρώπους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ὠδείου καταβαίνοντας εἰς τὴν ὀρχήστραν· δείσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπὸ τὴν σκιὰν καθέζεσθαι μεταξὺ τοῦ κίονος καὶ τῆς στήλης ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὄραν δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους, ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἄνδρας, τοὺς δὲ ἀνὰ εἴκοσιν· ὄραν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
- 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γιννώσκειν. καὶ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα, οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἶη ὄντινα βούλοιο Ἀθηναίων φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ βούλοιο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη ἐπὶ Λαύριον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκούειν ὅτι οἱ

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις.

38. πρῶ Bk.: πρῶ A, πρῶ v. — τὸ Διονύσου ZMBk. Schi. — σκιὰν] οἰκίαν pr. A. — ὄραν δὲ κτέ.] cf. Galen. XVIII A p. 450 ed. Kühn: A. ἐν τῷ περὶ μυστηρίων· ἄδων δ' ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους. μὲν et μάλιστα, quae om. codd., e Galeno add. Sl. Bk. idem Sl. pro ὄραν (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων] τὰ πλεῖστα pr. A.

39. Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd., λαυρεῖον v. (sicut Λαυρεῖον § 38).

Ἐρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθύς ὅτι
τούτων εἶη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἤκων δὲ εἰς ἄστν 40
ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους καταλαμβάνειν καὶ μήνυ-
τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μναῖς. ἰδὼν δὲ Εὐφημον
τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκείῳ
καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον
λέγειν ἅπερ ὑμῖν ἐγὼ εἶρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτί· οὐκ οὐκον δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπὼν,
καὶ νῦν ἤκειν κελεῦσαί οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,
ἵν' ἐκεῖ συγγένη μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις
οἷς δεῖ. ἤκειν ἔφη τῇ ὑστεραία, καὶ δὴ κόπτειν τὴν 41
θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ
εἰπεῖν αὐτόν· „ἄρά γε σὲ οἶδε περιμένουσι; χρὴ
μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα
δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ
τὸν πατέρα μου ἀπώλλυε, συνειδότα ἀποφαίνων.
εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἶη δύο μὲν
τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μνῶν
τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἂ
βουλόμεθα, ἓνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων
δοῦναί τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42
πρὸς ταῦτά ὅτι βουλεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν
ἤκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα κἀκεῖνος
παρεῖη. τὸν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπώλλυεν.
ἤκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν
πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους

40. ἐν τῷ Valck.: ἐν τῷ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — κελεῦσαί οἱ] pronomen ad Euphemum referri debet (cf. R. Add.).

41. βουλόμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρήει pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.: καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

οὐ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύ-
δεσθαι καὶ οὐκ ἀποδοῦναι· ἦκειν οὖν μηνύσων τὰ
γεγνημένα.

- 43 Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῶ, ὧ ἄνδρες, τοιαύτη·
ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη
γνωῖναι, δύο καὶ τετραράκοντα, πρώτους μὲν Μαντί-
θεον καὶ Ἀψεφίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθημέ-
ρους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ
Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου
ψήφισμα καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπο-
γραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νῦν ἔσται πρὶν
πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν ἡ βουλή
44 ὡς εὖ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαντίθεος καὶ
7 Ἀψεφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἰκετεύοντες
μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγυηθέντες κριθῆναι. μό-
λις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς
κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ὄχοντο εἰς
τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς
ἐγγυητὰς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἴσπερ
45 οὓς ἠγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλή ἐξεληθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ
συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέ-
σαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν
Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἰέναι εἰς
τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακροῦ
τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν
Ἰπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἵππεῖς ἔτι (πρὸ)

43. αὐτῶ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀψεφίωνα Bk. (Ἀψε-
φίωνα R.). cf. Boeckh. C: I. II p. 340 (Turr.).

44. Ἀψεφίων Bk. — ἐξεγγυηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγγυηθέν-
τας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. —
Ἰπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἰπποδαμίαν. — (πρὸ) νυκτὸς
scripsi; cf. § 48. — Ἀνακεῖον Schi. —

νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἦκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλήν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι καὶ κεῖ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην ὡς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἦγον εἰς τὸ πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ὧς ἄνδρες, ὅπόσοι ὑμῶν 46 παρῆσαν, ἀναμιμνήσκεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε· εἶτα δέ μοι τοὺς πρυτάνεις κάλει τοὺς τότε πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47 τῶν ἀνδρῶν ὧν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι τῶν συγγενῶν ἀπώλλυεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, τὸν μὲν συνειδότα ἀποδεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα. Καὶ αὐτοῖς ἀναγίγνωσκε.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους·
οὗτος ἀνεψιὸς ἐμός· ἢ μήτηρ ἢ ἐκείνου καὶ ὁ πατήρ
ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

στεφανώσαντες A^d pr. („στεφανώσαντες A ni fallor“ Bk.)
Bk.: στεφανώσοντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. Bk.: libri post h. v. iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk.: ἔγραψεν. — ἀναγίγνωσκε . . A^d. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατήρ ὁ ἐμός ABk.: ὁ πατήρ ἐμός LZ, ὁ ἐμός πατήρ v. — malim Ἀλκμέωνος (v. § 16). — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar. Nub. 1087 confert Sl.; contra Kö. in vocabulo ὄρχησ. patris nomen latere putat. — post Κριτίας ἀνεψιὸς legebantur male iterata Εὐκρατίας ὁ Νικίου ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτὰ. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε pro ἑπτὰ rescribas,

Ταυρέας·
οὔτοσὶ ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Νισαῖος·
υἱὸς Ταυρέου.

Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος·
ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφημος·
Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.

Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος·
ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·
κηδεστὴς οὗτος Καλλίου .

Κριτίας·
ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.
Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν
ἀπέγραψεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
48 νύξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον συνέκλειστο, ἦκου
δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
μένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
ὧν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιώτης δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη, τῶν
49 μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ δ' ἐν
μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην λέγειν
οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ τὴν παροῦσαν
ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ οἷς συνῆσθα ἄνευ
ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὗτοι ἐπὶ ταῖς αἰτίαις δι' ἃς
ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν τεθναῖσιν, οἱ δὲ

ut numerus constet, certe duo tantum consobrini commemo-
rati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco delendum. — πάντας
AB Bk.: ἅπαντας. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. „immo συνεκέκλητο“ S. — κλαόντων Schi.

οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν καταγνόντες ἀδικεῖν . . . . . εἰ ἤκουσάς τι τούτου τοῦ πράγματος 50
τοῦ γενομένου, εἶπέ, καὶ πρῶτον μὲν σεαυτὸν σῶσον,
εἶτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκός ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν,
εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ
σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς
καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν
ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυ-
μότατος δὲ εἰς σὲ καὶ τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὃ τι ἂν
δέῃ ποιεῖν.“ λέγοντος δὲ ὧ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, 51
ἀντιβολούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἱκετεύοντος ἑνὸς
ἐκάστου, ἐνεθυμήθη πρὸς ἑμαυτὸν· „Ὡ πάντων
ἐγὼ δεινοτάτη συμφορᾷ περιπεσών, πόττερα περιίδω
τοὺς ἑμαυτοῦ συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ
αὐτούς τε ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δη-
μευθέντα, πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις
ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐθενὸς αἰτίους
τῶν γεγενημένων, ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων
μέλλοντας ἀδίκως | ἀπολεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν 8
κακοῖς οὖσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλή-
λους ἔχοντας, ἢ εἰπῶ Ἀθηναίοις ἅ περ ἤκουσα
Εὐφιλήτου αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τού- 52
τοις καὶ τότε ἐνεθυμήθη, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμην
πρὸς ἑμαυτὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας καὶ τὸ ἔργον
εἰργασμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν
ὑπὸ Τεύκρου μηνυθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ὄχοντο

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὲ τοίνυν Linder. K.

51. ὧ πάντων ABLZ. — ἀπολεῖσθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

52. εἰργασμένους AB (εἰργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασαμένους. —

καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν
 ὑπόλοιποι οἳ οὐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν
 πεπονηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσί-
 53 στρατος· οὓς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι
 τούτων τῶν ἀνδρῶν οὓς ἐμήνυσε Διοκλείδης, φίλους
 ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω
 βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις φανερός
 (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίοις τὰ γενόμενα.
 ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἄνδρας ἀπο-
 στερεῆσαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν ζῶσι καὶ
 κατεληλύθασιν καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἢ ἐκεί-
 54 νους ἀποθανόντας ἀδίκως περιδεῖν. εἰ οὖν τινὲς
 ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, (ἢ) τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη
 τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὡς ἄρα
 ἐγὼ ἐμήνυσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμαντοῦ, ὅπως
 ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλοιτο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἃ ἐλογο-
 ποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλλειν
 55 με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν
 γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμέ-
 νων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ
 ἤμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ
 ἄριστα εἴτε ψεύδομαι εἴτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ
 αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἐφίημι·
 56 ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ ὧ ἄνδρες
 τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μὴ
 δοκεῖν κακῶ εἶναι, (ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὑμᾶς) εἶτα δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι οὔτε μετὰ
 κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς τῶν γεγενη-

Διάκριτος non iniuria tentaverunt Valck. et R.: v. Turr.

53. (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. ἢ cum S. add. Bk.

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

μένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ συμφο-
 ρὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει, εἶτα δὲ καὶ
 ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου προνοία μὲν
 τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοία δὲ τῆς
 πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ μετὰ κακίας,
 ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σῶζεσθαι
 τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ 57
 — χρὴ γὰρ ὧ ἄνδρες ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμά-
 των ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ
 συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν
 γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἕτερον ἐλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι
 ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι
 τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἴλοντο,
 τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθα-
 νεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ ἐναντιώτατον ἦν, σιωπή- 58
 σαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχιστα ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσε-
 βήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα περιδεῖν ἀπολόμενον
 καὶ τὸν κηδεστήν καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀνεψιούς
 τοσοῦτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώλλυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν
 ὡς ἕτεροι ἤμαρτον· Διοκλείδης μὲν γὰρ ψευσάμενος
 ἔδησεν αὐτούς, σωτηρία δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν
 ἢ πυθέσθαι Ἀθηναίους πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς
 οὖν αὐτῶν ἐγιγνόμην ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα.
 ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων ἀπώλλυον, καὶ ἡ

56. ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῶ Scheib. — ἀνανδρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδικίας v. — πόλει εἶτα δὲ καὶ Sl.: πόλει εἶτα.. καὶ A^d, unde πόλει εἶτα καὶ Bk.; πολιτεία καὶ v. ante Bk.

57. δυοῖν] δυοῖ ABLZ. — ἔχει A^d pr. — γενόμενα ci. R. Bait.: λεγόμενα.

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50.

- 59 πόλις ἐν κακοῖς τοῖς μεγίστοις ἐγίγνετο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσωζόμεν καὶ τὸν πατέρα ἐσωξον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες ἐγίγνοντο, οἵπερ καὶ ἤμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
- 60 φεύγοντες μᾶλλον ἔφευγον. ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν εὖρισκον, ὧ ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα ἐλάχιστά εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα καὶ ἐλέγξαι Διοκλείδην ψευδάμενον, (καὶ σῶσαί τε ἡμᾶς)
- 9 καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὅς ἡμᾶς μὲν | ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα ἐλάμβανε.
- 61 διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλήν Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ ἐγώ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὃ μοι ἦν ἀναβὰς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετριβὴν καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης
- 62 ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθόμενός δ' Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ὠμολόγηκα αὐτῶ μεθέξειν τοῦ ἔργου

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οἱ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A^d.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). — βουλήν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — πωλίον cum R. Bk.: πωλεῖον. — ὃ μοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὄμον ἦν BLZM, ὃ μόνῃν v. (ὠμὸν Emp.).

62. ἔχοιμι AB Bk.: οἴχοιμι LZ, ἦκοιμι v. — αὐτῶ] αὐτῶν dedisse vid. pr. A^d. — τὸ Φορβαντεῖον cum R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ

καὶ περικόψειν τὸν Ἑρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς ὃν ὄρατε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρῶαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγῆς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς ἐμοῦ τοῦτο ποιήσοντος, ὡς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ ἐποίουν ὅτι εἰδείην 63 μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσελθόντες δέ μοι τῆ ὑστεραία Μέλητος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον ὅτι „γεγένηται ὡ Ἀνδοκίδη καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδείους ὡσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπώτεροί σοι ἡμεῖς ἐχθροὶ ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς 64 ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῶ, ὅτι πεποιήται. ὡς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις, ὅθεν ὀρμώμενοι ταῦτ' ἐποίουν ἐκεῖνοι. ἐξελέγ- 65 χοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλή καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ ἦν ἢ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὠμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθύς ὠμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδείτο σώζεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν

add. A Bk. — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: καὶ αὐτὸς Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγῆδος εἶη τὸ ἀνάθημα εἶρηκεν. — ποιήσοντος ci. R.: ποιήσανος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποιούντο rescribentem refellit Förtsch. (comm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.) — συμπεποιηκῶς W. — ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὅθεν ὀρμ. κτέ.] «*illicius domus ex qua profecti fasinus patrauerant.*»

ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγούσιον καὶ
 66 Ἀμίαντον τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δείσαντες
 ᾧχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διο-
 κλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνατε,
 τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεῖσθαι ἐλύσατε,
 τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας
 κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπῆτε,
 67 πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς
 ἐγώ, ὧ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἧ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθείην, τῶν δὲ (δι' ἐμέ) γενο-
 μένων ἔνεκεν εἰκότως (ἂν) ἀνὴρ ἄριστος δοκοίην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν τῶν
 ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθη καὶ ἀντεῖπον
 καὶ ἐλοιδόρησα [ἐκείνῳ] ὧν ἦν ἄξιος, ἀμαρτόντων δ'
 ἐκείνων τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς συνέκρυψα, καὶ μηνύ-
 σαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρου οἱ μὲν αὐτῶν ἀπέθανον
 οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ Διοκλείδου δεθῆναι
 καὶ μέλλειν ἀπολεῖσθαι. τότε δὲ ἀπέγραψα τέτταρας
 ἄνδρας, Παναίτιον Διάκριτον Λυσίστρατον Χαιρέ-
 68 δημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη
 δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδεστής, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων
 συγγενῶν ἑπτὰ, μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως·
 οἱ νῦν ὀρῶσι τοῦ ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ
 ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας καὶ
 εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη,

65. Ἀμίαντον τὸν AB Bk. (ci. Valck.): Ἀμίαν τοῦτον.
 — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollici-
 tarunt immerito Naber et Kö. (τὸν Αἰγίλιᾶ, τὸν ἐξ Αἰγι-
 λίας).

66. ἀπῆτε W.: ἀπίητε ABLZ; ἀπήειτε v.

67. vv. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθείην laudat Prisc. XVIII
 c. 25. — δι' ἐμέ addidi: an potius ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W.
 — γενομένων Bait. Turr.: γινομένων. — (ἂν) ἀνὴρ ci. R.
 — ἐκείνῳ del. W.; ἐκείνων hab. pr. A^d.

68. ἑπτὰ] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

ὕμεις δὲ ἀπηλλάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑποψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὧ 69 ἄνδρες, ἀναμιμνήσκεσθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε τοὺς ἄλλους. Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας δι' ἐμέ· ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν εἰς τούτους. Οὕτως δὲ ἔχει, ὧ ἄνδρες· μέχρι τούτου ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολο- 10 γήσομαι.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ.)

Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε 70 πάντα καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς, ὧς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τις τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρηῆσθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως 71 ἐνέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γενομένον, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἐμοὶ προσήκει οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέτερα πεποιήται· οὔτε ἠσέβηται οὔτε ὡμολόγηται. ὧς δὲ 72 καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε τοιαύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογη-

69. οἱ εἰδότες cum R. Turr.: οἱ ἰδόντες. — ἂν εἰδότες A^d. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τις τι mal. S.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μὴδ' ἴσου ABL, εἰς ὅτι μὴ ἴσον v.

- 73 μένος ἔσομαι. ἀλλὰ γὰρ τὰ ληθῆ εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλεύσασθε περὶ ὁμοιοῦς, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὅποσοι εὐθύνας ὄφλον ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὄφλον, ἢ ὠνάς πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἠγγυήσαντο πρὸς τὸ δημόσιον· τούτοις ἢ μὲν ἕκτισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, εἰ δὲ μή, διπλάσιον ὀφείλειν καὶ τὰ
- 74 κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἷς μὲν τρόπος οὗτος ἀτιμίας ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὗτοι δ' αὖ ἦσαν ὅποσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιεν· τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιεν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν, ἢ τρεῖς ψευδομαρτυριῶν ἢ τρεῖς ψευδοκλητείας ὄφλοιεν, ἢ τοὺς γονέας κακῶς ποιοῖεν· οὗτοι πάντες ἄτιμοι
- 75 ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ κατὰ προστάξεις, οἵτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι [αὐτῶν], οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

73. εὐθύνας ὄφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὄφειλον. — ἄρξαντας ABLZ. — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλάς. — ἠγγυήσαντο St.: ἐγγυήσαντο. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.): ἐννάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.): ἔσχον. — αὖ AB Bk.: ἄν. — vv. τούτους ἔδει — εἶναι] affert Suid. s. v. ἀναυμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τούτους δ' ἔδει Turr. — ἀναυμαχίου Suid. l. c. et Taylor. (Bk.): ναυμαχίου A, ναυμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευδοκλητίας. „addere potuit ἢ τρεῖς παρανόμων et forsān addidit.“ Dobr.

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἄπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἔξην αὐτοῖς οὐδὲ βουλευῆσαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις. ἐτέ- 76
ροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδειῆσαι, τοῖς δὲ μὴ ἀναπλευῆσαι εἰς Ἑλλάσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν· τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλειψαί πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἴ ποῦ τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἀλλήλοις περὶ ὁμονοίας δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο 77 Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτ' ἄπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικά, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίαις τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ (ὀρθῶς) ἐξεγράφη, μέχρι τῆς ἐξελθούσης βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι 78 ἦσαν ἢ ὀφείλοντες, καὶ ὅσων εὐθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμένοι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρέδρων, ἢ μήπω εἰσηγμένοι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθυνῶν, ἢ προστάξεις ἢ ἐγγύαι

75. ὑπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίων, sicut est § 78 al. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

77. ΨΗΦΙΣΜΑ in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ) τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτ' Turr.: ταῦτα. — ἐγγεγραμμένων Emp. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. — Comma post ἐξεργ. ego addidi.

78. ὅσον AB. — λογιστηρίοις] cf. Harp.: λογ. δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — — καὶ Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — παρέδρων pr. A. — εὐθυνῶν AL Bk.: εὐθύνων. — προστάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — νν. ἢ ἐξ Ἀρείου π. — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων γ' νόμ.

τινές εἰσι κατεγνωσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον· καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται, ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πραχθέντων ἐστὶ που γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται τῶν μὴ ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν ἐφετῶν ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὲρ τῶν βασιλέων, ἢ ἐπὶ φόνοῳ | τίς ἐστὶ φυγή, ἢ θάνατος κατεγνωσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐξαλειψαὶ τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλήν κατὰ τὰ εἰρημένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἔστιν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ ἀντίγραφόν που ἔστι, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριάων ἡμερῶν, ἐπειδὴν δόξη τῷ δήμῳ. ἃ δ' εἴρηται ἐξαλειψαὶ, μὴ κεκτῆσθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μηδέποτε· εἰ δὲ μή, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐν οἷσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχοι Ἀθηναίοις καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον.

80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατροκλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ δ' αἱ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ τεῖχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλή τε κατελήφθη Μουνυχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο (θ') ὑμῖν ὧν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνησθαι οὐδ' ἀνα-
81 μιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν. ἐπειδὴ

η', v. Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def. Scheibe (ἢ — ἢ entweder — oder). — ἢ ante ὑπὸ τῶν β. (om. ἢ Plut.) del. Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. etiam Turr.); def. Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratione Scheibe. — ἢ θάνατος κατεγνωσθη del. Scheibe. — ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ τυραννίδι Plut.

79. κατὰ τὰ εἰρ. Sl. Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλήν, καὶ τὰ εἰρημένα Scheibe. — malim εἶ τι ἀντίγρ. — ἔχει A.

80. δ' αἱ A (fort. corr.) Bk.: δὲ. — θ' addi mal. R.

δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἔαν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σῶζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ 82 βουλήν τε ἀπεκλήρωσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε, εὕρισκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἱ ἂν δοκιμασθῶσι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐδοξε τῷ δήμῳ, Τισαμενὸς εἶπε, πολι- 83 τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἔχρωμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἡρημένοι νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐκτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ,

81. ἕως αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὕρισκοντες ci. R. Bait. (Turr.): εὕρισκον γὰρ Bgk.; εὕρισκόν τε Sl. — γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγενημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. **ΨΗΦΙΣΜΑ** om. ALZ. — Τισάμενος ABLZ. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἱ δέκα Sl., οἱ vel οἱ ΔΕ (δεκάκις πέντε) = πεντήκοντα ci. R. Vel οἱ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ. καὶ ante ἐκτ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφότων ex. corr. scriptum est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

- 84 καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς δὲ παραδιδομένους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλή οἱ πεντακόσιοι καὶ οἱ νομοθέται, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμωμόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλήν συμβουλεύειν ὅ τι ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴ δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελείσθω ἢ βουλή ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.
- 85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ὧ ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνεγράψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ὧ πάντες χρῆσθε. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνός.

- 86 Ἄρα γε ἔστιν ἐνταυθοῖ ὅ τι περιλείπετο περὶ ὅτου οἶόν τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν πρῶταί τινι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ [γε χρῆσασθαι]. ἐπειδὴ τοίνυν ἐρωῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραί, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσί τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἵνεκα τῶν νυνὶ

84. οἱ πεντακ. καὶ οἱ νομ. scripsi: καὶ οἱ νομ. οἱ πεντ. V. Bakium Schol. Hyp. V p. 246. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμωμόκασιν Dobr. — συμβουλεύειν AB Bk.: βουλεύειν.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — v. καί μοι — χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἐνταυθοῖ ὅτι scripsi cum Dobr. coll. § 89: ἔστι τοῦτο ὅτι. — περιλείπετο cum R. Bk.: περιλείπτο M, περιέλειπτο v. — ἀναγεγραμμένους AB Bk. (ci. R.): ἄνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγράφῳ v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἢ που Bk.: ἢ που ἂν. — δεῖ γε χρῆσασθαι del. Hi. — εἵνεκα AB Bk.: ἔνεκα. —

ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίννηται μηδὲ ἐξῆ
συκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

NOMOI. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ 87
περὶ ἑνός. ψήφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλῆς | μήτε 12
δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον
ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις,
ἐὰν μὴ ἑξακισχιλίοις δόξῃ κρύβδην ψηφισομένοις.

Τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὕτωσὶ ὁ νόμος. Καί μοι
ἀνάγνωθι τοῦτον.

NOMOS. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι,
ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ
νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ὧ ἄνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιή- 88
σατε κυρίας εἶναι, ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ
πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν
μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίννοιτο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων συμ-
βολαίων αἱ πράξεις (κύριαι) εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων
(ἐφ') ὅποσοις ἢ γραφαί εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδείξεις
ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἕνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε
χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὅπότε οὖν ἔδοξεν 89
ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ
ἀναγράψαι, ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι

γίννηται ABLZ Bk.: γέννηται.

87. **NOMOI** ZM Turr.: (ci. R.) **NOMOS**, quod in mg.
add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. —
μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ
v. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίοις τιθῆ, ἐὰν
μὴ ψηφισαμένων μὴ ἕλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ
κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — **NOMOS** om. ABLZ. — τὰς
μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc
legem paullo aliter exhibet Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d.
— κύριαι addidi; an μένοιεν pro εἶεν? βέβαιαι αἱ πρ. W.
— ἢ γραφαί A Bk. (ci. R): αἱ γραφαί.

89. δοκιμάσαντας A Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. —

μηδὲ περὶ ἐνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐνταυθοῖ ἐστὶν ὅτι ὑπολείπεται ἢ μείζον ἢ ἔλαττον τῶν γενομένων πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἐσται; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί.

- 90 Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὄρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἔνδεκα· οὐδὲ τούτων ὅς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἣς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν αἰτίοις, εἰ δίδοιεν εὐθύνας, ἢ που σχολῇ τῶν γε
91 ἄλλων πολιτῶν τινὶ ἠξιούτε μνησικακεῖν. ἢ δὲ βουλή αὐτὴ ἢ αἰὲν βουλευούσα τί ὤμνυσι; „καὶ οὐ δέξομαι ἐνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἔνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς δ' αὐτὴ, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ οὐ μνησικακήσω, οὐδὲ ἄλλω πείσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς

μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. — ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. — γενομένων Turr.: γινομένων A^d M, γιγνομένων v. — nonne ὦ ἄνδρες?

90. καὶ τῶν δέκα post ἔνδεκα cum Vales. et Schneider. add. Turr. — ἐθέλῃ A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. — ὤμνυται A^d M. — μεγίστων R.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.: γε τῶν Steph.

91. αὐτὴ ἢ cum R. et Boeckh. Bk.: αὐτῆ. — πρότερον Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί] ὅτι ABLZ. — πείσομαι] cf. Dem. Tim. § 149. —

κειμένους νόμους.“ ἂν χρησθεὶς σκοπεῖν, εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ὧς ἄνδρες [καὶ τοὺς νόμους] 92 καὶ τοὺς κατηγοροῦσι, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτως πριάμενος ὦν ἕν ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῆ γεωργούντων ἐνενήκοντα μναῖς ἐκλέξας, οὐ κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ' ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93 εἶναι τὴν βουλήν, ὅς ἂν πριάμενος τέλος μὴ καταβάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι, ἀξιοὶ ἂν ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγάδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὕτως ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν 94 τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι, καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευόμενα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνου διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐπεὶ ὡς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα- 95 τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-

ἡμῶν Δ^α.

92. καὶ τοὺς νόμους del. vol. R. W.; κατὰ τ. ν. Luzac. — ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp. Turr. — ἐνενήκοντα LZ Bk.: ἐννενήκοντα.

93. τὴν βουλήν cum Steph. Bk.: τὴν τε βουλήν. cf. autem Dem. Tim. § 144. — ἐψηφίσασθε ἀπ' cum R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'.

94. καίτοι Sl.: καὶ. — (καὶ) ὡς Bait. Turr.

κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ στήλῃ ἐμ-
 προσθέν ἐστὶ τοῦ βουλευτηρίου; „ὅς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποιεῖ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὄσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ᾧ
 96 Ἐπίχαρες, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς χεῖρας
 13 γνωθὶ τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

ΝΟΜΟΣ. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρου-
 τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὺς ἐπεστάτει. τάδε
 Δημόφαντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλῆ οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῷ κυάμῳ,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἄρχῃ κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων καὶ
 νηποιεῖ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια ἔστω,
 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα
 ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλεύσας ὄσιος ἔστω καὶ εὐαγής.
 97 ὁμόσαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἱερῶν τελείων, κατὰ
 φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν ταῦτα ποιήσαντα.
 ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· „κτενῶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ
 ψήφῳ καὶ τῇ ἑμαντοῦ χειρὶ, ἂν δυνατὸς ᾧ, ὅς ἂν κατα-
 λύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθήνησιν, καὶ ἔάν τις ἄρξῃ
 τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τὸ λοιπόν,

95. ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc adhibetur etiam a Ly-
 curgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ.
 τὸ Δημοφάντου); commemorat Demosthenes quoque (Lept.
 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποιεῖ restitui coll. Dem.
 Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C. I. II 2008): νηποιεῖ.
 — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk: ἄλλ' ὅτι. — Ἐπίχαρες Sl.:
 Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): ἔάν τις. — οἱ
 post πεντακόσιοι add. Bk. — καταλύει et ἀρχεῖ ABLZ. —
 ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποιεῖ scripsi: νηποιεῖ.
 v. ad § 95.

97. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll.
 Lyc. § 127, delentes eadem verba (praeter unum καὶ) post
 ἀποκτείναντι. Similiter iam Luzac. — τινὰ ἀρχὴν cum
 R. Turr.: τὴν ἀρχὴν. —

καὶ εἴαν τις τυραννεῖν ἐπαναστῆ ἢ τὸν τύραννον συγκατα-
 στήσῃ. καὶ εἴαν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ
 εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτεί-
 ναντα τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόν-
 τος πάντα ἀποδόμενος ἀποδώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτεί-
 ναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσω οὐδέν. εἴαν δέ τις κτείνων 98
 τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε
 καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ
 Ἀριστογείτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὅποσοι δὲ
 ὄρκοι ὁμώμονται Ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθί
 που ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφήμι.“
 ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ' ἱερῶν τελείων,
 τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι
 εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δ'
 ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

Πότερον, ὧ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, 99
 κύριος ὁ νόμος ὅδ' ἐστὶν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο
 δ' οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆ-
 σθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺ ζῆς καὶ περι-
 ἔρχῃ τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ὢν· ὅς ἐν δημο-
 κρατία μὲν συκοφαντῶν ἕξις, ἐν ὀλιγαρχία δέ, ὡς
 μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα συκο-
 φαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ 100
 περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνεῖαν ποιῆ καὶ κακῶς τινὰς
 λέγεις; ὅς ἐνὶ μὲν οὐχ ἠταίρησας — καλῶς γὰρ ἂν
 σοι εἶχε —, πραττόμενος δ' οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν
 βουλόμενον ἀνθρώπων, ὡς οὗτοι ἴσασιν, ἐπὶ τοῖς
 αἰσχίστοις ἔργοις ἕξις, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς
 ὢν τὴν ιδέαν. ἀλλ' ὅμως οὗτος ἐτέρων ἐτόλμα

συγκαταστήσει A. — κτείναντα] κτείνοντα BLZ.

98. ἀποθάνοι ABLZ.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — (κατὰ) τὴν
 π. W.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦ-
 νομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογίᾳ. Immo ad hunc
 sensum Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usur-
 patum. — ἐτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — malim τολμᾶ. —

κατηγορεῖν, ὧ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους
 101 οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ
 γὰρ ὧ ἄνδρες καθήμενος ἠνίκα μου κατηγορεῖ, βλέ-
 πων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἠγωνι-
 ζόμεν, τίς ἄν μου κατηγορεῖ; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε δ'
 ἄν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι, ὧ
 Ἄνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔγωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐλήϊσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναυ-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τείχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲν τούτων πεποίηκα.
 Οὐδέν; δοκεῖς οὖν χαιρήσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 102 ὡς ἕτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἄν) οἴεσθε ὧ ἄνδρες ἄλλων
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινὸν εἰ ὑπὸ μὲν τούτων διὰ τοῦτ' ἄν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἠμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὐς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δή-
 103 που ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γὰρ
 14 ὧ ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδειξιν ἐποιήσαντό | μου κατὰ
 νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα
 τὸ πρότερον γεγενημένον περὶ ἑτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ

ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

101. ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς
 ἑαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — καὶ οὐκ Dobr.: ἢ οὐκ.

102. ἄρ' (ἄν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. —
 δι' ὑμᾶς B. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἷς
 οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „propterea quod“, coll. Lys.
 12, 40 (ubi tamen istud οἷς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

καταψηφιεῖσθε, ὁρᾶτε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἑτέροις μάλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὄρκους ὠμόσατε, τοῦτο δὲ οὖς φεύγοντας κατηγάγετε, τοῦτο δὲ οὖς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιήσατε· ὧν εἵνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἱ νυνὶ μένουσιν ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν γινώσκονται ὑμᾶς 104 ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἱ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμφοτέρω, οὐ τὴν 105 αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσόμενοι εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὄρκοις οὖς ὠμόσατε ἀλλήλοις, οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης, εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύναι, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὧ ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἢ δὲ ψῆφος ἢ ὑμετέρα δημοσίᾳ κρινεῖ, πότερον χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν ἢ τοὺς συκοφάντας παρα-

103. προσήκη Steph. — μαχεσαμένοις ci. R. — ἀτίμως AB. — εἵνεκα ABk.: ἕνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — νν. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp.. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquent (105).

105. ἀκροασόμενοι Z et pr. A. — οἰσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χρὴ AZ Bk.: ἢ χρὴ BL, εἰ ἢ χρὴ v. — ὠμόσατε A^d. — αὐτοῖς AB Bk.: αὐτούς. — (τούς μὲν) γράφ. W. — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρίνει.

σκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὡς τάχιστα.

- 106 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποιήσατε, βραχεία βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγὴν κατέγνωσαν, τοὺς δὲ μένειν ἐν τῇ πόλει ἐάσαντες ἠτί-
- 107 μωσαν. ὕστερον δὲ ἠνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστις καὶ ὄρκους μεγάλους, ἤξιον σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετὴν ἰκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτάξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα

106. βραχεῖα A, βραχεία B. — ἔφευγε ci. S.: ἔφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. „immo τὴν βασιλέως“ Bk. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. — δίδόντες ABL. — — προτάξαντες B et pr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et corr. A^d, προστάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

ἤλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ 108
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι οὐκ ἠξιώσαν τινι τῶν πρότερον
 γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα τὴν
 πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες ἱερά τε κατακεκαυ-
 μένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορμὴν
 τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν τὴν
 ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν πόλιν
 ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδοσαν. ὑμεῖς οὖν 109
 καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνοις
 γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες ἀπέδοτε τὴν
 ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἠξιώσατε γὰρ τοὺς τε φεύγον-
 τας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆ-
 σαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστὶ τῆς ἐκείνων ἀρε-
 τῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδότες ὡς ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις
 ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο· ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει,
 εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σωφρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν
 ἀλλήλοις.

Κατηγόρησαν | δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκετηρίας, 110
 ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἶη 15
 πάτριος, ὃς ἂν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
 καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροὶ ὥσθ' ἃ αὐτοὶ κατεσκεύα-
 σαν, οὐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἃ ἐπεβού-
 λευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
 ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἦλθομεν Ἐλευσινόθεν καὶ 111
 ἡ ἔνδειξις ἐγεγένητο, προσήει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν
 γεγενημένων Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετὴν, ὥσπερ

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. —
 ἃ νῦν] ἢ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

110. δ' εἶη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσῖνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσῖνι. — τοῖς πρυτάνεσιν
 ante οἱ δὲ πρυτ. add. Kö. —

ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξειν ἔφασκαν αὐτὸν πρὸς τὴν βουλήν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοί τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον· ἡ γὰρ βουλή ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραία τῶν μυστηρίων ἔδραν
 112 ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ προειρημένα. καὶ ἡ βουλή ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀναστὰς Καλλίας ὁ Ἰππονίκου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει ὅτι ἰκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς. καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν ἰκετηρίαν καταθείη, καὶ οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέσταμεν, καὶ οὗτος ἡμᾶς ἔώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπήκουεν, ὄχητο εἰσιῶν. ἐπεξελθὼν Εὐκλῆς οὕτωςί — καὶ μοι κάλει αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον, Εὐκλείς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

113 Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτῷ με τὸ θεὸν παραγάγοιεν ὥστε θεῖναι τὴν ἰκετηρίαν μὴ εἰδόμενος τὸν νόμον, ἵνα δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ

τελευτήν BLZ. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγγεῖλαι. — Κηφισίῳ A^d.

112. προειρημένα AB. — καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.: παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. — ὑπήκουεν ὄχητο pr. A.: ὑπήκ. καὶ ὄχητο. — Euclem ipsum τὸν κῆρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscriptionibus probans revera illo tempore Euclem quendam praeconis munere apud senatum populumque functum esse. Delet igitur interpunct. post καὶ ὄχητο εἰσιῶν („cum foras egressus E. infecta re rursus intro abisset“). — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα est § 46; cf. 3, 10.

113. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ. — αὐτῷ με ABLZ Bk.: αὐτῷ μὲν. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — αὐτοῖν με ci. R.: αὐτοῖν μὲν. V. supra.

λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐτοῖν με φημί τοῖν
 θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, 114
 ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλ-
 λουον τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσωζόμεν δὲ τῇ τύχῃ διὰ
 τὸ μὴ ὑπακούσαι, δῆλον ὅτι διὰ τὸ θεῶ; εἰ γὰρ
 ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῶ, ἐχοῖν δήπου καὶ
 μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' οὔτε
 ὑπήκουσα οὔτ' ἔθηκα. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ 115
 Εὐκλῆς ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας σταῖς
 ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ
 ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ
 ποτ' αὐτοῦ Ἰππόνικος ἐξηγήσαιο ταῦτα Ἀθηναίοις,
 ἀκούσειε δὲ ὅτι ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν
 ἀναπηδᾷ Κέφαλος οὕτως καὶ λέγει· „ὦ Καλλία, 116
 πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῆ
 Κηρύκων ὧν, οὐχ ὅσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα
 δὲ νόμον πάτριον λέγεις, ἡ δὲ στήλη παρ' ἧ ἔστηκας
 χιλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, εἴαν τις ἱκετηρίαν
 θῆ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας ὅτι
 Ἀνδοκίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῇ
 βουλῇ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνε-
 γνώσθη ἡ στήλη κάκεινος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου
 ἤκουσε, καταφανῆς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς θεὸς τὴν
 ἱκετηρίαν.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτὸ 117

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vñ. εἰ γὰρ-τὸ θεῶ in mg. add.): ἐβουλίσθην B, ἐβουλήθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καὶ.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — σταῖς] ἀνασταῖς mal. Bait. W. coll. § 112. — ἐξηγήσαιο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθ' postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκων ὧν cum R. Turr.: κηρύκων ὧν; porro ὄν cum Frohb. addidi. Possis etiam: κῆρυξ ὧν (ita Scal.), ὄν οὐχ ὄσιόν σοι ἐξηγεῖσθαι. — ἔπειτα δὲ AB Bk.: ἔπειτα δὴ.

βούλοισθε πυνθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλόμενος
 ἐτίθει τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγήσομαι ὧν
 ὑπ' αὐτοῦ εἴνεκα ἐπεβουλεύθη. Ἐπίλυκος ἦν ὁ
 Τισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς·
 ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων παίδων, θυ-
 γατέρας δὲ δύο καταλιπὼν, αἱ ἐγένοντο εἰς τε ἐμέ
 118 καὶ Λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι πονήρως
 εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανερὰν οὐσίαν οὐδὲ δυοῖν
 ταλάντων κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλέον ἦν ἢ
 πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λέαγρον ἐναν-
 τίον τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἶη ἀνδρῶν ἀγα-
 θῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειότητος
 119 ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε χρήματα
 ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε κατα-
 φρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ εἰ
 ἔζη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἠξιοῦμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτῳ ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τὰδε
 ἔσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὁμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἄμφω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἥς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχη χρησαμένη καμουῖσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἕτερα ἔστιν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἔπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, εἴαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθηκα παράστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῇ, εἰ δὲ μή,
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει

117. βούλοισθε G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε. —
 ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη.

120. ταύτην] ταύτη BLZ.

τῷ υἱεῖ τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῆ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δούς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἐώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἰκετηρίαν,
 ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν, αὐτὸς δὲ
 πείσας Λέαγρον χρήμασι συνοικήσων τῆ Ἐπιλύκου
 θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὡς ἄνευ ἀγῶνος ἐώρα 122
 ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιὼν Λυσίστρατον,
 Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους ὄντας ἐμοὶ καὶ
 χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας ἦλθε καὶ παρανο-
 μίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὡς εἰ ἔτι καὶ νῦν
 βουλοίμην ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, ἔτοι-
 μος εἶη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν, ἀπαλλάξαι δὲ
 Κηφίσιον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις δοῦναί μοι τῶν
 πεποιημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ κατηγορεῖν καὶ παρα- 123
 σκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ
 γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὼ αὐτὸν
 οἶομαι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει
 κινδυνεύσειν. ἄπερ αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν
 ᾧ ἄνδρες δοκῆ. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς
 μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν 124

121. ἐξελῶν cum Valck. Bk.: ἐξελῶν. — πείσας cum Scal. et R. Bk. Bait. (πέισων — καὶ συνοικ. praef. S.): πέισων.

122. οὐδ' ὡς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ ἀγῶνος ἐώρα AB Bk.: ἐώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum Valck. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρην Valck. Bk. cum A; ἐπεχάρην B (et fort. A^d), ἐπεχάρη v. — καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας delebat Coraes). — num παύσασθαι μὲν κακ. ποιῶν?

123. ἀποφεύξομαι cum R. et Valck. Bk.: ἀποφεύξαιμι ABLZ, ἀποφθέξομαι vulg. — καὶ ante ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὄν.

ἤξιωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς
 γέγονεν, καὶ πῶς ἐποιήσατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ
 ἄξιον ἀκούσαι, ὧ ἄνδρες. γαμει μὲν Ἰσχομάχου
 θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτὸν τὴν
 μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνῶκει ὁ πάντων σχε-
 τλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ,
 ἱερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἠσχύνθη
 οὐδ' ἔδεισε τὸ θεῶ· ἡ δὲ τοῦ Ἰσχομάχου θυγάτηρ
 τεθνήσκει νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὁρῶσα τὰ γιγνό-
 μενα, ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ
 ἀνεβίω, ἀποδράσασα ἐκ τῆς οἰκίας ᾤχετο, καὶ ἐξήλασεν
 ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμέ-
 νος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κνεῖν ἐξ αὐτοῦ·
 καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἕξαρονος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ
 γυναικὶ τὸ παιδίον ἦκον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατουρίοις,
 ἔχοντες ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι τὸν
 Καλλίαν. ὁ δ' ἠρώτα τίνος εἶη τὸ παιδίον· ἔλεγον
 „Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“ „καὶ
 ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βωμοῦ
 ὤμοσεν ἢ μὴν μὴ εἶναι (οἱ) υἱὸν ἄλλον μηδὲ γενέ-
 σθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἰππόνικον ἐκ τῆς Γλαύκωνος
 θυγατρὸς· ἢ ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν,
 127 ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ὑστέρῳ
 πάλιν χρόνῳ τῆς γραδὸς τολμηροτάτης γυναικὸς ἀνη-

125. τοῦ ante Ἰσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum Sl. scripsi: κατεκλίθη (κατελύθη Bait. Turr.). — ἀποδράσασα Bk.: ἀποδράσασα. — κνεῖν cum Kl. Turr.: κνεῖν.

126. οἱ post εἶναι cum R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald. ap. Sl.).

127. malim ὕστερον π. χρόνῳ, sicut est 2, 10. — υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. —

φάσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φάσκων εἶναι υἷον αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλιίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὅς ἐστιν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἷον ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ᾤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπώμοσε. Καί μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώ- 128
ποτε ἐν τοῖς Ἑλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου
γυναῖκά τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα
καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτη δὲ συν-
οικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκου | θυγατέρα λαβεῖν, 17
ἵν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῆ. ἀλλὰ γὰρ τῷ 129
παιδί αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θέσθαι; οἶμαι γὰρ
ἔγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις
ἐξευρήσει τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναι-
κῶν αἷς συμφηκῶς ἔσται ὁ πατήρ αὐτοῦ, τῆς μὲν
υἱός ἐστιν, ὧς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.
τίς ἂν εἴη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἰγισθος; ἢ τί χρὴ
αὐτὸν ὀνομάσαι;

Ἄλλὰ γὰρ, ὧ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνηῆσαι 130
περὶ Καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἢ

Καλλιίδης ci. Valck. et R. — ὅς ἐστιν αὐτοῖς Bk.: ὅ
ἐστιν αὐτός ABLZ; ὅς ἐστιν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.:
οὕτως (ὄντως ci. R. Valck.). — χρυσιάδης ALZ, Χρυσίδος
ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰπόποτε B, εἰ ποτε v. — vv.
καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A^d. — παιδί scripsi (coll.
126 sq.): παιδίω.

130. εὐ γὰρ μέμνησθε Cob. —

πόλις ἤρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόνικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναίκοις κληδῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
 131 ταῦτα, ὧ ἄνδρες. πῶς οὖν ἢ φήμη ἢ τότε οὔσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόνικος υἷον τρέφειν ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὡς ὄντος Ἰππονίκου ἀλιτηρίου.

132 Ἄλλὰ γάρ, ὧ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαρασκευάσασιν τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἤκων ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἄ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαντοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον καὶ θύων, ὧσπερ ἐμαντὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τούναντίον λειτουργεῖν οὗτοι προὔβαλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιθεωρὸν εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιῶν
 133 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὗτοι ταῦτα νῦν γινώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὗτοςί, ὁ καλὸς κἀγαθός, ἀρχῶνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτου ἔτος, καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῷ

ἀπάσῃ] πάσῃ Z, ἅπασι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχευ.

131. υἷον τρέφειν AB Bk.: υἷον αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἄ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν. — Ἡφαιστίοις ABLZ (Turr.). — ἀρχιθεωρὸν ABLZ Bk.: ἀρχιθέωρον.

133. Ἀγύρριος Bk.: ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀργύριος v. — ἀρχῶνης cum R. et Valck. Bk.: ἀρχων εἰς. —

οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέυτες ὑπὸ τὴν λεύκη, οὓς ὑμεῖς ἴστε οἷοί εἰσιν· οἱ διὰ τοῦτο ἔμοιγε δοκοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἤ, καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγου πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 134 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἷον εἶη, ὡς πολλοῦ ἄξιον, συνέστησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἐωνοῦντο πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντωνεῖτο οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλήν ὑπερέβαλλον, ἕως ἐπριάμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς ἐξέλεξα τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξημιώθην, ἀλλὰ καὶ βραχεὰ ἀπεκερδαίνομεν οἱ μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ διανεύμασθαι ἕξ τάλαντα ἀργυρίου. ἂ οὔτοι γνόντες 135 ἔδοσαν σφίσιν αὐτοῖς λόγον, ὅτι „ἄνθρωπος οὐτοσί οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὔθ' ἡμᾶς ἔασει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδῶν ἔσται διανεύμασθαι τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐκποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες 136 δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δέ γε (τὸ) ἐναντίον τούτων· ὡς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἤθελον

αὐτῶ cum R. Bk.: αὐτοί. — λεύκη οὓς cum R. Valck. mg. Ald. Bk.: λεύκη τὸ πόσους. — ὑπερβάλλωσι ABL Turr.: ὑπερβάλωσι PZ; ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — π. πραθείσης A^d.

134. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (III ἕξ, III τρεῖς). — γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — ὑπερέβαλον ABLPZ. ἀλλὰ βραχεῖα A^d pr. — ἀπεκερδάνομεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος.

136. γε τὸ ἐναντίον Valck. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὡς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. — ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. —

ἂν τοιούσδε οἴόσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν) ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μή, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέψοντας αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βουλόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν ὑπισχνούμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιῶντας καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν κολάσειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.

- 137 Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
 18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτό
 με ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὡς
 ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ ὦ Ἀθη-
 ναῖοι οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
 ὥστ' εἰ ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνοντάς
 με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι· τίς
 γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρα
 πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ σῶμα
 τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας τῆς
 138 ἐμῆς, εἶτα ἔσωζον; οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ποιῆσαι μηδὲ
 ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιωθῆναι; ἔτι δὲ πολέμου γενομέ-
 νου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν οὐσῶν καὶ
 ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπολέσαντες τὰ
 ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν, οὔσης δὲ
 χώρας βαρβάρου, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη ἐκπεσόντες
 κακοῖς τοῖς μεγίστοις περιέπεσον καὶ τὰ σφέτερα

μὲν post μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγόρησαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. — λαμβάνον-
 τας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἐξῆν] οὐ πεξῆν ALZ, unde οὐπερ ἦν Turr. (ὄτ'
 ἐξῆν mg. Ald.). — κακοῖς τοῖς μεγίστοις scripsi: αἰκίαις
 ταῖς μεγίσταις, quod e sequentibus manasse videtur (ἀτυχίαις
 τ. μ. Sl.; συμφοραῖς τ. μ. W.). — αἰκισθέντες cum Steph.

τ
 Bk.: αἰκισθέν h. e. αἰκισθέντες A^d; αἰκισθέντα v.

αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον, — εἶτα οἱ 139
 μὲν θεοὶ ἐκ τοσοῦτων κινδύνων ἔσωζόν με, σφῶν
 δὲ αὐτῶν προῦστήσαντο τιμωρὸν γενέσθαι Κηφίσιον
 τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων, ὧν οὗτός φησι πολίτης
 εἶναι οὐκ ὦν, ᾧ οὐδ' ὑμῶν τῶν καθημένων οὐδεὶς
 ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός
 ἐστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ᾧ ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι
 νομίζειν τοὺς τοιούτους κινδύνους ἀνθρωπίνους,
 τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν θείους. εἶπερ οὖν δεῖ τὰ
 τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πάνυ ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ
 ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν
 σωζομένους ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένους ὀρῶεν.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ᾧ ἄνδρες ἐνθυ- 140
 μηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρες ἄριστοι
 καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ ἐπὶ τιμω-
 ρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτη-
 ρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμ-
 φοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ
 ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς
 πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἤδη
 δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι.
 ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ'
 ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὦν τυγχάνει καὶ εἴ
 τις ἐχθρός, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν
 ἀποστερηῆσαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν
 τύχη ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμη ψηφίσασθαι.

Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν 141

139. malim εἶτα αὐτοὶ μὲν οἱ θεοὶ. — ἐκ τοσοῦτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσοῦτων. — πάνυ ci. R.: πολὺ (πολὺ μᾶλλον ci. id.).

140. ταῦθ'] τὰ θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.: βουλεύεσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. —

- αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἦνπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κάμοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστον καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηται, πολλῶν ἔνεκεν σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, (εἶτα) καὶ ὅπως εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὶ κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορὰ, σώξοιτο συγγνώμης παρ' ὑμῶν
- 142 τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν μεμνησθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάσῃ αἱ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξια ἐγένοντο. ἐπειδὴ γὰρ ὧ ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βουλομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σώξαι τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετὰς, οἳ
- 143 ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὰς, ἀξιῶ κάμοι διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετὰς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλλοντο· ὧν ἔνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας, ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.
- 144 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἶον ἔξετε πολίτην· ὅς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου,

ἀναμνησθέντας ABLZ Bk.: ἀναμνησθέντες. — (εἶτα) καὶ scripsi: ante καὶ lacunam IV litt. capacem habet A^d. — γένοιτο Dobr.: γένηται.

142. μεμνησθε Bk. Dobr.: μεμνησθαι ABLZ; μεμνησθε v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.; it. § 143. — τὴν πόλιν] τῇ πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν αἵτιοι Z.

143. κάμοι] καὶ μοι ABLZ.

ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἑμαυτοῦ· ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολίτην εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτοικον ἐν τῇ τῶν πλησίων, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρο- 145
νεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον δ' οἷον 19
τὸ ἀμαρτόντα πράξει κακῶς, πολλοῖς συγγενόμενος καὶ πλείστων πειραθείς, ἀφ' ὧν ἔμοι ξενίαι καὶ φιλότητες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγένηται, ὧν ἐμὲ σώσαντες μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίγνηται. Ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν ὧ 146
ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὕσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἦν ὄνειδος, ὅτ' ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρα- 147
τηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ

144. καινὸν Emp. (s. πάλιν): καὶ^εABL v., καὶ^ετὸν Z. — ἔτι δὲ AB Bk.: ἔτι.

145. συγγενόμενος AB Bk.: συγγενόμενον (unde πειραθέντα ci. Steph.). — γεγένηται Schi.: γεγένηται, quod def. Turr. — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίγνηται AB Bk.: γένηται (τι del. Cb.).

146. ἡμετέρου pr. A^d. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf. Soph. El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἦν ὄνειδος ABLZ Bk.: αὐτὸν ὄνειδος (ἦν ὄν. ci. R.). — ἡμετέραν A^d.

- ἄλλας ἀρχας ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες
 τὰ ὑμέτερα οὐδένα πώποτε ὄφλον, οὐδ' ἠμάρτηται
 οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία
 δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῷ δεομένῳ.
 οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστάς
 εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων.
 148 μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνῶσι, καὶ περὶ τῶν πεπραγ-
 μένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε, ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν
 ἔργων νομίζατε τὰ σώματα αὐτῶν ὄραν αἰτουμένων
 ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι
 δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνη-
 κεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. ἀλλὰ
 149 τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὔπω γεγέννηται. ὑμεῖς τοίνυν
 καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ
 παίδων γένεσθε· εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ
 καὶ ἱκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησά-
 μενοι σῶσατε, καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ
 Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν,
 τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει
 ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται,
 τούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ'
 ὑμῶν δέομαι, εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι.
 ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι
 ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς
 τοῖς ἐμοῖς πεισθῆτε, οὐδ' ἂν ὑστέρῳ χρόνῳ ὑμῖν
 150 μεταμελήσῃ, οὐδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν

147. οὐδὲν ἂν πώποτε libri (Schi.); del. ἂν Bk. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — num ἀναβιβάσομαι? — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Cb. — ἀνδρείους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύναι Cb. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστερεῖσθαι ABL.

μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐνταυθοῖ συμβουλεύειν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. Δεῦρο Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΤΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

Εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ τῷ πράγματι οἱ 1 παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες ἐφαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἴ τις ἕτερος βούλοιο ἐμοῦ κακίῳν, δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ δὲ μή, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἶπερ γὰρ ἡ πόλις ἀπάντων τῶν πολιτευομένων κοινή ἐστὶ, καὶ τὰ γινόμενα δήπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἐστὶ. τουτὶ 2 τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὄραν τοὺς μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καὶ μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ | 20 ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρῆ

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. II. Π. Τ. ΕΑΤΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδείας Harp. s. v. ὀρρωδεῖν.

1. ἢ εἴ τις A Turr.: εἴ τις. ἕτερος Dobr. Turr.: ἑτέρως.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. — παρέστηκε Bk. (ci. R.): περιέστηκε A^d; περιέστηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περικαίονται Emp.; περικαίονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valck.; cf. § 19.

ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἦτοι
 ἀμαθιστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει
 ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς
 πόλεως εὖ πραττούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν
 ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοί εἰσι τὰ ἐναντία
 3 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὀφείλεια σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα
 ἠγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρον καὶ τῷ ὑμετέρῳ
 κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἶεν· οἵτινες εἰσαγγεί-
 λαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλήν περὶ τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσὶ τῇ πόλει
 ταύτῃ μείζονες ὀφείλεια, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος
 μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς
 ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ
 παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἷοί τ' ἦσαν ἀποδείξαι εἴ
 τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε δὲ
 4 νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημεῖον οὖν τοῦτο ὅτι
 οὔτοι οὐκ ἀφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν — εὐθύς
 γὰρ ἂν τότε ἠναντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν ἐτέ-
 ρων, οἷοί εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν χρή-
 ματος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ προᾶξει.
 καὶ αὐτοὶ μὲν οὔτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς
 αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες διασχυρίζεσθαι
 περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς
 ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονοῦντες· ἐτέρους δὲ
 εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰθισμένοις
 ἤδη ἀναισχυντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ
 5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν
 τοῦτο μόνον εὔροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων πραγμάτων. — ἐλέγχοντες scr.: ἐλέγξοντες (ἐλέγξαντες cum Tayl. Turr.).

4. τυγχάνουσι cum AB add. Bk.

ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὄνειδίξειν, καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δήπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μηδὲν ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὡς ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπόντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρησθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δήπου καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστὶ, καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι μὲν οἱ ἐλάχιστα 6 ἐξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ οἱ ἂν τάχιστα μεταγιννώσκωσι. καὶ ταῦτα οὐ διακρίεται τοῖς μὲν γίνεσθαι τοῖς δὲ μή, ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἐξαμαρτεῖν τι καὶ κακῶς πράξαι. ὧν ἔνεκα, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως περὶ ἐμοῦ γινώσκειτε, εἴητε ἂν ἄνδρες εὐγνωμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγενημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμαυτοῦ δυσδαι- 7 μονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητί τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ' ἀνάγκην μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοιν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουληθέντι κατειπεῖν τοὺς ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν, εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδικοῦντα σὺν ἐμαυτῷ ἀποκτεῖναι — ὅπερ ἀνάγκη παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆσαι —, ἢ κατειπὸντι τὰ γεγενημένα αὐτὸν μὲν ἀφεθέντα μὴ τεθνᾶναι, τοῦ δὲ

5. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk.: τούτῳ. — ἐπὶ τῷ AB Bk.: ἐπὶ τὸ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς πρ. B; εὖ πρ. κακοί v. 6. μεταγιννώσκουσι ABZ.

7. Fort. cum Frohb.: ἦλθον δυσδ. — — ἀνοίᾳ τῆς ἐμαυτοῦ. — βουληθέντα ABZ, quod def. Kl, sed cf. infra κατειπὸντι. — μόνου AZ Bk.: μόνον. — ὀρρωδεῖν] 'cf. Harp. s. v.: ὁ ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

ἑμαυτοῦ πατρὸς μὴ φονέα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ
 8 πρό γε τούτου τολμήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ
 τοίνυν ἐκ τῶν παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἑμοὶ μὲν
 λύπας ἐπὶ χρόνον πλεῖστον οἴσειν ἔμελλεν, ὑμῖν δὲ
 ταχίστην τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν.
 ἀναμνήσθητε δὲ ἐν οἴῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανία
 καθέστατε, καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπε-
 φόβησθε, ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐτι ἐξήειτε,
 ἕκαστος ὑμῶν οἰόμενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα
 τοίνυν ὥστε μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι
 ἐγὼ μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι
 9 παυθῆναι, ἐγὼ εἰς ὧν μόνος αἴτιος. καὶ ὅμως τό
 γε δυστυχεστάτος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῆ ἐκφεύγω,
 ὅτε δὴ προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς
 συμφορὰς οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμο-
 νέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλὲς
 ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσοῦ-
 των τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως ἢ
 21 τῷ ἐμῷ αἰσχυρῷ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ὧ ἐγὼ κακῶς
 ἔπραττον ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι. χάριν οὖν εἰκός
 με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ'
 ὑμῶν.

10 Καίτοι ἐγὼ τότε αὐτὸς γνοὺς τὰς ἑμαυτοῦ συμ-
 φορὰς, ὧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι
 ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοία τῇ ἑμαυτοῦ, τὰ δ'
 ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνω ἠδιστα
 εἶναι πρᾶττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου
 ἠκιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ
 χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία
 τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης, ἐξ

10. ὕστερον in mg. add. A^d. — num πολιτ. καὶ διαίτης
 ἐκείνης? —

ης δευρὶ μετέστην, ἔγνω λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦτον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι ποτέ μοι πολιτεύσασθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώποτε 11 οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὔσαν ἐν Σάμῳ κωπέας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε κατειληφόντων, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ καὶ διδόντος τέμνεσθαι τε καὶ ἐξάγεσθαι ὀπόσους ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσου ἐμοὶ κατέστησαν, εἰσήγαγον δὲ σίτον τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἷτια ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσῆχθη, οὐ περὶ τοῦ σώσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων τοίνυν 13 οὔτως ἐχόντων οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων·

ἔγνω λυσιτ. ABZ. — πολιτεύσασθαι AB Bk.: πολιτεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turri.: γενέσθαι. — ὀπόσους AB Bk.: ὀπόσα. — τούτους] τοὺς BZ. — ὅσου A Bk. (ci. R.): ὄσον.

12. αἷτια scripsi: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἀξίας.

- πυθόμενοι δέ τινές με ἤκοντα τῶν τετρακοσίων ἐξή-
 τουν τε παραχρῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν
 14 βουλήν. εὐθύς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος „ἄνδρες“
 ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω
 ὑμῖν σιτόν τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ
 κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγείτο ὡς ἐπέ-
 πρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ ἐναντία φρονοῦντες δῆλοι
 ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρατιᾶς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις.
 15 κἀγὼ, θόρυβος γὰρ δὴ τοιοῦτος ἐγίγνετο τῶν βου-
 λευτῶν, ἐπειδὴ ἐγίγνωσκον ἀπολούμενος, εὐθύς
 προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν καὶ λαμβάνομαι τῶν
 ἰερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου ἄξιον ἐγίγνετο ἐν τῷ
 τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς ἔχοντα ὄνειδη οὔτοί με
 μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων εἰκόμασι κατελεῆσαι, βουλη-
 θέντων τε αὐτῶν ἀποκτεῖναί με οὔτοι ἦσαν οἱ δια-
 σώσαντες. δεσμά τε ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ
 οἷα τῷ σώματι ἠνεσχόμην, μακρὸν ἂν εἶη μοι λέγειν.
 16 οὗ δὴ καὶ μάλιστα ἑμαυτὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις
 τοῦτο μὲν ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντὶ
 τούτου κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ’
 ἐμοῦ πεπονθῶς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ’ ἐγὼ ἀπο-
 λοίμην· ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῆ ἔτι εἶναί
 μοι εὐθαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακόν
 τί μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ’ ὅμως καὶ ἐκ
 τούτων τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγεῖς οὐκ ἔστιν ὅ τι

14. (καὶ χαλκὸν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — ἐπὶ στρατιᾶς A^d Turr.: ἐπὶ στρατείας.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἔχοντα ὄνειδη οὔτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν. οὔτοι, οἷ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτῳ μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπωλλύμην mal. Bk.; immo, si quid mutandum, εἰ
 ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.: ὅπου.

— οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον scripsi: οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον A; οὐκ
 ἔστιν ὅτι ἕτερον ἕτερον BZ Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.

ἕτερον [ἔργον] περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι.

Ὅραν δὲ χρῆ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν 17 ὑπουργημάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀργύριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν διδώσι; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν τι τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, 22 καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιούσιν ὑμᾶς εἴ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι ἐξαμάρτωσιν οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρας αὐτῶν ἀμαρτίας δίκην διδώσιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε 18 ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γὰρ ἐστὶν ἀρετὴ, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὄψουν δύναται τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι. ἀλλ' οὖν γινώσκειν γε χρῆ ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστου ἄξιος ἀνὴρ, ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρήμασί τε καὶ σώματι τολμῶν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας.

Ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 19 σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν

17. χρῆ add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add. AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανᾶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R. Bk.: τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστου B et corr. A: πολλοῦ πλείστου Z et pr. A; πλείστου v. (Bk.). — τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις pr. A^d.

19. ἢ βουλή del. Valck.; def. Scheibe. —

ἀπορρήτῳ ἴσασιν, ἢ βουλή· οὐς πολλῶ δήπου εἰκὸς ἦττον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δεοὶ ἀκούσαντάς τι ἐν τῷ παραχρῆμα νῦν διαβουλεύεσθαι. οἱ μὲν γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται, ὑπάρχει τε αὐτοῖς, εἴαν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔχειν καὶ λόγον αἰσχροῦν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν· ὑμῖν δὲ οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν). ἔχοιτε· τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ
 20 εὖ καὶ κακῶς, εἴαν βούλησθε, διαθέσθαι. ἄ γε μέντοι ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν τε μοί ἐστιν εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σίτος ἦξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλεύσαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευθεῖναι τῆς αὐτῶν
 21 γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν προὔργου ἀκοῦσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγὸν καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσὶν ὑμῖν τέτταρες καὶ δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν ἦξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' (ἂν) ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ φράσαι πρὸς ὑμᾶς ἢ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα,
 22 ὅπως αὐτόθεν προήδειτε. νῦν δὲ ἐκεῖνα μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῇ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφελήθησεσθε· νῦν δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ μοι βουληθείητε δοῦναι χάριν μικρὰν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν καὶ ἅμα δικαίαν,

εἰκὸς] εἰς ABZ. — οἱ μὲν γε] si § 2, hic quoque μὲν γὰρ scribendum erit. — ἂν post αἰτίαν cum Dobr. add. Turr.

20. οἷόν τε cum Steph. Bk.: οἷόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. (ἂν) ἀντὶ cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum R. Bk. — προήδειτε Bk.: προειδῆτε.

πάνν ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὡς δὲ καὶ δικαία ἐστίν, εἴσεσθε. ἃ γάρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἑτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἰ δὲ [μὴ] βούλεσθε, ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς 23 πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώποις καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἄν ὑμᾶς φαίνονται ποιούντες τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὁρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἄν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τουτὶ τὸ ψήφισμα ο ἠκούσατε ψηφισάμενοί μοι, 24 ὧ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἑτέρῳ φέροντες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἰ τῷ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι (τῇ) γνώμῃ ἀμαρτάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει ταῦτόν ἔτι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται, ἢ δὲ γνώμῃ ἀντὶ τῆς προτέρας ἑτέρα νυνὶ παρέστηκεν. οὐδὲν οὖν ἔτι ὑπολείπεται ὅτῳ ἄν μοι δικαίως διαβεβλήσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε 25

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur.

23. παντοδαπῆς v., em. cum. Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui et πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγέγραπται Sl.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμῃ A^d, γνώμῃ v. — ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταῦτόν ἔτι ὄν Bk. (ταῦτόν ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθαι ABZ.

ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακόν με ἄνδρα ἠγεῖσθαι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βιά-
 σανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν γιγνό-
 25 μενα. πολὺ δέ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον | ἐκείνων
 26 καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ οὐ ψευσα-
 μένω μοι λαθεῖν οἴοντ' ἐστι τοὺς γε πρεσβυτέρους
 ὑμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος Λεωγόρας
 στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ δήμου,
 ἐξὸν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἐχθρας καὶ γενομένῳ
 κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως,
 εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δήμου καὶ φεύγων
 κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης αὐτῶν καταστήναι.
 ὥστ' ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν προγόνων ἔργα εἰκότως
 ὑπάρχει δημοτικῷ εἶναι, εἴπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρο-
 νῶν τυγχάνω. ὦν καὶ ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, ἐὰν χρη-
 στὸς ὦν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς φαίνωμαι, προθυμότερόν
 27 μου ἀποδέχεσθαι τὰ πραττόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ
 τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι ὑμᾶς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε
 ἠγανάκτησα· ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων
 αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπέισθητε τὰ μέγιστα ἑξα-
 μαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι,
 ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἄν
 τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπέισθητε ἑξα-
 28 μαρτεῖν; βουλοίμην μέντ' ἄν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέ-
 ροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε,
 τὰς τῶν ἑξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε βουλὰς,
 οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπέισθητε γινῶναί τι ἀνε-

25. ζητῆτε A.

36. πατρὸς πάππος cum Valck. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
 cf. 1, 106. — ἄλλὰ νῦν γε Bk.: ἄλλο νῦν γε.

27. θαυμάζει ABZ.

πιτήδειον, ἀτελῆ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηκνυομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἑκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκεῖνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος· κεφάλαιον τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν οὖν λέγει καὶ ἔλθειν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

Ἔστι μὲν εἰρήνην ποιῆσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ¹ ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὧ Ἀθηναῖοι πάντες γιγνώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ρήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἄν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὡς ἔστι δεινότατον τῷ

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et Vit. § 13. — ΥΠΟΘ.] ἐπιβουλεύσασθαι] βουλεύσασθαι S. — δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobs.). — ἐπανελθεῖν Reiskiana. — διόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἄν add. Dobr.

δῆμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἢ νῦν οὐσα πολιτεία μὴ
 2 καταλυθῆ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ
 δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς
 Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ
 τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων
 ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην
 ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς
 πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γινόμενα; χρὴ
 γὰρ ὧ Ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον
 3 γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἦνίκα
 τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα
 δὲ εἶχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροιζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυ-
 μήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμέ-
 νον καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ
 τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαι-
 μεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρυκυσόμενον περὶ σπον-
 4 δῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς | Λακεδαι-
 24 μουίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμίναμεν ἀμφοτέροι
 ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τοῦτο,
 ὧ Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ
 εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἔσθ' ὅπου κατε-
 λύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ
 5 ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον μὲν

2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. W., item
 4. 10. — ἔργου διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε
 cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — vv. χρὴ γὰρ — ἔσεσθαι affert
 Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ὧ Ἀθ.), et inde Theodoret.
 Serm. VI p. 581 A.

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel
 mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176.
 — nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί· Ἀ. ἐν
 τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου
 et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Kirchner et Mit-
 ford. ap. Dobr. — πέμψαιεν ἐς AB.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr):
 πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαχήσαντες ἠλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἰππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. Μετὰ δὲ 6 ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν, καὶ πολλὰ (μὲν) κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαντες ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἠρέθησαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης ἀντοκράτορες, ὧν ἦν καὶ Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρήνην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα. καὶ ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὧ Ἀθηναῖοι, ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον τῶν 7 Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἤρε καὶ κατέστησεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρό-

5. τότε add. AB Bk. — ἐλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — τοξότας (quod. om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ταῦτα] malim ταῦτα coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. — τῷ Ἀθην. W.; item 7.

6. αἰγινήτας s. αἰγηνίτας ABMZ. — κατεστήσαμεν dedisse videtur pr. A^d. — μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἠρέθησαν cum Steph. R.: εὔρέθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὑμῖν AB Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποίησαντο.

7. τὸν Ἀθην. Bk. W. (τὸν Ἀθηναῖον MZ). — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. —

- πολιν, καὶ νόμῳ κατεκλείσαμεν ἑξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας ἑκατὸν ἐναυπηγησάμεθα, καὶ ταύτας ἑξαιρέτους ἐψηφισάμεθα εἶναι, νεωσοίκους τε ᾠκοδομησάμεθα, χιλίους τε καὶ διακοσίους ἰππέας καὶ τοξότας τοσούτους ἐτέρους κατεστήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν
- 8 Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ διὰ Μεγαρέας πολεμήσαντες καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν στέρηθέντες αὖθις τὴν εἰρήνην ἐποίησάμεθα, ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἅπαντας εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἑπτακισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς
- 9 τὴν ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ τριακοσίας ἐκτησάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν ἢ τὰ δύο μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον διηγείσθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες τὰ ἀγαθὰ πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.
- 10 Πρῶτον μὲν οὖν ὧ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνήσθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται, καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὡς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.

νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεώρια (Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλύσαι.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας. cf. Thuc. 2, 13.

10. ἐξελέγξει cum Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. —

ἤδη δέ τινων ἤκουσα λεγόντων ὡς ἐκ τῆς τελευταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἱ τε τριάκοντα κατέστησαν πολλοὶ τε Ἀθηναίων κώνειον πίνοντες ἀπέθανον, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο. ὅποσοι οὖν 11 ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γιννώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τείχη καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν 12 σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων ἐγένοντο· νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ 25 αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τείχη καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὅποσας ἂν βουλώμεθα· Ἀἴμων δὲ καὶ Ἰμβρον καὶ Σκυῖρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὡς Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύναμιν, τὸν δὲ πόλε-

κώνειον BZM.

11. εἰρήνην μὲν γὰρ κτέ.] cf. Aesch. § 176 et Isocr. 4, 176. — τὰ τείχη cum R. Bk.: τείχη. cf. 12. 31.

12. νν. ἐφ' οἷς — γέγραπται in mg. add. A. — σκίρον ut videtur pr. A^d; σκίρον A^d M. item § 14. — ἐκεῖνος A^d BZM. — δήμον cum Canter. Turr. Schi.: δήπου.

ἴμου κατάλυσιν γίνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τούτων λέγω.

ασὶ δὲ τινες ἀναγκαίως νῦν ἡμῖν ἔχειν πολεσκεψώμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν πάντας ἄνους ὁμολογήσαι διὰ τὰδε δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδίκους ἢ βοηθοῦντας ἠδίκημένοις. ἡμεῖς τοίνυν τε ἠδικούμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοηθῶμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστὶ τοῦτο παρὰ Λακεδαιμόνων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτοῖς τε δεῖν ἀδικεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείσιν Ὀρχομενὸν ὄμιον, τίνος ἕνεκα πολεμήσωμεν; ἵνα ἡ πόλις ἐλευθέρα ᾖ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει. ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἐστὶ καὶ ταῦτα ἐκ εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῆ ναυπηγείσθαι ἵσθαι οὔσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτηῖσθαι; καὶ τοῦτο ἵσθαι τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἰ σὺνθῆκαι σιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα, Ἰωνίαν καὶ Σκυῖρον καὶ Ἰμβρόν; οὐκοῦν διαρρηθῆναι περὶ ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλλὰ ἵνα τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήματα καὶ τὰ ἐκείνη ἐὰ ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἄλλοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολεμεῖν οὐκ ἔστι κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἕως ἂν Λακεδαιμόνους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους ἡμῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὔ μοι οὔτω παρεσκευάσθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώ-

. ὡ ἄνδρες ZM Bk. — ἂν πάντας A Bk.: ἅπαντας. ἀφείσιν R.: ἀφήσειν.

. ἡμῶν A^a B: ἡμῖν.

. ἐγκτήματα Valck. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολαύωμεν A^d. ἵσθαι οὔτω (τὰ πράγματα) παρεσκ. (δοκεῖ ἡ πόλις, vel ἡ πόλις, vel δοκοῦμεν ci. R.). — παρασκευάσθαι BL et

μεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ 16 τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἡμεῖς δυνατοί, οὐδὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὅτι μήτε ὅτοιςι μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;

Σκέψασθε δὲ ὧ Ἀθηναῖοι καὶ τόδε, ὅτι νυνὶ 17 πᾶσι τοῖς Ἑλλησι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασι πάντων ἐξουσίαν ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι 18 ταῦτ' ἀφιασιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλάδος. νενικήκασι γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημεῖ τοὺς συμμάχους παρόντας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἐν τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτίς δ' ἐν Βοιωτοῖς, ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἠγείτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ' ἠνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργείους μὲν ἅπαντας καὶ Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας. τοιαῦτα δ' 19 ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἰσὶν ἔτοιμοι ποιεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἱ ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ τὴν θάλατταν κοινὴν ἔωντες τοῖς ἠττημένοις. καίτοι ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖ-

18. ὑμῶν AB. — τοτὲ μὲν scripsi: τότε μὲν. cf. Voemel. ad Dem. Phil. 3, 58. — δ' ἐν Βοιωτοῖς S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς ABMZ, δὲ Βοιωτοῦς v. — καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

νοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ μίαν μόνον μάχην
 20 ἠττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται;
 οἵτινες τὸν μὲν πόλεμον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομε-
 νοῦ, ὡς οὐκ ἐπιτρέψοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ
 26 | τεθνεώτων μὲν αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσοῦτων τὸ πλῆθος,
 τῆς δὲ γῆς ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ'
 εἰσενηνοχότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέ-
 ρονται, πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχο-
 μενὸν ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται
 καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ
 τὴν ἀρχὴν ἐῷσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην
 ἄγειν. οὗτοι δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον
 21 καταλύονται. ἡμῖν δὲ ὧ Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν
 εἰρήνην ποιήσασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων
 τυγχάνοντας; καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται
 παραιτοῦμαι· τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ
 ἠνίκα ἀπώλεσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ
 τειχῆρεις ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν
 οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες
 σύμμαχοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίξασθαι καὶ
 τὴν χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ
 γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν
 συμμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ'
 ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι περὶ τοιούτων
 22 ἔργων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ
 τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στηῆσαι, κακὸν
 ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἤγομεν ἐπὶ

19. μόνον AB Bk.: μόνην.

20. τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀν-
 δραποδίξασθαι] καὶ δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν
 ABZM. —

θητοῖς. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργείους δὲ ἀγαγόντες εἰς τὴν πρότερον φιλίαν, αἴτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν συγχω- 23 ροῦσι ταῦτὰ ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἦκειν; οὐ ταῦτὰ παρὰ τῶν πολεμίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι διδόασιν, καὶ δι' ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην ποιοῦνται, τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ ὅτου δεῖ βουλευέ- 24 σθαι; ναί, περὶ ὧν αὐτὴ ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται. πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις· Βοιωτῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνοσ ἐστὶν ἡμῖν ἀξία Κόρινθος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὧς Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεῖ- 25 νης ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὴν οὔσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βουλευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-

πρότερον Osann: ποτέ. — ναυαρχίαν Emp.

23. ταῦτὰ utrobique cum Osann. Bait.: ταῦτα. — πόλει, ταῦτα mal. S.: πόλει ταῦτα. — αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A^d.

24. ναί, περὶ ὧν scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὐτὴ cum G. Herm. Turr. Schi.: ἅν. — προκαλοῦνται ZM ci. R. Dobr.: προσκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἔσμεν ἄνευ Βοιωτῶν.
 26 ναί, φασί τινες, ἄν Κόρινθόν τε φυλάττωμεν καὶ
 συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. ἰόντων δὲ Λακεδαι-
 μονίων εἰς Ἄργος πότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς ἢ οὐ;
 πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὀπότερον τούτων ἐλέσθαι. μὴ
 βοηθούντων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος ὑπολείπεται
 μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἄν) Ἀργείους ὁποῖον ἄν τι
 βούλωνται δικαίως· βοηθούντων δὲ ἡμῶν εἰς Ἄργος
 οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί
 γένηται; ἵνα ἠττώμενοι μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν
 ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν
 Κορινθίων Ἀργείων ποιήσωμεν. οὐχ ἔνεκα τούτων
 27 πολεμήσομεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λό-
 γους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ
 μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην
 ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν.
 καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην
 ποιουμένους οὐκ ἐῷσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακε-
 δαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέ-
 θεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτοῦς φασὶ παραβῆναι.
 πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χροῶνται, τοῖς δὲ
 27 ἄλλοις Ἑλλησιν οὐκ ἐῷσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν
 εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον
 ἐλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν
 αἰεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι
 παραστήσεσθαι.

26. ναί AB Bk.: καί. — ἰόντων] ὄντων ABZM. — ἡμῶν
 Bait.: ὑμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἄν) Ἀργ. scripsi (similiter iam
 Sl. Dobr. Bait.): Ἀργείους καὶ ποιεῖν. — Λακεδαιμονίοις
 AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. — ἀπολέσωμεν et ποιήσο-
 μεν A. — πολεμήσομεν ABZM.

27. ποιουμένους R.: ποιουμένοις (Bk. Turr.). — φησὶ
 ABZM. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum R. Bk.: ἐλπίζουσιν
 ἀποστήσεσθαι.

Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν 28
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακε-
 δαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην
 ποιῆσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὃ
 Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους
 φίλους ἀφιέντες ἀεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ
 πόλεμον ποιούμεθα δι' ἑτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς
 εἰρήνην ἄγειν· οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ τῷ με- 29
 γάλῳ — χρῆ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενημένα καλῶς
 βουλευσασθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι καὶ συνθέμενοι
 φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ ἡμῖν ἐπρέσβευσεν
 Ἐπίλυκος Τισάνδρου, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας
 ἀδελφός, ταῦτα Ἀμόργῃ πειθόμενοι τῷ δούλῳ τοῦ
 βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν
 ἀπεβαλόμεθα ὡς οὐδενὸς οὔσαν ἀξίαν, τὴν δὲ
 Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα, κρείττω νομίσαντες εἶναι·
 ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενό-
 μενος Λακεδαιμονίοις, παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν
 πόλεμον πεντακισχίλια τάλαντα, ἕως κατέλυσεν
 ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον
 ἐβουλευσάμεθα· Συρακούσιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν 30
 δεόμενοι, φιλότητα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες
 εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιῆσθαι, τὴν τε συμμα-
 χίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη
 τῶν Ἑγεσταίων καὶ τῶν Καταναίων, εἰ βουλοίμεθα
 πρὸς αὐτοὺς ποιῆσθαι, ἡμεῖς τοίνυν εἰλόμεθα καὶ

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευσασθαι? —
 ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117. — (μετὰ) ταῦτα
 ci. R., εἶτα Sl. — τοῦ βασιλέως] τῷ βασ. postul. Bk. cf. 1,
 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.: οὐδέν. — οἷς κατέλυσαν Sl.
 (κατέλυσαν mal. etiam R.).

30. Συρακ. ubique ded. videtur pr. A^d. — (τῆς) τῶν
 mal. R. — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.):
 εἰ βουλόμεθα A^d M; ἦν βουλῶμ. v. —

τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρήνης, Ἐγεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἴκοι συμμάχους ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων ἀπολέσαντες ἀριστήν-
 31 δην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες, αἰσχροῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστερον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπέισθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκκαλεῖν αὐτῶν τὸν θυμόν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμήσαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τείχη κατασκάπτειν καὶ τὰς ναῦς παρα-
 32 διδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμονίων. μὴ δῆτα, ὧ Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἀμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.
 33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι· φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ἡμῖν ἔξεστι βουλευέσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδικεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

μένοντες scripsi: μένοντας.

31. ἐκκαλεῖν αὐτῶν scripsi: ἐκτεῖναι (ἐκείνων κινεῖν ci. R., κινεῖν αὐτῶν Sl.). — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' scripsi: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk. Dobr.

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τὴν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσι, λέγοντες ὡς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον τῶν
 Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ δεῖ
 λαθόντας ἢ ἔξαπατήσαντας αὐτὸν εὖ ποιῆσαι. τὸν
 λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημί γάρ, ὧ Ἀθη- 34
 ναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν τῇ πόλει
 τε εὖνουν εἰδότα τε ὅ τι πράττει, λανθάνοντα δεῖν
 τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔξαπατῶντα ἄγειν
 ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ πέρι πρεσβεύοντας
 κοινῆς τοῖς Ἑλλησιν, ἐφ' οἷς ὄρκοι τε ὁμοσθήσονται
 στήλαι τε σταθήσονται γεγραμμένοι, ταῦτα δὲ οὔτε
 λαθεῖν οὔτε ἔξαπατῆσαι δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμφθέντες αὐτοκράτορες ἔτι
 ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ αὐτῶν σκέψασθαι. βου- 28
 λεύσασθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς
 δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συνθώμεθα, τούτοις ἐμμένειν.
 οὐ γὰρ μόνον, ὧ Ἀθηναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ 35
 γεγραμμένα δεῖ βλέποντας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ
 περὶ μὲν τῶν ἐτοιμῶν ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ
 δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν
 ὑμῖν ἔτοιμα· κἂν μὲν πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης
 ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δέ τις ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη,
 λογίξεσθε τὸν πόλεμον ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργά-
 σατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη τινὲς λέγουσιν οὐ γιννώ- 36
 σκειν τὰς διαλλαγὰς αἵτινές εἰσιν, τείχη καὶ νῆες εἰ

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. W.
 — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἔξαπατ. Hi. coll. 34.

34. δεῖ pr. A. — ἔτι ci. R.: τι. — ἀπεδώκαμεν scripsi:
 ἀποδώσομεν. — ἡμῖν A^d.

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A. — λογίξεσθαι A^d. — ἡμῖν κατειργ.
 A^d M.

γενήσονται τῇ πόλει· τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπεροφίας οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν.

- 37 Ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὃ Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη καὶ ναῦς οὐκ ἐκτίμεθα· γενομένων δὲ τούτων τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὦν εἰ καὶ νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργάσασθε. ταύτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὐπω τις ἄλλη πόλις ἐκτίσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἕλληνας, τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ
- 38 πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμενοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ὅσαι δὲ τῶν πόλεων τριήρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν· λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη· πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τούτων δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν
- 39 ἔτεσιν ἐγένετο. κρατηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπώλεσαμεν, καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεϊσι νυνὶ πρό-

37. οὐκ ἐκτίμεθα Bk.: οὐκεκτίμεθα AB (οὐκ ἐκεκτίμεθα Hi.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (Ἄ. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνήσιος). — τειχισάμενοι Emp.: ἐτειχίσασμεν. — malim ἐναντιούμενους.

39. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχοντες ἀφ. sicut est § 37. —

σβεις αὐτοκράτορες, τὰ τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἑῶντες κεκτῆσθαι, τὰς τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ἀγα- 40
θῶν λαμβάνοντας ἤνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς — ἔξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τετταράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι — τοῦτο μὲν τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἴ τις (τι) προσθεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ ταῦτ' ἐφ' 41
ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧς Ἀθηναῖοι, τούτων ὅ τι ἂν βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεισι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάξοντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν, ἤκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ' ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιούμεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἴρειν, οὗτος ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῆ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε μὲν οὖν ὧς Ἀθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει. | 29

τὰς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait.: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες mal. R. — εἴ τι] ἔτι ABZM. — εἴ (τί) τις mal. Turr.; εἴ τις πρ. (τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M Ald. (Bk. nihil adnotavit). — ἐλέσθαι ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. — δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἔσται Dobr. — δοκεῖ A et pr. M. — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλεῖστα ἡμαρτηκός· τοῦ δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσει τὸν Ἄνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελογησθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήκαμεν γὰρ πολλάκις ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν. ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψις ἐστὶ (παραγράφεται γάρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγματικὴ· δίκαιον γάρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γινώσκω τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρότερον χαλεπὸν ἠγούμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαί τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πλήθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ἰδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαι καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. ὧν εἷς ἐγὼ βουλευθεὶς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις περιπέπτωκα κινδύνοις, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σῶζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρῶν οὐ στεφανη-

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — Ἐπόθ.] εἰρήκαμεν cum R. Bk.: εἰρηκε μὲν (εἰρηται μὲν Z et corr. M.).

2. ὧν cum Valck. et R. Bk.: ὧν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

φόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν
δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν
ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας,
ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς ³
ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομο-
θέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὄμνυτε μηδένα μήτε ἐξελαῖν
μήτε δήσειν μήτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε
τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολο-
γίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν
ὄστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς
πόλεως. εἶτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ ⁴
συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων·
οὐ γὰρ ὡσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρί-
νουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθη-
ναίοις μέτεστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν
τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ
ιδίῶν ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω,
τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦμαι
ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῶ καὶ θα-
νάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεθίσταται ὅτι (πονη- ⁵
ρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐνθένδε
παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην (τε) τὴν πόλιν
διαφθερεῖ, καὶ τῆδε οὐδὲν ἧττον ἐπιβουλεύσει, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιότερον ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι.
οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν ἐν ταύτῃ μάλιστα
τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠδεσθαι, συν-

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτείν-
ειν. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An
ἀλλὰ μόνον διαψ.?

5. (πονηρὸς) πολίτης ci. Emp. (κακὸς πολίτης ci. R.).
— ἐνθάδε A^d pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM. —
καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. —

ειδότας ὡς ἂν ἀγνοήσαντες ἐξελάσητε τὸν βέλτι-
 στον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου
 6 τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥάδιον δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι
 τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα· μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλ-
 λήνων χρώμεθα, καὶ οὐδεμία τῶν ἄλλων πόλεων
 ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα διέγνωσται ἄριστα
 τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις
 ἀρμόττοντα μάλιστα τυγχάνει καὶ πλείστους ἐπιθυ-
 μητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρό-
 τερα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλεῖον εἰς τὸ
 παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους
 καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας
 ἄρχοντας περὶ τούτων καταστήναι, καὶ μήτε τοῖς
 30 λαιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομένοις
 ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν
 εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι
 χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόν-
 των ἄμεινον βουλευέσεσθε περὶ ἡμῶν.

8 Ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς στασιωτείας
 βραχὺς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ
 ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούντων
 ἠκροῶσθε καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ
 τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον,
 οὐκέτι δίκαιον ἡγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου
 γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ ῥάδιον [ἦν]
 εἰδέναί τὰς αἰτίας, οὔτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν οὔτ' εἰ

ὑπὸ τοῦδε Bk.: ἀπὸ τοῦδε.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et A^d: μακροτέρα AB; μακρότερον
 v. — γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post
 m. a. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec.
 Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτίας ABZM. — καὶ καταλελ. ut videtur pr. A.

ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἢ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε 9
 δεινὸν νομίζω τοὺς μὲν ἀλόντας μιᾷ ψήφῳ μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὕμᾱς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατηγορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

Ἔννεκα περὶ ἑμαυτοῦ παραλιπῶν Ἀλκιβιάδου 10
 τὸν βίον ἀναμνηῆσαι βούλομαι. καίτοι ἀπορῶ γε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδῶν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕκαστον εἰ δεήσειε λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἴργασται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω. Πρῶτον μὲν οὖν 11
 πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξαι τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἰρεθεὶς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἐκάστοις τῶν συμμάχων ἐποίησεν, ἐπι-

ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὡς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum Tayl. (δημόσι' εἶναι Cob.). — τοὺς δὲ νικησάντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικήσαντα) Turr. cf. 1, 104. — μὴ . . ἐξεῖναι A^d.

10. ἐμποδῶν] cf. Harp. s. v. (A. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — ἀπάντων] mal. ἅμα πάντων. — δεήσειε mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ'] τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A pr. (ἐπὶ τοῦτο ci. R.). — ἐκάστοις τῶν σ. scripsi: ἐκάστῳ

δείξας δ' αὐτὸν φοβερὸν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας
 ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέ-
 ψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευά-
 σειεν, εἰ τῆς σωτηρίας ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμά-
 χων οὔσης, ὁμολογουμένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον
 12 πραττόντων, τὸν φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ'
 εἶπερ ἡγεῖσθε πολίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δί-
 καιον γεγονέναι, τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν
 ὡς τὰναντία περὶ τῶν πόλεων ἐκείνῳ γιννώσκοντα.
 τοιγάρ τοι διὰ ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν
 ἀπολιπόντες φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους
 οἰκήσοντες ἀπέρχονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων
 ἔχθρα, ὅταν πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένη-
 ται ναυτικὸς πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον
 πονηρὸν εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος (μόνον)
 χρόνου ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προ-
 νοεῖται, καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ
 13 βέλτιστα, συμβουλεύει. Θαυμάζω δὲ τῶν πεπεισμέ-
 νων Ἀλκιβιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης
 πολιτείας ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ ἡρῆσθαι, οἷ
 οὐδ' ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὀρῶντες τὴν
 πλεονεξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὅς τὴν Καλλίου
 γήμας ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος
 Ἴππονίκου στρατηγοῦντος ἐπὶ Δηλίῳ ἕτερα τοσαῦτα
 προσεπράξατο, λέγων ὡς ὁμολόγησεν ἐκεῖνος, ὅποτε

τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A. — ἐκάστοις
 Turr.: ἐκάστης AB; ἐκάστου ZM; ἐκάστῳ v. — ἐδίπλασεν]
 διπλάσειεν codd. Turr.; διπλασιάσειεν R. Bk.

12. ὅταν πρῶτον ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἢ AB Bk.: ἦν. — ἡρῆσθαι scripsi post Valck. et
 Sl.: εὐρῆσθαι (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.).
 — οἷ Bk. cum A^d: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἶαν v. (οἶαν
 οὐδ' ἐπὶ τ. ἰδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν
 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα ὅσην οὐδεὶς τῶν 14
 Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν
 αὐτὴν οἰκίαν ἑταίρας, καὶ δούλας καὶ ἑλευθέρας,
 ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν
 ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν
 νόμον. οὗ δὴ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδεί-
 ξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἑταίρους, ἀρπάσας ἐκ
 τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ᾗχετο βία, καὶ πᾶσιν ἐδή-
 λωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλ-
 λων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα μόνον 15
 ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε 31
 Καλλία, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰππονίου κατὰσχοι, ὡς
 ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγόρει·
 καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴ πως τελευτή-
 σαιεν ἅπαις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπό-
 λοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ
 τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν
 τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπρατ-
 τεσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν
 ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ
 τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βοηθήσοντας. Ὁ δὲ 16
 πάντων δεινότατόν ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὡς εὐνοὺς τῷ
 δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλι-
 γαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ· καὶ ὃν ἔδει
 τεθνᾶναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατήγορος τῶν δια-
 βεβλημένων ὑφ' ὑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ
 εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων

15. ταῦτα (αὐτῷ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτός. — ἔδει Dobr.
 Turr.: δεῖ. — ὑφ' ὑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν.

- οὐτ' ἴσον οὐτ' ὀλίγω πλέον ἀξίων ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἕνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων.
- 17 ὅς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, ὥστε πείσας Ἀγαθαρχὸν τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκαζε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναίτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη πρὶν ἀποδοῦν ὅχρετο τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπεῖλει, καὶ οὐτε τῆς δημοκρατίας οὐτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἔδε-
- 18 δήκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀγανακτῶ δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμοτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτίσαι ὅς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἶρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μήθ' εἶρξαι μήτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν· τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεὶς οὐτ' ἰδίαν οὐτε δημοσίαν
- 19 τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτη-

17. ἐπηνάγκαζε scripsi: ἐπηνάγκασε. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἐδεδήκει (s. ἐδεδέκει) Emp. Turr.: ἐδεδοίκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

ρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις· ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνήρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἔστι καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα παραβαίνειν τολμᾷ· φανερωῶς γὰρ ἐνδείκνυται, ὥσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν ἀξιῶν. Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρέαν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκι- 20 βιάδη παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀγωνιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν, ἐναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξήλασεν αὐτόν, καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονεικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τοῖν χοροῖν τὸν μὲν ἐπαινούντων, τοῦ δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθελόντων, οὐδὲν πλεῖον ἐπραξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ 21 μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν αὐτόν, περὶ ἐλάττονος ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦτον. εἰκότως δὲ μοι δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην ὁρῶντες Ταυρέαν μὲν τοσαῦτα χρήματα ἀναλώσαντα προπηλακιζόμενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | πα- 32 ρανομοῦντα μέγιστον δυνάμενον. αἴτιοι δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρούμενοι τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν λάθρα ἀδικοῦντας κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερωῶς ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ 22

19. φανερός ABMZ. — νν. ὥσπερ οὗτος ante ἐπιστάμενος τὰ διαφ. transposita malim. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: ν. τοῖς A sec. Bk. B; ν. τῆς ν. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valck., qui δ' post. ἀγ. inserit. cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονεικούντων BW. — τοῖν χοροῖν mal. Bk.: τῶν χορῶν (an τὸν χορὸν τοῦ μὲν?). — πλεόν Z.

21. μὲν τοσαῦτα scripsi: τος. μὲν.

διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἔξανδραποδίξασθαι, πριάμενος γυναιῖκα τῶν αἰχμαλώτων υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποίηται, ὃς τοσοῦτῳ παρανομωτέρως Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιημέναι τοὺς

23 δὲ πεπονθέναι. ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελεθεῖν. ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν αὐτ' ἐλευθέρως δούλην κατέστησε, καὶ ἧς τὸν πατέρα καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἧς τὴν πόλιν ἀνάστατον πεποίηκεν, ὡς ἂν μάλιστα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσειε· τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίαις τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὄρωντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανό-

24 μως ῥαθύμως φέρετε. Πρὸς δὲ τούτοις τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὡς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξαι, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνηῆσθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην

22. παρανομωτέρως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανομώτερος v.

23. malim οὕτω παρανόμως πεπραγμένα ῥαθύμως φ.

24. ἐγὼ δὲ] malim καὶ γὰρ δὲ. — πρότερον ZM. —

κατασκευασάμενον καὶ τὴν τελευταίην ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθιστάμενας.

Ἐγούμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντε- 25
 ρεῖν, λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπίασι, καὶ
 περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολο-
 γήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπι-
 τηδειότερον τεθνῆναι μᾶλλον ἢ σώζεσθαι. διηγήσο-
 μαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ζευγος ἵππων ἄγων 26
 Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφανα-
 νῶσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν
 οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶνας τοὺς
 ἵππικους τύχη τοὺς πλείστους κρινομένους. τοῦτον
 Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπιτυχόντα,
 δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις τῶν Ἡλείων,
 ἀφελόμενος αὐτὸς ἠγωνίζετο. καίτοι τί ἂν ἐποίησεν,
 εἴ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἀφίκετο ζευγος
 ἵππων ἔχων; ἢ που ταχέως ἐπέτρεψεν ἂν ἀνταγωνί- 27
 ζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον ἄνδρα βιασάμενος τοῖς
 ἀλλοτρίοις ἐτόλμησεν ἵπποις ἀμιλλᾶσθαι, δηλώσας
 τοῖς Ἑλλησι μηδὲν θαυμάζειν ἂν τινα αὐτῶν βιάση-
 ται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ
 τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος, τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ

ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπεραυξανομένους AB Bk.:
 ὑπεραυξομένους.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσασθαι
 ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

26. τύχη] non recte τέχνη ci. Schi. Cob. Hi. — malim
 τὸ πλεῖστον. — ἀφελόμ. (τοὺς ἵππους) Hi. — οὐ ante τὸν
 ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr.

27. ταχέως (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — βιάση-
 ται AB Bk.: βιάζεται. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. —

εἰργνύων, τοὺς δὲ χρήματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους δημαγωγοῦ τὰ δ' ἔργα τυράννου παρέχων, καταμαθὼν ὑμᾶς τοῦ μὲν ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ
 28 πράγματος ἀμελοῦντας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαιμονίων, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀνταγωνιζομένων ἀνέχονται ἡττώμενοι, οὗτος δὲ οὐδ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ φανερῶς προείρηκεν οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων
 29 πολεμίων ἐπιθυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ μόνον Διομήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδείξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτη-
 33 σάμενος | ὡς εἰς τὰ πινίγια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίγνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέραν οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρήσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγίγνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων

ἀποφαίνει cum R. Turr.

28. προείρηκεν scripsi: εἶρηκεν.

29. Διομήδη Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξαιτο ci. R.): ἐπιδόξειε. — τὰ πινίγια Valck. (post Meursium) Bk.: τὰ πινάκια. — προτεραία Valck. (post Pierson.) Bk.: πρότερον. — θυσίας cum Scal. et Tayl. Bk.: οὐσίας. — cf. Ath. 9 p. 408 D: Ἀττικοὶ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως: τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Inde χερνιβίοις restit. cum Valck. Turr.: χερνίβοις (χερνίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεῖα, ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἀλκ.] τοῖς Ἀ. Α. — πομπείοις AZ et corr. M. — malim ἐπεγίγνωσκον οὐκ ὄντα τούτου. —

ἡμῶν, ὄρῳντες ἕνα ἄνδρα μείζον ἀπάσης τῆς πόλεως
δυνάμενον.

Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς 30
Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τούτῳ σκηνην μὲν Περσικὴν
Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ
καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῖοι παρεσκεύασαν, οἶνον δὲ
καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ
οὕτως εὐτυχῆς ἐστὶν ὥστε τοὺς Ἕλληνας τῆς παρα-
νομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένος οὐ-
δεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅποσοι μὲν ἄρχοντες ἐν
μῖᾳ πόλει γεγέννηται, ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ πάν- 31
των τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμβάνων
οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα δια-
πεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσ-
έτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ μᾶλλον
ἠτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε
σκοπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλάκις πεπραγμένων
ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀναστάτους
τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα
πολυτελέστατα διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καίτοι 32
ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκρι-
βῶς δαιτωμένους φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς
γιγνώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν
δεόμενοι αἰσχροκερδέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ
φανήσεσθε ποιοῦντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν
ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον,
Καλλίαν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάν-
τας(τοὺς) ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἔξωστρακίσατε

μείζον ἀπάσης Sl. Bk.: μείζονα πάσης, quod retin. Schi.

30. τούτῳ Steph.: τοῦτο.

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidi. — τῶν
τούτῳ πολλάκις scripsi: πολλὰ τῶν τούτῳ.

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον v. Turr. (τούτων R.).

πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὅς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
 33 πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς
 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες
 ἔξωστράκισαν Κίωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ
 ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτοι οὐ μόνον αὐ-
 τὸς Ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Μιλ-
 τιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας·
 οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 ἔκρινον αὐτὸν.

34 Ἄλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν
 οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ
 ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐ-
 δένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ
 μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς
 πατήρ Μεγακλῆς καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης (δῖς) ἔξω-
 στρακίσθησαν ἀμφοτέρω, ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν
 οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνοις
 ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν
 ἀντειπεῖν ὡς οὐ τῶν ἄλλων ἐκεῖνοι παρανομώτατοι
 ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν,
 ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως
 κατηγορῆσαι δύναίτο.

35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν
 διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς
 κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ
 παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκην λαβεῖν, δημο-
 σίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευά-
 σαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἔν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τε-

ὅς A Turr.: ὡς.

33. Κίωνα ZM Ald.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valck. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. —
 δῖς cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

τράκισ, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλό-
 μενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδε-
 μίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν. οὕτω γὰρ 36
 χαλεπός ἐστιν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρεληλυθότων
 ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ' ὑπὲρ τῶν μελ-
 λόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πεπονθόσι κακῶς
 ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ ἔξαρκεῖ, εἰ μὴ
 καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τι ἂν βούληται | διαπράξεται. καί- 34
 τοι οὐ δήπου ὧ Ἀθηναῖοι ὀστρακισθῆναι μὲν ἐπι-
 τήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιός, οὐδὲ κρινό-
 μενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος δὲ φεύγειν, οὐδὲ
 τοσαντάκισ ἀγωνιζόμενος νικήσας δικαίως ἂν πάλιν
 δόξαιμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ 37
 μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγορῶν ἢ διὰ τῶν
 ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν
 ἐρωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες
 δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἔχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν.
 οὐκ οὖν τοὺς τοιούτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολ-
 λάκισ ἐλέγχοντες εὐρίσκετε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ
 τοὺς μὴ θέλοντας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου
 λόγον. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολο- 38
 γεῖσθαι ἀξιόσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὡς ἀδίκως
 ἀπολώλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειροῦν-
 των· εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς
 αὐτῆς αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς

35. ἰδίαν pr. A. — ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. cf. § 40. — malim περὶ τε τῶν κοινῶν.

36. αὐτὸν] αὐτῶν ZM et pr. A. — διαπράξεται cum Bk. Turr.: διαπράξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὁ δὲ, quod serv. Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk.; sed etiam ὑμᾶς desideratur. — ἐπιχειρούντων corr. A.

ζῶντας καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην
 39 ἔχειν; ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν
 νόμων καὶ τῶν ὄρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαί-
 νειν ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκ-
 βάλλειν καὶ ἀποκτείνειν, ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἰκε-
 τεύειν καὶ δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ
 θαυμάζω· πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργα-
 σται· ἐνθυμοῦμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος,
 πότερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέ-
 βληκεν ἀσελγαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
 παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
 οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
 40 των αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
 ἔνεκα τῶν παρανομούτων, ἵνα δίκην διδῶσιν, ἐπι-
 μελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως τού-
 τους ὄρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι γίνων-
 ται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελτίστους
 περιδεεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαντες τοὺς
 ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.

41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνηῆσαι τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
 μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μα-
 κεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν καὶ
 εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους
 ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς
 δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρε-
 σβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν

- 39. post πότερα litt. 3 vel 4 erasae in A.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest par-
 ticipium vel lege τοῦτο“ Dobr. — νν. τοὺς βελτ. — κολά-
 σαντες add. ABP Bk. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγε-
 στέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. —
 Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim
 διαφόρους (ὑμῖν). — πρεσβευόντων Luzac.: πρωτευόντων.

πολεμίους εἶχετε καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἀξιῶ μεμνηῆσθαι, ⁴² πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νενικηκῶς εὐανδρία καὶ λαμπάδι καὶ τραγωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰσχυνόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι. τοὺς οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδεῖους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

42. εὐανδρία] cf. Harp. s. v. (Ἄνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

ΠΙΣ.

I. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchhoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

2 1. εὐώχειν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Antiatic. B. A. 94, 21.

3 2. Ναυκρατίαν Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Phot. p. 288, 23.

ΙΙΙ

II. ΠΡΟΣ ΤΟΤΣ ΕΤΑΙΡΟΤΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistulam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppius; mihi recte Kirchhoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὗτ' Ἀνδοκίδῃ προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐταίρους λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρριῖψαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist. c. 32.

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηταί, Pseudoplut. § 14) mihi cum Tayloro (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppio visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. l. c., ubi et de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἐταίρους referunt Kirchh. S.:

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, 5
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὡς φησιν Ἀνδοκίδης·
μὴ γὰρ ἴδοιμέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων
τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας εἰς τὸ ἄστν,
καὶ τὰς ἀμάξας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ
γύναια . . . ., καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ
ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λά-
χανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2
p. 780, ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc
habemus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ἵπερβόλου 6
λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ ὁ μὲν πατήρ ἐστιγ-
μένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ
δουλεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν
καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp.
1007 cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.

7. Αὐτόπτης ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ 7
σύνοπτα. Poll. 2, 58.

quamquam, si ab illa diversa συμβουλευτικός, huius quoque
fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceleam haec verba
scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Pello-
ponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — vv. εἰς
τὸ ἄστν S. coniectura huc transposui: legebantur v. post
τὰς ἀμάξας. S. praeterea etiam τὰ γύναια ante καὶ τὰς
ἀμ. transponi vult et post ἀμ. addi ἄγοντας; Bernhardt
συγκομιζομένους desiderat, cuius generis verbum mihi
quoque excidisse videtur. — 5. Recte admonent S. et Kirchh.
haec verba scripta esse ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo
anno Hyperholus in exilium pulsus est. — 7. S. secundum
vulg. ante Bekk. lectionem ita locum exhibet: καὶ σύνοπτον
ὡς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIUM.

A.

- γος ὁ γραφεύς 4, 17.
 ἡ Alomaeonidis uxor
 le myst. 1, 16.
 γος Laced. rex 3, 18.
 , 36. 45; 2, 8; 4, 14.
 ἄγοράν μὴ εἰσιέναι
 ξίς 1, 76. — Ἴππο-
 ἄγορά 1, 45.
 νόμος 1, 85 sqq.
 νόμος.
 ἴχνα fr. 4.
 (ὁ δημαγωγός) 1,

 Ἴππικοί 4, 26. —
 Ἰαταθηναίων 1, 28.
 νες στεφανηφόροι 4,
 2.
 ἴται Eleorum 4, 26.
 idici concessa 1, 11
 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 α περὶ τῶν ὀφειλόν-
 τε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
 ἴξειν 1, 77 pseph.
 γος (Leucolophidis
 agariste indicatus 1,

 2, 12. Ἀθήνησι 1,
 sqq. pseph. 3, 38. —
 οἱ 1, 11 pass.
 (φυλή) 1, 96 pseph.
 φυλή) 1, 62. Hermes
 edicatus ibd.
 ὁ ἐξ Αἰγίνης l. d. 1,
 65. — Αἰγινῆται causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
 Αἰγισθος vocatur Calliae
 filius propter nefanda conu-
 bia patris 1, 129. cf. 4, 22
 de Alcibiadis filio.
 Ἀκουμενός a Lydo indicatus
 1, 18.
 ἀκρόπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. πόλις.
 Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
 ἀλιτήριος (scil. δαίμων) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — ἀλι-
 τήριοι τῶν θεῶν qui piacul-
 lum in deos commiserant
 1, 61.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
 Ἀλκιβιάδης huius avus te-
 starum suffragio eiectus 4, 34.
 Ἀλκιβιάδης ὁ Φηγούσιος a
 Dioclide indicatus 1, 65.
 Ἀλκισθένης a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 Ἀλκμαιονίδης Agaristes ma-
 ritus 1, 16.
 Ἀλκμαίων Calliae p. 1, 47.
 Ἀμιάντος ὁ ἐξ Αἰγίνης a Dio-
 clide indicatus 1, 65.
 Ἀμόργης ab Athen. contra
 Persarum regem adiuvatur
 3, 29.
 ἀμόνητος 1, 11 sq.
 ἀναγράφειν νόμους 1, 82. 83

- sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγο. ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη. ἀνάδικοι δίκαι 1, 88. ἀναθήματα i. q. Ἑρμαῖ 1, 34 cf. 62. ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (senatus praetores). Ἀνάκειον Athenis 1, 45. ἀνακηρύττειν (de eo cui coronam pop. tribuit) 2, 18. ἀναυμαχίου ὀφλεῖν 1, 74. Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.; or. 3 et 4 argg. Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146. legatus Spartam de pace 3, 6. ἀνδραποδίξασθαι (urbem) 3, 21. cf. ἔξανδραπ. Ἄνδραιοι: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149. Ἀνδροκλῆς (ὁ δημαγωγός) 1, 27. Ἀνδρόμαχος servus index de myst. 1, 12 sqq. 28. ἀνειπεῖν de praecone 1, 36. de praetoribus 1, 45. ἀνθρακενταί fr. 4. ἀντίγραφον populisciti 1, 76. 79 pseph. Ἀντίδωρος a Teucro indicatus 1, 35. Ἀντιφῶν a Teucro indicatus 1, 15. ἀντιχορηγεῖν 4, 42. ἀντιχορηγός τινι παισί 4, 20. Ἄνυτος (Anthemionis f.) Andocidi in iudicio advocatus 1, 151. Ἀξίοχος (Alcibiadis f. Scambonides) ab Agariste indicatus 1, 16. ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. — ἀπαγωγή 1, 88. 91. Ἀπατούρια 1, 126. ἀπογράφειν de μηνυτῇ 1, 13. 15. 17. 19. 34. 43. — ἀπογραφή 1, 23. ἀποικία i. qu. κληρουχία 3, 9. 15. ἀποκληροῦν βουλήν 1, 82. ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς τὴν βουλήν 2, 3 cf. 20. — ἐν ἀπορρήτῳ 1, 45; 2, 19. 21, ubi pariter de senatu agitur. ἀποφορά merces servi in argentariis 1, 38. ἀραί in iureiurando iudicum 1, 31. Ἄργος 3, 26. — Ἀργεῖοι 3, 9 pass. ἀργυροκοπεῖον fr. 5. Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἀρείου π. δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78 sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἀρ. π. βουλή 1, 84 pseph. Ἀριστείδης tributum sociis constituit 4, 11 sq. Ἀριστογείτων tyrannicida 1, 98 pseph. Ἀριστομένης ab Andromacho indicatus 1, 13. Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1, 47. Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98 pseph. Ἀρχεβιάδης ab Andromacho indicatus 1, 13. Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2, 11. Ἀρχίδαμος a Teucro indicatus 1, 35. ἀρχιθεωρός εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε 1, 132 cf. 4, 29. Ἀρχιππος ab Andromacho indicatus 1, 13. ἄρχοντες Athen. in sociis civitatibus 4, 30. ἄρχων (scil. ἐπώνυμος) 4, 14. ἀρχώνης τῆς πεντηκοστῆς 1, 133. ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1, 74. ἀστρατείας ὀφλεῖν 1, 74. ἄστν urbs Ath. 1, 40; fr. 4. opp. Piraeus et muri longi 1, 45.

ἀτιμία 1, 74; eius species 73 sqq. — ἄτιμοι 73. 78 pseph. 80. 103. 107. 109. ἄτιμοι τὰ σώματα 74. ἄτιμοι κατὰ προστάξεις 75. — ἀτιμοῦν 33. 106.
 αὐτοκράτωρ: ἡ βουλή ἦν αὐτ. 1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3, 6. 33 sq. 39.
 Αὐτοκράτωρ a Lydo indicatus 1, 18.
 Ἀφειρίων senator a Dioclide indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5; βάρβ. χώρα 1, 138.
 βασανίζειν 1, 22. 64. βάσανος 1, 30.
 βασιλεύς Persarum rex 1, 107; 3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ μέγας 3, 29.
 βασιλεύς rex sacrorum 1, 77 sq. pseph. 111.
 Βοηθὸς ἐπεστάται 1, 96 pseph.
 Βοιωτοί 1, 45; 3, 13 pass.
 βουλευεῖν senatorem esse 1, 17. 75. 91. 95. — βουλευσας (sc. τὸν φόνον) cuius consilio caedes facta est 94 cf. 97 pseph. (ubi συμβουλ.). cf. νόμος.
 βουλευτήριον 1, 36. 95; 2, 23.
 βουλευτής senator 1, 43; 2, 3. 14 sq.
 βουλή ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1, 84 pseph.
 βουλή οἱ πεντακόσιοι οἱ λαχόντες τῷ κνάμῳ 1, 96 pseph. — ἡ β. οἱ πεντακόσιοι 1, 84 pseph. ex coni. — add. 1, 15. 27. 36 sq. 45. 61. 65. 77 et 79 pseph. 82. 83 pseph. 87 et 91 leg. 93. 111 sq. 115 sq. 134; 2, 3. 19. 21; 4, 3.
 βουλή Quadringentorum 2, 13.

βωμός in Eleusinio Ath. 1, 112; in Cerycum sacro gentilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indicatus 1, 35.
 Γλαύκων Calliae socer 1, 126.
 Γνιφονίδης a Teucro indicatus 1, 15.
 γνώμην εἰπεῖν rogationem ferre 1, 73.
 γονέας κακῶς ποιῶν crimen 1, 74.
 γράμματα praecepta quae legato populus dedit 3, 34. — pacis condiciones in στήλῃ scriptae 3, 12.
 γραμματεύειν: Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96 pseph.
 γράφεσθαι in ius vocare γραφῆς formula 1, 76. 105; γρ. παρανόμων 1, 17. — γραφή 1, 73. 88. γρ. περὶ τῶν εὐθυνοῶν 1, 78 pseph.
 γυμνάσια 4, 22. 39.
 γυμνασίαρχος Ἐφαιστείοις 1, 132.

Δ.

Δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.
 Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.
 δειλίας ὀφλεῖν 1, 74.
 δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.
 Δεκέλεια 1, 101.
 Δελφίνιον: ἐκ Δελφινίου ἐδικάσθη 1, 78 pseph.
 Δελφός 1, 132 ex coni.
 δεσμός et δεσμά 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. δεῖν.
 δεσμοτήριον 1, 48; 4, 18.
 Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.

δημαγωγός opp. τύραννος 4, 27.
 δημεύειν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (δημόσια τὰ χρήματα ἔστω).
 δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13. 17. 27. — δημοκρατεῖσθαι 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
 δῆμος pagus 1, 97 pseph.
 δημοτικός 2, 26.
 Δημόφαντος auctor psephism. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
 διαδικάζειν 1, 28.
 δίαιται arbitria 1, 87 sq. leg.
 Διάκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
 Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
 Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
 Διόγνητος ζητητής testis Andoc. 1, 14.
 Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
 Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
 Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
 Διονύσια 1, 98 pseph.
 Διονύσιος Halicarn. rhetor or. 3 hypoth.
 Διόνυσος: προπύλαιον τὸ Διονύσου 1, 38.
 διώκειν accusare 1, 22. 94.
 δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
 Δράκων: Δράκοντος θεσμοί 1, 83 pseph. 81. Δράκοντος νόμοι 1, 82.
 δυναστεία i. qu. ὀλιγαρχία 2, 27.
 δώρων ὀφλεῖν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομά τινος (sc. ἐν στήλῃ) 1, 78 pseph. — ἐγγρ. ψήφισμα 2, 23.

ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. ἐγγυᾶσθαι ἐγγύας πρὸς τὸ δημόσιον 1, 73.
 ἐγγύην καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
 ἐγγυητὰς καθιστάναί 1, 2. 17. 44. 134.
 ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
 Ἐγεσταῖοι 3, 30.
 ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
 ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) senatum habere 1, 111.
 εἰδότες i. qu. μεμνημένοι 1, 30.
 εἵκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
 εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
 εἰσαγγελία indicium ap. senatum 1, 43.
 εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — εἰσαγγέλλειν ἐν ἀπορρήτῳ ad senatum rem deferre 2, 3. 21. cf. 19.
 εἰσάγειν εἰς δικαστήριον γραφήν 1, 78 pseph.; τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ. in ius vocare 1, 135 sq.; εἰσάγειν sc. γραφήν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — εἰσάγειν in phratrīam 1, 127.
 εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
 εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
 ἐνγράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph.
 ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
 ἐπιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.

- Ἐλευσίς: Ἐλευσῖνι et Ἐλευσινόθεν 1, 111.
- Ἑλλάς et Ἕλληνες 1, 32 pass.; 3, 5 pass.; 4, 6 pass.
- Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
- Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi navalis (a. 405) 3, 21.
- ἐνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105. 121; 2, 14.
- ἐνδειξις 1, 10. 29. 88. 91. 103. 111.
- ἐνδεκα qui XXX virorum tempore magistratum gesserant publicae oblivionis lege non comprehensi 1, 90.
- ἐνέχυρα metaphorice 3, 39.
- ἐξάιρετα Athenis mille talenta et triremes centum 3, 7.
- ἐξακισχίλιοι iudices in Leogorae causa 1, 17.
- ἐξανδραποδίζεσθαι urbem 4, 22. cf. ἀνδραπ.
- ἐξεγγυᾶν vadimonio e vinculis tormentoque eximere 1, 44.
- ἐξηγεῖσθαι officio fungi ἐξηγητοῦ 1, 115 sq.
- ἐξοστρακίζεω or. 4 arg. et 32 sqq. cf. ὄστρ.
- ἐξούλην ὀφλεῖν 1, 73.
- ἑορτή mysteriorum dies festi 1, 32.
- ἐπαναφέρειν (et ἐπαναφορά) rem integram quae iterum deliberetur referre, de legatis 3, 33.
- ἐπιβολήν ὀφλεῖν 1, 73.
- ἐπιγράφεω in tabulas ut debitorem aerarii referre 1, 77 pseph.
- ἐπιδέκατον pecuniae publicatae Minervae fit 1, 96 pseph.
- ἐπιδικάζεσθαι filiae heredis 1, 119 sqq.
- ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
- Ἐπίλυκος ὁ Τισάνδρου pacem cum rege Persarum confirmat 3, 29. moritur in Sicilia 1, 117. eius filiae ibd. et 119. 121 sq. 124. 128.
- ἐπινίκια Alcibiadis Olympiae 4, 29.
- ἐπιστατεῖν: Βοηθὸς ἐπεστάτει 1, 96 pseph.
- ἐπίτιμος opp. ἄτιμος 1, 73. 80. 103. 107.
- Ἐπιχάρης Andocidis accusator 1, 95 cf. 99 sq.
- Ἐπιχάρης Andocidis amicus 1, 122.
- ἐπιψηφίζεω 1, 77 pseph.
- ἐπώνυμοι: ἐκτιθέναι (τοὺς νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83 pseph.
- Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. Ἐρμῶν περικοπή 1, 15 (cf. 34). — Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορβαντεῖον 1, 62, qui iuxta Andocidis domum fuit (inde Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς) ibd.
- Ἐρυξίμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
- ἐστία in curia Ath. 1, 44; 2, 15.
- ἐταῖροι δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι 4, 14.
- ἐταιρεία ancipiter dictum, et sodalitas (cf. ἐταῖροι) et ἐταίρησις 1, 100.
- ἐταιρεῖν de ἐταιρήσει 1, 100.
- ἐταῖροι sodales factiosi Ath. 4, 4. 14. fr. or. II inser. In or. I res saepe tangitur, supprimitur appellatio.
- εὐανδρία νικᾶν 4, 42.
- Εὐβοία 3, 3. eius plus duas partes Ath. possidebant ibd. 9.
- εὐθυναν ὀφλεῖν 1, 73; καταγιγνώσκειν 78 pseph.; εὐθύνας δίδοναι 1, 90.
- εὐθύνοι 1, 78 pseph.
- Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ. ἄρχοντος 1, 87 leg. 88 sq. 93 sq. 99.

Εὐκλήης praeco 1, 112. 115.
Εὐκράτης Niciae frater a
 Dioclide indicatus 1, 47.
Εὐκτήμων a Teucro indicatus
 1, 35.
Εὐρυδάμας a Teucro indica-
 tus 1, 35.
Εὐρύμαχος a Teucro indica-
 tus 1, 35.
Εὐφημος Calliae frater 1,
 40. 47.
Εὐφίλητος (*Τιμοθέον Κυδα-
 θηναιεύς*) a Teucro indica-
 tus 1, 35. auctor Hermarum
 mutilationis 1, 51. 56. 61—
 64. 67.
Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi
 praebent Olympiae 4, 30.
ἐφέται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεῦγος: ἐπὶ ζεύγους εἰς πρυ-
 τανείον ἄγειν 1, 45. *ζεῦγος*
ἵππων ad certamina Olymp.
 4, 26.
ζητηταί Ath. propter Herma-
 rum mutilationem 1, 14. 36.
 40. 65.

H.

Ἠγήμων (*Ἠγεμών* libri) An-
 docidis amicus 1, 122.
Ἠλεῖοι 4, 26.
Ἠφαιστεια Vulcani sollemne
 1, 132.
Ἠφαιστειον templum Vulcani
 1, 40.
Ἠφαιστόδωρος a Teucro in-
 dicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλήης: eius ossa ab
 Ath. eruta et projecta fr. 3.

Θεόδωρος a Teucro indicatus
 1, 35.
θεός: ἡ θεός Minerva 1, 77
 pseph. 96 pseph. — τὸ θεώ
 Ceres et Proserp. 1, 29. 31
 sq. 113 sq. 125.
θεράπεινα serva 1, 64. *θε-
 ράπων* servus 1, 11 sq. 22.
θεσμοθέται 1, 79 pseph. —
θεσμοθετῶν δικαστήριον 1,
 28.
θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph.
 81.
Θεσπρωτία 4, 41.
Θετταλία 4, 41. — *Θετταλοί*:
 ex iis Ath. cives adsciscunt
 1, 149.
Θημακός pagus 1, 17. 22. —
Θημακεύς 1, 17.
Θησεῖον Athenis 1, 45.
θολος Ath. 1, 45.
Θούριοι 4, 12.
Θράσυλλος tribulis Andocidis
 eique σύνδικος electus 1,
 150.
θυμιατήριον 4, 29.

I.

ἱερὰ τοῖν θεοῖν i. qu. μυστή-
 ρια 1, 31 sq. — *ἱερά* sacra
 quae in ara ponuntur 2, 15.
 καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύναι
 1, 97 sq. pseph.
ἱερόν τοῖν θεοῖν templum 1,
 33.
Ἰέσιος ὁ ἀύλητης 1, 12.
ἱκετηρία 1, 110. 112—117.
Ἰμβρος Atheniensium propria
 3, 12. 14.
ἱππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.
Ἰπποδαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
Ἰππόνικος Calliae p. 1, 112.
 115. 130 sq. 4, 13.
Ἰππόνικος Calliae f. 1, 126.
Ἰσθμός: ἀρχιθεωρὸς εἰς Ἴ.
 1, 132.

Ἰσόνομος a Teucro indicatus
1, 15.
Ἰσοτιμίδης: eius psephisma
1, 8. 71.
Ἰσχόμαχος socer Calliae 1,
124 sq.
Ἰταλία 4, 41.
Ἰωνία 1, 76.

Κ.

Κακοῦργοι 4, 18.
Καλλίας Andocidis testis 1,
18.
Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος a Dio-
clide indicatus 1, 47.
Καλλίας archon ol. 93, 3 1,
77 pseph.
Καλλίας ὁ Διδυμίου athleta
4, 32.
Καλλίας ὁ Ἰππονίκου 1, 112.
115 sqq. 120 sq. 126. 130.
132; 4, 13. 15.
Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40.
42. 47.
καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95
sqq. pseph. (101); 3, 4. 6.
10. 12. — κατάλυσις δῆμου
1, 36; 3, 6. 12.
Καταναῖοι 3, 30.
κατάρξασθαι (τοῦ ἱερείου) 1,
126.
κατήγοροι a populo creati 4,
16.
κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι
1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103.
105.
Κέφαλος (ὁ δῆτωρ) advoca-
tus Andoc. 1, 115. 150.
Κήρυκες gens Ath. 1, 116.
127.
κῆρυξ 1, 36. 112. — κηρύττειν
40. 112. cf. ἀνακηρ.
Κηφίσιος Andoc. accusator
1, 33. 71. 92. 111. 121 sq.
137. 139.
Κηφισόδωρος a Teucro indi-
catus 1, 15.

Κίμων Miltiadis p. 3, 3.
Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum
suffragio eiectus 4, 33.
Κλεινίας Alcibiadis pater or.
4 arg.
Κλεογένης πρῶτος ἐγγραμμά-
τευς 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).
Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.
Κλεώνυμος auctor psephisma-
tis 1, 27.
κληδῶν i. qu. φήμη apud
mulierculas 1, 130.
κλοπῆς ὄφλειν 1, 74.
Κόνων navali pugna Laced.
vincit 3, 22.
Κορίνθιοι et Κόρινθος 3, 18
pass.
κριταί in certamine 4, 21.
Κριτίας (Callaeschri f.) a Dio-
clide indicatus 1, 47.
κρύβδην ψηφίζεσθαι 1, 87
leg.; 4, 3.
κυνάμω λαχεῖν de senatoribus
1, 96.
Κυνόσαργες 1, 61.
Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
κύνειον πιεῖν 3, 10.
κωπείσ ligna remis faciendis
idonea 2, 11. 14.

Λ.

λαγχάνειν τῆς ἐπικλήρου 1,
121. 124.
Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3,
2 pass.; 4, 12. 28.
Λακεδαίμων 3, 3. 6.
Λακωνική 3, 31.
Λάμαχος praetor in Siciliam
missus 1, 11.
λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
Λάυριον 1, 38. 39.
Λέαγρος 1, 117 sq. 120 sq.
λείπειν τὴν τάξιν crimen 1,
74.
λειτουργεῖν 1, 132. λειτουρ-
γία 4, 42.

Λέσβιοι Alcibiadi vinum prae-
bent Olympiae 4, 30.
λεύκη: ὑπὸ τὴν λεύκην locus
Ath. 1, 133.
Λέχαιον captum (in bello Co-
rinth.) 3, 18.
Λεωγόρας Andocidis proavus
1, 106; 2, 26.
Λεωγόρας Andocidis pater 1,
22. 40. 146.
Λέων (Σαλαμίνιος) a XXX vi-
ris interfectus 1, 94.
Ἀῆμνος Atheniensium propria
3, 12. 14.
λησταί piratae 1, 138.
λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λο-
γιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
λόγος: ἐν τῷ ἑμῷ λόγῳ intra
tempus reo ad defensionem
concessum 1, 26. 35. 55.
Ἀυδὸς ὁ Φερεκλέους (scil. δοῦ-
λος) index de mysteriorum
profanatione 1, 17 sqq.
Ἀυσίστρατος ab Andocide in-
dicatus 1, 52. 67.
Ἀυσίστρατος Andocidis ami-
cus 1, 122.
λυχνοποιεῖν fr. 5.

M.

Μακεδονία 4, 41.
ἀκρὸν τεῖχος: οἱ ἐν μακρῷ
τείχει οἰκοῦντες 1, 45. —
μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ
νότιον 3, 7.
Μαντίθεος senator a Dioclide
indicatus 1, 43 sq.
Μαραθῶνάδε 1, 107.
Μεγακλῆς Alcibiadis avus ma-
ternus testarum suffragio ele-
ctus 4, 34.
Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. —
Μεγαρεῖς: propter eos Pelop.
bellum Ath. susceperunt 3, 8.
Μέλητος ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

Μέλητος a Teucro indicatus
1, 35. 63.
Μέλητος Andocidis accusator
1, 94. Leonti Salaminio exi-
tii auctor ibd.
Μενέστρατος a Teucro indi-
catus 1, 35.
Μένιππος: eius psephisma 2,
23.
*μεταστήσασθαι τοὺς ἀμυή-
τους* e contione submovere
1, 12.
μέτοικος 1, 15. 144.
μέτρα καὶ σταθμά Solonis 1,
83 pseph.
Μηδικά bellum Persicum 1,
77 pseph.
Μήλιοι crudeliter tractati au-
ctore Alcibiade 4, 22.
μηνύειν 1, 10 pass.; *μήνυσις*
1, 14 pass.
μήνυτρα 1, 27. 40.
μητηρ καὶ θυγάτηρ h. e. Ce-
res et Proserpina 1, 124.
Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3.
Olympionices 4, 33.
μνησικακεῖν 1, 79 pseph. 81.
90 sq. 95. 108 sq.
Μολοσσία 4, 41.
Μουνυχία a popularibus oc-
cupata 1, 80.
μνεῖν ξένους i. qu. μυστα-
γαγεῖν 1, 132. — οἱ μεμνη-
μένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
μυστήρια 1, 10 sqq. pass. —
μυστηρίοις mysteriorum die-
bus festis 1, 110 sq. 121.

N.

Νάξος ab Athen. possideba-
tur 3, 9.
νεώσοικοι aedificati 3, 7.
Νικηρατος Niciae p. 3, 8.
Νικιάδης ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

- Nικίας* Nicerati f. praetor in Siciliam missus 1, 11. Eucratidis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.
- Νισαῖος* Taureae f. a Dioclide indicatus 1, 47.
- νομοθέτας αἰρεῖσθαι* 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a *δημόταις* 84 pseph.
- νόμοι Σύλωνος* 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; *Δράκοντος* 1, 82. — *δοκιμασία τῶν νόμων* post reditum populi: v. *δοκιμάζειν*. — Leges singulae: *ἀγράφω νόμῳ τὰς ἀρχὰς κτέ.* 1, 85. sq. 87. 89. *ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλήσ κτέ.* 1, 87. 89. *μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ.* 1, 87. 89. *τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι κτέ.* 1, 87 sq. *τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχ.* 1, 87 sqq. 93 sq. 99.
- de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20.
- de vectigalium redemptoribus 1, 93.
- de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.
- de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. *ψήφισμα*).
- de *ἐταιρήσει* 1, 100.
- ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.
- de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.
- phratorum 1, 127.
- de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.
- ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.
- de divortio 4, 14.
- de choreutis peregrinis 4, 20.

Ξ.

- Ξενία* hospitium 1, 145.
- ξένος ἰδία* opp. reges civitatesque 1, 145. — *ξ. πατρικὸς* 2, 11.
- ξύλον*: *δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s. εἰς τὸ ξύλον* 1, 45. 92 sq.

Ο.

- Οἰδίπους* vocatur Calliae filius propter nefanda conubia patris 1, 129.
- Οἰωνίας* (Oeoniae f.) ab Andromacho indicatus 1, 13.
- ὀλιγαρχία* 1, 78 pseph. 99. — *οἱ ὀλίγοι* optimates 4, 6. — *ὀλιγαρχικός* 4, 16.
- Ὀλυμπία* 4, 30. *Ὀλυμπίαξ* 1, 132; 4, 26. *Ὀλυμπίασι* 4, 25.
- Ὀλυμπιεῖον* Ath. 1, 16.
- ὀλυμπιονίκης* 4, 33.
- ὀμνύναι καθ' ἑρῶν τελείων* 1, 97 sq. pseph.
- ὄρκος*: *ὁ νόμιμος ὄρκος* legitima formula iurisur. 1, 98 pseph. — *iusiurandum*: populi de oblivione 1, 8. 90. 103. 105.
- iudicum initiatorum in Andocidis causa 1, 31. omnium iudicum 4, 9. quae ei iuriur. inde ab Euclide addita sint 1, 91.
- senatus 4, 3 (ubi *ὁ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς*); inde ab Euclide 1, 91.
- populi e Demophanti pseph. 1, 97.
- de pace 3, 22. 34.
- κριτῶν* in certamine 4, 21.
- ὄρχήστρα* 1, 38.

Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός:
propter eam civitatem bellum
Corinth. Boeoti susceperunt
ne αὐτονομία uteretur 3, 13.
20.

ὄσιος καὶ εὐαγής 1, 96 pseph.
ὄσιος πρὸς θεῶν καὶ δαιμό-
νων 1, 97 pseph.

ὄστρακίζειν 3, 3; 4, 3. 36. cf.
ἔξοστρακ.

ὀφείλοντες sc. τῷ δήμοσι
1, 77 sq. pseph.

II.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ
tyranni a popularibus victi
1, 106.

Παναθήναια 1, 28.

Παναίτιος ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.

Παναίτιος ab Andocide indi-
catus 1, 52. 67.

πανδημεί omnibus copiis 3,
18.

Παντακλῆς a Teucro indica-
tus 1, 15.

παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα)
scil. ad quaestionem 1, 22.

παραδιδόναι δικαστηρίῳ τι-
νά, de senatu vel eo qui in
senatu sententiam fert 1, 17.
66.

παρανόμων γράφεσθαι 1, 17;
διώκειν 22.

παράστασιν τιθέναι 1, 120.

πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων
1, 78 pseph.

Πατροκλείδης: eius psephis-
ma 1, 73. 76 sq. 80.

Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21;
munitus 3, 5.

Πείσανδρος is qui Quadrin-
gentorum imperium consti-
tuit 1, 27. 36. 43; 2, 14.

Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.

πεντηκοστή 1, 133.

Περσικὴ σκηνή 4, 30.

Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.

Πλάτων a Teucro indicatus
1, 35.

πληθὸς τῶν Ἀθηναίων helia-
starum iudicia 1, 135 cf. 136.

— πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.

δῆμος 1, 150.

πλήρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν
πλήρης 1, 112.

ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149;
υἷόν 1, 124.

ποιηταί 4, 23.

Πολέμαρχος (?) Andromachi
dominus 1, 12.

πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.

πολιτείαν διδόναι 2, 23.

πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.

Πολύευκτος a Teucro indica-
tus 1, 35.

Πολύστρατος ab Andromacho
indicatus 1, 13.

πομπεῖα 4, 29.

πομπή Olympiae 4, 29.

Πουλυτίων: ἐν τῇ Πουλυτίω-
νος οἰκίᾳ 1, 12. 14.

πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.

πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες
3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.

πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41;
4, 41.

πρεσβευτής i. qu. ὁ πρεσβεύων
qui legati vice fungitur 4, 41.

προβάλλεσθαι λειτουργεῖν 1,
132.

προίξ 4, 14.

προκηρυκεύεσθαι περὶ σπον-
δῶν 3, 3.

πρόξενος 3, 3.

προπύλαιον Διονύσου Ath. 1,
38.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν
τὸν βασιλέα, de prytanibus
1, 111.

πρόσταξις: ἄτιμοι κατὰ προς-
τάξεις 1, 75. (78 pseph.)

προστάξεις εἰσὶ κατεγνωσμέ-
ναι sanum non videtur.)
προστάτης scil. τοῦ δήμου 4,
12.
πρυτανεία: ἐπὶ τῆς ἐνάτης
πρυτανείας 1, 73.
πρυτανεῖον: σίτησις ἐν πρυτ.
4, 31 cf. 1, 45.
πρυτανεῖον iudicium de caede
1, 78 pseph.
πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64.
111.
πρυτανεύειν de prytanibus 1,
46. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε 1,
96 pseph.
Πυθόνικος Alcibiadem in con-
tione accusat 1, 11 sq. 14.
27.

P.

Ῥήτορες 3, 1.

Σ.

Σάμος 2, 11.
σανίδες tabulae legibus in-
scribendis 1, 83 pseph.
σημαίνειν τῇ σάλπιγγι si-
gnum equitibus 1, 45.
σημεῖον καθελεῖν signum ut
senatus curiam ingrediatur
1, 36.
Σικελία 1, 11. 117; 3, 30; 4,
41.
σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ 4, 31
cf. πρυταν.
Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκα-
μανδρίου ψήφισμα 1, 43.
σκάνδικες fr. 5.
σκευὴ vestis insignis Calliae
ut sacerdotis Cereris et Pro-
serp. 1, 112.
Σκῦθαι τοξόται Ath. 3, 5. cf.
τοξόται.
Σκῦρος Atheniensium propria
3, 12. 14.

Σμινδυρίδης a Teucro indi-
catus 1, 15.
Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83
pseph. 95. 111.
Σπεύσιππος senator 1, 17. 22.
σπονδαί i. qu. εἰρήνη 1, 80;
3, 3 sq. 29; sed distinguun-
tur ab εἰρήνῃ (σπ. ἐξ ἐπι-
ταγμάτων, ἐπὶ ῥητοῖς) 3, 11
sq. 22.
σταθμά 1, 83 v. μέτρα.
στασιωτεία 4, 8.
στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.
Στέφανος testis Andoc. 1, 18.
στεφανοῦν homines de repu-
blica bene meritos 1, 45; 2,
18. στεφανοῦν τὴν πόλιν
de Olympionice 4, 26. 31.
στήλη ἐφ' ἣ ὁ στρατηγὸς
ἔστιν ὁ χαλκοῦς 1, 38. —
inscribendis nominibus ci-
vium condemnatorum 1, 51. 78
pseph. 103. — στήλη ἔμπρο-
σθεν τοῦ βουλευτηρίου in
qua Demophanti psephisma
perscriptum erat 1, 96. —
in Eleusinio, legem de ἐκε-
τηρία continens 1, 116. —
στήλαι γεγραμμέναι monu-
menta pacis 3, 12. 22. 34.
στοά ubi leges propositae ex-
stabant 1, 82. 85. cf. τοῖχος.
στρατηγὶς τριήρης 1, 11.
στρατηγοί 1, 11. 45; 2, 17;
3, 34. — στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς
1, 38 cf. στήλη. — στρατη-
γεῖν 1, 106. 147; 4, 13.
στρεβλοῦσθαι 1, 44.
συγγραφὴ syngrapha 4, 17.
σύμβολα cum aliis civitatibus
4, 18.
συμβόλαια ἴδια 1, 88.
συνδικεῖν de advocatis a tri-
bulibus rei electis 1, 150.
συνωμόται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.
Συρακούσιοι 3, 30.
σφαγεῖς qui in seditione cae-
dem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.; ταμίας ἐν πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων 1, 132.
τάξις λιπεῖν crimen 1, 74.
Ταυρέας a Dioclide indicatus 1, 47.
Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχορηγός 4, 20 sq.
Τελένικος a Teucro indicatus 1, 35.
τελετή mysteriorum sollemne 1, 111.
τέλος πρίασθαι 1, 93.
τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.; 2, 11. 13 sq.
Τεῦκρος μέτοικος index de mysteriis Hermisque 1, 15. 28. 34 sq. 52. 59. 67.
Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40. 42. 47.
Τιμάνθης a Teucro indicatus 1, 35.
Τισαμενός auctor psephismatis 1, 83 pseph.
Τίσανδρος Epilyci p. 1, 117; 3, 29.
Τίσσαρχος a Teucro indicatus 1, 15.
τοῖχος ubi leges propositae exstabant 1, 84 pseph. cf. στοά.
τοξόται Athenis 3, 5. 7. cf. Σκῦθαι.
τραγωδία 4, 23.
τραγωδοῖς νικᾶν 4, 42.
τριάκοντα 1, 80. 90. 94 sq. 99. 101; 3, 10.
τριήρης στρατηγίς 1, 11.
Τροίξην ab Athen. occupata 3, 3.
τρόπαιον ἱστάναι 1, 147.
τροχός eculus 1, 43.
τυραννίς 4, 24.
τύραννοι Pisistratidae 1, 106;

2, 26. — Quadringenti si lectio vera 1, 75. — adde 78 et 97 pseph.; 4, 27. — τυραννεῖν 1, 97 pseph.

Υ.

Υπέρολος (ὁ δημαγωγός) fr. 5.
ὑπερορία sc. χώρα 3, 36.
ὑπεύθυνος 4, 30.
ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus 1, 15.
φανερὰ οὐσία 1, 118.
φάσις 1, 88.
Φερεκλῆς ὁ Θημακεύς Lydi dominus et ab eo indicatus 1, 17. 19. 22.
Φερεκλῆς a Teucro indicatus 1, 35.
Φηγούσιος a pago Φηγούς 1, 65.
φήμη i. qu. κληδών 1, 131.
Φίλιππος Andocidis testis 1, 18.
Φιλοκράτης a Teucro indicatus 1, 15.
Φιλοκράτης Andocidis testis 1, 46.
Φιλόχορος citatur or. 3 argum.
Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.
φόρος sociorum Athen. 3, 9; 4, 11.
Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος a Dioclide indicatus 1, 47.
φυλέται 1, 150.
φυλή 1, 97 pseph.
Φυλή occupata 1, 80.

Χ.

Χαιρέδημος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.

χαλκεῖον: ibi otiosi homines sedent 1, 40.

Χαρίας maioris Leogorae socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indicatus 1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους Andocidis amitinus 1, 47 sq. 51.

χεῖρα αἶρειν de χειροτονία 3, 41.

χερνίβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. possidebatur ab Atheniensibus 3, 9. 15.

χιλίας δραχμὰς ὀφείλειν poena eius qui in Eleusinio festo tempore supplex fuisset 1, 116; eius qui quintam partem suffragiorum in ἀπαγωγῆς actione non explesset 4, 18.

Χῖοι Alcibiadi hostias praebent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρέα Atheniensium civium in sociis civitatibus 3, 15. χρεῶν ἀποκοπαί 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischomachi, post Calliae uxor 1, 127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφλεῖν 1, 74. ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι s. ὀφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab Andoc. dictus) apponitur integrum 1, 96 sqq.

Ἴσοτιμίδου de ἀτιμία eorum qui de se confessi essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων) 1, 27.

Μενίππου de impunitate Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου, quo capite deminuti restituebantur 1, 73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων) 1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de civibus Ath. quaestio haberetur) 1, 43.

Τισαμενοῦ (π. δοκιμασίας νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

᾿Ωιδεῖον 1, 38.

ὠνὴν πρίασθαι ἐν τοῦ δημοσίου 1, 73. 92.

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

QUAE FERUNTUR DECLAMATIONIBUS

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSLAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXI

r. 1 23

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque nuper inspexi et quaedam quae ambigue relata erant denuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 ἔχοι μοι pr. m.; corrector alterum o expunxit. — 28 παρασκευάζουσιν iam a pr. m. — II α 4 ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν in A quoque exstant. — β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως. — V, 19 ἔλος σωθεῖς, sed pro o alia littera primo fuisse videtur. ἔλασσωθεῖς igitur (ἔλασ σωθεῖς) A quoque habuerit. — 28 δὲ μὲν ᾧ pr. m.; secunda μ delevit et ante ᾧ addidit μὲν. — 39 . . . ενθεῖς. — 66 εὐποροῖτε. — 69 ἀποθανόντες pr. m., ἀπέθανον corr. — 91 ἀπωλωλέναι, non ἀπολωλεκέναι. — VI, 15 ἀγάγω corr. — 23 ἔτοιμος εἶεν pr. m.; ἔτοιμοι εἶεν corr. — 26 πυνθάνεσθαι καὶ προ in litura scripta sunt. — 29 μὴ παρευχόμεν. — 40 ἐπειδὴ . . . ἐπύθειτο προειρημένον εἵργεσθαι τῶν νομίμων pr. m.; corr. μοι ante εἵργ. addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (M) a Bekkero spreto respexit, chartaceum, saec. XV, qui interdum cum A, multo saepius cum L et Z conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis instar est — neque enim ullo nostrorum librorum editorem usum esse patet —; denique codicem Oxoniensem N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori atque gravissimum adiumentum attulit. Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV vel XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dinarichum et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceterisque oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcho codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auctoritas haud ambigue maxima sit, in his duobus aemulum de principatu Oxoniensem nactus est. Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimum secutus permultos locos ex illius lectionibus refinxit; adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etiam pressius Oxoniensem sequendum esse contendens: contra Sauppium, cui assentiuntur Spengelius et Brieglebius, Crippsiano patrocinatus Oxoniensis auctoritatem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Oxoniensem e Crippsiano eo tempore quo nondum correctus fuisset descriptum esse, ea autem quae praeter ceteros egregia habet librarii docti hominis coniecturis debere contendit; nuper autem in dissertatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphontae“ (Gotting. 1861) interpolatione contaminatum esse tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atque Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi quoque iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antiphontis codices originem traxisse Sauppium bene docuit. Neque minus id certum Sauppioque concedendum est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima coniunctum esse, cum permultis in locis, quos diligentissime congescit Sauppium, A pr. et N praeter ce-

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit¹⁾. Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut ἀραῖς τῶν δέ τοι omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 βάσανον τοι αὐτήν, ubi βάσανον omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio βάσανον τοιαύτην effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur²⁾.

1) Briegleb (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuatur, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppianae Frankianaeque scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppianae Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxoniensis liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitandum ad utrum principatus deferendus sit. Si haberemus Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, duodecim fortasse locis vera lectio coniectura demum indaganda esset. Contra si periisset Oxoniensis, Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta forent loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc uno sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit quae vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leguntur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, quae ceteros pretio omni destituat. Multa B, quaedam LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Aldina vera lectio repetenda est. Sane Sauppianus omnia quae illa editio probanda habet ad coniecturam editoris rettulit, exemplisque allatis probavit permulta ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem explicationem haud facile admittant. Or. II α 4 verba *οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον* in sola Aldina, quae sequuntur *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἰσάτια εὐρέθησαν* et in hac et in AN leguntur, absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema non suapte coniectura editor sed in codice invenit, isque codex ea praebebat quibus plerique nostri carent. Quidni igitur etiam prima illa idem codex praeberit? Nam coniectura quidem nemo addere poterat nisi qui intellexisset omnia quae adscripsi verba non suo loco posita et ante *οὐδεὶς γὰρ ἂν* transponenda esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Quare utrumque tenendum erit, et interpolavisse Aldum non pauca et codice usum esse qui quamvis plerumque cum deterioribus nostris consentiret, interdum tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem meam

26, Eiusd. Quaestiones Antiphontae Gotting. 1861. — Fr. Frankii recensio editionis Maetznerianae, Annalium Iahnii XXVIII p. 52. Eiusdem recensio epist. crit. Sauppianae, Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft 1843 p. 259.

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam γέρας detuli, ut in collocatione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo ν ἐφελκυστικῶ similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem ταῦτ' ἴσως an ταῦτα ἴσως, τὰ ἄλλα an τὰ ἄλλα scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicetur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi ταῦτὰ pro ταῦτα vel ὄρκος pro ὄρκος (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique τοιοῦτος pro τοι οὔτος in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Atthidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum σσ pro ττ in verbis πράσσω, ἔλασσον similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitaeque cotidiana dudum receptas fuisse. Quare πράττω similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

ad omnes orationes una sexta excepta. Itaque mutavi Π α 1 *πράττωσι*, β 11 *πράττω*, V, 91 *ἐλαττον*, neque in his orationibus tale quicquam reliqui nisi *σφαττόμενον* Π β 8, pro quo *σφαζόμενον* reponere nolui. In sexta autem oratione cum § 14 *ἄττα*, 20 *πράττωσι*, 39 *διήλλαττον*, 45 *πράττων* sine ulla varietate scriptum sit, contra nusquam *σσ* in talibus vocabulis reperiatur, et in universum haec oratio a ceterarum vetusto colore aliquantum abhorreat et re vera recentissima omnium esse videatur, introducenda non putavi quae neque auctoritas neque ratio ulla commendaret. In fragmentis Antiphontis sophistae *σσ* uno loco, ubi traditum non erat, procul dubio reducendum erat, in eis quae ad oratorem pertinent *ττ* sexies, *σσ* semel in quintae orationis sententia (§ 5), quae a Stobaeo laudatur, reperimus: quare hic quoque mutationibus abstinui.

Alia antiquae dialecti vestigia ita raro occurrunt, ut cum prioribus editoribus servanda tantum ubi tradita erant, non interpolanda duxerim. *ἔνν* pro *σύν* in *ξυμβόλων* 5, 78, porro *ξυνειδώς* 5, 87 et § 93 deinceps *ξυνήδειν* *ξυνειδέναί* *ξυνειδότη* *ξυνειδώς*, quamquam ibidem non solum *συναγωνίζεσθαι*, sed etiam *συνειδότη*, quod nescio an casu mutarunt Turicenses. — *Ἔς* pro *εἰς* VI, 45 l. d. (*εἰσιόντ' εἰς* N, *εἰσιόντ' ἐς* A, *εἰσιόντες* v.), et III γ 7 e Bk. coniectura satis incerta *ἐς τίν'* pro eo quod traditum est *ἐστίν*. Ipse *ἐς* non recepi. — *Αἰεὶ* V, 50 in omnibus libris et VI, 2 in NABZ; *εἵνεκα* V, 88 N, III β 10 NABLM; *οἶδαμεν* Π α 3 NABL, sed *ἴσμεν* ZM. In his vetustiore vel ionicam formam ubicunque praetuli, notavi autem, sicubi libri varierent.

Γίνομαι et *γινώσκω* ab Antiphontis aetate prorsus aliena sunt, sed nihilominus in libris vel saepius quam *γίγνομαι* et *γιννώσκω* et in quattuor primis orationibus fere sola occurrunt. Ego exemplum editorum Platonis, Isocratis, Thucydidis secutus ve-

tustas ubique formas vel cum libris vel sine libris tacite restitui. Cum Bekkero *γραμματείδιον* V, 53 ff. pro eo quod in libris est *γραμματείδιον* reducendum erat: perversa enim illa scriptura et eo demum tempore nata quo *ει* et *ι* pronuntiando iam non distinguebantur. In ceteris autem eiusmodi rebus optimorum librorum auctoritatem secutus sum; multaque toleravi, quae Cobetianis decretis dudum condemnata erant. Itaque *τεθνηκότας*, *ἄξαι*, *καθᾶραι*, alia id genus sicut in prioribus ita in mea quoque editione subinde invenientur.

Quamvis autem multa priores inde ab Aldo editores: Stephanus, Reiskius (R.), Bekkerus (Bk.), Turicenses, Maetznerus (Mr.) in emendandis his orationibus praestiterint, longe tamen aberat ut illorum inventis contentus vel ea quae postea prolata sunt neglegere vel ipse a novis coniecturis abstinere possem. Sauppium (S.) Frankiique (Fr.) scripta, quibus multa egregia continentur, item Brieglebii (Br.) iam commemorata sunt: nomino praeterea Emperium (Emp.), qui Sauppium epistolam criticam recensens Antiphonti quoque subinde operam navavit (Emperii Opusc. philol. p. 269); Kayserum (K.), cuius in tetragiis praesertim bonae frugis plena opera exstitit (v. Rh. M. XII, 224 et XVI, 72) Spengelium porro, qui et easdem iterum tractavit (Rh. Mus. XVII p. 161) et Maetzneri editionem recensuit (Münch. Gel. Anz. 1838 2 p. 367); deinde Scheibium, P. R. Müllerum, Linderum. Cobetus quoque sicut ceteris scriptoribus fere omnibus ita etiam Antiphonti hic illic manum, non lenem illam quidem, adhibuit, et ex eius disciplina profectus G. A. Hirschigius (Hi.) in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est (Philol. 1854 p. 728). Denique quum iam typis haec editio mandaretur, A. Weidnerus collega (W.) gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit. Itaque permultis in locis novae a me lectiones in Antiphontem introductae

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppianae editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppianae curas prodit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppianae dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidamantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidamantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque spremit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercidisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹⁾. Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι ἄν). 10 (ἀπολλυμένους) etc.

χαλκείον: ibi otiosi homines
sedent 1, 40.

maioris Leogorae
108 l. d.

XXX vir 1, 36. 101.
; a Teucro indicatus

; ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ
1, 16.

; Ἀριστοτέλους An-
amitinos 1, 47 sq.

ισιν de χειροτονίᾳ 3,

4, 29.

ος Thracia 3, 3. pos-
r ab Atheniensibus

δραχμὰς ὀφείλειν
ius qui in Eleusinio
pore supplex fuis-
6; eius qui quintam
uffragiorum in ἀπα-
ctione non explesset

biadi hostias prae-
mpiae 4, 30.

4, 20.

20.

niensium civium in-
ritatibus 3, 15. χρεῶν
εἰ 1, 88.

(l. d.) pridem Ischo-
post Calliae uxor 1,

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφλεῖν 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι ε.
ὀφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab An-
doc. dictus) apponitur in-
tegrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de ἀτιμία eo-
rum qui de se confessi
essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων)
1, 27.

Μενίππου de impunitate
Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου, quo capite
deminuti restituebantur 1,
73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων)
1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de
civibus Ath. quaestio ha-
beretur) 1, 43.

Τισαμενοῦ (π. δοκιμασίας
νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

᾿Ωιδεῖον 1, 38.

ὠπὴν πρίασθαι ἐκ τοῦ δη-
μοσίου 1, 73. 92.

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGME

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTI

QUAE FERUNTUR DECLAMATION

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXI

013 23

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque nuper inspexi et quaedam quae ambigue relata erant denuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 ἔχοι μοι pr. m.; corrector alterum ο expunxit. — 28 παρασκευάζουσιν iam a pr. m. — II α 4 ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν in A quoque exstant. — β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως. — V, 19 ἔλοσ σωθεις, sed pro ο alia littera primo fuisse videtur. ἔλασσωθεις igitur (ἔλασ σωθεις) A quoque habuerit. — 28 δὲ μὲν ᾧ pr. m.; secunda μ delevit et ante ᾧ addidit μὲν. — 39 . . . ενθεις. — 66 εὐποροῖτε. — 69 ἀποθανόντες pr. m., ἀπέθανον corr. — 91 ἀπωλωλέναι, non ἀπολωλεκέναι. — VI, 15 ἀγάγω corr. — 23 ἔτοιμος εἶεν pr. m.; ἔτοιμοι εἶεν corr. — 26 πυνθάνεσθαι καὶ προ in litura scripta sunt. — 29 μὴ παρευχόμεν. — 40 ἐπειδὴ . . . ἐπύθετο προειρημένον εἶργεσθαι τῶν νομίμων pr. m.; corr. μοι ante εἶργ. addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (M) a Bekkero spreto respexit, chartaceum, saec. XV, qui interdum cum A, multo saepius cum L et Z conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis instar est — neque enim ullo nostrorum librorum editorem usum esse patet —; denique codicem Oxoniensem N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori atque gravissimum adiumentum attulit. Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV vel XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dinarichum et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceterisque oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcho codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auctoritas haud ambigue maxima sit, in his duobus aemulum de principatu Oxoniensem nactus est. Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimum secutus permultos locos ex illius lectionibus refinxit; adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etiam pressius Oxoniensem sequendum esse contendens: contra Sauppium, cui assentiuntur Spengelius et Brieglebius, Crippsiano patrocinatus Oxoniensis auctoritatem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Oxoniensem e Crippsiano eo tempore quo nondum correctus fuisset descriptum esse, ea autem quae praeter ceteros egregia habet librarii docti hominis coniecturis debere contendit; nuper autem in dissertatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphontae“ (Gotting. 1861) interpolatione contaminatum esse tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atque Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi quoque iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antiphontis codices originem traxisse Sauppium bene docuit. Neque minus id certum Sauppioque concedendum est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima coniunctum esse, cum permultis in locis, quos diligentissime congescit Sauppium, A pr. et N praeter ce-

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit¹⁾. Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut ἀραῖς τῶν δέ τοι omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 βάσανον τοι αὐτήν, ubi βάσανον omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio βάσανον τοιαύτην effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur²⁾.

1) Brieglebuis (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuatur, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppilii Frankiique scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppilii Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxoniensis liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitandum ad utrum principatus deferendus sit. Si haberemus Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, duodecim fortasse locis vera lectio coniectura demum indaganda esset. Contra si periisset Oxoniensis, Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta forent loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc uno sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit quae vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leguntur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, quae ceteros pretio omni destituat. Multa B, quaedam LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Aldina vera lectio repetenda est. Sane Sauppianus omnia quae illa editio probanda habet ad coniecturam editoris rettulit, exemplisque allatis probavit permulta ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem explicationem haud facile admittant. Or. II α 4 verba οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον in sola Aldina, quae sequuntur ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἰμάτια εὐρέθησαν et in hac et in AN leguntur, absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema non suapte coniectura editor sed in codice invenit, isque codex ea praebebat quibus plerique nostri carent. Quidni igitur etiam prima illa idem codex praeberit? Nam coniectura quidem nemo addere poterat nisi qui intellexisset omnia quae adscripti verba non suo loco posita et ante οὐδεὶς γὰρ ἂν transponenda esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Quare utrumque tenendum erit, et interpolavisse Aldum non pauca et codice usum esse qui quamvis plerumque cum deterioribus nostris consentiret, interdum tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem meam

26, Eiusd. Quaestiones Antiphontae Gotting. 1861. — Fr. Frankii recensio editionis Maetznerianae, Annalium Iahnii XXVIII p. 52. Eiusdem recensio epist. crit. Sauppianae, Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft 1843 p. 259.

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam *γέρας* detuli, ut in collocatione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo *ν* *ἐφελκυστικῶ* similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem *ταῦτ' ἴσως* an *ταῦτα ἴσως*, *τάλλα* an *τὰ ἄλλα* scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicetur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi *ταῦτὰ* pro *ταῦτα* vel *ὄρκος* pro *ὄρκος* (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique *τοιούτος* pro *τοι οὔτος* in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Atthidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum *σσ* pro *ττ* in verbis *πράσσω*, *ἔλασσον* similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitaeque cotidiana dudum receptas fuisse. Quare *πράττω* similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppianae editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppianae curas prodierunt, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppianae dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidamantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidamantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt I K M N et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent E H R V W Y et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercuisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹). Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppius aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι ἄν). 10 (ἀπολλυμένων) etc.

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppil editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppil curas prodiit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppil dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidamantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidamantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt I K M N et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprexit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent E H R V W Y et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercidisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹⁾. Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι αἴν). 10 (ἀπολλυμένους) etc.

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κνανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *ὀμοδρομεῖν*, *ἰσόθεος*, *δυσανάληπτος*, *δυσεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἄτασθαλία*, *τεθηγγμένον* affert: num *συνερείπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν*, *ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρόμῳ* eum dixisse sed *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὀρμῇ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρουσε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδέως* dicit sed *βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidas auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursum auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit¹⁾: neque enim scimus ab

1) De hiatu p. 170. In Alcidasantis fragmentis, ubicunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

Alcidamante hoc studium alienum fuisse, neque Isocratis adversarius non potuit in hac re illius exemplum sequi. Unum addo, quod singula quae auctor affert argumenta coacervantur magis quam certo ordine se invicem excipiunt: id quod et in Lysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino vetustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem habet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera vel excellit vel distinguitur. In illa verborum lectissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri laeti, compositio diligentissima, in hac et compositio neglegens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae *λέξεως εἰρομένης* vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo fuit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius auctor insulsissimus sophista necessario putandus est. Etenim sive vanae criminationis exemplum edere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive accusationis orationisque iudicialis, tantum abest ut quod voluerit consecutus sit, ut non possimus non stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius¹⁾, Sauppius, alii hanc orationem ab Alcidamante abindicarunt. Sed quod eidem eam sophistae recentioris aevi vindicant, ea opinio neque his quae attuli probatur neque aliunde argumentis satis firmata est²⁾. Num enim illa aetas, Isocrateam dico, adeo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui alteram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de hiatu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio cum Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit (Foss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κνανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *όμοδρομείν*, *ισόθεος*, *δυσανάληπτος*, *δυσεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἀτασθαλία*, *τεθηγμένον* affert: num *συνερείπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν*, *ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρομῶ* eum dixisse sed *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὁρμῇ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυψε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδέως* dicit sed *βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidas mantem ipsum auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursum auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit¹⁾: neque enim scimus ab

1) De hiatu p. 170. In Alcidas mantis fragmentis, ubicunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

Alcidamante hoc studium alienum fuisse, neque Isocratis adversarius non potuit in hac re illius exemplum sequi. Unum addo, quod singula quae auctor affert argumenta coacervantur magis quam certo ordine se invicem excipiunt: id quod et in Lysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino vetustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem habet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera vel excellit vel distinguitur. In illa verborum lectissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri laeti, compositio diligentissima, in hac et compositio neglegens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae *λέξεως εἰρομένης* vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo fuit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius auctor insulsissimus sophista necessario putandus est. Etenim sive vanae criminationis exemplum edere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive accusationis orationisque iudicialis, tantum abest ut quod voluerit consecutus sit, ut non possimus non stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius¹⁾, Sauppius, alii hanc orationem ab Alcidamante ab-iudicarunt. Sed quod eidem eam sophistae recentioris aevi vindicant, ea opinio neque his quae attuli probatur neque aliunde argumentis satis firmata est²⁾. Num enim illa aetas, Isocrateam dico, adeo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui alteram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de hiatu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio cum Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit (Foss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

inepti aliquid componeret? minime vero: exemplum praesto est Polycratis, qui Isocrate ipso teste et Busiridem collaudare conatus est et conatum ineptum ineptius etiam exsecutus. Nihil est in hac oratione, quod non Polycrateis illis quae Isocrates affert plane condignum sit. At argumentum ipsum obiectant: seriore aetate, Macedonica magisque etiam Romana, talia argumenta sophistarum ineptiis inserviisse; Atticum nos novisse neminem, qui vel Palamedis accusationem defensionemve vel Aiaci et Ulixi orationes in armorum certamine habendas conscripsisset. Quasi vero eadem sint, fuisse nescire et scire non fuisse, vel permagnum intersit inter Penelopes vituperationem, laudationem Clytaemnestrae aliaque quae re vera Polycrates scripsit, et orationes eisdem illis antiquis heroibus tanquam in forensem usum compositas, vel denique illi sophistae qui ad lyricorum poëtarum exemplum encomia conscriberent, prorsus abhorrere debuissent a conatu armorum certamen, Palamedis iudicium ad tragicorum imitationem orationibus illustrandi. Pauca e multis de illius aetatis sophistis e scriptoribus comperta habemus: qua nostra scientia non tantum debemus confidere, ut quae praeter eam in codicibus tradita sunt eis fidem omnem derogemus. Sed ut redeam unde profectus sum, ita equidem de Palamedis accusatione iudico, Alcimantis quidem eam esse non posse, si quidem alterius ille orationis auctor, sed nihil obstare quominus illa aetate conscriptam putemus cui librorum inscriptio eam vindicat. Oratione contra sophistas, si non ipsa, certe dicendi genus eius aliquanto antiquius, ceteris autem quattuor idem recentius est.

De Gorgiae quae feruntur declamationibus nolo ea nunc repetere quae alibi uberius a me exposita sunt¹⁾: quibus id satis mihi probasse videor, utriusque auctorem aut fuisse Gorgiam aut voluisse videri.

1) Attische Beredsamkeit p. 64—72.

Quam meam sententiam non muto: id tantum pœnitet quod iniquius de his scriptionibus iudicavi, quarum alteram, Palamedem dico, Reiskius non sine causa valde collaudavit et inter archetypa eloquentiæ græcae forensis habuit¹⁾. Sed præter hunc fructum, quem ex his orationibus percipimus, etiam alius est profecto non exiguus, quod etiamsi non Gorgiæ hæc sint opera sed ad illius imitationem sedulo composita, antiquissimi oratoris eloquentiam ex eis pari modo possumus cognoscere atque artem statuariam eam quæ archaica dicitur non solum ex illius temporis monumentis sed etiam e Romanæ ætatis imitationibus cognoscimus. Satis autem difficile ubique est imitationem ab archetypo discernere, maxime ubi nulla eiusdem auctoris genuina opera præsto sint. Quare cancellos, sicut in Alcidasante feci, Gorgiæ nomini addere nolui.

Idem autem de eis orationibus dicendum videtur, quibus Antisthenis nomen iam temporibus Diogenis Laërtii Demetriique Magnetis, qui illius auctor est, inditum erat²⁾. En habemus antiqui auctoris testimonium, iam Attica ætate talia argumenta a sophistis tractata esse: quod tamen non prohibuit Fossium, quominus has quoque declamationes seriori alicui sophistæ tribueret. Winckelmannus³⁾ contra eis patrociniatus est, neque quicquam, me iudice, afferri potest quo ea sententia refellatur. Haud inficite scriptæ sunt, philosophico quodam et Socratico colore imbutæ, rhetoris arte cum in aliis tum in rerum dispositione destitutæ, rudis eloquentiæ incultæque monumenta. Utrum autem vera Antisthenis opera legamus an ab im-

1) Reisk. Orat. Gr. t. VIII præf.

2) Diogen. Laert. VI, 15: *Φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράματα τόμοι δέκα. Πρῶτος ἐν ᾧ περὶ λέξεως ἢ περὶ χαρακτήρων, Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος, Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεύως, Ὁρέστου ἀπολογία κτέ.*

3) Winckelmann Antisthenis fragmenta p. 40.

postore aliquo nobis fraus fiat, equidem disceptare nolo, diiudicandumque eis relinquo qui Antisthenis imaginem expressam intuentes certa ea norma uti poterunt. Si autem ea quae fraudis convincere nequeamus genuina habenda sunt, haec quoque Antisthenis esse putemus, donec existat qui contrarium demonstret.

Scr. Numburgi mense Septembri CIOIOCCCLXX.

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων ¹
 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ ²
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος, (ἦ) ὥς
 τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὤκνησε μὲν
 πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει ³
 τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
 ράν, οὐ φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν
 ἱστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινας ⁴

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus (τὸ περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermogen. π. ἰδ. p. 414 Sp.); nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Philostrati Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta servata sunt, qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt vel certe nihil novi afferunt.

§. 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. ἦ ὥς τινες Reiskius. — ὤκνησε] ὤρμησε v., sed παρεπέμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονείκως contra Aristotēlem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe de Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de quo cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. — Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (primus

λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς
 τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο
 5 τραπεῖς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ
 γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ'
 οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγ-
 γράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ
 Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας πα-
 ρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν
 ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν
 εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἑνὸς ἑκάστου
 τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μὲντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ
 παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν
 τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισάμενους, τούτους εὖροι
 τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἤδη ὄντι,
 οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχῖνον. —
 6 πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος
 7 ἀγγίλους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ'
 ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγρα-

omnium orationem scripsit), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit*;" primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορικὴ spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητήν Wytttenbach: μαθητήν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Aristides (ὑπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδευθή, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθείς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀ. τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc. 8, 68.

φρέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι, ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις 8 ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὕρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ 9 κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν ὑ' γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυσὶ τριηραρχῶν 10 ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσαγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, (καὶ) εἰς Λακεδαιμόνα ἠνίκα ἐτετείχιστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ τὴν 11 κατάλυσιν τῶν ὑ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐνὶ τῶν ὑ' ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. Secundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγω πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς). — ὀλίγω scripsi: ὀλίγον.

10. δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequae falsa unde provenerint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. — ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς A. add. Westermann.

11. ἀνεγρόφη Westermann.: ἐνεργ.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰς-
αγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς
21 Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων. — ἔγραψε
δὲ καὶ κατὰ Ἴπποκράτους τοῦ ἱατροῦ λόγον καὶ εἶλεν
αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

22 Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ ὕ
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ
23 εἰκοστῇ τῆς προτανείας, Δημόνιος Ἀλωπεκῆθεν
ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάται,
Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν
οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ
κακῷ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ ἐκ τοῦ στρατο-
πέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ
Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντι-

καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί δοκεῖ ἐνὶ
σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη
πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογία ἐπαινέσαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
Photius. Contra ἱατροῦ delent Westermann et Sauppe (O.
A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caeci-
lius desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρωνά φησιν
εἶναι Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ
ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ῥήτορος. — Vocabulum ψηφισμα
iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
πρεσβευσομένους vel πρεσβευσαμένους Reiskius, qui etiam
ἐκ ante τοῦ στρ. deleri vult, de exercitu Atheniensi qui apud
Samum erat intellegens. — δοκῆ Frankius ex H: δοκοῖ. —
προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — ἤρημένους T: εἶρ.
cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημένων τοὺς ἤρημένους
κατηγόρους. Inter praestores eius anni eosdemque in illo
iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias
(in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλιτάτους
ὄντας αὐτῷ κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

φῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕστινας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις· προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὐρίον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν (δὲ) τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προδόντων.“ Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ 24 καταδίκη. „Προδοσίας ὄφλον Ἄρχεπτόλεμος Ἴπποδάμου Ἀγρυλῆθεν παρών, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρών. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἔνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖς, καὶ ὄρους θεῖναι τοῖς οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας Ἄρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖς προδόταις· τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰ οἰκία αὐτοῖς· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἄρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μηδ' ὄσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἄρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἕαν (τις) ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ

24. τὰ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖς Duebner.: αὐτῶν. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὰ οἰκία αὐτοῖς Duebn., τὴν οὐσίαν αὐτοῖς Westermann.). — καὶ ante ἤπερ add. Westermann. — ἤπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius; ἐν ἤπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri, τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι.

Ἄρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιη-
σάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, (καὶ) ἥπερ
ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο
θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

1 Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν-
2 τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ
3 γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα-
σκάλω τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
4 λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ (δὲ) δεινότητι τὴν ἐκ τῆς
ἀσκήσεως μελέτην προσλαβών, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μηδ' ἦν πώ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκῶς
διατριβῆς, τοῖς (τῶν) πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχῶν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ
5 λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος
ῶν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἶκημα εἰς ὑπο-
δοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι
6 τοὺς λυπούμενους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος
ῶν καὶ οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας

Reperitur haec vita in libris Antiphontis orationibus praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plutarchea pendet nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. — τῶν δῆμων Hirschig. — 4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πώ τις τότε Fr.: πώ τις τό τε N; πώ τις cett. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.: ἐκαλεῖτο.

ἐποίει. ἀποστάς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτρά- 7
 πετο, καὶ συστησάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σω-
 κράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ 8
 παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ 9
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε
 τὴν δημοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ
 Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγγελθεὶς δὲ ἐάλω καὶ τοῖς τῶν
 προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπιτιμίῳις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ 10
 δέ (τινες) ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυ-
 σίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικό-
 μενος ἔσκωπτεν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγω-
 δίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασὶν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινε
 αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' 11
 ὑπωπεύθη, φασί, καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα.
 ἐρωτηθέντα γὰρ φασὶν αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου,
 ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο
 Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρησθαι
 φησι τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ

10. *τινες*, cum Ald. add. Bekkerus (Westerm. Maetzner.);
 porro Ald.: ὅτι ἐν Σ. παρὰ Δ., omissis αὐτὸν τελ. cum BLZ
 et mox γὰρ cum eisdem; denique ὅτε πρὸς pro καὶ πρὸς
 habet et om. φασὶν post τοῦτο.

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk..
 De Caecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. —
 ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte

κατευθὺν αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρήσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλαι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὐρεῖν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντική τε καὶ εὐπρεπῆς (τοῖς ὀνόμασιν), εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἢ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἶη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὡς περ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτόν· „οὐ τοῦτο λέγω“, φησὶν, „ὡς οὐδὲν εὐρίσκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησις που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐνεῖσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἡ φύσις αὐτῆ μεθοδείας χωρὶς τινα ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν ἔστιν ὄραν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγη λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοὺς ἀπεστερη-

eodem Caecili loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — περὶ τε τὴν λέξιν libri praeter A, e quo deletur τε Bk. — εἶτα δὲ καὶ] δὲ Bk. ex A addidit. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — παράλειψις Bk. ex A: παράληψις. — τινος et ἐπῆγεν libri. — οἰητέον Bk. ex A: οἴηται.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2.

μένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχὲς καὶ ἐρωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὁρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE
IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνονται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς μὲν ἔστιν ὁ ῥήτωρ, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται³⁸⁶ W. λόγοι καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκοπὸς καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺν γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. B Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.] dedi locum ex emendatione Saupprii. Codd.: οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὗπερ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὗπερ οἱ (deleto τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι.

ἱστορουμένου πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκεῖνον οὐπερ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ (τούτου) κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι.
 387 W. οὐ μὴν ἀλλ' εἴτε εἰς ὃ Ἀντιφῶν ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἑκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκεῖνο μετελθὼν, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἑκατέρου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὁ τοίνυν Ῥαμνοῖσιος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφές καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἦττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος πάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγω, καλῶς δὲ πως καὶ συνυφασμένω καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν Αἰσχίνην σοφιστικῶ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῷ πολλαχοῦ διηρημένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετρίως ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὁ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἠκιστὰ ἐστὶ, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματι-

κοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ συγγεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἄσαφής τὰ πολλά. καὶ ἐπιμελής δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἥθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῷ ἀνδρὶ. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum coenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae pocula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *φαρμακείας γραφή* apud Areopagum in ius

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui *πολιτικώτατοι* sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

XXXIV . ARGUMENTA ORATIONUM.

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΑΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ¹¹¹ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς πορνεῖον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητριαν τῷ παιδί ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γείτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν παραχρῆμα ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητριαν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὧ ἀνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπέξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

¹ Ὑπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πώματι pr. A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπώματι cett. — ἡ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAM R.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ¹¹¹ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοῦς τῆς παλλακῆς εἰς πορνεῖον στήσειν ἠπέλιψεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητριαν τῷ παιδὶ ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γέλτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἄνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν παροχρῆμα ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητριαν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὧ ἄνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπέξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

Ἐπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πώματι pr. A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπώματι cett. — ἡ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAM R.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

ἀφανισθῆναι ὤηθησαν. πῶς οὖν εὖορκα ἀντομω-
 μοκῶς ἔσται φάσκων εὖ εἰδέναι, ὅς οὐκ ἠθέλησε
 σαφῶς πνυθέσθαι ἐμοῦ ἐθέλοντος τῇ δικαιοτάτῃ βα-
 9 σάνῳ χρήσασθαι περὶ τούτου τοῦ πράγματος; τοῦτο
 μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων ἀνδράποδα βασανί-
 σαι, ἃ συνήδει καὶ πρότερον τὴν γυναῖκα ταύτην,
 μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ θάνατον
 μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰληφότα
 ἐπ' αὐτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὔσαν ἄπαρνον, πλὴν
 οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
 10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
 ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ
 ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην. βασανιστὰς δὲ
 αὐτοὺς τούτους ἐκέλευον γίνεσθαι ἐμοῦ παρόντος,
 ἵνα μὴ ἀναγκαζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶμι λέγοιεν, ἀλλ'
 ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ
 αὐτό μοι τοῦτο τεκμήριον δίκαιόν ἐστιν εἶναι, ὅτι
 ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πα-
 τρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίνονται ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολο-
 γούμενα, (ἢ βάσανος) ἀναγκάζοι τὰ γεγονότα κατη-
 γορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ παρεσκευασμένους

N, propter εἰδέναι bis positum. Totam autem sententiam scholion ad eam quae antecedit esse puto, cf. § 12.

8. αὐτὴν NMr. — εὖορκα .. A. — ἀντομωμοκῶς N. — ὅς (γε) Hi. coll. § 7. 26.

9. ἠθέλησα μὲν S. Turr. Fr. (v. S. Epist. crit. p. 28): ἠθελήσαμεν. — τε post ταύτην add. N Mr. (ταύτην .. A, καὶ ταύτην Ald.).

10. τοι αὐτὴν add. N, τοιαύτην Fr. — ἐπερωτῶμι (R.) firmat N: ἐπερωτῶ μὴ. — τοῦτο τεκμήριον R. et firmat N: τούτου τεκμ.. — δίκαιον ἔσται codd., ἱκανὸν ἔσται ci. R., δ. ἔστιν εἶναι ci. Mr. — γένοιτο ZM. — ἢ βάσανος add. Turr., ἢ δίκη add. Ald. (vulg. ante Bk.) — ἀναγκάζει codd., em. Steph.

λέγειν τᾶληθῆ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἶδά 11
 γ', εἰ οὗτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς
 ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίομι τοῦ πατρὸς τὸν φονέα,
 ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι,
 ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέ-
 γιστα τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ
 φόνο. νῦν δ' ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὁ θέλων αὐ-
 τὸς βασανιστῆς γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς
 κελεύων βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ που εἰκὸς (τὰ)
 αὐτὰ ταῦτα τεκμήρια εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνο.
 εἰ γὰρ τούτων θελόντων διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ 12
 μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ
 οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέσθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος
 ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν
 δοῦναι. δεινὸν δ' ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν
 ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν μὴ καταψηφίσησθε,
 αὐτοὶ δὲ σφίσι αὐτοῖς οὐκ ἠξίωσαν δικασταὶ γε-
 νέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Περὶ 13
 μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ ἔφευγον τῶν
 πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι· ἤδεσαν γὰρ
 οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον, ὥστε
 σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθη-

11. ἀπηγγέλθη (R.) firmavit N: ἐπηγγέλθη vulg. — παρα-
 λαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: παραλαβεῖν αὐτὰ,
 ἐνταῦθ' ἂν. — νν. νῦν δ' ἐγὼ — τῷ φόνο add. NABk. —
 βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασανίσαι. — αὐτὰ
 ταῦτα NMr.; τὰ ipse addidi e 6, 27: ταῦτα αὐτά.

12. εἰ γὰρ — δοῦναι scholion mihi videtur, cf. ad § 7.
 — θελόντων NFr.: ἐθέλοντων. — ἐγὼ δὲ μὴ ἐδεξάμην codd.
 plerique; om. δὲ cum Ald. N. — καταψηφίσεσθε NMr. —
 ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — num (ἀπο)δικασταί?

13. τούτων . . . οὐκ A. — σιωπώμενον pr. A. —

113 *σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε, ὧ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα, ἀλλὰ σαφὲς ποιήσετε.*

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενομένων πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

14 *Ἵπερῶόν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλόνεως ὅπότε ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλός τε κἀγαθὸς καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστήσαι. ταύτην οὖν πνυθομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ*
 15 *ἐποίησατο φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελλεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου. εἰ οὖν ἐθέλει πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνη τε τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν*
 16 *τοῦτο εὖρημα, ἐκείνης δ' ὑπηρέτημα. ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσει διακονῆσαι οἱ, καὶ ἢ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεῳ ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ,*
 17 *ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκεῖνον. ἢ οὖν*

γε post ὑμεῖς om. N.

14. *καταστήσειν ci. R. et iterum Hi. — πνυθομένη cum Dobr. del. Mr. Bait.*

15. *αὐτὴν post μεταπέμπεται add. Z M. — ἐθέλοι (ita Ald.) οἱ πείθεσθαι Hi.*

16. *ἐθελήσοι N, ἐθέλοι LZMAld. — ἐδόκει εἶναι NMr.: εἶναι ἐδόκει AB, om. εἶναι cett.*

παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἔνεκεν. καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἶον εἰκόσ, ἔθυσεν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλεύετο ἢ ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα πρὸ δεῖπνου ἢ ἀπὸ δεῖπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευομένη βέλτιον εἶναι μετὰ δεῖπνον δοῦναι, τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις ἅμα διακονοῦσα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν 18 εἴη λόγος περὶ τοῦ δεῖπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι· ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυτάτοις ὑμῖν διηγήσασθαι, ὡς γεγένηται ἢ δόσις τοῦ φαρμάκου. ἐπειδὴ γὰρ ἐδεδειπνήκεισαν, οἶον εἰκόσ, ὁ μὲν θυῶν Διὶ Κτησίῳ κἀκεῖνον ὑποδεχόμενος, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δειπνῶν, σπονδὰς τε ἐποιοῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν· ἢ δὲ παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν 19 σπονδὴν ἅμα ἐγχεύουσα ἐκείνοις εὐχομένοις ἂ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι, ὧ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ φάρμακον. καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι τῷ Φιλόνεω, ὡς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω· οὐπω γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητροιᾶς τῆς ἐμῆς ἑξαπατωμένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦδη ἦν· τῷ δὲ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέσπει- 20

17. ἔνεκε Apr. — ἔθυσεν Orell. Turr.: ἔθυον. — ἔθυτο N. — τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς N, τῆς Κλ. ταῖς Apr., ταῖς Κλ. τῆς v. — διακονοῦσαν (hoc et Dobr.) vel —ση ci. R.

18. αὐτοῦ post ἐταίρῳ add. NMr.

19. ἐγχεύουσα R.: ἐκχεύουσα. — δεξιὸν (τι) Cob. Hi. — ὡς ci. Bk. Dobr. Fr.: ἴσως. — ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω aut delenda aut in ὑπ' αὐτοῦ mutanda censet Hi. — ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν (αὐτῷ) τῷ κακῷ Hi. coll. § 29. — ἐνέχεε Cob.

σαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατήρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταῖος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα: ὧν ἀξία ἦν, οὐδὲν αἰτία οὔσα (τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθῆναι παρεδόθη), ἡ δ' αἰτία τε ἤδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, εἰ ἂν ὑμεῖς τε καὶ αἱ θεοὶ θέλωσιν.

- 21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιοτέρα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικημένῳ τὸν αἴδιον χρόνον τιμωροῦς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὅς ἄξιός καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν ἦκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλι-
 22 πῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . . ἃ αὐτὴ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἦκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο ὀρθῶς διαγνῶναι,

20. φονέα . . . . A. — οὐδὲν αἰτία, quod Steph. coniecerat, N: οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. ante R. — τροχισθεῖσα codd.; τροχισθῆναι S.; παραδοθεῖσα ἐτροχίσθη ci. Mr. — καὶ χειρουργήσασα post ἐνθυμηθεῖσα demum exhibent codd.

21. ὑμῶν δεήσομαι NMr.: δεήσομαι ὑμῶν. — μὲν γε NMr.: μέντοι cett. cod., μὲν v.

22. ἀθέμιτα pr. A pr. M vulg. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. NMr. — Post δεόμενος ὑμῶν intercidesse πείθεσθαι susp. Gesner. R., ἀποψηφίσασθαι Dobr. — αὐτοὺς ἐχρῆν NMr.: ἐχρῆν αὐτούς. — ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ

ὁ καὶ ποιήσετε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν ὑπὲρ 23
μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζώσης, τῆς ἐκεῖνον διαχρησαμένης
ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἂν ὑμᾶς 114
πείδῃ, ὧν ἠδίκηκεν· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς τοῦμοῦ
τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ. ὑμεῖς
δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
ἔνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24
μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε
καὶ τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις
τοῖς ὑμετέροις· ταύτη καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς
ἅπαντας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τάναντία, ὅπως
ἢ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε,
ταύτη βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιοτέρον 25
τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μή; καὶ
πότερον δικαιοτέρον οἰκτεῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ
τὴν ἀποκτείνασαν; ἐγὼ μὲν (γὰρ) οἶμαι τὸν τεθνεῶτα
καὶ γὰρ δικαιοτέρον καὶ ὀσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν
καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο (ἂν) ὑμῖν. ἤδη οὖν
ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κἀκεῖνον ἀνελεημόνως καὶ ἀνοι-
κτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴν ταύτην ἀπο-
λέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου. ἢ μὲν γὰρ 26
ἐκουσίως καὶ βουλευσασα τὸν θάνατον (ἀπέκτεινεν),

N, unde ἐστὶ τοῦτ' Fr.: ἐν ὑμῖν τοῦτό ἐστιν. — ποιήσετε
ci. Gesner et iterum R.: ποιήσατε N corr. et conl. Bk. Dobr.,
ἐποιήσατε v.

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μητρὸς τῆς A Bk.; τῆς
μητρὸς. — Post διαχρησαμένης interpungunt Turr. — ἐγὼ
δ'] ἐγὼ N. — πατρὸς μου N, unde πατρὸς τοῦμοῦ Fr.: τοῦ
π. τοῦ ZM Turr., τοῦ π. μου v. — ὅπως γε δῶσιν Z. —
τούτου γε] τούτου N Fr. — 24. ἠδίκησε et ταύτη utrobique N.

25. καίτοι πότερον utrobique N. — num δίκαιον οἰκτεῖ-
ραι? — ἂν post καὶ γὰρ add. Dobr. Turr. — ἤδη γ' οὖν
N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. Mr. (similiter R. Lehner.) coll. § 5. —

ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν, ὧ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἔμελλεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρὰ τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιᾶτο; ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ ἄλλου του; ἦτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχροῶς ἀπώλεσεν. οὕτω δέ τοι καὶ (ὑμᾶς) ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ ἁμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔθ' ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δείσασ' ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ' αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι τιμωρίας.

28 Θουμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναί μὴ πεποιηκέναι ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδείη οἷς μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ πού μαρτύρων γ' ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα δύνανται λαθραιοτάτα καὶ ὡς ἀν-

ὅς (ὧς N) γ' ἐκπλ. NABk.: ὅς γε πλ. — φίλῳ αὐτοῦ (cf. § 18) NMr.: αὐτοῦ φίλῳ. — εἰστιᾶτο NABk.: ἐστιᾶτο. — κελεύουσα N. — ἑαυτῆς N: αὐτῆς.

27. οὕτω δέ τοι] lacunam esse statuunt Schmitt. Linder. K., alius alio modo explere studentes. ego ὑμᾶς addidi. — ἐκουσίως ALZMAld. — αὕτη v. ante Bk., qui e codd. scripsit αὐτῆ. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλομένη pr. A. — τύχη AL.

θρώπων μηδένα εἰδένα· οἱ δ' ἐπιβουλευόμενοι οὐδέν 29
 ἴσασι πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ ὧσι τῷ κακῷ καὶ γιννώ-
 σκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί. τότε δέ, ἐὰν μὲν
 δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν, καὶ φίλους
 καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους αὐτῶν καλοῦσι καὶ
 μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται,
 καὶ ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἡδίκη-
 μένοις· ἃ κἄμοι παιδὶ ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δέ
 τούτων ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέ-
 τας τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας,
 καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἂν ἀπόλωνται. κἄκεῖνος ἐμοὶ
 νέω ἔτι ὄντι ταῦτα ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν, ὧ ἄνδρες,
 οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν δεδιήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ (τε) 31
 τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ
 λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια.
 οἶμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἷ ἡδίκηνται.

29. οὐδέν . . . A, οὐδενὶ Ald. num οὐδέν πω? ἴσασιν
 A Ald. — γ' ἤδη post πρὶν Mr. e N: γε πρὶν ἐν αὐτῷ ἤδη
 τ. κ. ZM, γ' ἤδη post κακῷ vulg. — γινώσκουσι N, γινώ-
 σκωσι pr. A. — μαρτύρωνται N. — σφίσιν [αὐτοῖς] Bk.

30. . . . γράμματα A. — ἀπόλωνται v. ante Bk., ἀπόλ-
 λυνται ZMBk. Turr. Mr., ἂν ἀπολοῦνται N, ἀπώλοντο S.

31. διήγηται v., δὲ διήγηται N, unde δεδιήγηται Fr.
 — μέλειν A, μέλλειν M Ald.

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῶ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὡδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δείπνου εὐρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν σύγγενής τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὄθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις κατάστασιν ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὅλην ἠκριβῶσθαι τέχνην· ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγώνων πρώτη ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περιίστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρέκβασις καὶ ἐπίλογος.

Ἐπόσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἔστιν· ἂν

Or. II. α. Ἐπόσεις] ἐμελέτησε λόγους N. — Λυσίῳ et μυκήνην N. — δείπνων N. — τοῦ ante προσώπου om. N. — τοῖς ante προοιμίοις om. N. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr. — βούλησιν NAB Bk.: ποιήσιν. — παρεκβάσεις N.

δ' οἱ ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες, ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ 2 μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσονται. γιννώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἄν ὀτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἴτιον ἀφέντες τὸν ἀναίτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης τῆς πόλεως 3 μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῆ, τότ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται, τῆς δ' ὑμετέρας ἁμαρτίας ἢ ποινη εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς, ὡς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γιννώσκουμεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τοὺς ἀν- 4 θρώπους· ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν· οὐδεὶς

1. οἱ ante ἱκανῶς om. LZM vulg. ante Bk.; οἱ καλῶς Hi. — πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed cf. 5, 7. — εἰσί, πράττωσι AB (Bk.), εἰσί, πράττουσι N, εἰσπράττωσι LZM, εἰς τὰ πράγματ' ᾧσι Ald. — γνωσθῆναι N et v. ante Bk.: διαγνωσθῆναι. — ἐλεγχθῆναι K.: δειχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N et edit. omnes: παραλάβοιτε.

3. οἶδαμεν] ἴσμεν ZM. — ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. — ἅπαντος δὴ K. — ὡς NR. e conii. Stephani: ἕως.

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον in sola Aldina, ἔχοντες — εὐρέθησαν praeterea in AN exstant; sed ubique post ἀφῆκεν demum haec inferuntur (transp. Bk.). V. praef. — τὸν ἄνθρωπον (ita v.) iure K. suspectum habet, cum ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ dicatur. — ἔχοντες γὰρ ἂν codd. — num οὐδεὶς

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆκεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδείς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγιννώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λαιδορίας· οὐ γὰρ (ἂν) ἄωρὶ τῶν νυκτῶν
 οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου
 στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκο-
 5 λούθῳ διέφθειρεν αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας
 ἀπάσης αὐτὸς ὁ θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα
 μηνύει αὐτόν. Ἐπιθέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκός ἐστιν
 ἢ τὸν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζο-
 να ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος
 οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν
 6 καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, ἔτι δὲ
 μείζους καὶ πλείους διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγῶν
 ἱκανὸν μέρος τῶν ὄντων ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα
 ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν ταλάντοις γεγραμμένος ὑπ' αὐ-
 τοῦ, συνειδὼς μὲν αὐτῷ τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ'
 ὢν τῆς τούτου δυνάμεως, μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπρο-
 σθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβούλευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνό-
 7 μενος τὴν ἐχθρὰν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ
 ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων κα-
 θίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν
 ἐκπλήστων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρεν. ἢ λπιζέ τε
 τάδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτόν καὶ

γὰρ ἂν (μὴ μαινόμενος)? cf. β, 5. — ἂν add. Turr.

5. πάσχειν abesse malit Bait., παθεῖν Valcken.

6. οὐ πω ποτ' N. — εἰκότως μὲν (ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβού-
 μενος) ci. R.; contra ἀμυν. τ. ἔ. del. vult Sp.

7. καθίστη e coniect. Reiskii Bk.: καθίστησεν N, καθί-
 στησιν v. (κατέστησεν Fr.). — ἐπῆρε N. — ἢ λπιζε δὲ malit S.

ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐ-
 δένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8
 τιμωρησαμένω κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, 117
 ἢ ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς
 διαφθαρήναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ
 γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον
 εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9
 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν
 παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομέ-
 νου, οἱ τούτου ἠκούον μαρτυρήσουσιν. ἔμπρους γὰρ
 ἔτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον
 ἔφη γινῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος
 δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων,
 οὐδενὶ τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπο-
 λύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἷ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξ- 10
 ἔλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήτε ὑπὸ τῶν παραγενομέ-
 νων μήτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφο-
 ρόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιὰρὸν καὶ ἀναγνον ὄντα
 εἰς (τε) τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα μιαίνειν τὴν
 ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς τραπέζας ἰόντα
 συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ γὰρ τούτων
 αἷ τ' ἀφορίαι γίνονται δυστυχεῖς θ' αἱ πράξεις

οὐδὲ ci. R: οὔτε. — ἐρήμην N A B Bk.: ἔρημον.

8. εἰ δὲ ci. R. — σαφῶς δ' ἦδει] ft. μὴ ἀποκτείνας δὲ
 σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. — παρεσχόμε. Z M, παρενχόμεθα
 B L. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — γινῶναι τῶν παρόντων N Mr.:
 τῶν παρόντων γινῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τ. παρ.
 αὐτούς Mr. — ἐξελεγχόμενος N.

10. μήτε ὑπὸ N: μήθ' ὑπὸ. — ἐξελέγχονται AB; hoc vel
 ἐξελέγχοιντο ci. R. — ἀσύμφορον ὑμῖν A. — συναναπιμ-
 πλάναι ci. Dobr.

- 11 καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρῆ τὴν τιμωρίαν ἡγησαμένους, αὐτῶ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέντας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν καταστήσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν τεθνηκότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται τὴν ἔχθραν. λέγει γὰρ ὅτι ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ' ἑμαυτοῦ ἤξουσιν· διὰ τοῦτο (οὖν) οὐκ ἂν ἐφόνευον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρασκευῆς γεγονυῖαν τῶν δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησι κακούργους ἀνελόντας αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ φθάσαι.

- 1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχεστάτον ἑμαυτὸν ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὅποταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσωσιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ αὐτούς, τὰ ἐναντία
- 2 ἐπιγιγνώμενα ὀνίνησιν. ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, ἀποθανών τε, κἂν ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυνδαιμονίας ἦκω, ὥστε οὐκ

β. 1. ἐάν τε N: ἐάν δὲ. — ἐπιγιγνώμενα NABBk.: ἐπιγενομένα.

2. ἄνθρωπος Turr.: ἄνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll. 3 β 4; 4 β 4. 8: προβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

ἄρκουν μοί ἐστίν ἐμαυτὸν ὄσιον καὶ δίκαιον παρ-
 έχοντα μὴ διαφθαρήναι, ἀλλὰ κἂν μὴ τὸν ἀποκτεί-
 ναντα εὐρῶν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγχάλε- 3
 πόν φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἠλίθιον ἐξ αὐτῶν
 ὧν ἔπραξα φανερὸν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ
 γὰρ νῦν διὰ τῆς ἐχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν
 καταδοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἢν προει-
 δότα τὴν νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλ-
 λων εἴ τινα ἔγνωσαν ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν
 μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προ-
 δήλους ὑποψίας ἐμπεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔρ-
 γου φανερὸς γενόμενος ἀπωλλύμην, λαθῶν τε σαφῶς
 ἤδειν τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν 4
 οὖν πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς καταστῆσαι· ὅμως
 δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν γὰρ πικρότερον
 τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδαμῶς ἄλλως
 ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων
 αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα
 ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν
 ἐμοὶ τὰ δίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ
 δικαίως (ἂν) καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

καταδοχθεὶς NAB Bk.: καταδοκηθεὶς.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — προειδότα K. Br.: τὸν εἶδ. codd., τοι εἰδότα ci. id. K. — τὴν νῦν ὑποψίαν N: τὴν ὑπ. τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὔσαν v. sicut infra et § 6. — ἀπωλύμην N.

4. πικρότερον variis modis tentat Dobr. — ἐγὼ δικαίως N: ἐγὼ δ' εἰκότως ALM, ἐγὼ δ' εἰκ. B, ἔγωγ' εἰκ. Z Ald., ἐγὼ ἂν εἰκ. Bk. Turr.

5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
 117 εἰκὸς ἄνωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διαφθαρεῖναι. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-
 μεῖόν ἐστιν· εἰ γὰρ μὴ ἔφθησαν περιδύσαντες αὐτόν,
 ἀλλὰ τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσω-
 φρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρ-
 6 δους προτιμῶντες. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διεφθάρη, ἀλλ' ἐτέρους ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιοῦν-
 τας, ἵνα μὴ μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέ-
 θανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἤσσον
 ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ
 εἰκὸς ἦν ἐμοῦ μᾶλλον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις
 μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰοῦσα, ἐγὼ δὲ
 7 ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος ἐσόμενος σαφῶς ἤδειν. Τοῦ
 δὲ ἀκολούθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεύεσθαι
 ἐστίν; ὑπό τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐ-
 τὸν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γνῶναι, ὑπό
 τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκός.
 ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς
 μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς
 δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖ-
 8 ραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἠγεῖται
 καταμαρτυρῆσαί μου, ταῦτ' ἀντιλογισάσθω, ὅτι με

5. τὸ μὲν γὰρ] μὲν om. N.

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K.: εἰ δὲ μὴ καὶ. — ἕτε-
 ρον ἰδὼν ἄλλους K. coll. γ 2. — ἦσαν δὲ] δὲ a corr. habet
 A. — εἰκὸς ἦν ἂν N, εἰκὸς ἂν ἦν A corr. et B. εἰκ. ἦν ἀντ'
 ἐμοῦ W.

7. cf. Harp.: ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος
 Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. — ἂν add. N A Bk.
 Dobs.

8. ταῦτ' Mr.: ταῦτὸν αὐτόν ZM, ταῦτὸν v. τοῦτό γ'
 vel ταῦτά γ' iam R. ci.

εἰκότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε 9 τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἀλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἦδειν ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐστερούμην, περιγενόμενος δὲ [καὶ ληφθεὶς], κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· ἐὰν δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνειδέη τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἢ φυγῶν γέρων καὶ ἄπολις ὦν ἐπὶ ξενίᾳ πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηταί μου, πάντα ἄπιστά 10 ἔστιν· ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον (ἢ καταλαμβάνεσθαι) δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερόν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τοὺς τε ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπολυό- 11 μενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιῶν τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-

9. τόνδε Dobr. coll. α 8; γ 6 (Turr. Mr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.) — εἰ μὴ] εἰ μὲν BLZM (et A pr.?). — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. vulg.; quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N. — καὶ ληφθεὶς cum Dobr. del. K.: καὶ λειφθεὶς Taylor. et Gesner. (Turr.); καταληφθεὶς (καὶ καταλ. „etiamsi“ Dobr.) Mr. — καταληφθεὶς] καταλειφθεὶς pr. A. — ἐπὶ ξένῃς ci. R. et Meier; vulg. defendit Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν N Mr.: ἐδ. εἰκ. — νν. αὐτόν — ὀρθῶς soli AN exhibent, nisi quod ὀρθῶς in B quoque exstat. — καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε AB, καταλαμβάνηται cett.

λῦσαι με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ
 τὸν ἀναίτιον τὸν δ' αἴτιον ἀφιέντες τῆς τε ἀφορίας
 αἴτιοι γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πεί-
 θοντες καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν
 12 εἶναι (αὐτοὶ) δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν
 οὖν τούτων ἀξίους ὄντας ἀπίστους ἠγεῖσθε· ἐμὲ δὲ
 ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα
 οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναν-
 τία τούτων πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέ-
 ροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα, λαμπρῶς δὲ χορη-
 γοῦντα, πολλοῖς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας δὲ ὑπὲρ
 πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τὴν τε οὐσίαν οὐ δικα-
 ζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην δὲ
 καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀνό-
 13 σιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνώτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαντοῦ ἀπελογούμην,
 ἀλλ' αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν βοηθοῦν-
 τας, παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελεῖσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς
 κατηγορεῖται μου, ἀπέδειξα ἂν ..... ἀδικοῦντας. ταῦτα
 μὲν οὖν ἐπιεικέστερον ἢ δικαιότερον παρήσω· δέομαι
 δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύ-
 ριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἰατροὺς γενέσθαι
 αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει

11. ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε N (ἀσεβ. τὸ εἰς κτέ. W.). — αὐ-
 τοὶ add. Hi.

12. ἐκ τε τῶν NAB (Dobs. Mr.); ἐκ γε τῶν Fr. An ἐκ τε
 τῶν (εἰρημένων ἐκ τε τῶν)? similiter etiam Sp. — πολλὰ] πολ-
 λάκις mal. Bk. — πολλοῖς Heraldus (Turr. Mr.): πολλοὺς.
 πολλοὺς δὲ ἐράνους ἐρανίζοντα Scheib. — καὶ κεκτημ. A pr.

13. κατηγορεῖτέ μου ABLM (Mr.), κατηγορεῖται τέ μου
 N; κατηγόρει μου Sp., κατηγόρει κατ' ἐμοῦ W. — ante ἀδι-
 κοῦντας intercidisse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα?).

περιιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118

| ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ὡς οὔτε ἄπιστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθανον πλούσιον ὄντα καὶ ἔνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λύει κατὰ περιτροπήν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχῆς εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἣν προϊστάμενος τῆς κακουργίας ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιαιφάνειαν ζητεῖ· ὑπὸ τε ὑμῶν οὐκ ἄξιός ἐλεεῖσθαι ἐστίν, ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προϊδόντες οἱ ἀπο- 2 κτείναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ᾤχοντο φεύγοντες πρότερον ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα εὗρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπνους ἀρθεῖς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὗρόντες,

— περιιδεῖν με Mr. e N: με post διαφθαρέντα demum v. γ. Ὑπόθ.] πλούσιον ὄντα NAB Bk.: ὄντα LZM, ὃν ἀλλὰ Ald.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προϊδόντες N Mr.: ἰδόντες. — nonne ἀποδῦσαι? — αὐτοῖς ex conl. R. Turr.: αὐτῶ. —

σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἠγγειλαν ἂν
 ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι
 τινὲς ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες
 ὑπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς,
 ἅμα τῷ τούτων φόβῳ τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο
 3 καὶ εἰς τούτους ἂν ἡ ὑποψία ἦκεν. οἷ τε ἦσσαν κινδυ-
 νεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως
 ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὅ τε
 φόβος ἢ τε ἀδικία (οὐχ) ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προ-
 θυμίας, τοῖς δὲ ὅ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνη μείζων
 οἶσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διενοήθησαν ταῦτα πρά-
 ξαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον τῆς
 4 γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυ-
 ρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύ-
 ταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίεν-
 ται· ὅποταν δὲ ἡ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρού-
 πτωσι τοῖς δεσπόταις, τότε βασανίζοντες ἀξιούμεν
 5 τᾶληθῆ λέγειν αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ πα-
 ραγενέσθαι εἰκότερον αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο,
 τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρῶν κιν-
 δυνεύειν, πᾶς γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς τοῦτον ἂν
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἠλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσαν
 πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν

οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν NABk.: ὑπ' αὐτοῦ.

3. οὐχ e R. conl. add. Mr.; contra Sp. ἱκανὴ ἦν (μὴ) παῦσαι, Bk. (Turr.) προμηθίας pro προθυμίας scripsit. — σωφρονῆσαι N. — 4. τᾶληθῆ W.: ἀληθῆ. — post λέγειν intercidisse ἀναγκάζειν susp. R.

5. τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν NBk.: τὸν κ. τ. αὐτόν A, τὸν μὲν κίνδ. οὐ τὸν αὐτόν v. — ὄν ante καὶ παρ. add. K. — πᾶς, quod ci. Bk., NDobs.: πῶς. — ἂν post γὰρ et ὁ om. NABk. — λειφθεὶς BL et corr. A. — τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7.

ἄκνηρότερος εἰς τὴν προᾶξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω 6
 ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κίνδυνον ἢ
 τόνδε ἠγεῖτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀπο-
 φυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπῖσι θῶ-
 μεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐ-
 δεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν
 ἐπέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον ἦξειν οὐκ
 ἠλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7
 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ κατα-
 δοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. οὐ γὰρ τοῦ-
 του ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἢ
 ὑποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως. οὐδεὶς γὰρ (ἂν)
 ἐπεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἡσσον κιν-
 δυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φο-
 βούμενος, ἡσσον ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἰ δ' εἰσφο- 8
 ραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας μὲν ἱκανὸν σημεῖόν
 ἐστι, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τὰναντία· περὶ γὰρ αὐτῆς
 τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστρεφθῆ, εἰκότως
 μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων δὲ οὐ
 τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι,
 περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἶπερ ἐγέ-

6. τόνδε] τότε pr. A, τότε N. — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι NA Scalig. R: παραχρῆναι. — εἶχε τούτου γε N Mr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο Dobr. Turr.: ἐπέειθετο. — κίνδυνον] ἀγῶνα N, quod praefert W.

7. μὴ ante φαν. add., om. ante καταδοκ. pr. A; μὲν pro μὴ BLZM. — οὐ γὰρ] εἰ γὰρ ci. R, idemque mox pro οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς γ' ἂν. εἰ et ἄρ' pro γὰρ S. Turr.; pro hoc ci. γε Frohberger. — ἀποτρέψαι e conji. R. Turr.: ἀποστρέψαι. — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς NABk.: παῖς L, πῶς v. — ἡσσαν pr. A. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἠγεῖτο.

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — τοὺς (ὄντως)

νετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐτόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος
 119 (ὁ) ἀποκτείνας | αὐτὸν εἶη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

9 Οὕτω δὲ φανερώς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγχθεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ τὴν αὐτοῦ μιανίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μήτε ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων
 10 ἔλεγχος οὐδεὶς. ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν ἡμῖν μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ ἐνθύμιος γενήσεται· σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γιννώσκοντες, φανερώς δὲ τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ τοῦ ἀκολούθου μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε αὐτόν;
 11 ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ ἀποθανόντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιανίας.

ἀποκτείναντας R., quod propter sequentia non probo. — ὁ add. W. — ὑπὸ μαρτ. codd. ms. — τὰ τοιαῦτα Mr. e N: ταῦτα.

9. φανερός N. — τῆς αὐτοῦ (ita NAM) Fr.

10. ἡμῖν μὲν] μὲν om. codd. praeter AN et edit. ante Bk. — cf. Ammon. de diff. v. ἐνθύμημα: Ἄ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί· Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε τὴν πόλιν Ἀντιφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἴδου, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεποιηκέναι τίθεισιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ἴδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοί φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἔχθρα, δεδιῶς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἑμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ εἰς ἦντινα ἄλλην σωτηρίαν χρῆ με καταφυγεῖν. καινότερα γὰρ δὴ, εἰ χρῆ και- 2
νότερα μᾶλλον ἢ κακουργότερα εἰπεῖν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασίν εἶναι, δρωῶντες δὲ τὰναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερόν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ

δ. Ἰπόθ.] vv. ἰδου — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orat. adscripta. — δὲ post τεκμήριον (v.) recte om. N et pr. A.

1. ἡ τε ἀτυχία pr. A, N, scholii prioris auctor (v. ad Ἰπόθ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald. — τῇ δ' ὑμετέρᾳ Sp.

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης N Mr.: τῆς ὑποψ. πάσης τῆς ἀληθοῦς.

μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
 3 σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μηνυ-
 τῆς οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ
 διωκόμενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον,
 ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι
 ἐμαντόν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἢ με διαβάλλουσιν, εἰς
 εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπο-
 λύσαντάς με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆ-
 σαι. Φασὶ δὲ τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς
 οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πνθόμε-
 νον τοὺς διαφθείραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι,
 5 ἢ ἀπολιπόντα οἴχεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερ-
 μὸν καὶ ἀνδρεῖον ἄνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ
 ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν νεκροῖς ἀσπαίρουσι. συντυ-
 χόντα πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν μᾶλλον ἢ πνυ-
 θανόμενον τοὺς κακούργους περὶ τῆς ψυχῆς κινδυ-
 νεῦσαι. τούτων δὲ ἂ μᾶλλον εἰκὸς ἦν δρασάντων,
 οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐτοὺς οὐκ
 ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμαί τῆς
 6 ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα-
 κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
 ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
 κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
 7 στον διαφθαρήναι αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς

3. ἐλεγκτῆρ N A B Bk.: ἐλεγκτῆς. — μοι] μου N.

4. αὐτοὺς] αὐτοῖς (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν N Mr.: τῆς νυκτός. — μᾶλλον ἂ codd. (μᾶλλον ἂ μᾶλλον Sp.). — ἀφίωντο pr. A (?); ἀφίοντο N.

χρὴ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιού-
 νται, εἴ μὴ τᾶληθῆ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει;
 ἢ τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεὶς καταψεύδεσθαι μου· ἐγὼ
 τε ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρη-
 θεὶς διαφθαρείην ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ 8
 με τῷ φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶ-
 ναι. ἐγὼ δ' οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω
 οὐ παραγενόμενος. ὅποσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαί
 εἰσι, πάντας παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ εἴ μὴ
 φανῶ ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθῶν
 ποι, ὁμολογῶ φονεὺς εἶναι. ἢ δὲ νῦξ οὐκ ἄσημος·
 τοῖς γὰρ Διπολείοις ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς 9
 εὐδαιμονίας, ἧς ἔνεκα τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως
 ἀποκτεῖναι αὐτόν, πολὺ τάναντία ἐστί. τοῖς μὲν γὰρ
 ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μετα-
 βολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν
 ἐστί· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάσσειν τὴν
 παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων γὰρ τῶν πραγμά-

7. πιστοτέραν R.: πιστότερον. — τί οὐ δίκην δώσει N;
 τί om. v.; ποῦ ci. R. S. — εἴ τις ἔλ. ἔσται codd.; ἢ τίς κτέ. R.
 S. coll. § 10. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ mal. R. — οὗτός γε (τε
 ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν codd. — κυρίως N et v. ante R.

8. μοι ἢ δοῦλαί NMr.: ἢ δοῦλαί μοι. — ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἔξ.
 M. — ποι cum R. Bk.: που. — Διπολείοις N et pr. A Mr.:
 Διπολίοις. vid. Mr.

9. μὲν ante γὰρ e N add. Mr. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν
 Ald.: ἀτυχοῦσιν ἐταιρίζειν codd. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add.
 K. — μεταβαλεῖν ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. K. et N:
 δὲ v. — πραγμάτων Steph.: πραγματειῶν.

10 των δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχοῦντων καθίστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγχειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονέα μέ φασι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀποδέδεικται ὄντα. ὃ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος ἐλήλεγκται ὦν, ὃ τε ἔλεγχος οὐκ ἔστι· τὰ τε τεκμήρια ἐμά, οὐ τούτου ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἵχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἔαν ἀποφύγω οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἔαν καταληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς διωκομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

11 Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με|αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροί φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὅς εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ καθαρὸς ὦν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπέρ (τε) ἐμαντοῦ ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν, ὑπέρ τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν ποινὴν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφείναι· ἀποθανόντος
12 γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι τὸν αἴτιον ζητήσῃ. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ

10. ἄλλα] num αὐτὰ? τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ κτέ. S. — καταληφθῶ] ἐλεγχθῶ codd. (ἐλεγχῶ pr. A). ληφθῶ vel ἄλῶ ci. Bk.

11. ὅς] ὡς N. — ὑπέρ (μὲν) ἐμαντοῦ ci. Bk. — ὑπέρ τε τοῦ] ὑπέρ δὲ τοῦ codd. — νν. ἀναμιμνήσκων — ἀποθανόντος om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. ν. καταλαβεῖν: οἱ δὲ δῆτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. A.: μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον. — καταβαλόντας dedisse videtur pr. A.

μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν γνῶτε· ἀνίατος γὰρ ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν μὲν ἐντέχνως ἀφείναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ παιδὸς ὁ τούτου πατήρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς ἀνδροφόνου· ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ τὸν δραμόντα. ὅθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ δὲ μετὰστασιν λέγουσιν.

Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπὸ τε τῶν ψηφισαμένων, οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσὶν· ἐὰν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ᾖ, τοῦτο ὑμῖν ὡς ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου παραχρῆμα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν ¹²¹ οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ ² οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν *οὐδέν, ἐνθύμιον δὲ τοῖς ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας

Or. III α 'Υπόθ.] ἐν γυμνασίῳ mal. Mr.

2. οὐδέν] puto ὄλεθρον aut simile quid. δὲ τοῖς], τοῖς δὲ codd. et edd. —

μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτείροντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἴργοντας ὧν ὁ νόμος εἴργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατήρ ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπὸν, ὅθεν (δικαίως) ἂν αὐτὸν ἑαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετὰ στάσις, οὐ συγγνώμη ὡς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστῆναι) τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δορᾶν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἤκιστα τοιοῦτος ὢν καὶ βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθη παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὧν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν τὴν ἀκρίβειαν ἔγνω, ἔτι δὲ ἀπορωτέρως διάκειμαι ὅπως χρὴ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι

εἴργοντας et εἴργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἴργει] εἴργειν N.

β. Ἐπρόθ.] δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς) addi mal. Mr. — ἔστιν οὖν N: ἔστιν A, ἔστι BLM, ἔστι δ' v.

1. καταστῆναι auct. R. add. Turr. Mr. — τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. S. Scheib. (Turr.), καὶ δορᾶν del. Funckh. — ὅπως χρὴ] ὡς χρὴ omnes.

2. ὑμῖν om. pr. A (prob. S.); ὑμῶν BLZM. — ἴσα ταῖς προειρημέναις τύχαις scripsi; codd. διὰ τὰς προειρημένας τύχας. cf. ὁμοῖα Thuc. 1, 25. (δύσνωσ) ἀποδεξ. K. et simi-

ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐ- 2
 τὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον, ὧ ἄνδρες δικασταί, κατα-
 πεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύν-
 ηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ ἴσα ταῖς προειρημέναις
 τύχαις ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαὶν δόξη καὶ
 μὴ ἀλήθειᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ μὲν γὰρ δόξα
 τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν,
 ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πρρασόν-
 των.

Ἐδόκουν μὲν οὖν ἔγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν 3
 υἱὸν ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελεῖται, ἀμφοῖν
 τι ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβῆσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι
 πολὺ παρὰ γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ
 ὕβρει οὐδὲ ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων
 ἀκοντίζειν ἐν τῷ γυμνασίῳ ἔβαλε μὲν, οὐκ ἀπέκτεινε
 δὲ οὐδένα κατὰ γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου
 δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν.
 τοῦ γὰρ παιδὸς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑπο- 4
 δραμόντος καὶ τὸ σῶμα προστήσαντος, (ὁ μὲν ἐκω-
 λύθη) τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον
 ὑπελθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν
 προσέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν
 ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθὲν
 ἔτρωσεν αὐτόν, οὐδεὶς (ἂν) ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο

liter iam R.; μὴ transponit post ἀπολογίαὶν Funckh.; addi iubet μὴ ante ἀποδ. Mr.

3. μὲν οὖν] γ' οὖν N. — τούτων] περὶ τούτων? an τοῦτο? — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.): ἐπὶ τ. γ. — ἀνοσίους scripsi: ἀκουσίους. cf. 4 β 4. 2 β 9.

4. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διεκωλύθη Mr. — ὑπελθὼν N A Bk.: ἐλθὼν. — Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ

5 μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑποδρομὴν βληθέντος
 τοῦ παιδὸς τὸ μὲν μαιράκιον οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται,
 οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφεστῶτων·
 ὁ δὲ παῖς εἶπερ ἐστὼς φανερός ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθείς,
 ἐκουσίως (δ') ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν,
 ἔτι σαφεστέρως δηλοῦνται διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν
 ἀποθανῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζων καὶ μὴ
 6 διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν
 ὁμολογουμένου γενέσθαι, ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὁποτέρου
 αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον ἂν ὁ φονεὺς ἐλεγ-
 χθείη. οἷ τε γὰρ ἁμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι [τι]
 δοῦσαι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσίν· οἷ τε
 ἐκούσιόν τι δοῶντες ἢ πάσχοντες, οὗτοι τῶν παθη-
 7 μάτων αἰτιοὶ γίνονται. τὸ μὲν τοίνυν μαιράκιον
 περὶ οὐδένα οὐδὲν ἤμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπειρημένον
 ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν γυμναζο-
 μένοις ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἠκόντιζεν,
 οὔτε τοῦ σκοποῦ ἁμαρτῶν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκον-
 τίσας, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς
 12 ἐπενόει δοῶν ἐδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον, ἔπαθε δὲ
 8 διακωλυθείς τοῦ σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | παῖς βουλό-

— εἶναι, quae v. leguntur post αἰτίας ἦλθεν, mutato prae-
 terea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ παιδὸς. v. Rh. M. XXI
 p. 274. — φονεῦσιν ci. Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. τοῦ σκοποῦ] τοῦ add. NABk. — μὴ (ἂν) βληθείς K.
 u; cf. 4. — φανερός N.

nym ἡμῶν? — ἔτι γ' S. Turr.:
 ἂν add. Dobr. Turr. — ἀφα-
 — τι tamquam e sequentibus
 οὐσ. Sp.: αἱ δὲ ἐκ.

∴ ἡμ. οὐδέν. — ἐξεμελέτα]
 ci. R. — ἁμαρτῶν L et AM

μενος προδραμεῖν, τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν ἐν ᾧ δια-
τρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη, περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν,
ἀκουσίως δὲ ἁμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς
κέχρηται, τῆς δ' ἁμαρτίας τετιμωρημένος ἑαυτὸν
ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων μὲν οὐδὲ συνεθε-
λόντων ἡμῶν, συναλοῦντων δὲ καὶ συλλυπούμενων.
τῆς δὲ ἁμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης τό (τε) ἔργον
οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἑξαμαρτόντος ἐστί, τό τε
πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὸν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς
αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ ἁμαρτίᾳ
τετιμώρηται. ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ᾧ πι- 9
στεύων, εἴργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτεί-
νειν, ὡς φονέα με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ
τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκου-
σίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ'
ἐπικαλούμενος ὡς ἐκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται
τοῖν ἐγκλημάτοι, μήτ' ἄκων μήτε ἐκὼν ἀποκτεῖναι.
ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέν- 10
των ὑπὸ τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν
ἐπιτηδευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιού-
σθαι ἐσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ
προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν
οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολ-
λαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ
τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου

8. προσδραμεῖν BLZM. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ
Sp.: χρόνον (χρόνον auct. R. Turr.). — τοῦτον ci. R. (Turr.
Mr.): τοῦτο. — τό τ' ἔργον Sp.

9. μήτ' ἄκων add. N Ald. — μήτε ἐκὼν N: μήθ' ἐκὼν.

10. ὑπὸ τε τῆς ἀληθ. τῶν πραχθ. ὑπὸ τε τοῦ νόμου
N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ νόμου
ὑπὸ τε τῶν πραχθ. — ἔνεκα Z Ald. — διαφθορᾷ R. et tue-

διάξω, ἐπί τε τῇ ἐμαντοῦ ἀπαιδία ζῶν ἔτι κατορυ-
χθήσομαι.

- 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀνα-
μάρτητον συμφορὰν, ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου
τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμε-
νοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες
εὐσεβεῖτε. ὅτε γὰρ ἀποθανῶν συμφοραῖς περιπεσῶν
οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τού-
12 των ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τὴν τε οὖν εὐσέ-
βειαν τούτων τῶνπραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδού-
μενοι ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ
ἀθλιωτάτω δύο πατέρα καὶ παῖδα ἀώροις συμφο-
ραῖς περιβάλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

"Οτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δο-
κεῖ μοι σημαίνειν οὗτος· ἥκιστα γὰρ ἔν γε τῷ ἔμ-
προσθεν χρόνῳ ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς ὢν νῦν ὑπ'
αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν
2 ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον εἰπεῖν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ

tur N: διαφορᾶ. — διάξω: διδάξω pr. AZ. — ἔτι κατορυ-
χθήσομαι R. Bk.: ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κα-
τορωρύξομαι K. coll. γ 12.

11. νηπίου] νέου καὶ ἀναιτίου K. — pro οὖν τοῦδε μὲν N
habet μὲν οὖν οὐδὲ μὲν. — καταστήσητε NA (Bk.): κατα-
στήσετε cett. cod. — post ἀποθανῶν add. τῇ αὐτοῦ ἀμαρ-
τία K. Si quidquam mutandum, ἀμαρτῶν potius pro ἀποθ.
scripserim.

12. καὶ τὴν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add. S. — δύο BLZM
Ald. (δύο etiam Turr.). — περιβάλοιτε ABLZM.

γ 1. γε] τε pr. A.

ἀνοία χρώμενος οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἑμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ δὲ κατηγόρησεν ἀναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προέχων ἐν τοῖς 3 λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπραξε πολλαπλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν συχνῶς τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθῶν δὲ ἄθλια καὶ δεινά, καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ὧς ἄνδρες ἀνοσίων ἔργων τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες, μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶνπραχθέντων ἠγγήσασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει- 4 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται· τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας· τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω 123 αὐτόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδεΐας ἦκει, 5

2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk. Turr.: ἀντιδούς ἢ λέξας N A (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.), ἀντιδούς ἢλεγξας cett.

3. ἔπραξε scripsi (an ἔδρασε? quippe patrum filiorum-que res parum hic distingui solent): ἔπρασσε. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὐνωσ K. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἄπιστα νομίσαι K.; contra del. ἔργα φανερά Fr. — ft. ἐξαιρεθέντας, cuius v. glossema fuerit πεισθέντας; cf. 5, 46. — πεισθέντας et ἠγγήσασθαι N Mr.: πεισθέντες (πεισθεντός pr. A) et ἠγγήσησθε.

4. καὶ ἀδυνατώτ.] ἢ δυνατ. ci. Mr. Sch., εἰ καὶ ἀδ. R., ἄμα post ἢ δ' add. W.

ὥστε τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀκοντίσαντα οὔτε τρωῶσαι οὔτε ἀποκτεῖναι φησι, τὸν δὲ οὔτε ψαύσαντα τοῦ ἀκοντίου οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν γῆς ἀμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκουσίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἂν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου, ὃς ὑπεδέχετο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἓν ἀμαρτών, ἀθλίως ἀπέθανεν· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας ἐκὼν μὲν [οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἐκὼν] οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν, ἀκουσίως δὲ οὐχ ἦσον ἢ ἐκουσίως ἀπέκτεινέ μου τὸν παῖδα. Τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φησιν, ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν. ἀλλὰ τίς ὁ βαλὼν ἐστιν; ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς

5. ἀκοντίσαντα NW.: ἀποκτείναντα. — ἀμαρτόν R. ci. — ἀπάντων Sp. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκόντιον. — ὃς om. NABM. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὃς W. — Parum autem haec conveniunt cum β 3.

6. ἀναιρεῖσθαι del. Fr. — οὐδ' εἰς ἓν Fr.: οὐδ' εἰς ἓν codd., εἰς οὐδέν' v. — ἀπέθανε N. — vv. μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινεν add. NA (ἢ ante οὔτε inserit N); del. K. videtur sane aliquid interpolatum esse, duabus lectionibus in unum confusis. — ἀκουσ.] ἐκουσίως N et pr. A, et deinceps ἀκ. pro ἐκουσίως. — ἦσον pr. A. — ἀπέκτεινέ μου] ἀποκτείνει μου pr. A; ἀποκτείναντος N, v. § sequ.

7. ἀρνούμενου N et pr. A. — τίς ὁ βαλὼν; ἐς τίν' ὁ φόμος ἀνήκει; Bk. in Add. — οὖν Ald.: ὄν codd. — ἀνη-

τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς; ὧν οὐδείς
 οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδ' αὖ ἀφανῆς ἀλλὰ καὶ λίαν
 φανερός ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν. ἐγὼ δὲ τὸν
 νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτείναντας
 κολάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίους
 κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεῖς
 οὐδὲν ἤσσον ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς ἀδικοῖτ'
 ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν 8
 ἐστὶ διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
 μηδεμιᾶς ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίνεται,
 ἁμάρτημα οὕσα τῷ ἁμαρτόντι συμφορὰ δικάια γε-
 νέσθαι ἐστίν· εἰ δὲ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπί-
 πτει ἀσεβοῦντι, οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς δια-
 κωλύειν γίνεσθαι. Ἐλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρόπει 9
 χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι·
 ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑπο-
 δεέστερα τούτων μελετῶντες θανάτῳ ζημιούμεθα;
 Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι, καὶ ἀξιῶν τὰς συμ-
 φορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀνα-
 μαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει. ὅ τε γὰρ
 παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτῶν, ὑπὸ τούτου
 τοῦ μεираκίου ἀποθανῶν, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος
 γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὧν
 δεινὰ πείσομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχῶν

κει] B. A. p. 403: ἀνήκει 'A. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid.
 s. v. — οὐδείς] οὐθενός Sch. — οὐδ' αὖ] οὐ γὰρ omnes.
 „mortuum autem esse patet," cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτέ.
 4 γ 7. — ἀκουσίους NA Bk.: ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρεῖς
 N. — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως N et pr. A.

8. μηδεμιᾶς] μηδὲ δι' N. — εἰ δὲ θεία] ἢ δὲ ἀλήθεια
 N (et pr. A ut videtur).

9. οὐ ante πρόπει om. N. — ἀποδίδωσι N Mr.: δίδωσι.

10 παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφοτέρα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστί, δηλώσω. εἶπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φονεὺς αὐτὸς αὐτοῦ δίκαιος εἶναι ἐστίν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἶπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ἑαυτὸν τετιμώρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γεόμενος πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

11 Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως οὐδὲ ὀσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων εὐσεβοῖντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπὲρ πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων ποιητέα ἐστί· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἰρξάντες ὧν ὁ νόμος εἰργει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε, ἀπολύσαντες

10. οὐδὲ τῆς ἁμ. τοῦδε codd.; em. Mr. Turr. — τοῦ NS. Turr.: τῶ. — εἶπερ] εἰ γὰρ Ald. v. ante Bk. Mr. (εἶπερ γὰρ Baiteer.). cf. 2 γ. 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β, 4. — ἀλλ' εἶπερ] ἀλλ' εἰ K. — ἑαυτὸν] αὐτόν N.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — τῶν .. προσηκόντων A pr.; τῶν οὐ προσηκ. S. Fr. — εὐλάβεια ὑμῖν] εὐσέβεια ἡμῖν pr. A, εὐσέβ. ὑμῖν N.

δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμετέρας εὐσε- 12
βείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε αὐ-
τόν, (καὶ) αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαρίας,
ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἱ ζῶντες κατορωρύμεθα ὑπ'
αὐτοῦ, δόξη γοῦν ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν κατα-
στήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογία μου,
ὑμᾶς δὲ χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
ἐκότεροι αὐτοῦς οἰόμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὀσίως ὄρᾶν
προσῆκει τὰ πραχθέντα. ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ 2
ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι
ψευδὸς εἴρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημμένα
προσδιαβάλλειν ἄδिका εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν λεπτὰ
δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν
ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι ἐστι.

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι οὐκ ἐάν τις 3
φάσκη ἀποκτεῖναι, τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῆ.
οὗτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γε-
νέσθαι, περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν
ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦ-

12. ἡμετέρας pr. A. — τιμωρεῖσθαι A pr. — κατορω-
ρύμεθα NA Mr.; κατορωρύγμ. BL, κατορωρ. M.

δ 1. γινώσκοντας N et pr. A. — ὀσίως] num ἴσως?

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.; ὑμ. pr. — τινά ante τις φά-
σκη add. W. — ἐλεγχῆ B (ἐλέγχῃ Hi.). — περὶ τοῦ scripsi:
ὑπέρ τοῦ.

4 σθαι. Σχετλιάζει δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν
παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας μήτε ἐπινοήσας ἀνθέντης
ὧν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολο-
γεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ βαλεῖν αὐτόν φημι
τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μαιρακίου ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ δια-
φθαρῆναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε. τῆς δὲ δια-
δρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ τοῦ
παιδοτριβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ παιδοτριβῆς ἂν
ἀποκτείνας αὐτὸν εἶη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεὶς
5 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ
μὴ πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμῆσαι ἢ τὸ ἔργον
ἔτι φανερώτερον καταστῆσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστὶ.
τὸ μὲν μαιράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετών-
των ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλου-
μένων τι διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ
παῖς οὐ ταῦτὰ τοῖς συνθεωμένοις δοῶν, ἀλλ' εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, σαφῶς δηλοῦται παρὰ
τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν περισσοτέροις ἀτυχήμασι τῶν
ἀτρεμιζόντων περιπεσῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀφείς οὐδὲν ἂν
ἤμαρτε μηδενὸς ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος· αὐτὸς δ'
6 οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ τῶν θεωμένων ἐστῶς. Ὡς δ'
οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι
τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντί-

4. ft. ante κακῶς interciderit ἀδίκως. — μήτ' (μήτε N) ἐπινοήσας NB Bk., μήθ' ὑπονοήσ. A pr., sed corr. ab ead. manu μήτ' ἐπιν.: μήτε πονήσας. — ἀποδείκνυται NMr. (cf. § 9): ἀποδέδεικται. — αὐτόν Hi.: αὐτόν. — οὐ γὰρ (ἂν) ἀτρ. ἀπέθ. K. Fr. cf. β 5. — γενομένης ipse scr.: γινομένης. — καλούμενον N.

5. τι] τις pr. A. — ἐπελθὼν pr. A. — ἀτυχήμασι] ἁμαρτήμασι N et pr. A (prob. Sp.).

ζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες ἂν οἱ συμμελετῶντες
 συμπράκτορες εἶησαν τῆς αἰτίας· οὔτοι γὰρ οὐ διὰ
 τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ
 μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ νεανίσκος
 οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτῶν ὁμοίως τούτοις οὐκ
 ἂν ἔβαλεν αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα.
 Ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς μόνον, ἀλλὰ 7
 καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὁρῶν διατρέ-
 χοντα πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ' ἰδὼν
 τοὺς ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 θῆναι· ἐξῆν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νό- 8
 μον ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ
 δικαίως τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίοις πα-
 θήμασι κολάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον
 ὃν οὐκ ἂν δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο·
 ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν·
 ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς ἅμα
 ἤμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου
 δὲ τοῦ ἀποκτείναντος οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστίν,
 ἔχοντός γε δὴ τὴν δίκην τοῦ φονέως.

Οὐκ οὖν ἐὰν ἀπολύσητε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν κατα- 9
 λάβητε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς 125
 τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων οὐδενὶ οὐδὲν προστρό-
 παιον καταλείψει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ἐὰν

6. μηδενὶ ci. R., rec. Turr.: μηδένα. — εἶησαν] ἦσαν W.

7. μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν (μὴ del. Fr. Bait.). — ἀτρέμα NA Mr.: ἀτρέμας.

8. τὰς αὐτοῦ ἁμ. NAM Fr. — ἐστὶ ἔχοντος N. — δὴ add. N Mr.

9. οὐκ οὖν ἐὰν S.: οὐκ ἐὰν N et pr. A; οὐκ ἐὰν οὖν cett. — καταλάβοιτε A B L Z M. — ὁ μὲν γὰρ] om. γὰρ N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅς δὲ ἐὰν φθαρῆ N; ὅς ... ἐὰν φθαρῆ pr. A; ὅς ἐὰν διαφθαρῆ cett.; ὅς e coni. R. del. Bk.

διαφθορῇ, τοῖς καταλαμβάνουσι μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ ἀνθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἴτιοί ἐσμεν, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα ἀνθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλλ' ὥσπερ ὄσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἴτιοι τοῦ φόνου ἐσμέν.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΤΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτης ἐκ λοιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· καὶ περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνον πεποιηκότος. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε καὶ

10. ἐλέγχοντα BLZM. — post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι N.

Or. IV α. ΑΜΤΝΑΣΘΑΙ NABk.: ΑΜΤΝΕΣΘΑΙ.

α [Υπόθ.] ἀλλήλοις συμπεσόντες NMr.: συμπ. ἀλλ. — τοῦ νέου] τοῦ μὲν N.

μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέν-
 τας μήτε τοὺς καθαρούς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὅ²
 τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον
 τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν, τροφέας τε
 παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπά-
 νει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκωμεν τῆς γηραιοῦ
 τελευτῆς. ὅστις οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων
 τοῦ βίου ἡμῶν ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν
 περὶ τοὺς θεούς, συγγεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων.
 ὅ τε [γὰρ] ἀποθανών, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν³
 αὐτῷ, εἰκότως θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν
 ἀλιτηρίων δυσμένειαν, ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρί-
 νοντες ἢ μαρτυροῦντες, συνασεβοῦντες τῷ ταῦτα
 δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους
 εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων,⁴
 εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους διώκωμεν,
 τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς ἀλιτη-
 ρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους,
 τοὺς δὲ καθαρούς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἐνοχοὶ τοῦ
 φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς τε ἄνομα δρᾶν
 πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς⁵
 παράγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων

1. ἀγῶνα] κρίσιν ZM.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — — τροφέας τε καὶ (ita A pr., MZ et
 editt. ante Bk.) τροφούς (?) παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3
 init. — φῦλον N Mr.: γένος. — πρώτους N Mr.: πρώτον. —
 τὴν ante θάλ. om. N. — τούτων ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθείς
 (sed ἀξιοθέντος N) τοῦ βίου ἡμῶν codd. et edd. (praeter
 Mr., qui N sequitur). ἀξιοθείς — — ἀποστερεῖ (pro ἀποκτεί-
 νει) ci. R. K. coll. β 7; ἀξιοθέντων [του βίου] S.

3. γὰρ del. Fr. S. — 4. cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς Ἀντ. ἐπι-
 τίμιον.

εἰμί· ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει
 προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ
 εἰργασμένῳ ἐπιθέντες, ἄπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν
 6 τοῦ μιάσματος καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέ-
 κτεινε τὸν ἄνδρα, ἄξιός ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν
 τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα
 πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς
 ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν ἀποκτείνας τοῦ φόνου
 τοῖς ἐπιτιμίαις ἔνοχός ἐστιν, ὡς δὲ συγγέων ἅπαν-
 7 τὰ τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα οὐδενὸς ἀμαρτεῖν,
 οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ μὲν
 τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
 αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἳ παρήσαν παρ-
 οינוῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
 ματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
 πάθους, τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

β.

126. | ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΤΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετάστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θερα-
 πεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὸν ὡς
 παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ἵτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο, οὐ
 θαυμάζω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος

5. τῶν εἰργασμένων Z et v. ante R.; τῷ εἰργασμένων
 A pr. — num καταστήσατε?

6. τὸν γεραιότερον N. haec verba del. Hi.

7. παραδιδούσιν N. — τῇ τε ἀνομίᾳ NAB (τοῦ τε ἀνο-
 μία M pr.): τὴν τε ἀνομίαν.

β. ΦΟΝΟΥ ΩΣ S. Turr.: ΦΟΝΟΥ ΟΝ ΩΣ.

αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἐχθραν
 διαφθείρωσιν· ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλή-
 μασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα, οὗ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἷτιος
 καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν
 μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν
 εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ
 μόνον τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος
 αἷτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν οὖν ἔγωγε οὔτε δίκαια ²
 τούτους οὔθ' ὅσια θρᾶν ἐγκαλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ
 ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ
 ἠμυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν (ἂν) οὐδ' οὕτως — οὐ
 γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρ-
 χοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς δὲ χερσὶ τυπτόμενος
 ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἄπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν, πό-
 τερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ νόμος εἰργων ³
 μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν ἔνοχον τοῦ
 φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα· ὁ γὰρ ἀνὴρ
 τέθνηκεν.“ ἐγὼ δὲ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ ἀπο-
 κτεῖναι φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ
 παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἂν
 ἔτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα
 οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς ⁴
 ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῷ ἰατρῷ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν
 τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε.
 προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην

1. τοῦ ἐγκλ. αἷτιος ἐγένετο NMr.: αἷτιος τοῦ ἐγκλ. γέ-
 γονεν.

2. σιδήρῳ cum AN add. Bk. — εἰσί N: εἰσίν. — πό-
 τερα ἂν ἠδ. N.

3. καὶ ante δεύτ. om. N et pr. A. — εἰσί Turr. coll. § 2.

4. μοχθηρῷ NMr.: πονηρῷ. — εἰ] εἰς N. —

τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθα-
 ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεὶς ἐμοὶ
 5 ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ
 νόμος καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα
 κελεύει φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβού-
 λευσά τι αὐτῷ, ὃ μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς
 γὰρ αὐτοῖς ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρῶν ἄπερ
 ἔπασχον, σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβου-
 6 λεύθην. Εἰ δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον
 οἰόμενος γενέσθαι φονέα με αὐτοῦ ἠγεῖται εἶναι,
 ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ τὸν ἄρξαντά αἱ πληγαὶ γενό-
 μεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀπο-
 φαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν ἠμυνάμην μὴ τυπτόμενος
 ὑπ' αὐτοῦ. ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τοῦ, νόμου ὑπό
 τε τοῦ ἄρξαντος τῆς πληγῆς ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ
 φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὃ δὲ ἀποθανών, εἰ μὲν ἀτυχία
 τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται (ἠτύχησε γὰρ
 ἄρξας τῆς πληγῆς), εἰ δ' ἀβουλία τινί, τῇ ἑαυτοῦ
 ἀβουλίᾳ διέφθαρται· οὐ γὰρ εὖ φρονῶν ἔτυπτέ με.
 7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἱκανῶς
 ἐπιδέδεικται μοι. ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου
 πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξαι.
 καθαροῦ μὲν μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες,

ἔγκλημα om. N.

5. ἐπεβούλευσα K. coll. δ 5 et 2 γ 3: ἐπιβουλεύσαιμι.
 τι add. W. — ὃ μὴ scripsi: εἰ μὴ (K. post μὴ add. τὰ
 αὐτὰ ἐπεβούλευσα).

6. εἶναι om. N. — νόμου ὑπό τε τοῦ e conji. R. add.
 Turr. — τέθνηκε N: τέθνηκεν.

7. ἱκανῶς add. ZM. — μου om. A pr., quod prob. S. —
 οἷς ἐμοὶ ἐγκαλοῦσιν Hi. — ἀποδείξαι N A Mr.: ἐπιδείξαι. —
 μὲν (γὰρ) Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβου-

ἀποστεροῦντες δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεὸν ἀσεβοῦσιν (ἀδίκως δὲ) θάνατον ἐπιβουλεύοντες τὰ τε νόμιμα συγγέουσι φονεῖς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας ἀσεβείας (αἴτιοι ὄντες) αὐτοὶ φονεῖς εἰσὶ.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολυσαί με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγῶν, τοῦ 127 μὴ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ἴφ' ὑμῶν ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρέψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ 9 τὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε, ἐμέ τε ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρῶτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΟΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶν [θαυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει, ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλῃ, ἀνεύθυνος ὢν.

Τοῦτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια

λεύοντες. — δέ με] δέ μου AB et pr. M; δέ μοι pr. A. — ἀσεβείας scripsi: εὐσεβείας. cf. 5, 88. αἴτιοι ὄντες perinde addendum erat atque δ, 5; cf. α 4.

8. ἡμέτερον pr. A. — ὑμᾶς διδαχθ. NMr.: διδ. ὑμας. γ. Ἰπόθ.]. θαυμάζω del. S. (θαυμάζων Bait.). φησὶ

οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλο-
 μένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶνπραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα
 ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι.
 τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν
 ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς
 εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ
 βλέπων φονέας αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ
 ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδείξαι
 αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέ-
 θανεν ὁ ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ
 ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶνπραχθέντων
 γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι
 δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι
 καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκό-
 τερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ
 γένους ἢ τε ἀκμὴ τῆς δόξης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης
 ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία
 τῶν παροινουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρωσ ἢ τε
 3 δύναμις τῶν νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐ-
 δὲ τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμύνατο αὐ-
 τόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ
 τῇ δόξῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυ-
 νάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐ-

omnes; pro ἐν τούτῳ N praebet ἐκ τοῦτων, ex quo etiam
 manifestius principium orationis hic temere admixtum esse.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — τὰ ἄλλα N: τὰλλα.

2. νν. εἶπε — αὐτόν in margine habet A. — καὶ παρ-
 οινεῖν] τοῦ παρ. ci. R. — νν. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους,
 τῷ θυμῷ χαρίζ., ἢ τε δύναμις τῶν νέων del. K. — παροι-
 νουμένων e con. R. Turri.: παρανομουμένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ. —

δὲν ὧν ἠμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς
 χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰ-
 κειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσοῦτῳ μᾶλλον
 φονεύς ἐστίν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ ἄρξας τῆς 4
 πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστίν· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου
 φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τάναντία τούτων φημί.
 εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἂν διανοούμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουρ-
 γούσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας τῆς πληγῆς
 βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θανα-
 τού· ἐκ γὰρ ὧν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ
 ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἢ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαν-
 τος, ἢ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὧν
 ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρεὶς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ
 ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ
 μείζω ὧν ἠθέλεε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ
 ἠθέλεν ἀπέκτεινεν. Ἰπὸ δὲ τοῦ ἰατροῦ φάσκων αὐ- 5
 τὸν ἀποθανεῖν, θαυμάζω ὅτι οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν
 συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναί φησιν αὐτὸν δια-
 φθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθε-
 ραπείας ἂν ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ
 ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν
 ἰατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστίν (ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει
 αὐτόν), διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρεψάντων ἡμῶν
 αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆ-
 σθαι αὐτῷ φονεὺς εἴη ἂν;

ὧν ἠμύνατο ὑπολείπων NMr.: ὑπολιπὼν ὧν ἠμύνατο. —
 οἰκειότη. τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκειότη.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. (οὐ) θαυμάζω ὅτι [οὐχ] Hi. coll. β 4.

6 Οὕτως δὲ φανερώς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμε-
 νος ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναι-
 δείας ἦκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστὶν ὑπὲρ τῆς
 αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἱ τὸ
 128 τούτου μίasma ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια
 δρᾶν φησί. τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι
 7 τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς
 δὲ τὸν (τε) θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε
 πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τὸν τε νόμον
 εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ
 παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνῳ τὸ
 μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν
 καθαρὰν τοῦ μίasmatos καταστῆσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοῦς αὐτὸς αὐτοῦ ἀλλὰ
 τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη·
 ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστε-
 ρον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ
 αὐτοῦ ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν
 εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερη-
 2 θεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ

6. οὕτως A corr. Turr. Mr.: οὕτω Bk. Dobs., οὗτος cett.
 — ἐκ παντὸς τρόπ. ἐλεγχόμε. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ παντὸς τρ. —
 αὐτοῦ NAMFr.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4.

δ 1. ἂν post αὐτὸς cum AN add. Bk. — ἀκινδυνότερα
 cum N (et fort. AB) Mr.: ἀκινδυνότερον. — εἶναι, ἡμῖν
 Hi.: ἡμῖν εἶναι,.

ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τε-
 κμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι.
 εἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν ἀκούειν
 δὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν
 τοὺς νέους σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν
 τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν
 νέων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦν-
 τες πολλοὶ δὲ πρεσβῦταί παροινοῦντες οὐδὲν μᾶλλον
 τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίνονται.
 κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος τούτῳ τῷ παντὶ ³
 προέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς
 πληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των (τῶν) κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας.
 εἴ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος
 ὑμᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστιν, ὁ ἄρξας τῆς πληγῆς φονεὺς γί-
 γνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε ἀμυνόμενον ἀντι-
 τύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἐλθεῖν.
 ἀνόσια γὰρ (ἂν) ὅ γε διωκόμενος πάθῃ, εἰ μήτε
 ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας ὑπὲρ
 τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβου- ⁴
 λεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος.

2. τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω καὶ
 ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? — τῶν νέων N et pr. A (τὸν
 νέων pr. M.) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk.: γίνεται.

3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W. — ἀπάντων (τῶν) Bk.
 in Add. Mr. — εἴ τε γὰρ] εἰ γὰρ K. Non recte, puto. idem pro
 ἐπιτρεφθῆναι ci. χρῆσθαι, addens συμβουλεύσαι post βιασά-
 μενος. (sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur.) denique μᾶλ-
 λον τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστιν transponi vult. — ἂν post
 add. Turr. — ὅ γε A (ft. corr.) Dobs. Turr.: ὅ, τε N, ὅτε B,
 ὅδε v.; ὁ Mr., recte ft. — ὑπὲρ] ὑπὸ N et pr. A.

4. μᾶλλον ἢ ὁ N. —

εἰ (μὲν) γὰρ ὁ μὲν ἄρχας τῆς πληγῆς τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτείνει, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτείνειν διανοηθεὶς ἤμαρ-
 5 τεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν ἐπεβούλευσεν, ὃν γε ἀκουσίως (οὕτως) ἐπάταξεν; Οἰκεῖον δὲ καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρχαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἐπασχεν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἀμαρτίας (αἴτιος ὢν)
 6 δικαιοτέρος φονεὺς εἶναι ἐστίν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρωσ ὢν ἐπασχεν ἡμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παροινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνετο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἃ τε ἐπασχεν ἀκουσίως ἐπασχεν, ἃ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ'
 7 ἀξίαν τὸν ἄρχαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρείσσονως ἡμύνετο ἢ ἐπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι

ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε ἀκουσ. ἐπάτ. Fr. S. Turr.; ᾧ γε ἀκ. ἐπάτ. vel ὃν γε ἀκ. ἐπραξεν Sch. — καὶ post οἴκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἀκολ. — καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. N. — αἴτιος ὢν add. Mr. (αἴτιος add. Stephan.; pro καὶ τῆς ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ scribi iubet R.). — δικαιοτέρος ZM et v. ante Bk.: δίκαιος NABBk. et post eum omnes. Sed φονεὺς ei qui loquitur non est occisus ipse, sed medicus, cf. § 8.

6. κρείσσονως e conii. R. Bk.: κρείσσων ὢν NA; κρείσσων ὢν cett. — ὑποδεεστέρωσ e conii. R. Bk.: ὑποδεεστερος. — ὁ μὲν (γὰρ) auctore R. Mr. — οὐδὲν ἡμύνετο S.: οὐδ. ἡμύνατο.

ἔστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως 8 ἀποκτείνειν ἀποκρίνεται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. Ἔσθ' δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας καὶ παθῶν ἀλλοτρίᾳ τύχῃ κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων 129 τὴν τύχην προσαγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων 9 ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινήν μὲν τὴν πρᾶξιν κοινήν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων γινώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώκοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα ὅτι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἀλῶναι, μὴ φανερῶς ἐλεγχθέντα ἂ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων 10 ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκήπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὃ τε γὰρ ἀπο-

8. πρὸς] πρὸ N. — μήτε δικαίως auctore R. Bk.: μὴ δικαίως. — προσαγαγόμενος scripsi (προσαγόμενος e coni. R. Turr.): προαγόμενος.

9. οὕτως] οὕτος pr. A., οὐ τοῦ N. — post ἀπολύειν μᾶλλον vñ. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον iterat N, ἢ καταλήψιμον — αὐτὸν ὄντα iterat A pr. — δίκαιός NMr.: δίκαιόν.

10. ζητεῖν ἀποκτείνειν codd., praeter A pr., et v. ante Bk. — ἀποκτείνας corruptum est; ἀποθανῶν Emper. W, deletis quae sequuntur verbis τοῦ ἀποθανόντος, pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr. Num παθῶν τούτου ἀποθαν.? —

κτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἦσσον τοῖς αἰτίοις
 προστρόπαιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς
 διπλάσιον καθίστησι τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς
 11 ἀποκτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες τὸν μὲν
 καθαρὸν ὑμέτερον ἠγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας,
 τὸν δὲ μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγι-
 στα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτα
 καὶ ὀσιώτατα πράξαιτ' ἂν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηναίων κατὰ ταύ-
 τὸν ἀνήγετο Ἡρώδη εἰς τὴν Αἴνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐγέ-
 νοντο ἐν τῇ Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστέγαστον
 ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν.
 εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἑσπέραν
 ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐ-
 τοῦ τοῦ Ἔλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος
 ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἔλον ὡς κακούργον, ἐν δὲ τῷ δι-
 καστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἔγκλημα ἀπολύεται παρα-
 γραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ
 λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μετα-
 βαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στο-
 χαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν, ὧ ἄνδρες, τὴν δύναμιν τοῦ

ἔσται K.: ἔστιν. idem et καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε
 — καθίστασθε. — μήνιμα Br. coll. γ 7: μίασμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἠγεῖσθαι N et pr. A. — ἔγγι-
 γιστα] ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — γὰρ ἂν NMr.: γὰρ.
 V. Ἰπόθ.] Ἔλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεῖς

λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπείραμαι πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὐ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι 2 μετὰ τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐδὲν με ὠφέλησεν ἢ ἐμπειρία· οὐ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἢ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ 3 ἤδη τῶν οὐ δυναμένων λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις ἀπώλοντο, οὐ δυναμένοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν λέγειν δυναμένων πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι, τούτῳ ἐσώθησαν [διότι ἐψεύσαντο]. ἀνάγκη οὖν, ὅταν τις ἄπειρος ἢ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὧ ἄνδρες αἰτήσομαι 4 ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι (εἰκὸς

§ 19 fluxit, et omnino hoc argumentum erroribus foedissimis refertum est. Extrema verba corrupta: num ἄχρι τινὸς pro ἄχρι τέλους?

1. καθιστάναι BZM et edit. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἀπειρία ci. S. pro ἐμπειρία. — ἀδυνασία S. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ N Mr.: γὰρ. — οὐ δυνάμ. δ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο del. Dobr. — δυναμένων om. N et pr. A. — (αὐτῷ) τούτῳ Bait. — οὖν] μὲν ZM.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ N. — ἅπερ] ὅπερ Z. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
 τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὐπερ καὶ
 5 οἱ διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως)· τάδε δὲ δέο-
 μαι ὑμῶν, τοῦτο μὲν εἰάν τι τῇ γλώσση ἀμάρτω,
 συγγνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἠγεῖσθαι ἀπειρίᾳ αὐτὸ
 μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ ἠμαρτῆσθαι, τοῦτο δὲ εἰάν τι ὀρθῶς
 εἶπω, ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι (εὖ) εἰρηῆσθαι. οἱ
 γὰρ δίκαιον οὐτ' ἔργῳ ἀμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆ-
 130 ναι, | οὐτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπο-
 λέσθαι· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημά
 6 ἐστὶ, τὸ δὲ ἔργον τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυ-
 νεύοντα περὶ αὐτοῦ καὶ πού τι καὶ ἔξαμαρτεῖν. οὐ
 γὰρ μόνον τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐσομένων· ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα
 ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ'
 οὖν ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυ-
 7 νεύοντι. ὀρθῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς πάνυ ἐμπείρους
 τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῶ χειρὸν ἑαυτῶν λέγοντας,
 ὅταν ἐν τινὶ κινδύνῳ ᾖσιν· ὅταν δ' ἄνευ κινδύνων
 τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθομένους. ἡ μὲν οὖν
 αἵτησις ᾧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὀσίως ἔχουσα,
 καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσον ἢ ἐν τῷ ἐμῷ·

5. δὲ post τάδε om. pr. A pr. M. — συγγν. ἔχειν μοι
 ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp. Bait., cui postea
 etiam S. assensus est. — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.; μᾶλλον
 αὐτὸ ἢ AB Bk.; μᾶλλον αὐτῇ ἢ ZM, μ. αὐτῆν ἢ Ald. —
 εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stobae. flor. 46, 65,
 qui pro διὰ ῥήματα σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro διὰ
 ῥῆμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥῆμα ἀπολ. Quae lect. haud
 scio an praeferendae sint. — ἀπολεῖσθαι N et pr. A.

6. περὶ αὐτῷ codd. cf. § 62; 2 α 4; δ 5; 6, 1. — ante
 καὶ πού intercidisse ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci. Mr.

7. διαπράσσονται NAld. —

περὶ δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕναστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιό- 8
 τατα εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, τοῦτο ὑμᾶς
 διδάξω, οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 ἐπεὶ κἂν ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα
 ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσα-
 σθαι, ἔνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρ-
 τῆσθαι εἰς τόδε τὸ πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ
 δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἢ τεκμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων
 πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ τούτων βιαιότης καὶ παρα-
 νομία. πρῶτον μὲν γὰρ κακούργος ἐνδεδειγμένος 9
 φόνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδεὶς πώποτ' ἔπαθε τῶν ἐν
 τῇ γῆ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κακούργός εἰμι οὐδ'
 ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ, αὐτοὶ οὗτοι τού-
 του γε μάρτυρες γεγένηται. περὶ γὰρ τῶν κλεπτῶν
 καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν
 ἀπέδειξαν. οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν νομι-
 μοτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀπο-
 ψήφισίν μου. φασὶ δὲ αὐτό γε τὸ ἀποκτείνειν μέγα 10
 κακούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
 (ὥσπερ) καὶ τὸ ἱεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πό-
 λιν· ἀλλὰ χωρὶς περὶ αὐτῶν ἑκάστου οἱ νόμοι κεῖνται.
 ἐμοὶ δὲ πρῶτον μὲν, οὐ τοῖς ἄλλοις εἰργεσθαι προα-
 γορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταυ-

κατηγορημένων NA Bk. in Add. Dobs.: κατηγορουμένων.

8. τεκμήριον ci. R. — τῶν εἰς ἐμέ Turr.: καὶ τῶν εἰς ἐμέ. An καὶ τ. ἄλλ. πραγμ. ἢ τούτων εἰς ἐμὲ β. κ. π.?

9. τούτου γε NMr.: τούτων ZM; τοῦτο B; τούτου v. — ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἐν ἐμοὶ W.).

10. αὐτό τε codd.; αὐτό τε τὸ Ald., αὐτό γε ci. S. — μέγα Ald.: με codd. — ἐνταυθὶ vulg. ante Bk. —

- θοῖ πεποιήκασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα τίμη-
σίν μοι ἐποίησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου
τὸν ἀποκτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἔνεκα,
ἀλλὰ τοῦ σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐνταῦθα
ἔλασσον ἐνειμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νόμῳ κει-
μένων· οὐ δ' ἔνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τοῦ λόγου.
- 11 ἔπειτα δέ, ὃ πάντα οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα
τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκας τοῦ
φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲν οἱ δι-
κασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς
χεῖρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόνου ἵνα
μὴ ὁμωρόφιός γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ τοῦτο
μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τούναντίον τοῖς
ἄλλοις πεποιήκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομόσασθαι
ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξώλειαν αὐτῷ
καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ ἐπαρώμενον, ἢ μὴν μὴ
ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον, ὡς
ἔκτεινα, ἐν ᾧ οὐτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμένος ἡλι-
σκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὐτ' αὖ πολλὰ
ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσώζομην τοῖς ἀγα-
12 θοῖς· ἃ σὺ παρελθὼν, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξευρών,
ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ
οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτοὺς τὸν αὐτὸν
ὄρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἀπτομένους τῶν σφα-
γίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τοὺς δι-

ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκτ. N et pr. A (Mr.): τοῦ νόμ.
κειμ. ἀντ. τ. ἀπ. A corr.; τ. ν. κ. τὸν ἀπ. ἀντ. v. — ἐνει-
μαν ἂν N; .. ἐνειμαν ἂν del. ἂν A (ἀπένειμαν fuerit sec. S,
ἐνειμαν αὐτοὶ W.). — 11. γίγνηται NA Bk.: γίναιται B;
γέννηται v. — αὐτῷ Mr.: αὐτῷ. — οὐτ' αὖ susp. R.: οὐτ' ἂν.

12. σὺ παρ.] συμπαραελθὼν N. — νόμους NABBk.: τοὺς
νόμους. — ἐξευρών] εὐρών N. —

καστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι φό-
 νου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέ-
 στησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἤγει
 χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι
 αὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα 13
 εἰ ἐλελύμην, ἀλλ' ὠχόμην ἂν ἀπιῶν, ὡσπερ εἰ ἄκοντά
 με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι
 ἔμοι εἰ μηδὲν διέφερε στέρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως,
 ἴσον ἦν | μοι καὶ προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' 131
 ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογη-
 σαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελθεῖν· ἅπασι γὰρ
 τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι
 κοινόν ἐστίν, ἰδίᾳ ζητεῖς· ἐμὲ μόνον ἀποστερεῖν, αὐ-
 τὸς σαντῶ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε νόμους 14
 οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἶμαι ὁμο-
 λογῆσαι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κεῖσθαι καὶ ὀσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων·
 ὁ γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα
 ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ
 τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμαν-
 θάνειν, εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν

νομότοις pr. A. — ἤγει (ἠγῆ) Dryander et P. R. Müller:
 εἴ γε (οἶει Fr., οἶει γε S. Br.).

13. post ἔμοι virgulam posuit Mr. cum Bernhardyo. W.
 pro μοι ci. οἶμαι. — εἶναι ex A post ὀφλεῖν inserui („aequum
 erat licere mihi“). ὠφλεῖν pr. A. — τὴν δίκην om. N, quod
 prob. Fr. τοῦτο NA Dobs.: τούτω BZ, τούτω M, οὕτω Ald.
 — ἐξεῖν N; ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξείη ἂν S., del. Dobr. Sp. —
 ἐμὲ Bk.: με. — 14. μὲν γε] μὲν γὰρ 6, 2. — τοὺς αὐ-
 τοὺς αἰεὶ sicut 6, 2 NAB Bk.: τοὺς αὐτοὺς εἶναι αἰεὶ. —
 ὑμᾶς] ἡμᾶς N. — τοὺς τῶν κατηγορῶν pr. A. — διδάσκει W.

νόμων τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ
 15 νομίμως ὑμᾶς διδάσκει τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως
 οἷ γε νόμοι κάλλιστα κείνται οἱ περὶ φόνου, οὓς
 οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινῆσαι· σὺ δὲ μόνος δὴ
 τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ πονηρότατα,
 καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἅ
 δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά
 ἐστίν· εὐ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκείνον
 16 τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἐπει-
 τα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβητήτως
 ἔνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ
 ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελείπου ὡς καὶ τοῖς τότε
 δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μηδὲν μοι ἐνθάδε μηδὲ
 πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναί σοι λέγειν
 ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν
 δίκην· ἐλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι ὡς τοῦ
 φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἶη
 τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ
 τουτουσί πείσασι κατείργασται ἅ βούλεσθε, ἐμοὶ δ'
 ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται;
 17 Ἐτι δὲ μάλ' ἐδέσθην, ὧ ἄνδρες, παρανομώτατα ἀπάν-

(διδάσκουσι ci. R. coll. 6, 2, rec. Turr.): διδάξει N, δι-
 δάξουσι AB, διδάξωσι ZM.

15. πονηρότερα N.

16. περὶ τοῦ (αὐτοῦ) πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et
 pr. A. — ὡς κὰν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβητήσων S. Corruptela
 manifesta est: conicio τοῖσδε τοῖς δικ. vel τοῖς ἐνθάδε δικ.
 ἀπιστ. (τότε del. Sp.). — μηδὲ πλέον] del. vult μηδὲ R. —
 κακοουργίας bene ci. R. — αὖ NBk.: ἂν. — ἀξιώσης pr. A
 (ἂν ἀξιώσασις ci. S.). — νν. τουτουσί — ἅπαξ add. e NA
 Bk. — ὑπολείπεται] N, pr. A, B, Z ἀπολείπεται. Post hoc v.
 Ald. add.: τούτῳ δὲ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν ἐξέσται;
 quae cum codd. om. Bk.

των ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γάρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὗτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδείς πώποτε ἐδέθη. καίτοι οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὧν (ἐπ') ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελείσθαι τοῦδε τοῦ νόμου. τού- 18 τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν (ὡς) ἀπαρασκευότατον γενέσθαι με μὴ δυνάμενον διαπράσσεσθαι αὐτὸν τὰμαντοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν τῷ σώματι τοὺς τε φίλους προθυμότερους ἔχειν τοὺς ἔμαντοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τὰληθῆ λέγειν, διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδος τε αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

Οὕτως μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων 19 τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα· ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἔμαντὸν ἀνάτιον ἐπιδείξαι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ

17. διεπρ. τοῦτο ὥστε codd.; δ. ὥστε τουτο ci. R. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτὲ N. — ἐπέλειπε N et pr. A. — ὠφελῆσθαι AB; ὠφελῆσαι et τοῦδε κόσμου N. ἐπ' ante ἐμοὶ R addi vult (ἐμοὶ μ. ἐνέλιπε Bait.); ἐκ τ. τ. νόμου Fr. (ὑπὸ vel παρὰ etiam R. addi voluerat); contra del. τ. τ. νόμον Bait.

18. ὡς ante ἀπαρασκ. add. Hi. — αὐτὸν τὰμ. Bk.: ἔμαντὸν τὰμ. codd., τὰμαντον Ald. — προθυμότερος Hi. — τούτοις] τοῖς N pr. ABZM. — διὰ τὴν τ. σώμ. κακ. del. Dobr. — αὐτῷ τε R.: αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59. — περιέθεσαν NABk.: περιέσεσαν B, περιέσεισαν v.

19. πολλὰ Dobr., (ἐν) πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς conl. invenit Dobr., praebet N et fort. pr. A: ἔλος σωθεὶς A, ἔλος σωθεὶς cett. libri (ἂν σωθεὶς Ald. et v. ante Turr.).

ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχρῆμα ἀπελέγχειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγγωρεῖ.

- 20 Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποισάμην ἐκ τῆς Μιτυλήνης, ὧ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ὧ Ἡρώδης οὗτος, ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα (ἐτύγχανε γὰρ ἐκεῖ ὧν τότε), ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θραξίν ἀνθρώποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ λυσόμενοι. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 21 Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχομεν δὲ χειμῶνί τινι χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἠναγκάσθημεν κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον ὄρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν[, τὸν Ἡρώδη]. καὶ πρῶτον μὲν αὐ-
- 132 τὰ ταῦτα | σκοπεῖτε, ὅτι μὴ προνοία μᾶλλον ἐγένετο ἢ τύχη. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πεποιημένος ἔνεκα πραγμάτων
- 22 ἰδίων· οὔτ' αὖ ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιησάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκη χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὄρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον

21. φασὶν] φησὶν N. — τὸν Ἡρώδη del. volunt R. Dobr. (aut οὗτοι pro αὐτόν R.), uncis inclusit Mr. cf. § 77. — ὅτι μὴ] ὅτι οὐ Mr. — καθ' αὐτόν codd.

22. ἐγὼ] τ' ἐγὼ N, τέγῳ pr. A. — μετέκβασις N et

πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ, ἀλλ' ἀνάγκῃ καὶ τοῦτο ἐγίνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγασμένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἕνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, 23 ἐπίνομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἐπειδὴ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀνὴρ, ἐζητεῖτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ τῳ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἰς τε τὴν Μιτυλήνην ἐγὼ αἴτιος ἦν πεμφθῆναι ἄγγελον, καὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου 24 οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν ἀκόλουθον τὸν ἐμαντοῦ πέμπειν ἕτοιμος ἦν· καίτοι οὐ δήπου γε κατ' ἐμαντοῦ μηνυτὴν ἐπεμπον εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε ἐν τῇ Μιτυλήνῃ ἐφαίνετο ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐγίνετο, καὶ τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὠχόμην καὶ γὰρ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχέσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

corr. A (Turr. Mr.): μετάβασις. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας.

23. μετεξέβημεν ABk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — Μιτυλήνη N. — ἄλλοθι NABk. (ci. Steph.): ἄλοθι B, ἄλλοθεν v.

- 25 Τὰ μὲν γινόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι με εἰς τὴν Αἴνον, ὅτε ἦν ἀφανῆς ὁ ἀνὴρ, οὐδείς ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἄν ποτε ῥόχνην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθές καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδήμουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε ῥόχνην πλέων καὶ οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχά-
- 26 νήσαντο κατ' ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῆ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ γὰρ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν, ὅς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου. καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὗτοι ἴσασιν· ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν. δῆλον γὰρ ὅτι ἐγγύς που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν τοῦτο γίνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ νύκτωρ ἐκβάαντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρατεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν
- 27 ἢ πρόφασις ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄποθεν τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὐδείς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κατ' ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB (Bk. Dob. Turr.). — τοῦτο γίν.] αὐτὸ γ. N.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄποθεν N: ἄπωθεν. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — οὔτε αἷμα οὔτε N: οὔθ' αἷμα οὔτ'. — μὲν post παρεχ. add. NABk. — νν. εἰ δὲ — πλοίου om.

λαθεῖν τὸν ἄνθρωπον, εἶπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὡς κατεποντώθη λέ- 28
γουσιν. ἐν τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ
λιμένος ἦν τὸ πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξευρέθη;
καὶ μὴν εἰκός γε ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι ἐν τῷ
πλοίῳ ἀνδρὸς τεθνεώτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλο-
μένου νύκτωρ. νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ
οὗ ἐξέβαινε, ἐν τούτῳ φασὶν εὔρειν σημεῖα, ἐν ᾧ
αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ
δὲ κατεποντώθη, οὐχ εὔρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον
οὔτε σημεῖον οὐδέν. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
παρασχέσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἦν πλέων εἰς τὴν 29
Αἴνον, τὸ δὲ πλοῖον ἦκεν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἐν ᾧ
ἐγὼ καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπλέομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες 133
εἰς τὸ πλοῖον ἠρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἷμα εὔρον,
ἐνταῦθα ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐ-
τοῖς τοῦτο οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβά-
των ὄν αἷμα, ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλα-
βόντες ἐβασάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὄν μὲν τότε 30

ZM et v. ante Bk. — εἶπερ γε N Sp.: εἶπερ.

28. ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum καὶ?
— ἐν μὲν ᾧ NA Mr. (μὲν ᾧ pr. A): ἐν ᾧ μὲν. — ὁμολογῶ-
σιν N, pr. A, BZM. — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. — παρασχέσομαι
Bk. coll. § 24: παραστήσομαι.

29. φροῦδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώ-
δου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. — μὲν φροῦδος N Mr.: φροῦ-
δος μὲν AB (Bk. Dobs. Turr.), φροῦδος cett. — ὁ Ἡρώδης
N Mr.: Ἡρώδης. — τὸ αἷμα codd. Mr.: τι αἷμα. — τῶν προ-
βάτων] προβάτων ci. R.

30. καὶ ante καταψευσ. abesse mal. R. Bait.

παραχρῆμα ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον· ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευδόμενος ἐμοῦ. παρέξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 31 Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος ᾧ ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ' ἐπὶ τούτοις ἦν πᾶσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς καταψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθερίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου
- 32 εἰς τὸ παραχρῆμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπίστασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν ὅτι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες τυγχάνωσιν ᾧ ἂν καταψεύδονται. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν ὡς οὐ τάληθῆ λέγοντα, ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ (μετὰ) τῶν σφί-

31. τοσοῦτῳ ci. R. Hi.: τούτῳ τῷ. — ὑπ'] ἐπ' pr. A.

32. ἢ post βασ. add. Dobr. — ὅτι ἂν] ὅτ' ἂν ABZM, ὅταν N. — ἐν τούτῳ N.: ἐν τούτοις. — καταψεύδονται] κατάψωνται pr. A. — ἐγὼ μὲν N et pr. A (Turr. Mr): ἐγὼ. — post ἐπιτιμηταὶ (h. e. κολασταὶ, cf. quae deinceps narrantur) μετὰ addidi („prout ipsis conveniebat“). — σφίσι N.

σιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς 33
 τῆς ἐλπίδος ἐγίγνωσκε μου καταψευσάμενος, τούτῳ
 δυσχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίγνωσκεν ἀποθα-
 νούμενος, ἔνταυθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο, καὶ ἔλε-
 γεν ὅτι πεισθείη ἰπὸ τούτων ἐμοῦ καταψεύδεσθαι.
 διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ὕστερον 34
 δὲ τὰληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν, ἀλλ' ἀπέ-
 κτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτὴν, ᾧ πιστεύου-
 τες ἐμὲ διώκουσι, τοῦναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι
 ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν
 ἐλευθέροις χρήματα διδόασιν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
 θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν
 ἀπέδοσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἄν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον 35
 οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
 σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἄν ἐγίγνετο τῆς τού-
 των ἐπιβουλῆς, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
 θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
 τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀλη-
 θέσιν οὔσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
 μοι κάλει.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ).

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. (etiam R. abesse mal.,
 τινὸς W.). — κατεψευσάμενος N: num κατεψευσμένος? —
 ἔνταυθ' pr. A. — πειθείη N. — καταψεύδεσθαι N.

34. ὠφέλησεν ci. R. (Turr.): ὠφέλησαν. — ἄγοντες om.
 ZM et pr. A. — ἀπαγορευόντων A. — πρὶν ἄν] ἄν del. Lin-
 der. K., πρὶν ἢ W.

35. αὐτῆς] αὐτοῦ BZM. — ἀπολλυμένου οὐ N, δι' del.
 S.; malim τὸν μὲν δι' αὐτοῦ ἔλ. τ. ἀλ. ἀπ. αὐτοῦ τ. σώμ.
 ἀπ. — titulum ΜΑΡΤΥΡΕΣ auct. R. add. Turr. Mr.

- 36 Ἐχρῆν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχοντας τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ ἀποκτεῖναι. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων; πότερα ᾧ πρῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ πότερ' ἀληθῆ ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον
- 37 ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη; εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ δὲ τῷ ψεύδεσθαι ἀπώλλυτο, ἠγήσατο τ' ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τούτου σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδείς· οὐ γὰρ παρῶν ἐγὼ ἐτύγγανον, ᾧπερ σύμμαχος ἦν ἢ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ προτέρους λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες ὥστε μηδέποτε
- 38 εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καθ' ὧν ἄν μηνύῃ τις, αὐτοὶ κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἀπάγοντες καὶ
- 134 | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ μηνυτὴν ἠφάνισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἠθέλον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον ἔλεγχον, αὐτοῖς ἄν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐχρῶντο καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ'

36. ἐχρῆν μὲν] μὲν om. N. — τῶν λόγων] τῷ λ. pr. A. — πότερα] πρότερα pr. A.

37. τῷ ψεύδ.] τὸ ψ. N et pr. A. — διὰ τούτου] δια τοῦτο N et pr. A (Mr.). — ἦσαν οἱ ἀφαν. κτέ.] S. ci.: ὥστε μηδ. εἰς τὸ ἀλ. καταστ. ἦσαν οἱ ἀφ. (scil. αὐτόν).

38. ἄν μηνύῃ N Mr.: μηνύῃ ἄν. — αὐτοὶ κλέπτουσι] οὗτοι κλ. S. — ἐκκλέπτουσι Hi. — αὐτοῖς ἄν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27. 28. ἄν particulam deesse

έμοῦ· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἤτιῶντο.

Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὁμολόγει ὁ ἄν- 39
θρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τε-
θνεῶτα αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθεις εἰς τὸ πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶ- 40
τον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο καὶ ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέ-
βη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βου-
λόμενος ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύ- 41
σατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ —
πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, 42
ὁ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ πλέων καὶ παρῶν διὰ τέλους

etiam S. iudicavit. — ταῦτα τεκμ. Bk. Dobr.: ταῦτα τὰ τεκμ. — ἤτιῶντο Dobr. coll. 6, 27 (Turr.): ᾤοντο.

39. ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγοι AB, ἐξάγει NZM. — συνανελὼν καὶ add. Mr. e N, qui praebet συνελὼν (sicut § 42) καὶ. etiam A habet . . . ενθεις.

40. ὅτι πρῶτον μὲν om. A pr., quod non improbat S.

41. ἀδίκως] ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v. — ὡς ἀληθέσιν οὔσι] ὡς ἀλ. εἰρημένοις (sicut exstat 41 extr.) NMr. — μ' ἔφη NMr.: με ἔφη ABk., ἔφη με cett. — συνελεῖν N (sicut § 39). — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη NMr.: ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

καὶ συνῶν μοι, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς
 μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώ-
 που συνεφέρετο ὡς ἀληθέσιν οὔσι, διὰ τέλους γάρ
 με ἀπέλυε, τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς
 ἐκεῖνος ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ
 διεφέρετο. ὁ μὲν γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου
 ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συν-
 ανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη
 43 ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἐστίν.
 οὐ γὰρ δήπου οὕτω κακοδαίμων (ἦν) ἐγώ, ὥστε τὸ
 μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα προὔνοησάμην μόνος, ἵνα
 μοι μηδεὶς συνειδείῃ, ἐν ᾧ μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν,
 ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ ἔργου μάρτυρας καὶ
 44 συμβούλους ἐποιούμην. καὶ ἀπέθανε μὲν ὁ ἀνὴρ
 οὕτως ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλοίων, ὡς ὁ
 τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων
 οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν
 οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῆ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ; καὶ μὴν
 πολλῶ πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν,
 ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι ἐρηγορότων
 45 φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου. ἔπειτα ἐν
 τῇ γῆ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον,
 οὔτε ἐν τῇ γῆ σημεῖον οὐδὲ αἷμα ἐφάνη οὔτε ἐν τῷ
 πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντι-
 θεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ἱμῖν ἄνθρωπος

44. ὁ ἀνὴρ NMr.: ἀνήρ (ἀνήρ W.). — οὕτως omnes.
 — ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — νν'· καὶ μὴν πολλῶ — κατὰ πό-
 λιν transposuit ante ἢ δοκεῖ ἂν ἱμῖν § 45 Mr. — πλέον
 γεγωνεῖν Cobet. Mnem. IV, 153: πλέον γε ἄγνοεῖν (πλ. γε
 ἀκούειν Br., ἡσόν γε ἄγνοεῖν ipse aliquando proposui).

45. σημεῖον (οὐδὲν) Cob. Hi., qui deinceps delet οὐδὲ

δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὦν τὰ τε ἐν τῇ γῆ
 ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀποσπογγίσαι, ἃ
 οὐδὲ μεθ' ἡμέραν (ἄν) τις οἶός τε ἐγένετο, ἔνδον
 ὦν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ παράπαν ἀφανίσει;
 ταῦτα, ὧ ἄνδρες, πῶς εἰκότα ἐστίν; Ὁ δὲ καὶ μά- 46
 λιστα δεῖ ἐνθυμείσθαι, — καὶ μή μοι ἄχθεσθε, ἄν
 ὑμᾶς πολλάκις ταῦτὰ διδάξω. μέγας γὰρ ὁ κίνδυνός
 ἐστίν, καθ' ὃ τι δ' ἄν ὑμεῖς ὀρθῶς γνῶτε, κατὰ
 τοῦτο σώζομαι, καθ' ὃ τι δ' ἄν ψευσθῆτε τάληθους,
 κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι. μὴ οὖν ἐξέλῃται τοῦτο ὑμῶν
 μηδεὶς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετείναντο
 αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἔμοι ἐγγενέσθαι
 παρόντι ἄξαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσει αὐτόν. καί- 47
 τοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
 ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν τὸν μηνυ-
 τήν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φυ- 135
 λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἔμοις ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς
 ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ
 αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θά-
 νατον τοῦ ἀνδρός ἀπεκτείνετε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν,
 ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν

αἶμα. — ἀνασπογγίσει N Mr. — ἄν post ἡμέραν add. Bait.;
 ἐγένετ' ἄν Dobr.

46. μάλιστα ἐνθυμείσθε N; δεῖ om. etiam pr. A. —
 ταῦτα N: ταῦτα cett. cod. et Ald. — ἐξελεῖται N et pr.
 A; ἐξέλητε M Ald. — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο.
 ἰδίως A. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου,
 ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο. Igitur Harp.
 quoque, ut vidit Bk., διετείναντο legit: quamquam impf.
 exstat etiam ap. Suid. Zonar. Cram. Anecd. II p. 492, 33.
 — ἄξαι] ἔξαιτεῖν Baiter.

μὲν ἄλλων λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσί κριτὰς ἤξιώ-
 σατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγίγνε-
 48 σθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες,
 ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνή-
 σκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παρα-
 διδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους
 πατρίους. εἶπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ
 κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότῃ, ἂν
 δοκῇ, ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος
 ἴσον δύναται τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύ-
 θερον, εἰκός τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν,
 καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε
 πολλῶ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν
 φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.

49 Σκοπεῖτε δὲ ὧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν
 ἀνδροῖν ἑκατέρωιν τοῖν βασανισθέντων τὸ δίκαιον
 καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγοις ἔλεγε-
 τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ
 ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω νῦν εἴρηκε περὶ ἐμοῦ
 φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος·
 50 τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας
 ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀλη-
 θοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων πάσχειν ὅτι δέοι, ἐπεὶ

47. ἄλλων abesse mal. Dobr. Bait. — ἐγίγνεσθε scripsi: γίνεσθαι Z Turr., γίνεσθε cett.

48. ἀποθνήσκουσιν NMr.: θνήσκουσιν. — τῷ ἐλεύθερον ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλεύθερον. — δικαιότ. ὑμεῖς NMr.: ὑμεῖς δικαιότερον. — κρίνεσθε codd.; κρίνοισθε v. — φεύγω add. NA Bk.

49. σκοπεῖτε δὲ] σκ. δὴ NAB. — ἑκατέρωιν? — δύο] δύο A Ald. (Turr.), δύν B, σύν ZM. cf. 3 β 12; 6, 31.

50. προτείναντας NA et ci. R., προτείναντον B, προτείναντι v. ante Bk. — ὅτι δέοι NAB Bk. in Add. Turr.

τό γε συμφέρον καὶ οὗτος ἠπίστατο, ὅτι τότε παύσοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἶποι τὰ τούτοις δοκοῦντα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι, τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν αἰεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ μὲν φάσκοντι τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου τοιαύτης οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες πιστότεροί εἰσι τῶν διαφορομένων σφίσιν αὐτοῖς. ἔπειτα 51 δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερὶς ἑκατέρῳ ἴση ἐστί, τούτοις μὲν τὸ φάσκειν, ἐμοὶ δὲ τὸ μὴ φάσκειν, ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν βασανισθέντων· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους ἔξαφνος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύγοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἶπερ γε καὶ τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γιγνόμενος τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

Ἡ μὲν βάσανος ὡς ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ 52 οὗτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναι φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ τι συνήδειν ἐμαντῷ καὶ εἴ τι ἐμοὶ τοιοῦτον εἴργαστο, ἠφάνισ' ἂν τὸ ἀνθρώπῳ, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦτο μὲν εἰς τὴν Αἴνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἠπειρον διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἐμαντοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ 53

Mr.: ἔτι δ. Z, εἴ τι δ. v. — παύσοιτο Cob.: παύσαιτο. — αἰεὶ λόγον NMr.: λόγον αἰεὶ v. (αἰεὶ om. Z et pr. A, quod prob. S.).

51. τοῦ ἑτέρου ἀνθρ. Hi., qui del. vv. ἔκ τε ἀμφ. — ἔξαφνος ἦν. — ἑκατέροις W. — ἴση ἐστί] ἴσον ἐπὶ ut videtur pr. A, ἴσον εἰ N. num igitur μέρος olim fuit? — τούτοις μὲν τὸ] τοῦτον μὲν τοι N, τοῦτο μέντοι pr. A. — (πρὸς) τοῦ φεύγοντος Hi. — γιγνόμενος N: γενόμενος.

52. γεγένηται N: ἐγένετο. — εἴ τι ἐμοὶ] εἴ τ' ἐμοὶ N et pr. A. — ἀπάγων N et pr. A.

γραμματείδιον εὔρειν ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ
 Λυκίῳ, ὡς ἀποκτείναιμι τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει
 με γραμματείδιον πέμπειν, αὐτοῦ συνειδότης τοῦ τὸ
 γραμματείδιον φέροντος; ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστε-
 ρον αὐτὸς ἔμελλεν εἶρεῖν ὁ εἰργασμένος, τοῦτο δὲ
 οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτόν· ἃ γὰρ μὴ οἶόν τε εἰδέναι
 τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μάλιστα συγγράψας πέμ-
 54 ψειεν. ἔπειτα δὲ ὅτι μὲν μακρὸν εἶη πρᾶγμα, τοῦτο
 μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖη γράψαι τῷ μὴ διαμνημο-
 νεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους· τοῦτο δὲ
 βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ. ἔπειτα
 ἐνθυμεῖσθε ὅτι διάφορον ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ
 βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμμα-
 τειδίῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη ἀποκτεῖ-
 ναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν ἀποκτεί-
 55 ναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρὴ πιστεῦσαι; τὸ μὲν
 γὰρ πρῶτον οὐχ εὔρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες τὸ
 γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὐπω οὕ-
 τως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ
 πρότερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε

53. γραμματείδιον ubique Bk.: γραμματίδιον. — post
 φέροντος codd. omnes inserunt: τίλος γε δὴ ἔνεκα — ἐμοὶ
 κἀκείνῳ (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt.
 Transposuit Aldus. — αὐτὸς ci. R. (Turr.): αὐτοῖς. — εἶρεῖν]
 εὔρειν N. — κρύπτειν αὐτόν editt.: κρ. αὐτά codd. — μὴ
 post ἃ γὰρ ex NA add. Bk. — συγγράψας πέμψ.] συγγρά-
 ψειεν ZM et v. ante Bk.

54. μὲν post τοῦτο (τούτον N, τοῦ A pr.) add. NMr.
 — τῷ μὴ] τοῦ μὴ N (quod prob. Fr.), τὸ μὴ A corr. —
 διάφορον mal. R. Bk. (Turr.): διαφέρειν. — γραμματείδιον
 ci. Mr.: γραμματίῳ (γραμματείῳ Bk.). — γραμματίδιον
 NZM Mr.: γραμματίον cett. (γραμματεῖον Bk.).

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur.
 — οὕτω N. — πρότερος NMr. (sicut ὕστερος § 56): πρότερον.

εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα ταύτην ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ 5 ἀνεγνωσθῆ τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανι- 136 ζόμενος οὐ συνεφέρετο τῷ γραμματείδιῳ, οὐκέτι οἶόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἠγήσαντο τὸν ἄνδρα πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι μου, οὐκ ἂν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματείδιῳ. Καί μοι μάρτυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ 57 γὰρ ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κἀκείνῳ. λέγειν δὲ τολμῶσιν ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς πώποτε χαριζόμενος ἑτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι μὲν γὰρ οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν τῷ τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλῶν φανερὰν εἶναι ἐπιβουλενομένην. ἐμοὶ δὲ κἀκείνῳ οὐκ ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δείσας 58 περὶ ἑμαυτοῦ μὴ αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι; καὶ γὰρ ἂν τῶν τοιούτων ἔνεκά τις ἀναγκασθεῖν τοῦτο ἐργάσασθαι. ἀλλὰ οὐδὲν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἐποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ 59

56. ἀνεγνωσθῆ NA Bk.: ἀνεσώθῆ. — συνεπεφέρετο τὸ γραμματείδιον BZM; συνεπιφέρετο τῷ γρ. Ald. (συνεφέρ. iam R.). — οὐκέτι N: οὐκέτ' A, οὐκέθ' v.

57. οὐδὲ Ald.: οὔτε. — κἀκείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. cf. autem de hoc enuntiatio (τίνος — κἀκείνῳ) quae ad § 53 adnotavi. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. — φανερὰν εἶναι NMr.: εἶναι φαν.

58. vv. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ in codd. post ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.) inferuntur: transp. Dobr. Bait. Mr.

μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι χρημάτων ἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι, μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺ ἂν δικαιότερον ἀλοΐης σὺ τοῦ φόνου ἐμὲ ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γάρ σοι φανερὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δέ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

- 60 Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφασιν οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ Ἀνκίνου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὡς οὐδ' ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶνται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτά ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὀπίθεν ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφευγεν ἀποθανόντος ἐκείνου.
- 61 τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκείνον, εἴπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρα χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκείνον, οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν

59. σὺ ἐμοὶ] σὺν ἐμ. N, pr. A, ZM. — ἀλοΐης NA: ἀλλοΐης B, ἀλλοιεῖς ZM, ἀλώης v. ante Bk. — σὺ τοῦ φόνου Ald. et v. ante Bk.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου Mr.

60. ἔχει (ἀναθεῖναι) Bait.; εἶχε (τὸ) ἀποκτ. K. — δεῖ δέ με] δέ om. N.

61. προώφειλέ τι Dobr. — ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον Mr. e N. — post αὐτῷ deesse videtur παρέξουαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. etiam 5, 83).

ἐπὶ τοῦτο. καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὐ 62
 γὰρ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ
 ἑμοῦ· ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεὶς ἂν
 ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐ-
 τὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων ἄπερ μέγιστα
 καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἐπειτα δ' εἶ
 καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ Λυκῖνος τεθνάναι
 — εἶμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον —, οὐ
 αὐτὸς οὐκ ἤξιον αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον
 ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπείσθην ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι; πότῃρα 63
 ὡς ἐγὼ μὲν ἦν τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν,
 ἐκεῖνος δὲ χρήμασι τὸν ἑμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι;
 οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἦν·
 ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ἐκεῖνος τοῦτο θᾶσσον ἂν ὑπ'
 ἑμοῦ ἐπείσθῃ κατὰ γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,
 ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον
 ἐπὶ μνῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐ-
 τὸν ἐλύσαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς
 καὶ τῆς Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν,
 ὅτι οὐ σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα
 ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ που ἐπὶ
 μὲν μνᾶς οὐκ ἀπέτισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ

62. οὐ γὰρ] οὐδὲ N, οὐπερ οὐκ Ald. et v. ante Bk. —
 περὶ ἑμοῦ] περὶ add. N Mr.

63. αὐτὸ τούναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A,
 αὐτὸ τὸ ἐν. v. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ ἦν cum R.
 post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait. — τεκμήριόν ἐστιν]
 num τ. ἐστὶ? — ἀπέτισα N. — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier. Mr.:
 περὶ αὐτοῦ.

λυμαιομένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄνδρα ἀπέκτεινα δι' ἐκεῖνον.

- 64 Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιός εἰμι τοῦ πράγματος οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι | μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ 137 κατήγοροι, ὅτι ἀφανής ἐστὶν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν τοῦτο εἰκάξειν με δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμένων τινὰ ἐρωτῶντων· ἐκεῖνου γὰρ (ἄν) ἄριστα πύ-
65 θοῖντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ εἰργασμένῳ τοσοῦτον το μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς ἐστὶν, ὅτι οὐκ εἰργασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις, καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν γὰρ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουροῦσι καὶ πρόφασιν εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλεπὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν. οἶμαι δ' ἄν καὶ ὑμῶν ἕκαστον εἴ τις τινα ἔροιτο ὅ τι μὴ τύχοι εἰδώς, τοσοῦτον ἄν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις περαιτέρῳ κελεύοι λέγειν, ἐν πολλῇ ἄν ἔχεσθαι ὑμᾶς
66 ἀπορίᾳ δοκῶ. μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἄν αὐτοὶ εὐπορεῖτε· μὴδὲ ἔάν εὖ

64. περὶ τούτου αὐτοῦ] π. τ. αὐτοὶ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἄν ante ἄριστα add. Dobr. (Turr.); ἄριστ' ἄν Hi.

65. μακρότατον (ci. R.) N Mr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.] τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N. — εἴ τις τινα] num εἴ τις τι? — εἶπεν pr. A. — εἰ δ' ἔτι περ. Dobr.; εἰ δέ τι καὶ περ. ci. R. — κελεύοι R. Bk. Turr. Mr.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς N Mr.: ὑμ. ἔχ. AB Bk. Dobs. Turr.; ὑμ. ἔσεσθαι ceteri.

66. εὐπορεῖτε B Bk.; εὐποροῖτε A; εὐπορῆτε v. — ἀξιούται pr. A. — ἔάν μὴ ἐξεύρω codd.; μὴ uncis incl. R., om. Turr.

εικάζω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιούτε τὴν ἀπόφρευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκείτω μοι ἑμαυτὸν ἀναίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἔαν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι 67 γεγονόσ, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὐρεθέντας· οὐκ οὖν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δέ γ' ἤδη σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πο- 68 λίτην οὐδέπω νῦν εὐρηγται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἠξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εικάζειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μή, ἐνόχους εἶναι τῷ φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐζήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρό- 69 νου παῖς ἐζήτησεν οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονώς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾧχετο φεύγων ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀπώλοντ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾧετο τὸν παῖδα τολμησαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστε-

— ἢ ἀπόλωλεν *uncis incl.* Mr. — ἀνὴρ Turr.: ἀνὴρ. — προσήκει N.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν *add.* N Mr. — ὄντες post ἔνδον *add.* N Mr. — τολμησαί ποτε τοῦτο N Mr.: ποτε τ. τολμ.

ρον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὡσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἐνός, τὸ δὲ πρᾶγμα
 70 ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἐνός τούτου — Σωσίαν ὄνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὐπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἑνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν
 71 αἰτιοὶ ὄντες. ταῦθ' ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὡσπερ ἐμέ. οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα. καὶ τοῦτ' ἴσως ἂν φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον, (ὑπὸ τοῦ) καὶ ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος. μὴ οὖν ὕστερον τοῦτο γνῶτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ πρότερόν γ' εὐ
 72 βουλευσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς, ὡς τούτων οὐκ ἂν γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος εὐγνωίῃ· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν

— αὐτοῦ corr. A Bk. (αὐτοῦ pr. A N): ἑαυτοῦ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες NA pr.

70. ἀπελύθη K.: ἀπήχθη (ἀνήχθη Dobr., ἀπηλλάχθη Bait.).

71. πυνθάνεσθαι N. — ἂν post ἴσως om N (del. Sp., ἴσως ἄρα S). — ὑπὸ τοῦ add. S. καὶ ante ὅτῳ om. N et v. ante Bk. — μήτε οὖν N|A B.

72. νν. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου affert Stob. flor. 20, 44. — ὅτι ἂν ὀργ. ἀνθρ. εὐγνωίῃ Stob.: ὅτι ὀργ. ἀνθρ. ἂν γνωίῃ codd. — ᾧ βουλ.] ὁ βουλ. Stob. et ci. Steph. (ᾧ βουλεύεται pr. A, οὐ βούλεται ZM). — τοι N Mr.: τι A (Bk.

γιγνομένη γνώμην, ὧ ἄνδρες, ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι καὶ τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων. | *Εὖ* δὲ ἴστε 73 ὅτι ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην 138 δοῦναι· δίκην μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας, ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρεῖσσον δὲ χρὴ γίνεσθαι ἀεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικάως σώζειν, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι ἃ οὗτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλευέσθαι.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74 καίτοι γε πολλῷ μᾶλλον εἰκός ἦν ἐκεῖνον ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῷ πρεσβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μὴ σαφῶς ἦδειν ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ· νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖ- 75 σθαι ὧν ἐγὼ πολλῷ νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεινὰ ἠγεῖται εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προδώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως. καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην, ἃ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπών· ὅμως δ' οὖν κινδυνεύσεται. *Πρὶν* 76

Dobs. Turr.), τε ν. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. Steph. R. (Bk.): ἡμέραν — γιγνομένην. — ἄνδρες] ἀνδρὸς N. num igitur γνώμην ἀνδρὸς? — μεταστῆσειν codd., em. Steph. (Bk).

73. δὲ χρῆ] δὴ χρῆ N. — γίνεσθαι ἀεὶ NMr.: ἀεὶ γίνεσθαι. — post παραχρῆμα deesse aliquid videtur (ἐξεργάσασθαι? cf. § 92). — ἀρχὴ ἢ codd.; ἀρχὴν Ald.

75. καὶ κινδυνεύσεται N et pr. A.

μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι,
 ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ
 ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο [ἀποστᾶσα] καὶ
 ἤμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης
 ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν γνώμην ἔτι
 καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ εὐνοίαν
 οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρέχειν.
 οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν αὐτῷ·
 ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτοῦ, οἷ τε παῖ-
 δες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένοντι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ'
 ὑμεῖς τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ
 ἐφαίνετο ὢν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μιτυλη-
 ναίοις ἄδειαν ἐδώκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν,
 οὐκ ἔστιν ὅ τι ὕστερον αὐτῷ ἠμάρτηται, [τῷ ἐμῷ
 πατρί,] οὐδ' ὅ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων, οὐδ'
 ἧς τινος λειτουργίας ἡ πόλις ἐνδεῆς γεγένηται, οὔτε
 ἡ ὑμετέρα οὔτε ἡ Μιτυληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας
 78 χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθησιν. εἰ δ' ἐν Αἴνῳ χωρο-
 φιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερῶν γε τῶν εἰς τὴν πόλιν
 ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πόλεως πολίτης γεγενη-
 μένος, ὥσπερ ἑτέρους ὄρῳ τοὺς μὲν εἰς τὴν ἠπειρον
 ἰόντας καὶ οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέ-
 ροις, (τοὺς δὲ) καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζο-

76. ἀποστᾶσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετέρας γνώμης,
 pro quo τῆς ἀσφαλεστέρας sive τῆς ἀμείνωνος γν. rescribi
 vult Dobr. — τὴν δὲ εὐνοίαν] haec parum integra puto:
 an τὴν δὲ ἐν τῶν ἔργων εὐνοίαν? — παρέχεσθαι Hi.

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. Dobr.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ
 ci. R.) — ἐχορήγει libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντι-
 φῶντι. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desid. R., ἀλλὰ add. W.
 Num ἀλλὰ τούτων? — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inseri

μένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, τοὺς δ' οἴους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν μετὰ 79 τῆς πόλεως ὄλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἔπραξε, τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἰδίᾳ δίκην δίδουαι. ἅπανσι γὰρ Μιτυληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὗτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε· χρημάτων γὰρ ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δὲ ἐστὶ τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτριῶν ἐφίεσθαι. γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ πολλῶ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαντῶ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ μὴ διδάσκετε τοὺς 80 συκοφάντας μείζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. εἰ μὲν γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται πράσσωσι, δεδειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος φεύγειν· εἰ μὲν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γένηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἢ δύναμις ἔσται, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοί τε βοηθεῖτε καὶ τῷ δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων 81 καὶ μαρτυριῶν οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· 139 χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἥκιστα τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι.

vult R. — ἡμέτερον pr. A.

79. ἐπ' ἐμοὶ] ὑπ' ἐμοὶ N. — γέρων μὲν γὰρ mal. Mr.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν θεῶν A pr. —

καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦκοντα, τοῦτο δὲ [εἰς] τὰ ἔξω τῶν
 82 κινδύνων. χρῆ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἠγεῖσθαι. οἴμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χειρᾶς ἢ ἄλλο τι μίασμα ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τοῦτο δὲ ἤδη ἑτέρους ἀπολομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες καὶ διακωλύοντες τὰ ἱερὰ
 83 μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο. ἂ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὔτοι κατηγοροῦσι . . . . τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

84 Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὧς τι

εἰς ante τὰ ἔξω seclus. Bk. Mr.

82. [τὸ] πλοῖον Dobr. — ἀπολουμένους pr. A. — τοῦτο δὲ ἱεροῖς] τοῦδε ἱεροῖς N. — καὶ ante διακωλ. del. S. — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis siquid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίοις A pr. — (καὶ μοι ἀνάβητε) τούτων μάρτ. Steph.

ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο, καὶ πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων, τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεῦειν ὑμᾶς χρῆναί φασι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ζητοῦσιν ἀπίστα καθιστάναι.

Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι, 85
 ᾧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ (πρὸς) ὑμῶν (εἶναι) ἀποψηφίσασθαι. ταῦτά γὰρ ἐμέ τε σώζει, καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίγνεται. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ' οὓς μὲν ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ' ἔχω τὴν αἰτίαν, ἀγῶν μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἷτιος, ἀλλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δὴ πού οἱ μὲν ἐχθιστοὶ οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ ὑμεῖς γε, ᾧ ἄν- 86
 δρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα

84. ἀνόσιον] ἀπαίσιον Dobr. — γεγενημένων W.: γιγνομένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζητοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. πρὸς ὑμῶν εἶναι K. (δέομαι pro οἶμαι Dobr.). — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. — ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ omnes, quod defendit Fr.

εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων. ἠξίου μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων, ὧ ἄνδρες, εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ μέντοι (τούτους) τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγχεσθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιννώσκετο· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
 87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρθῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς μου καταψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν πιστεύσας αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυνειδῶς αὐτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς (τε) δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, [ἄλλως τε]
 88 καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προρρήσεις, καὶ τᾶλλα ὅποσα γίγνεται τῶν δικῶν ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ] ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S.; possis etiam κατὰ μέντοι τούτους δίκαιον ὡς πλ. ἐλ. (scil. τὰ τοιαῦτα), vel κατὰ μ. τούτ. καὶ τὸ δίκαιον (h. e. καὶ κατὰ τὸ δίκ.). — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam Fr. — ἰσχυροτέρα Ald. (cf. 6, 3). — τε ante δίκης addidi coll. 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε cum Sp. delendum erat.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τᾶλλα ὅσα N sicut exstat 6, 6; τᾶλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἦ del. Mr. Turr. coll. 6, 6. — ὀρθῶς γιννώσκεσθαι om. BZM.

| ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικη- 140
θέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἷτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία
καὶ ἀσέβειά ἐστιν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς
νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρ- 89
θῶς αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς
γνῶναι. ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίσεις οὐκ ἔχει τέλος,
ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν
αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι
ἂν τις ἀνενεγκὼν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς 90
ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε
ἑάσετε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσαμένους κατη-
γορῆσαι, καὶ μὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπολογή-
σασθαι. πῶς δὲ ἑάσετε; ἔαν νυνὶ ἀποψηφίσθησθε
μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς ὑμετέρας γνώμας,
ἀλλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κάκει περὶ ἐμοῦ διαψηφίζόμενοι.
καὶ ἀποψηφισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν ἔξεστι τό-
τε χρῆσθαι ὅτι ἂν δὴ βούλησθε, ἀπολέσασι δὲ οὐδὲ
βουλεύσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἁμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν
εἶη τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἁμάρτημα

89. αἰτίσεις] cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίσεις εἶρηκεν.

90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — κάκει Ald.: κακοὶ codd.
— ἀποψηφισαμ. Ald. (ed. omnes): ψηφισαμ. ABZM, φει-
σαμένοις N, quod ft. praestat, praesertim cum praecedat δια-
ψηφίζ. — ὅτι ἂν δὴ βούλησθε scripsi: ὅτι ἂ (ἂ om. BZ
Bk.) δὴ βούλεσθε (ἔτι. ἂ δὲ βούλεσθε ψηφισαμένοις οὐδὲ
κτέ. Ald.). — βούλεσθαι NA. — ἀπολέσασι δὲ Dobr. (Mr.
Turr.): ἀπολογήσασθαι.

91. νν. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. —
ἁμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἅμ. τὸ Stob., ἅμ. ἐπὶ τῷ NBk.,
ἅμ. ἐπὶ τῷ cett. cod. (add. δικάζειν Ald.). — ἂν εἶη τοῦ
Dobr. Scheib. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ v.), τοῦ Stob.
(ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἁμαρτ., ἐπὶ τῷ ἀδ. ἀπ. ὅς. ἂν ἢ τῷ
Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἅμ. μόνον NMr.:

μόνον ἐστί, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρὴ πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι. ἐν μὲν γὰρ ἀκεστῷ πράγματι καὶ ὀργῇ χρησαμένους καὶ διαβολῇ πειθομένους ἔλασσον ἔστιν ἔξαμαρτεῖν· μεταγνοῦς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσαίτο· ἐν δὲ τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γινῶναι ἐξημαρτηκότας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν ἀπολωλεκόσι. καίτοι οὐπω (ἀπολελυκόσιν) ὑμῖν οὐδ' ἔξαπατηθεῖσι μετεμέλησεν, εἰ καὶ πάννυ
92 τοι χρὴ τοὺς γε ἔξαπατῶντας ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην, τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἀκούσιον ἀμαρτημα ᾧ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ ἐκούσιον τῆς γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον ἢ εἰ τις, ὧν βουλήν ποιοῖτο, ταῦτα παραχρῆμα ἐξεργάζοιτο; καὶ μὴν τὴν ἴσῃν γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν τῇ
93 χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ' ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυνήδειν ἐμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὐ πλέονος οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς

μόνον ἀμαρτ. v., om. *μόνον* ZM Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι Stob. — ἀνήκεστον cum Stephano R.: ἀνηκέστερον. — ἀκεστῷ cum Steph. R.: ἐκάστῳ. — ἔλαττον ἔστιν Fr. — ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] (ἂν τις τὸ γεγονὸς) ἐπανορθώσαιτο speciose Cob. — ἀπολελυκόσι N. — ἀπολελυκόσιν h. l. inserit W. — ὑμῖν οὐδ' scripsi: ὑμῖν τοῖς. Dobr. vel ὑμῖν, vel τοῖς, vel ὑμῶν τοῖς. — τοι codd., quod prob. Fr.: τι v. — ἀπολωλέναι NMr.: ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκέναι v. (κ. οὐπω τοῖς ἐ. μ., εἰ καὶ μὴ πάννυ τι χρὴ, τοὺς γε ἐξ. ἀπολελυκέναι S.; ὑμῶν τοῖς — om. μὴ — ἀπολελυκόσι K.).

92. τὸ μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστὶ N. — ἐξεργάζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ἐστὶ ἄξιον N. — εἰργασμένον ABZM. — μηδ' Fr.:

τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξυνειδότι τοῦτο αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη [τὴν] τιμωρίαν οἱ ἦκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξυνειδῶς ἦκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν 94 οὐδὲν ἐστὶ θαυμαστόν. τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια. τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν, καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐτίς κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν ἴσσις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἢ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὗτοι τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν γνωριστὰί γίνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικαστὰί τῶν μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταί τῶν ἀληθῶν. Ῥᾶστον δὲ τοί ἐστιν 95 ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. εἰ γὰρ τὸ παραχρηῖμα μόνον πείσωσιν

μήτ'. — συνεξέσωσεν N. — τὴν del. S. K.; Mr. aut τὴν deleri aut pro ταύτην rescribi τὴν debere iudicat. — ἀσεβημάτων Bk. et sic N: ἀσεβηκότων ABZM, ἡσεβηκότων v.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ codd. — ἔργον AB. — πειθομένοις ἡμῖν A. — πράξεσθ' NB, πράσσεσθ' ZM, πράσεσθ' Ald. — ἢ νῦν] ἢν νῦν N. — τῶν μαρτ. post δοξασταί transp. S. (E. cr. p. 118); γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικασταί τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del. Emp.; add. τῶν εἰκότων post δοξ. K.

95. ῤᾶστον δὲ τοί Dobrei est coniectura (Turr. Mr.): om. N, ἀραῖς τῶν δὲ τοί cett.

ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουλευθῶσιν, τί
 96 ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοί τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται
 141 ἔτι, ἐάν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρῆς οὔτε ἐμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμέτερω ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβάλλονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφώντος τοῦ δήτορος χορηγός τις εἶναι λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπίδος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἰς εὐφωνίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιὼν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατήρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πε-

96. ἐὰν δὲ τῇ — κατηγορήσωσι N. — ἔσται AB Bk.: ἔστι N, om. v. — ἐάν τι Bk.: ἐάν τε codd., ἐάν γε v. — παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπολώμην ZM, ἀπόλωμαι cett. — ὅτῳ] ὁποτέρῳ?

VI. Ἰπόθ.] τὸ μέντοι νῦν] ὁ μέντοι νῦν AM, ὁ μὲν τοίνυν cett. — χορηγοῦ utrobique et ὁ χορηγὸς Spanh.: libri

ποιηκότος τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου (γὰρ) τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερόν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἡδιστον μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀνθρώπῳ ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὕξαιτο· εἰ δ' ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιοῦτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἴ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίγνεσθαι, καὶ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ. καὶ τοὺς 2 μὲν νόμους οἳ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κείσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὔ. Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι 3 καὶ διωκομένῳ· ἡγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δι-

χορευτοῦ et ὁ χορευτῆς, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. — νν. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N.

1. ὧ om. N. — δ' ἄρα Ald.: δ' om. codd. — ὅπερ NMr.: ὁ (ἢ Z).

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk. Mr.): ἐπαινέσειεν cett. (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — αἰεὶ MAld., ut est 5, 14. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 14): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

κασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς
 διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἔνεκα καὶ τοῦ
 εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ
 περὶ τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ
 ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου
 4 καὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἀνάγκη γάρ, ἔὰν ὑμεῖς καταψη-
 φίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ
 χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἴργεσθαι πόλεως ἱερῶν
 θυσιῶν ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς
 ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει,
 ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ
 ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον
 δεδιῶς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται ὧν εἴρηται
 5 ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν. ἔστι
 μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς
 ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς
 καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ἀν-
 θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐ-
 δεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην
 παραβαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ,
 οὔτ' αὖ συνειδῶς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος
 τοιοῦτον μὴ οὐ χρήσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε

3. τοῦ τοιούτου NA Dobs. Turr. Mr.: τοιούτου. — αὐ-
 τοῦ del. Mr. (τοῦ αὐτοῦ Sch.).

4. νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87.
 — ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν NA; ἀγώνων ἱερῶν θυσ. B; θυσ.
 ἱερ. ἀγ. Ald. pro θυσιῶν mal. ὀσίων Dobr. — παλαιότ.]
 τιμιώτατα ci. Valck. cf. autem 5, 62. — ἀγνεύσει ci. R. —
 ἑαυτὸν] αὐτὸν N. — „vel del. ἂν vel l. πράξαι.“ Dobr.

5. μέγιστόν ἐστι (sic!) NMr.: ἐστὶ μέγιστον. — post
 μέγ. ἀνθρ. add. τοῦ βίου BZM et v. ante Bk. — τολμ. οὔτ'
 ἂν N. — δεδικασμένην cum Steph. Bk. coll. 5, 87: δεδο-
 κισμένην. —

δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀλη-
 θοῦς, κἄν μὴ ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων 6
 ἕνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ
 αἱ προρρήσεις, καὶ τᾶλλα ὅσα γίνεται τῶν δικῶν
 τοῦ φόνου ἕνεκα, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς
 ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίν- 142
 δυνοί, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·
 ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ
 ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ αἷτιον ψηφισθῆναι
 ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νό-
 μους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς
 αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνῶ-
 ναι. ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαισι οὐκ ἔχει νῦν τέλος,
 ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς μὴ
 ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι ἂν ἀνενεγκῶν
 τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δέ, ὧ ἄνδρες, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω 7
 περὶ τῆς ἀπολογίας ἢ ὑπερ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς
 κατηγορίας. οὗτοι (μὲν) γὰρ τὴν μὲν δίωξιν εὐσεβείας
 ἕνεκά φασι ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατη-
 γορίαν ἅπασαν πεποιήνται διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπά-
 τῆς, ὅπερ ἀδικώτατόν ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ
 οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ, δικαίως με βούλονται

νικᾶσθαι] δικᾶσθαι N.

6. διωμοσίαι] δημόσιαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα
 codd. — ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τὸν τε διώκοντα
 R. Bk. et habet N: τὸν γε διώκ. cett. — αἰτιάσασθαι Bk.
 coll. 5, 89: αἰτιᾶσθαι Ald., qui add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in
 codd. omissa. — νῦν uncis incl. R. coll. 5, 89. — ἂν ἀνε-
 νεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀνενεγκῶν NBk.). —
 αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.:
 διαβαλλόντες Z, διαβάλλοντες v.

τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες, καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ,
 8 ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης. ἐγὼ δὲ
 ἀξιῶ πρώτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπο-
 κρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γενόμενα
 πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατηγοροῦ-
 σιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γὰρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴ-
 σειν, τοῖς δὲ κατηγοροῖς καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν
 9 αἰσχύνην· ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινόν, ὧ ἄνδρες· ἵνα μὲν
 ἐξῆν αὐτοῖς, εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ
 ἢ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα
 τε ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι,
 ἐνταῦθα μὲν οὐδεὶς πώποτε οἷός τε ἐγένετο αὐτῶν
 οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε
 τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ
 ἀγῶνι, φόνου διώκοντες καὶ τοῦ νόμου οὔτως ἔχον-
 τος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ’
 ἔμοι λόγους ψευδεῖς συντιθέντες καὶ διαβάλλοντες
 τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται,
 κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ
 ὧν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιούσι
 10 δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ κατηγορίαι οὔτε
 χάριτος ἄξια οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οὐ ἡ πόλις

8. ἀποκρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) ci. R.:
 κρίνεσθαι. — ἡδομένοις ἢ Ald. Bk. cf. 5, 32. — μοι om. pr. A.

9. δεινῶν pr. A. — ἐξῆ ABZM. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.:
 ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι codd.: em. Ald. — οἷός τε
 ἐγένετο] εὐρέθη ZM. num igitur: εὐρέθη αὐτῶν οὐδ’ οἷός
 τε ἐγένετο? — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγξαι. — (πᾶν) μηχαν.
 Dobr. — ἐπ’ ἐμὲ omnes; sed cf. § 36. 48. — εἴπερ] εἰ μὲν
 omnes. — ὧν] ὧ codd. (ἐν ὧ R.). — τούτου ἰδίᾳ ABL(Bk.),
 τούτου ἰδὴ N, τουτουὶ δὴ MZ; τουτουὶ δὴ v. — 10. ἄξιον]
 num ἄξιαν? —

ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἂ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δήπου αὐτῷ ἀξιώτερόν ἐστιν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ 11
 ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν
 πρὸς τῇ ἔμαντοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν
 ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα. καὶ πρῶτον μὲν
 διδασκαλεῖον ἢ ἦν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας
 κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν
 ἐδίδασκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην
 ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέ-
 ρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἠδι-
 στα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν
 ἐκέλευον καὶ ἠτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι
 ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἦκον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι 12

οὐκ del. R. Bk. Mr., οὐν Dobs. Turr. — ὅτι οὔτ' Turr.:
 ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: κατα-
 ψηφίσαισθε (— εσθε N et pr. A) et ἀποψηφίσαισθε. — ἑτέ-
 ρου τινὸς] ἑτέρου pr. A, om. pr. M. — ὅσια καὶ δίκαια
 NMr.: δίκ. καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. s. v. δι-
 δάσκαλος: Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχόν“ φησι „Παν-
 τακλέα διδάσκαλον.“ — post ἔμαντοῦ in A XII litterae
 erasae, et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum
 est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι] scholium hoc esse (cf. § 13)
 iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N. — ἢ ἦν Bk.: ἦν
 codd., ἢ Ald. — ἠτούμην ci. Bk. (Turr.): ἠγούμην.

ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγγανε γάρ
 μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ
 ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιούμην, ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα,
 ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν
 νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῷ,
 Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνὶ τῶν διωκόντων,
 κηδεστὴν δ' ἐμαντοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα,
 13 καὶ ἤξιουν αὐτὸν (ὡς) ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι· ἔτι δὲ
 πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος Ἀμυνίαν,
 143 ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν καὶ ἐπι-
 μελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν
 εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε
 εἶωθε ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον
 Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν
 εἴ τι φράξοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως
 (ὡς) ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς
 εἶεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν (οὖν)
 14 ἡ χορηγία οὕτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφά-
 σεως ἕνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγορῷ ἐξελέγξαντι ἐν τῷ
 ὑστέρῳ λόγῳ ὅ τι ἂν βούληται εἰπεῖν· ἐπεὶ τοι οὕτως
 ἔχει, ᾧ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστῶτων τούτων τὰ
 μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ
 τοῦ ὄρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν·
 ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν

13. Ἀμηνιανόν NA, Ἀμηνανόν B. — εἶωθεν NA. num
 igitur εἶωθεν ἐκάστοτε? ceterum nomen huius viri post
 Κεκρ. intercidissee iure S. suspic. — οὖν addi iubet R.

14. ἕνεκα in marg. habet pr. A. — ἐξελέγξει v. (ἐλέγ-
 ξαι ZM). contra εἰπεῖν del. Dobr. (εἰπών? S.). malim au-
 tem μ' εἰπεῖν. — βουλοίμην Dobr.: ἐβουλόμην.

αὐτός τε εὐορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τᾷ ἀληθῆ λέγων πείσαι
 ἀποψηφίσασθαί μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν 15
 ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ'
 ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆν ὅτ' ἔπιεν. καὶ
 οὐ τούτου ἕνεκα ταῦτα (οὔτω) σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαν-
 τὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δὲ τινα εἰς αἰτίαν
 ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ
 οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀπο-
 θανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς οἶός τ'
 ἂν εἶη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστῳ.

.....

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, περὶ τοῦ 16
 πράγματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ
 τούτων χρὴ σκοπεῖν ἃ τε οὔτοι διωμόσαντο καὶ ἃ
 ἐγὼ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὐορκότερα. διωμόσαντο
 δὲ οὔτοι μὲν ἀποκτεῖναί με Διόδοτον βουλευσάντα
 τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργα-
 σάμενος μήτε βουλευσας. αἰτιῶνται δὲ οὔτοι μὲν ἐκ 17
 τούτων ὡς οὔτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρ-
 μακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τού-
 των ὧν αἰτιῶνται οὔτοι ἀποφανῶ ὅτι οὐκ ἔνοχός

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πιεῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε ABN et v. ante Bk. — ἐπινεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci. R. — ἀγαγεῖν A pr.; ἀγαγὼν M. — ἢ οὐ δῆτα N. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστῳ intercidisse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. διωμόσαντο δὲ] δ. μὲν ZM, δ. γὰρ Ald. — ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valck.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk., ἀράμενον. nisi, quod idem Dobr. ci., χειρὰ ἀράμενος fuit. — βουλευσας NA Bk.: βουλευσαι.

17. ἐκέλευσε Bait.: κελύσειε. — ἀποφανῶ N. num ἀπο-

εἶμι. οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα·
καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρεγενόμην πί-
νοντι. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ
οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν
εἰ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα.
καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν αἴτιον εἶναι,
18 ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσασθαι μὲν οὖν
καὶ καταψεύσασθαι ἔξεστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς γὰρ
ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μὲντοι τὰ μὴ γενό-
μενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς τού-
των λόγοις ἠγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν
τῷ ἀληθεῖ. ὅποσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ
θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη
περὶ τῶν τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ
κατηγόρου καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν
ποιεῖσθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν
τὰ λεγόμενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας
19 ψηφίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον
μὲν αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας
μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί,
ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα πραχθῆναι
καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παί-
δων, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἐξ ὧν περὶ καὶ εἰ
τίς τι ἠδίακε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἰ τις μὴ
ἔντα αἰτιῶτο, μάλιστα ἂν ἐξελέγχοιτο.

? — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.):
ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι] ἐπὶ NABM. cf. 3 β 10.
οὐδὲ] ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp.
vv. ἐκέλευσεν — εἰ τις ex solo A add. Bk.
. ἐν τῷ ἀληθεῖ] ἐν om. N. — λάθρα scr.: λάθρα.
. τίς τι NA Bk.: τίς τοι ZM, τίς v. — τ' ἂν εἴη N.
gitur γ' ἂν εἴη? — μάλιστα ἂν S. Turr.: μάλιστα.

"Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι, ὧ ἄνδρες, ἀμφοτέρω καὶ 20
 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷω τρόπῳ ἔρχονται
 ἐπὶ τὰ πράγματα. ἔξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὗτοί
 τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε 21
 μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὕτωσιν ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν
 τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο,
 ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ,
 φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα
 ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς
 δικασταῖς ἔλεξα ὅτι τὸ μὲν ὅλον οὐ δικάίως αὐτὸν
 προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων
 εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἀγώνων
 πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὔριον καὶ τῇ ἔνῃ, ὧν-
 περ ἔνεκα τοὺς λόγους τούτους | λέγοι· ἂ μέντοι αἰ- 22
 τιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως ἐξελεγχθήσοιτο ψευδό- 144
 μενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι
 καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, σύμπαντες
 πλείους ἢ πεντήκοντα, οἳ τοὺς τε λόγους τοὺς λε-
 χθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμάκου καὶ τὰ πρα-
 χθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο. καὶ εἶπόν 23
 τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προῦκαλούμην αὐ-

21. ἡλιακὴν] ἡλιαίαν Taylor. — τὸ μὲν ὅλον κτέ.] τὸν
 μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ (οὐ om. pr. A) προκαθῆσθαι εἰ
 (sed προκαθισταίη N) Φιλ. κτέ. codd. Coniecturas virorum
 doctorum, qui omnes adhuc τὸν μὲν νόμον retinuerunt (nisi
 quod Emp. τῶν μ. νόμων οὐ δίκαιος προκαθῆσθαι εἶη, pro-
 posuit) enumerare longum est. S. nunc: τὸν μ. ν. οὐ δί-
 καιον εἰ προφασίζεται Φ. — ἔσεσθαι] ἔσεσθε N. — πρὸς]
 πρὸ N. — αὔριον καὶ τῇ ἔνῃ ex con. R. Turr.: αὔριον
 τῇ ἔνῃ (ἔννη) v., αὔριον καὶ ἔννη Mr. — λέγοι NMr.: λέγει.

22. εἶεν NMr.: εἰσι. — οἱ σύμπαντες e con. R. rec.
 Mr. — τὰ γενόμενα ci. R.: τὰ λεγόμενα. — ἐπίσταντο vel
 ἐπίστανται mal. Mr.

τὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐτίς τῇ ὑστεραία ἐν τοῖς αὐτοῖς
δικασταῖς, καὶ ἵεναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας ὀπό-
σους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων αὐτῷ
ὄνόματι ἕκαστον, (καὶ) τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους, οἷ
σφῶν (τ' αὐτῶν) ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἄν
τάληθῆ καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν
αὐτῷ ἐρωτῶντι τάληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μή,
ἔτοιμος εἶην διδόναι βασανίζειν τοὺς τε ἑμαυτοῦ
πάντας, καὶ εἴ τινας τῶν ἀλλοτριῶν κελεύοι, ὡμολό-
γουν πείσας τὸν δεσπότην παραδώσειν αὐτῷ βασα-
24 νίζειν τρόπῳ ὁποῖῳ βούλοιο. καὶ ταῦτα ἑμοῦ προ-
καλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, οὗ καὶ
αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται πολλοὶ μάρ-
τυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχρῆμα οὔτε ὑστερον
ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ
τοῦτο τὸ δίκαιον, εὗ εἰδότες ὅτι οὐκ ἄν τούτοις κατ'
ἑμοῦ ἔλεγχος ἐγίνετο οὗτος, ἀλλ' ἑμοὶ κατὰ τούτων
25 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. ἐπίστασθε
δέ, ὡς ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ἰσχυρόταται καὶ
μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τού-
των σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου,
ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐ-
τῶν ὀνομαστὶ cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστὶ Mr. — καὶ ante
τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. —
διδόναι post ἔφραζον ἄν add. NABZM (δηλονότι W.). —
ἔτοιμος εἶην Taylor. Bk.: ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμοι εἶεν
ABZM, ἔτοιμός εἰμι NMr., ἔτοιμοι σταῖεν Ald., ἔτοιμος εἶ-
ναι Dobr. — νν. τοὺς τε ἑμ. — βασανίζειν add. NABk. —
κελεύει NA (Bk. in Add., Mr.).

25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. —

δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκους καὶ
πίστεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ
περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἑτέροις
ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι
κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τᾶληθῆ λέγειν· ἢ
γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς
μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα 26
προῦκαλεσάμην τούτους, καὶ ἐξ ὧν γε χρὴ ἄνθρω-
πον ὄντα τᾶληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν
αὐτοῖς [πυνθάνεσθαι], καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελεί-
πετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν,
ὡς οὗτοι φασιν, ἔτοιμος ἦν αὐτοῖς κατ' ἐμαντοῦ
παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώμενοι
καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλον-
τες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτων 27
προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενομένους
ἀποφῆναι, ἢ θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἠθέλον ἐκδι-
δόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἂν
ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι
ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου
οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου
δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέ-
σθαι ὅτι οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ'

ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N: ἐξείημεν
δὲ cett. cod.

26. πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα] πᾶν τ. ἐ. τ. AN, πᾶν τ.
ἐ. πάντα ZM, πᾶν τοίνυν ἐγὼ v. — γε] σε AB, om. ZM. —
αὐτοῖς πυνθάνεσθαι] pro πυνθ. καὶ πρό A pr. aliud quid
habebat.

27. ἀποφῆνασθαι pr. A. — ἢ θεράποντας Bk.: θερά-
ποντας A, θεράποντας cett. cod., θεράπ. ἢ v. — ἔφευγεν
N. — ἢ αἰτία] om. ἢ AB.

28 ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν
τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παρα-
γενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο
καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρ-
τυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τού-
των μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ
δὲ οὗτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
(ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς
δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασί
χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς
29 ἂν κατηγόρουν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρ-
τυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ
δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάννυ
μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμην, ἢ τοὺς
παραγενομένους μὴ παρειχόμην, ἑτέρους δὲ τινας,
εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν
ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι
παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παραγενομένους παρέ-
χομαι, (καὶ) εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ αὐ-
τὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί ἐσμεν λέ-
γοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρῆ, ὧ ἄνδρες,
145 ἢ τὰ ἀληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν ἄλ-
30 λοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις
διδάσκει περὶ τῶν πραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ
παρέχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους

28. μαρτυρούντων N et pr. A (Bk.): καταμαρτυρούντων.
— ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. —
μὴ παρειχόμην] μὴ παρεσχόμην N, μὴ παρευχόμην A, μὴ
παρεχόμην M Ald. — (καὶ) εὐθύς ex conji. R. Turr. —
ἅπαντες NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald.— num τοὺς τούτου λόγους? —

ἐνδεεῖς φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια δὲ αὐτοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαινοίτο, ταῦτ' ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιο. ἐγὼ 31 τοίνυν τοὺς τε λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις δύο τὰ μέγιστ' αὐτῶν καὶ ἰσχυροτάτ' αὐτῶν, τούτους μὲν αὐτοὺς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχόμενους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἑμαυτοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος 32 ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἠτιῶντο οὗτοι μὴ ἠθέλον ἐλέγχειν (εἴ τι) ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου ἀπέλυνον, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς τοῖς ἑμαυτοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρτυρας παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδείξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελεύσθαι;

Ἡγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ 33 ἀποδεδειγμένων, ὧ ἄνδρες, δικαίως ἂν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδὲν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἕνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπιφοροτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ

μὲν παρέχοιτο et ἀποφαίνοιντο ABZM. — αὐτοῖς R.: αὐτοῖς.

31. δύο A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — νν. οὗτοι μὴ — ἠτιῶντο om. N. — εἴ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καὶ. (ἀδικοῦντα S.; cf. § 26).

33. καὶ τῶν ἄλλ. πολ. πάντων scripsi: πάντων καὶ τ. ἄλλ. πολιτῶν.

τῶν ἄλλων πολιτῶν πάντων τῆς δίκης ἕνεκα ταυ-
 34 τησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτη ἡμέρᾳ ἢ ἀπέθανεν
 ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραία ἢ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ
 ἠξίουσαν αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι
 τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο·
 τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὴ
 πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ
 παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἴρ-
 γεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες
 αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο
 πείσαι [αὐτούς]; δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι.
 35 κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ
 Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν,
 μεθ' οὐπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν
 βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδε-
 μία ἦν ἐλπίς ἀποφεύξεσθαι — τοιαῦτα γὰρ ἦν τὰ ἡδι-
 κημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ
 προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἠγήσαντο
 ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν
 36 πραγμάτων ἀπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπει-
 δάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νο-
 μίμων· καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ οἴός τ' ἦν ἐπεξελεθεῖν εἰργό-
 μενος τῶν νομίμων, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγεί-
 λαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος
 ῥαδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν
 ὑμῖν ὧν ἡδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον

34. ὑστέρᾳ N. — ταύτῃ] ταυτί ABZM. — post πεπεισμ.
 ἦσαν v. τινες additur, quod del. Dobr. (Turr. Mr.). — καὶ
 ante πρόθυμ. deleri mal. R.

35. αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr. — γὰρ Bait.: ἄρ'. —
 καὶ προαγορ. εἴργ. τῶν νομ.] haec Dobreo suspecta sunt.

ἐμηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 Λυσιστράτῳ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε.
 καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαι 37
 με εὐθύς τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν
 οἰκίαν καθᾶραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν
 ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶ-
 τος ἐκείνων κριθήσεσθαι, ὅπως μηδὲ καθ' ἐνὸς αὐ-
 τῶν οἴος τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν μηδ' ἐνδειῆσαι τῷ
 δικαστηρίῳ τὰ δικήματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασι- 38
 λεὺς τοὺς τε νόμους ἀνέγνω, καὶ (τὸν) χρόνον ἀπέ-
 δεῖξεν ὅτι οὐκ ἐγκωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλή-
 σεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχαν-
 ωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικαστήριον εἶλον ἅπαντας,
 καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι
 ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα οὐδὲν αὐτοῖς οἰοί τε
 ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσιόντες | αὐτῷ τ' ἐμοὶ 146
 καὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο διαλλαγῆναι, καὶ δίκην ἔτοι-
 μοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτημένων. καὶ ἐγὼ πει- 39
 σθεῖς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην τούτοις ἐν τῇ πόλει
 ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλαττον ἡμᾶς πρὸς
 τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο συνῆσάν μοι
 καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν

37. τότε μὲν πρόθυμοι N Mr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστε-
 ραία ἢ ἢ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S. —
 ἐνδειῆσαι] ἐπιδειῆσαι?

38. χρόνους A (Turr.), χρόνον M Ald. cf. 45. (τὸν)
 χρόνον ci. Mr. — ἀπέδειξεν ὅτι Dobr. Mr.: ἀπέδειξε τί
 NAM (Turr.), ἀπέδειξεν τί BZ (Bk.). — αὐτοῖς οἰοί τε
 κτέ.] αὐτούς rescribere in promptu est.

39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διπολείῳ Scheibe coll. Harp.:
 Διπόλια· ἑορτὴ τις ἦν Ἀθήνησι τὰ Διπόλια· Ἀ. ἐν τῷ
 περὶ τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed
 nisi erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius

τῆ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἐτέρωθι παν-
 40 ταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, Φιλο-
 κράτης αὐτὸς οὕτως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον
 τῆς βουλῆς, ἐστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπτό-
 μενος ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ προσα-
 γορεύων, καὶ ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι
 τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ ἐπύθετο προειρημένον μοι εἶργε-
 σθαι τῶν νομίμων ὑπὸ τούτων, οὓς ἑώρα μοι τῇ
 41 προτεραία συνόντας καὶ διαλεγομένους. σκέψασθε
 δὲ καὶ μοι μνήσθητε, ὃ ἄνδρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον
 μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν
 ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι
 ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον (μὲν) ἃ τοῦ βασιλέως κα-
 τηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὐ φασιν ἐθέ-
 λειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ'
 αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγου-
 42 σιν. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράψατο,
 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μῆσιν, τὴν δίκην
 δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνὶ τῆς δ' ἀρχῆς
 αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηλιῶν καὶ Σκιρο-
 φοριῶν. καὶ οὐτ' εἰσάγειν δήπου οἷός τ' ἂν ἦν ἐφ'

parte orationis, quam mancā esse satis patet, cogitandum
 erit. — καὶ ἐν τῇ σφ. ἐαυτῶν N. — ἐτέρωθι AM Ald.

40. οὗτος N Mr.: ὁ τοιοῦτος. an οὗτός τε? (οὕτως αὐτός
 τ' W.) — ἐπειδὴ ... A, εἶργεσθαι sine μοι A pr.; fuit igitur
 ἐπειδὴ μοι. μοι εἶργεσθαι N Mr.: εἶργεσθαί μοι cett. — προ-
 τεραία Turr.: προτέρᾳ. — ante § 41 intercidisse ΜΑΡΤΥΡΕΣ
 susp. S.

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr. — ἐθέλειν αὐτὸν N Mr.:
 αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὲ Bait. — λέγουσι N.

42. εἰ δὴ ἀπεγρ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24:
 προδικασία ὡς Ἀντιφῶν. προδιαδικασίας NA, προδικασίας
 A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαρρηλιῶν AB. — Σκιρο-
 φοριῶν NAB Mr.: Σκιρροφοριῶν. — οἷός τ' ἂν ἦν] οἷός

ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ
 παρέδωκεν οὐδείς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ.
 ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἐξῆν
 αὐτῷ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου παρὰ τοὺς ὑμετέ-
 ρους νόμους. καὶ ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον 43
 σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὕτωσὶ ἑτέρους (μὲν) τῶν
 ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ
 βασιλέως, ὃν φασὶ δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ
 ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν
 ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ
 ἡδικεῖτο οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ οὐδ' ὑπ' ἐκείνου; ... ἐπειδὴ 44
 γὰρ οὕτωσὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν αὐτοῖς ἀπὸ
 τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρχαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος
 μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ἢ τινι
 ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾶ· καὶ
 αὐτίς τοῦ Μεταγειτνιωῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας ἀρχαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινι
 ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ
 παρεῖσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε

τ' ἂν A. ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι Bk.:
 οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους
 NA Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἡδίκηει cum R. Bk. Turr. — εἰργάσθαι NA (Bk.):
 εἰργάσασθαι M corr. et Ald., ἐργάσασθαι cett. — τούτου
 μείζον NZM Mr.: μείζ. τούτου.

44. init. intercidisse quaedam videntur, hac sententia:
 „nunc alterum majus etiam considerate.“ — τριάκονθ' ἡμέ-
 ρας] τρ. ἡμέρας ὁ B, τρ. ἡμέραι ὁ NA. — ἀπογρ. ἢ τινι] ἢ
 om. NAB. — αὖ Bk.: αὐτῷ NA, αὖ τῷ Dobs., αὐτὸ v. —
 num ἐνταῦθα (εὐθύς)? — παρεῖσαν Dobr. Turr.: παρῆσαν.
 — εἴκοσιν et πλέον ἢ πενήκοντα corrupta esse vidit Mr.,
 coll. § 45 πρυτανεύσας κτέ. Fort. πέντε (h. e. ε') ἡμέρας
 et πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — εἴκ. ἡμέρας] εἴ-
 κοσιν ἡμέραις N et corr. A; εἴκ. ἡμέραι A pr.

αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πεντή-
 κοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐτοῖς
 45 ἀπογράψασθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
 ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ
 ἐνεχώρει, ... οὔτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νό-
 μους ἅπαντας, ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ'
 εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ
 Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηναῖς βουλαίας ἱερόν ἐστι, καὶ
 εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν καὶ γὰρ εἰς
 ἦν, καὶ ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερὰ πάντα
 εἰσιῶν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος
 ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πρὸς τούτοις πρυτα-
 νεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν
 ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημο-
 κρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν
 μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερός ἦν.
 46 καὶ οὔτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, ἐξὸν αὐτοῖς
 ἀπογράφεσθαι καὶ εἰργεῖν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ
 ἠξίου ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομνησθαι
 καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἴπερ ἠδικοῦντο, ἀμφοτέρα καὶ
 σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ
 ἀπεγράφοντο; διὰ τί συνῆσαν καὶ διελέγοντο; συνῆ-
 σάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιούντες φονεᾶ εἶναι, καὶ οὐκ

45. ἐχώρει N; ἐγχώρει Dobr. Lacunam post hoc voc. esse primus vidit R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντες (εἰσιόντ' εἰς A R. Bk.). — καὶ ταῦτα πράττων S.: ὁ ταῦτα πρ. — ἱερὰ πάντα NMr.: πάντα ἱερὰ. — πρυτανεύων ci. Mr.

46. ἐξὸν] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καί. — ἱκανά γ' NA Bk.: ἱκανόν. — οὖν οὐκ ἀπεγρ. R. Bk.: ὅπου κατεγρ. (ὅπου ἀπεγρ. N). — τί συνῆσαν R. Bk. et praebet N: τί συνῆσαν. — αὐτοῦ] γε ZM. num igitur τούτου γε αὐτοῦ?

| ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἔνεκα, οὐχ ἠγούμενοί 147
 με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φό-
 νου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν.
 καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι 47
 γένοιτο, οἳ τινες ἄπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπει-
 σαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιούσι πείσαι, καὶ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ
 ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι; καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξε-
 λέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα
 ἄπιστα καταστῆσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μήτε εἶπον 48
 μήτε ἀπέφηνα μήτε μάρτυρας παρεσχόμεν, ἀλλὰ
 (αὐτὰ) ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρή-
 ματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγο-
 ρεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσων, συνόντας καὶ
 διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας
 ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπισημοτάτους
 καὶ ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ 49
 ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον
 οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν
 παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ'
 ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν
 καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἱ τού-
 τοις ὑπεγραμμάτευον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βου-
 λευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι προ-
 τανεύων πνυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργά-

47. ταῦτα NAB: ταῦθ' ZM (Bk.). — καταδικάσειν N
 (καταδικάζειν W.). — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἱ N. — μόνον post ταῦτα add. R.
 — τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν Dobr. — ante
 ἀκούσαντας addi vult ὥστε ὑμᾶς Mr.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — διωμόσαντο R.: διομί-

50 ξεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ ἐδίδαξα ὡς χρῆ
 ζητοῦντας ἐπεξελεθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην
 διδόασιν ὧν ἠδικήκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγυησά-
 μενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ
 πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὔτοι
 51 βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἷοί τ' ἔσονται· οὕτως
 αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστή-
 ριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας ὄρκους
 οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὔτοι οἱ ἀνοσιώτα-
 τοι, οἵτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλ-
 λήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους (ὄντας) καὶ ἐφ'
 ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσοντες εἰ δύναιντο, ὄρκους
 τοιούτους διομοσάμενοι.

σαντος NAB, διωμόσαντες M, διομόσαντες Z Ald. — ἐδί-
 δαξεν BZM. — πράγματι AB.

50. μεσεγγυησάμενοι NA Bk.: μετεγγυησ. — καὶ post
 μεσ. delendum esse susp. Platner. (Proc. u. Klag. II p. 364).
 — οὔτοι] οὔτος B, οὕτως ZM.

51. τολμήσαιεν NA (Bk. Dobs. Turr. Mr.): τολμήσειεν
 BZM Ald.; τολμήσειαν v. — τοιούτους Mr. coll. 49 (cf. etiam
 5, 15): τοσοῦτους.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum adnotavi.

1. Στασιώτης· Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὡς στασιώτης ἦν (καὶ) ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικε νῦν ὁ ρήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι· οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. Harp. cf. Suid. Phot.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

3. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας. Harpocr. s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνλίστε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr. cf. Suid. Etym. M. p. 355, 36.

1. κολάσαι Dobr. S.: καλέσαι.

5. Ἡετιωνία· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

6. τετρακόσιοι· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπωκίσθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 23 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῆν ἀπολογία· — — ἐστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harpocr. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσει τὸ ἀπολαβεῖν τεῖχει καὶ ἀποκλείσει τῆς ἐξόδου, ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp. cf. Suid., Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελῶνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp., cf. Suid.

11. κελέοντες· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες — — μεταφορικῶς

5. ἠετιωνεῖα A; Ἡετιώνεια Thuc. — 7. ἀπωκίσθην S.: ἀπώκεις τὴν. — 8. ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρό-μους F. — γραφ. ἀπολ. om. ABCF. — 10. δημοσθένην γραφῆ om. ἀπολ. ABC ἀπολ. om. etiam J. — 11. ἰστόποδες in altera gl. Phot.: ἰνόποδες (ἰνοπάλιδες, οἰνοπάλιδες) cett.

δὲ νῦν ὁ ρήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp. cf. Suid. Phot.

12. σκαφίον· Ἄ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουραῖς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp. cf. Phot.

13. συνήγοροι· Ἄντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

14. Ἄνδρων· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημ. ἀντιγραφῆν. Ἄνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ρήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου· Ἄ. ἐπιτροπικῶ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἄ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

12. τὴν Δημ.] διογένους BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG. — 14. τῷ] τῇ C. — ἀντιγραφῆν om. A. Iure igitur S. hic quoque ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. legendum censet. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτῳ ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A, τιμοκράτῳ B.

de lectione codicum (τοῦ ἰατροῦ στρατηγοῦ) et viro-
rum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 18 17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν
'Α. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν. Harp. s. v.
διάθεσις.
- 19 18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα· 'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλ-
λίου ἐνδειξιν ἀπολογία. Harp. cf. Suid. Phot.
- 20 19. ἦσμεν ἀντὶ τοῦ ἦδειμεν. 'Α. πρὸς τὴν Καλλ.
ἐνδ. ἀπολογία· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν
ἦσμεν ὅποσον δέοι. Harp.
- 21 20. μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν
'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδ. ἀπολ. Harp. cf. Suid.
Phot. p. 275, 11. — μοιρολογγῆσαι ὡς 'Α. Poll.
4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

- 22 21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν 'Α. κατὰ Λαι-
σποδίου. Harpocr.
- 23 22. Γαληψός· 'Α. κατὰ Λαισποδίου. Harp.
- 24 23. ἐπίσκοπος· 'Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων
φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκάσιν ἐκπέμ-
πεσθαί τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις
ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harpocr.
- 25 24. Οἰσύμη· 'Α. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.

17. διεθέμεθα] δοώμεθα B, δὴ διώσμεθα AJ. — 18. ἔρμα
ἢ Blomfield S.: ἔρμᾶν (ἔρμιάν) codd. — 19. ἦσμεν Valcke-
naer. S.: ἦσμεν B, ceteri ἦμεν. — ὅποσον postulat S.;
nisi verbum post δέοι excidit. — 21. λαισπονδίου A, λαι-
σπουδίου cett. — 24. λαισπουδίου C, λεσπουδίου A.

ΙΧ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.

X

25. Ἀμφίπολις Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. 26
Harpocr.

26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνα- 27
τῆσαι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harpocr.

27. ἄττα (h. l. ἄττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ 28
ἄτινα Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr. cf.
Suid.

28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ- 29
τοῦ Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr.

29. ἐπαγγελία — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ- 30
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς
παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου
καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp. cf. Suid.

30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23. 31

31. προσφορὰ ἀντὶ τοῦ πρόσοδος Ἀ. ἐν τῷ 32
περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

32. συνήγοροι. V. fr. 13. 33

33. τριβωνευόμενοι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν- 34
δίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ
ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πρα-
γμάτων. Harpocr.

X. ΠΕΡΙ ΜΤΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ 35

25. ληναίων φόρου M, ληναίου φόρου A, ληναιοφόρου
C, ληναιοφόρου BF; Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων
φόρου S., novam orationem (IX) inde efficiens. — 26.
Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s. v. et Cramer.
Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse suspicatur, in hunc
modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam referendum sit. — 27.
λιδίων F. — φόρου A. — 28. λινδῶν ABJN. — 31. προ-
φορὰ A. — 33. λινδίου C.

36 ἄτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρου· οὐ γάρ πω ἐπεπόνθειν ταῦτα, ἄττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου. καὶ αὐθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἄττα ἂν ὀρῶσι τῇ ὄψει πιστότερα ἤγουνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἤκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1 p. 822, 15 Bernh.

ΧΠ

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

37 36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὄπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσι. Harpocr.

38 37. διὰ μέσου τείχος· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

39 38. ὅτι δὲ καὶ Ἐρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδήλωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἐρμαῖ.

40 39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθείαν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. Harp. cf. Suid. Phot.

41 40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἔτερος ἔξω — —, δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Harp.

42 41. λέσχαι· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας

34. Μύρρου E et Med. — οὐ γάρ πω Cob. N. L. p. 277: οὐ γάρ ἐγώ. — πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. — ταῦτα] τότε mal. S. — 35. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ ὄψει, ἡγουν τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τείχους (τοῦ τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος Dindorf. et Bergk. — 38. Ἐρμῶν Sluiter S.: Θρακῶν.

ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγου-
τες ἐκαθέζοντο οἱ πολλοί. Harp.

42. παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' 43
'Αθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'. 'Α. ἐν
τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.

43. πρυτανείας. 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 44
ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἣ πρυτανεία ἦτοι λς' ἢ λε',
ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harpocr.

44. Στεφανηφόρος. 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 45
Στεφανηφόρου ἡρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς 'Αθήναις.
Harp. cf. Suid. Phot.

45. Ὑπέρβολος. 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν 46
δὲ δημαγωγός. Harp.

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

XIII

46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰ- 47
πεῖν κατὰγειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΤΕΤΚΤΟΝ.

XIV

47. ἀνάδεξαι. οἶον ἐγγύησαι. 'Α. πρὸς Πο- 48
λύενκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

XV

48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο φητορικαὶ γραφαί 49
τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ
τῶν φητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς 'Α. ἐν τῷ κατὰ
πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v.
φητορικὴ γραφή.

41. οἱ πολλοί Tourpius S.: πολλοί. — 45. τῷ] τῇ Α. —
XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit
πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quacum confudit Wester-
mannus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ
δωρ. συνειπεῖν κατὰγει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως?

XVI

XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

50 49. Σαμοθράκη — φασί δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχη ἐχρήσαντο ταύτη ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

51 50. Ἡ μὲν γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δήλη μὲν καὶ πόρρωθεν (ὅτι) ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ἐρμην. § 53, orationis nomine
52 non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας προὔσκέψαντο, τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν. Priscian. 18 § 280 (Ἄ. Σαμοθρακικῷ).

49. οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκήσαντες. — Asteriscos post ταύτη posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — μὲν post ἣ add. Capperonierius; hoc enim adicit rhetor: τρισὶ (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδοται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἐχομένην vel ἀνεχομένην. — ὅτι add. S. (ἐστὶν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογεῖς dici videntur; cf. fr. 52. — Σαμοθρακικῷ cod. Paris 7496: σιμοεοακικῶν Monac., ὀλιγαρχικῷ relicui. — προὔσκέψαντο Spengel. S.: πουσκέψαντο Paris. et Mon., προεσκέψαντο ceteri. — σφετέρας Paris.: φετέρας Monac., σωτηρίας ceteri. — σωτηρίας Spengel. S.: ατηρίας Paris. et Monac., ἐχυρᾶς ceteri.

52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες 53
τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ.
φόρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς
πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harpocr.

53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο- 54
θρακιῶ. Harp.

54. ἀποδιδόμενοι Ἀ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου 55
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.

55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον 56
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρι-
σμένον φόρον· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp. cf.
Suid.

56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισ- 57
φέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς
ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου.
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ. XVII

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ρήτορι λόγος μὲν γέγρα- 58
πται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ
οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποι-
κίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους
τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παρα-
γίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θεάς ἕκ τε

56. συντελεῖς est apud Dem. § 104; ex Antiphonte non-
nisi συντέλεια affertur. — 57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους]
huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἀ. ἐν
τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. —

πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἃ γε λαιδορεῖσθαι τις αὐτῷ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

- 69 67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα, ὄχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος ἰδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομία καὶ ἀκολασία τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (Ἄ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ. λαιδορίας).

XXII

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

- 70 68. Ἐγραψάμην ταίτην πῆν γραφὴν ἠδικημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ἠσθημένος ἠδικημένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμίῳ), cf. B. A. p. 359, 6.
- 71 69. ἀλλ' εἰ τό τε πρᾶγμα μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι. Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμίῳ).

67. Saupp. fort. ἐν ταῖς κατ' Ἀλκ. λαιδορίαις restituendum putat. — 69. τό τε Spengel. S.: τότε. μαρτυρία ἀρετῆς πράξομαι codd.; μαρτυρίαν ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardt; μαρτυρίας S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto.

70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο 72
οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις· κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p. 278, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXII. ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

XXIII

71. Ἀ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ 73
παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενομένων ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I p. 318, 9.

72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀ. ἐν τῇ 74
τέχνῃ τὰ μὲν παρωχημένα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π. διαφ. λέξ. p. 127 Valck. cf. Eranius Philo p. 173 Valck., qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἀ. ἐν 75
δευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκεύαστον· Ἀ. τρίτῳ ῥητορικῆς 76
τέχνης. Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκεύαστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνήσια. Poll. VI § 143.

70. οὕτως Suid.: οὗτος Phot. — 71. τὸν τύπον Finckh-
ius: τὸν πόθον. — 72. μὲν παρωχημένα Eranius S.: παροιχόμενα Ammon. — πιστοῦσθαι Eran. S.: πιστεύεσθαι Ammonius.

- 77 75. ὀλιγοφιλίαν· Ἄ. τρίτω. Antiattic. B. A. 110, 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἄντιφῶν. Poll. III § 63.
- 78 76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἔχόντων ἡξίου ποιεῖν ὀνόματα καινά, δηλοῖ μὲν καὶ Ἄ. Ικανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

- 137 77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδέηθη, δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἱκετείαις πειρωμαι ὑμᾶς ἀναπειθεῖν. Suid. 1, 2 p. 977.
- 139 78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδῶς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.
- 142 79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλιγοῦ πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS
SOPHISTAE.

XXVI

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Β΄.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν B p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος,

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indiciis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. μὴ ante ἐλεεῖν add. Bernhardt cum *V. — 79. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

apte componit Saupprius, de rerum natura sermonem institutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in primo quidem libro generales quaestiones pertractatae erant, alter in explicandis singulis quae in rerum natura fiunt versabatur.

80. ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα 98 ἔχων. Ἀ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.

81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης 99 ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διανοίας εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο· — — ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντ. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ] ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἕν τι οὐδὲν αὐτῷ οὔτε ἦν ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἦν γνώμη γιγνώσκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα. Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ 100 τοῦ διοικῆσαι· Ἀ. Ἀληθείας α'· γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο. Harp. p. 57, 18.

80. οὐδὲ Bernhardy: οὔτε. — ἄπειρος] εὔπορος Ruhken., ἄπηρος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur. — 81. τῆς Ἀλ. S. cum basil.: περὶ τῆς Ἀλ. — ἐν τῷ λόγῳ deleri iubet S. — Fragmentum male corruptum. ταῦτα δὲ vulg., τοῦ τάδε S. cum basil. — ἐν τε codd. — οὔτε ἦν S.: priore loco οὐτέων codd., altero οὔτέην. — ὄψει] cf. frg. 35 et 174. — ὄρα] basil., unde S.: ὄρα ὁ ὄρων. — καὶ πᾶσι S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ] οὖν B. — καλὰ om. B. — διαθεοῖτο J.

- 101 83. ἔμβριος Ἄ. Ἀληθείας α΄· καὶ ἡ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβριος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσκει καὶ μὴ ξηρανθεῖη μηδ' ἀποθάνοι. Harp. cf. Suid. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρῦθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὖσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἕτερόν τι ταῦτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ, τὰ δ' ὅστ' αὖ καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὀτιοῦν, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193 a 9 Bk.
- 102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἄ. Ἀληθείας α΄. Harp. — καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἄ., τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.
- 103 85. ἀνήκει παρ' Ἄ. Ἀληθείας α΄ ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἦκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harpocr. — ἀνήκει Ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.
- 104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα

83. ἡ σηπεδῶν] ἡ γῆ σηπ. Harp. A; ἡ ἔμπεδῶν G. — γένοιτο om. C.

ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 Suid. cf. Pollux 2, 58.

87. ἀπαθῆ ἄντι τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγο- 105 νότα πάθη Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

88. Ἀφροδίτης ἄντι τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως 106 Ἄ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

89. δεήσεις ἄντι τοῦ ἐνδείας Ἄ. Ἀληθείας α'. 107 Harp. cf. Suid. et fr. 80.

90. ἐπαλλάξεις ἄντι τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις 108 Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

91. ὀριγνηθῆναι ἄντι τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἄ. 109 Ἀληθείας α'. Harpocr.

92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι 110 τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά. ὅτι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἄ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρουπάνιον Ἄ. Ἀληθείας β'. καίον γὰρ 111 τὴν γῆν καὶ συντήκον γρουπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ „καὶ ἔγρουπεν ἡ γῆ“. Harpocr. cf. Suid. E. M. p. 242, 11. — ἄγρουπανίζειν σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὡσπερ ὄυσοῦσθαι ἀπὸ σειμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

91. ὀριγνηθῆναι Ἄ. — ὅτι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd. — κρατηθῆ S.: κρατήση. — 93. καίων et συντήκων DE, Suid., E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit.

- 113 94. διάστασις· Ἄ. Ἀληθ. β'· περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμῆσεως τῶν ὄλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάστασις et s. v. διάθεσις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμῆσεως. V. ad frg. 160.
- 114 95. δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινῆσει Ἄ. Ἀληθείας β'. Harpocr. p. 53, 3.
- 115 96. φορίνης· Ἄ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρωπίου δέρματος ἐλέγετο ἢ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. cf. Suid. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἄ. ἐν β' Ἀληθείας. Harp. p. 153, 12 cf. E. M. p. 798, 34.
- 116 97. ἀειεστῶ· Ἄ. τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. — — ἢ λέξις παρὰ τῷ Διογενηανῶ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. p. 7, 1, qui extrema verba ἢ λέξις κτέ. omittit.
-
- 117 98. κἂν Ἀντιφῶν, ἄλλος δῆτῳ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. vol. I p. 518 D. Delarue.
- 118 99. ἄγειν· — — Ἄ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἠγοῖτο. Harp. p. 2, 13 cf. B. A. 330, 2 Suid.

95. δεινῳ — δεινήσει vulg.; δινῳ δινῆσω N; δίνῳ — δινῆσει Dindorf. — 96. φορίνης] φορίνη CG. — 98. ἀναιρῶν Saupp., erat ἀναίρων. — 99. τοὺς] καὶ τοὺς K. — μεγάλῳ Suid. — ἄγει B. — ἠγεῖτο F, ἠγεῖται BCGH.

100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἄ. ἐν Ἀληθείᾳ. He- 119
sychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἄ. ἐπὶ τοῦ πο-
λὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον
ὑλὴν λέγει τὴν πολύξυλον. Harpocr. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ
ἀνάπηρα εἶρηκεν. Poll. 2, 61.

102. ἀπαρασκευῶ γνῶμη ἐν τοῖς περὶ ἀλη- 120
θείας Ἄ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

103. ἅμα δὲ οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ'
ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα
δὲ μή, οὗ· οἷον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν
τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος
οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf.
Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ
τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ
τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον
τετραγώνου τῶν πλευρῶν. [Simplic. Waitz praef. ad
Aristot. Org. p. 50.

104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην· 121
τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβο-
λῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυρο-
τέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμ-
βαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D
et Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn.

105. Ἄ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.)
ἰδρωῶτα θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρί-
θη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς

103. cf. S. ad fr. 101 S. — 104. Recte et hoc frg. et id
quod sequitur libro secundo Veritatis vindicat S. — συμ-
βαίνει τὰ περὶ Galen. — 105. περιλειφθὲν Galen. — παρα-
κλυκίσα Galen.; παραλυκίσαντα S. —

ιδρω̄τος συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνυθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de moribus sophista disserebat deque vitae brevitate et aerumnis; rempublicam vero civiumque concordiam nusquam attigit.

84 106. ἀναθέσθαι· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀναθέσθαι δὲ ὡς περ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp. cf. Suid.

85 107. διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν. Harpocr. cf. Suid. p. 1279, 16.

86 108. θεαιδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὃς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι. Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M. p. 444, 14. Eustath. ad Hom. Il. 3, 36.

συμβαίνειν S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 106. προνοίας DE et Suid. AB. — πεττὸν τὸν] ἐπὶ τὸν περιττὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ. — 108. θεαιδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M., Eustath. — ἔχων Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. — μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θεαιδέστατον S.: θεαιδέστατος Suid. Phot. E. M. Eustath.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας
πλούτου καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. ἵνα ὄπου. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιοῦσας· 88
ὄκνειν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὄκνειν. Phot. p. 108,
5; Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἄν- 89
τιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. Harp.

112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἄ. ἐν τῷ 90
περὶ ὁμοιοῦσας. Harp. Suid.

113. ἀύλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἄ. περὶ 91
ὁμοιοῦσας. Harp. cf. Suid. B. A. p. 463, 24.

114. βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἄ. περὶ 92
ὁμοιοῦσας. Harp.

115. εὐηνιώτατα· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 93
εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης.
Harproc.

116. Μακροκέφαλοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 94
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.

117. Σκιάποδες· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 95
ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Harp. Suid. Phot.

118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἄν τοὺς ὑπὸ 96
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλω λεγομένους Τρωγλοδύτας
καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαί-
ους ὀνομαζομένους. Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. Harp.

119. φηλώματα· Ἄ. ἐν τῷ π. ὁμοιοῦσας ἕξα- 97

109. θῶπας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὄκνειν
priore loco om. Phot. — 112. ἐν τῷ add. Saupp. cum E. —
114. ita S.: βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris
nomine DE Suid. E. M., βαλβίς· Ἄ. περὶ ὄμον. ἢ ἀρχή vul-
go. — 116. μακροκεφάλους BC et Phot. — 119. Ἄντιφῶν] ἀντὶ
τοῦ C, qui om. ἕξαπάτας.

πάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἕξαπατᾶν. Harp. cf. Suid. Phot. Schol. Arist. Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Saupprius hunc librum cum Protagoreis qui fuerunt *περὶ πολιτείας* et *περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως*.

79 120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν. Ath. X p. 423 A.

80 121. Μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσσωμένον. Prisc. 18 § 230.

81 122. ἀπειθαρχία· Ἀ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 78, 20.

82 123. εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ θαδίως καὶ εὐ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἀ. Πολιτικῶ. Harp. Suid. E. M. p. 398, 27.

83 124. ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῶ. διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. cf. Suid. Phot. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἀ. εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris *Ἀληθείας* cogitari nequit.

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἄν τι codd.; ὅστις τὰ G. Dindorf., ὅτι τὰ ci. Saupp. — πράγματα] χοήματα mal. Meineke. — 124. πολιτικῶν B, πολικῶν mg. B, om. D. — ἡμιολιασμοῦ Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστου. — τὸ ἡμιό-

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο-125
ρεύονται ἐπὶ πρᾶξιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδό-126
μενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες
ἡδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι·
ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥς-
περ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae.
floril. 10, 40.

127. Εἰσὶ τινες οἱ τον παρόντα μὲν βίον127
οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπου-
δῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν
παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ
χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὄμον.
frg. 106.

128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ128
ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺν
ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλη-
σεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν
μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετό ποιδή· καί τις κα-
ταμαθῶν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ
δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ
καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τά
τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν
αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν,
ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ
ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε

λιον δοῦναι S.: τῶν ἡμιολίων A, τὰ ἡμιόλια δοῦναι Suid.
Phot., ἡμιόλια δοῦναι D, ἡμιολίων vulg.

125. Novem priora frg. libri π. ὄμονοίας fuisse conicio.
— 128. ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. —
ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. Suid. B. A. p. 478, 17: ἀχαριστεῖν

καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτῳ γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

129 129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂν θέλει ποιῆσαι, ἁμαρτῶν τούτων, ἂν μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν . . . . ., ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. Ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἂν δ' ἐδόκουν

ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὡς πάντως] καὶ πάντως codd. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι. — ὅταν] τῷ A Voss. Trincan. 104; ὅτῳ S. — βουλεται S. cum 104. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρονεῖν (φθονεῖν A) 104; φρονεῖν καλῶς vulgo. — num ἐκότερον? — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι μὴ γενέσθαι, ἐν δὲ κτέ ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὔ, οὔ Jacobs.

τοὺς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὅς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχροῶν ἢ τῶν κακῶν¹²⁴ μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

131. Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρό-¹³⁰σθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιοῦσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιόσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτήμα τοι-

S.: π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἄ (δ' οὐ Vindob.) codd. — τοὺς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ ἂν ἄλλος. — τῷ θυμῷ, παραχρῆμα S.; sed cf. supra του θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς. Malim autem παραχρῆμα τῷ θυμῷ vel τῷ παραχρῆμα θυμῷ. — 130. ὅπου S.: ὅτου. cf. fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. — 131. Ἀντιφάνους Trinc. — προελθέτω S.: προσελθέτω. — καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ πότμου] versus anapaesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456). — τύχοι] τύχη A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἢ γαμουμένη et ἐπιτηδεῖα S.; hoc et ἡ ἀγομένη Meineke. — ποιοῦσαι] ποιῆσαι codd. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν nimis auda-

οὔτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἡδίου ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῖκαι καὶ πυθιονῖκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἶον ἐγὼ ἐμαυτῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὔτως ἐμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ

cter S. — ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέα A, νέας B; unde νεάζονται ci. Meineke. — νν. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἴ μοι γένοιτο usque ad ἐμαυτῷ delent S. Meineke; eidem ante οὔτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἶον ἐγὼ] οἶον ἔχω W. num οἶον ἔχω τὸ ἐμαυτοῦ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. —

εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι
γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕ-
τως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ
ἀνδρί, ἐὰν ἢ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους
τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ
αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσω̄ν σω-
μάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ
τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὴ
καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάν-
τα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα
ἐκ τῆς γνώμης καὶ τὸ πρόσωπον οὐκέτι τὸ
αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

132. Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος (καὶ τῶν) 131
θαυμαστῶς ὡς μακαρίων, καὶ οὐδὲν ἔχων
περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα
σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀνα-
μεμιγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.

133. Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε 132
μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
ἦν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν
τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις. Stob. flor. 98, 63.

134. Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ 133
παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἄν ὅτου-

καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB
(τί οὖν ἂν W.). — εἴ μοι] εἰ μὴ AB. — ὀδύνας] ὠδῖνας
B. — συλλογῆς καὶ ὑπὲρ codd.; delet καὶ S. — καὶ τὸ
πρόσωπον S.: om. τὸ codd. — 132. Ἀντιφάνους A. — θαυ-
μαστῶς ὡ μακάριε codd.; θαυμαστὸν ὡ μακάριε οὐδὲν ἔχων
καὶ περιττὸν ci. S.; θαυμαστῶς del. Meineke. Possis etiam:
πᾶς βίος (καὶ) ὁ θαυμαστῶς ὡς μακάριος. — πάντα S.:
ταῦτα. — 133. ἦν] ἦ B, ἦ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J.
Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Po-

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι· καὶ γὰρ τῆ γῆ οἶον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόση, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδείουσιν γενναίαν ἐναρόση, ξῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

134 135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· τοῦτο γιννώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

135 136. Γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Syll. Schol. Ar. Nub. 1417.

144 137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleopatra) ὥστε — — μαιρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυναθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ φήτορες

liticum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet. — 135. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς ατῆς) Meineke. — Fort. autem addendum frg. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293): Ἀντιφάνης. (Ἀντιφῶν ci. Mein.) Αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.

εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλονται
χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.

139. Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλ-138
λουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται
καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆ,
ὀκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.

140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὡς τὸ πορεύομαι¹⁴⁰
σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — — ὡς τὸ σὺν
πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀν-
τιφῶν. Lesbos π. σχημ. p. 180 Valck.

141. ἀγλωττίαν δὲ Ἀ. εἶρηκεν. Poll. 2, 109.

142. Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμο-¹⁴⁵
σύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν Ἀ. δὲ καὶ
ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.

143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυ-¹⁴⁶
νασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.

144. ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ δια-¹⁴⁷
κεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. Suid. B. A. 341, 27.

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. ¹⁴⁸

146. ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ'¹⁴⁹
Ἀντιφῶντι. Harpocr. Suid. B. A. p. 363, 31.

138. ὁπότ' Bernhardy S.: ὁπόταν. — διαλαχεῖν S. —
cf. fr. 64. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Her-
manno S. — αἰεὶ ἐπ'] ἂν εἰ codd.; αἰεὶ Gaisford.; οὖν, ἐν
Hermann.; ἂν εἶη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Her-
mann. S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὀκνεῖν
ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. —
143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 5, 2, ubi ἀδυνασία po-
stulat Saupp. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure re-
fert Saupp., coll. fr. 94. — 146. ἀκαρῆ S. cum N et rc. E
(pr. enim ἀκαρ...): ἀκαρεῖ cett., ἀκαρ Suid. et Anecd.

- 150 147. ἀκόλουθα Ἄ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.
B. A. p. 367, 31.
- 151 148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἄ. Poll. 2, 7.
- 152 149. Ἄ. δὲ ἀντιλογούμενοι. Poll. 2, 120.
- 153 150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἄ. B. A.
p. 418, 6.
- 154 151. Ἄ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὡςπερ καὶ Ἡρόδοτος.
Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Ἀλέξανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος
καὶ πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A.
p. 416, 20.
- 155 152. ἀπεγένητο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως
Ἄ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
- 156 153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68.
154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ
Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
- 145 155. ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, καὶ ὡς
Ἄ. ἀποστέρησις. Poll. 5, 141.
- 160 156. ἀφήκοντος· Ἄ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B.
A. p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,

149. „ad ll. ἀληθείας retulerim“ S. — 153. ἀπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο, ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. — 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφάνης scriptum reperitur); porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ οἶον οὐκ ἤνεγκαν ψῆφον. τὸ ἀτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρῶ πανταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ σιωπή (Poll. 2, 128).

ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp. Suid.

158. Ἄ. δὲ βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. 162 Poll. 7, 169.

159. βιομήχανοι ὡς Ἄ. Poll. 7, 189. 163

160 Ἄ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης 165 ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ulpian. ad Dem. 2, 16.

161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, 165^a Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι. Poll. 2, 58.

162. δοκησίσοφος, ὡς Ἄ. εἶπεν. Poll. 4, 9.

163. δυσάνιος Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώ- 166 μενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp. Suid.

164. εἰσφρήσειν εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι Ἄ. καὶ 167 Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶ. Harp.

165. ἐμβραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφα- 168 λαίῳ Ἄ. Harpocr. Suid.

166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐρίγνοντο σίτου 169 ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἄ. Poll. 8, 103.

167. Ἄ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183. 170

168. ὡς Ἄ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171

169. κακόνους ὡς Ἄ. Poll. 6, 169. 173

159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἄ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἐμβραχεῖ S., postulante ordine litterarum; erat ἐν βραχεῖ. — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

- 174 170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἄ. λέγει. Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἄ. Moeris.
- 175 171. μετ' ἑορτοὶ ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. Poll. 1, 34.
- 176 172. καὶ ὡς Ἄ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος. Poll. 2, 123.
- 177 173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὁδμᾶς καὶ εὐοδμίαν εὐροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
- 178 174. Ἄ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57.
- 141 175. Ἄ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσία ἔφη. Poll. 2, 163.
- 179 176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰαξιν ἐστῶς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
- 180 177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. Poll. 9, 26.
- 182 178. καὶ συμμετρίας Ἄ. — καὶ δυσμέτρητον Ἄ. Poll. 4, 167.
- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.

172. ἡδυλόγως — μετριολόγως cod. Jungermannii. — 173. ὁδμ. et εὐοδμ. restit. L. Dindorf., erat ὁσμᾶς et εὐοσμίαν. — 174. ὀψόμενον Bk., ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur: τῇ ὄψει, ὀπτῆρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλασθαι Bk. — fr. 181 Saupp. (προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τετάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani poëtae frg. vindicari deberet.

180. τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ. 184
Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.

181. τίμιον ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀ. Phot. 185
590, 11.

182. καὶ ὡς Ἀ. φιλοχρηματεῖν. Poll. 3, 113. 143

183. χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ 187
πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. Suid.
2, 2 p. 1669, 3.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, 1
ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλή- 679
θεια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ Bk.

182. φιλοχρ. Bk., μὴ φιλοχρ. S.

Sauppii exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (Ἀ. περὶ γεωργικῶν, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum περὶ κρίσεως ὀνείρων; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Sauppius Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus erat: *σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον*, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba *Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ*, addita haec: *ἐν τῶνθα σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον*, h. e. *ἐνταῦθα σύν. κτέ.* Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A B C E H J K M N R V W X Y, quibus accedunt Paris. 2955 (a) et Mosquensis (b).

- γυναῖκα καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πράγμα
 680 χρῆ τὸ μὲν | ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ
 ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἁμα-
 ρθία μέμφεσθαι τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μω-
 - 2 μητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς
 καὶ ἐλέγξαι . . . . . (ἐλέγξαι) τοὺς μεμφομένους Ἐλέ-
 νην, γυναῖκα περὶ ἧς ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγο-
 νεν ἢ τε τῶν ποιητῶν . . . . (ἢ τε τῶν) ἀκουσάντων
 πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
 μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμὸν τινα τῷ
 λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσαν παῦσαι τῆς
 αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδείξας
 καὶ δείξας τὰληθῆς παῦσαι τῆς ἁμαρθίας.
 - 3 Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν
 πρώτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς
 ὄδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ
 ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου
 θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ

1. ἐπαίνου ἐπαίνῳ AB Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι CEJKMNXb et v. ante Bk. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι W.

2. lacunam post ἐλέγξαι vidit Dobr., qui addit τὸ ψεῦδος . . . . (τὸ ἄδικον ὀσίως add. W.). Post ἀνδρὸς in M lacuna est duorum vel trium vocabulorum. — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος AB: ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψυχος ὁμόψηφος EJKMb (N et X corr.) Ald.; ὁμοφ. καὶ ὁμόψηφος Bk. — γέγονεν post ὁμόψ. om. EJNW Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S. sine lacuna. — φήμη ὃ τῶν κτέ. AB; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν S., omittens γέγονεν in fine sententiae. — ἀκούουσαν] ἀκούσασαν JRVYa. — ἐπιδείξας καὶ δείξας scripsi: ἐπιδείξαι καὶ δείξαι. — παῦσαι] ἢ π. ABCEHKNRVXYa Bk. S.; καὶ παῦσαι cett.

3. τε post ἀνδρῶν add. H. — οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον [γὰρ] ὡς vel οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον. δῆλον γὰρ ὡς ci. K. — τοῦ δὲ λεγομ.] λεγομ. δὲ AB S. num autem τοῦ μὲν λεγομ. θνητοῦ, τοῦ δὲ γενομένου θεοῦ? pro τοῦ δὲ λεγ. habent τοῦ δὲ γεν. RY. —

Διός, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ φάναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ εἶναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε 4 τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα [καὶ] οὐ λαθοῦσα ἔσχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτός τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου. ὅστις μὲν 5 οὖν καὶ δι' ὃ τι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν Ἑλένην λαβών, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἂ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε (τῷ) νῦν ὑπερβᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προθήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

Ἡ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλευμάσι 6 καὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἂ ἔπραξεν, ἢ 681 βία ἀρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, οὐκ ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προ-

φάναι ἔδοξεν et εἶναι ἠλ. ci. S.: εἶναι ἔδ. et φάναι (φῦναι J Ald.; φανῆναι HV) ἠλ. (ἐλέγχθη N corr.).

4. καὶ post λαβοῦσα del. S. — μεγάλα] μέγα AB Bk. S. — οἰκείας] ἰδίας AB. — φιλονίκου Bait.: φιλονείκου.

5. ἂ ἴσασι] καὶ ἴσ. AB. — λόγου] χρόνου K. — προθήσομαι C. — γεγενέσθαι Y.

6. βουλήμασι ABK S.: βουλήματι. — βουλευμάσι AB S.: καλεύσματι. — ψηφίσμασιν AB S.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg. Y Bk. — οὐκ ἄξιός C Bk.: ἄξιός. —

μηθεία ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρεῖσσονος ἄρχεσθαι τε καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρεῖσσον ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρεῖσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον.

7 Εἰ δὲ βία ἠρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ (μὲν) ἠρπάσας ὡς ὑβρίσας ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἠρπασθεῖσα ὡς ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖη μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

8 Εἰ δὲ λόγος ἦν ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὅς σμικροτάτῳ τῷ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ

τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον B, τὸ ἴσον A. — ἄρχεσθαι τε HW: ἄρχεσθαι. — τὸ δὲ ἥσσον] τὸ δὲ ἴσον AB. — θεοὶ et κρεῖσσονες RYa (illud etiam CEHKb). — εἰ οὖν ci. R. Dobr. (S.): ἡ οὖν. — τὴν Ἑλ. Dobr. S.: ἡ τὴν Ἑλ. (καὶ τ. Ἑ. R.). — τῷ θεῷ] τῇ θεῷ EHKMNRVW. — 7. ὡς ὑβρισθεῖσα ABHRVWY: καὶ ὑβρισθεῖσα. quare et ὡς ὑβρίσας scripsi pro καὶ ὑβρ. cf. § 12. — ἐδυστύχησεν] ἠδίκηται Ya. — λόγῳ καὶ νόμῳ AB S.: νόμῳ καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτιμ. AB S.: νόμῳ μὲν ἀτιμ. λόγῳ δ' αἰτίας. — ἡ δὲ ἔπαθεν (ἐλεεινά) ci. W. — οἰκτεῖρειν ABEHKMNXb.

8. λόγος ἦν ὁ Ald.: om. ἦν codd. Bk. cf. § 15. — σμικροτάτῳ ABCHX: μικροτάτῳ. — τῷ σώματι HW: σώματι. —

θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον
 παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι
 καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δεῖξω· 9
 δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν
 ποιήσιν ἄπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα
 μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περι-
 φοβος καὶ ἔλεος πολύδακρος καὶ πόθος φιλοπενθήs,
 ἐπ' ἀλλοτρίων τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπρα-
 γίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδιόν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων
 ἔπαθεν ἡ ψυχὴ. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μετα-
 στῶ | λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων ἐπῶδαί ἐπα- 10
 γωγοὶ ἠδονῆs, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγιγνο- 682
 μένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆs ψυχῆs ἡ δύναμις τῆs ἐπῶδῆs
 ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητεία.
 γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὔρηται, αἷ
 εἰσι ψυχῆs ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι 11
 δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείσουσι δὲ
 ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ
 πάντων εἶχον τῶν (τε) παροικομένων μνήμην τῶν τε
 παρόντων (ἐννοίαν) τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ
 ἂν ὁμοίως ὁμοῖος ᾧν ὁ λόγος ἡπάτα· νῦν δὲ οὔτε

ἐργάσασθαι C. — num ἔλεον (κινῆσαι καὶ θάρσος) ἐπαυ-
 ξῆσαι? τὸ θαρσαλέον ἐπαυξ. ci. W.

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι] καὶ δόξῃ (καὶ δόξω C, om. δ.
 Ya) δεῖξαι. — ἧς τοὺς] ἢ ὡς ABKRVW. — καὶ φρίκη]
 καὶ om. RY. — πόθος add. AB: ζῆλος CYa, φίλος EHJK
 MNb. — φιλοπαθήs Ra, ζηλοπαθήs Y. — εὐτυχίαις καὶ
 δυσπραγίαις AB Bk.; εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας v.

10. ἐπῶδαί AB Bk.: ἠδοναί. — μὲν et δὲ post ἐπαγω-
 γοὶ et ἀπαγωγοὶ cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. AB Bk.
 — γοητεία num delendum? nam ab ἐπῶδαῖς hic γοητεία et
 μαγεία discernuntur.

11. πείσουσι scripsi: πείθουσι. — ἐννοίαν add. Reisk.
 — ὁμοῖος ᾧν] ὁμοῖος ἦν AB S. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἡπάτα·

μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρον
οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει, ὥστε
περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμβουλον
τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβε-
βαιος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περι-
12 βάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει
καὶ τὴν Ἑλένην ὁμοίως ἄνουν (γε καὶ) νέαν οὔσαν
λόγον ἐλθόντα ὥσπερ βιαστήριον βία ἀρπάσαι; τὸ
γὰρ τῆς πειθοῦς εἶδος ἔσχε μὲν τοῦνομα ἐναντίον
τῇ ἀνάγκῃ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λό-
γος γὰρ ψυχὴν ὁ πείσας, ἣν ἐπεισεν, ἠνάγκασε καὶ
πείδεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποι-
ουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ,
ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην
13 ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιούσα τῷ λόγῳ
τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, καὶ μα-

nun δὲ scripsi: ἡ τὰ ν. γε MN, εἶτα ν. γε post versum di-
midium vacuum C, ἡ τὰ ν. γε v. (ἐπεὶ τὰ *nun* γε S.). —
τύχαις scripsi: ἀτυχίαις.

12. Libri: τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ (om. καὶ H) τὴν
Ἑ. ὕμνος ἦλθεν (Ἑλ. λόγον ἐλθόντα C) ὁμοίως ἄνουν νέαν
(ita C: ceteri plerique alterum ν post ou om.) ὥσπερ βια-
στήριον (βιαστ. M, βατ. HW) βία ἠρπάσθη (ἀρπάσαι C,
παρῆλθε E). Ὑμνος dittographiam vocabuli ὁμοίως puto,
indicantem ὁμοίως primitus statim post Ἑλ. subsecutum esse.
— Deinde libri: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν (ἔξῃν AB, ἔσχεν
C) ὁ δὲ (δὲ om. C) νοῦς. καίτοι εἰ (ἡ EHRYa, ἡ VW)
ἀνάγκη (μὲν add. RYa) ὄνειδος (ὁ εἰδῶς AB) ἔξει μὲν οὖν
(οὖν CE; post hoc voc. C habet lacunam litterarum VIII)
τὴν δὲ δύναμιν κτέ. Haec antiquitus ita scripta fuisse
ὄνειδος ἔξει μὲν οὖν

puto: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγ-
κη, τὴν δὲ κτέ. — γὰρ ψυχὴν AB: γὰρ τὴν ψυχὴν.
— ἦν Y Bk.: ἦν. — ἀναγκ. τῷ λόγῳ] τῷ add. AB Bk.

13. καὶ τὴν ψυχὴν v.; καὶ om. C. —

θεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον ἔτρεψε καὶ ἐπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 683 βολον ποιεῖ τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ 14 λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξεις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτεψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τιμι κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπείσθη, οὐκ ἠδίκησεν 15 ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γεγονέναι ἀμαρτίας αἰτίαν. ἃ γὰρ ὀρῶμεν,

ἐργασάμενοι CW. — ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα. — ἀναγκαίους codd. Bk.: ἀγοραίους. — ἔτρεψε Ald.: ἔτεψε codd. Bk. — post γραφεῖς ἀλλ' add. C. — τρίτον δὲ] δὲ add. C. Ante vel post καὶ γν. τάχος quaedam intercidisse puto (καὶ γλώσσης?). — ὡς om. HW. — ποιεῖ S: ποιοῦν.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου CKMNRVX b. — τάξεις] στάξεις ci. W. — ἄλλους ἄλλα χυμοὺς C Bk.: ἄλλους ἀλλαγῶν cett. cod. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C. — ἐν ante τῶν λόγων add. AB. — ἔτεψαν AB; eidem ἐξεφαρμάκ. καὶ ἐγοήτευσαν.

15. πάντα add. AB. — γεγονέναι om. HW. — ἃ γὰρ

ἔχει φύσιν οὐχ ἦν ἡμεῖς θέλομεν ἀλλ' ἦν ἕκαστον
 ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἢ ψυχὴ κὰν τοῖς τρόποις
 16 τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν πολέμια σώματα πολέ-
 μιον ἐπὶ πολεμίοις ὀπλισθῆ κόσμον χαλκοῦ καὶ σι-
 δήρου, τὸν μὲν ἀλεξητήριον τὰ δὲ προβλήματα, ἐπεὶ
 ἐθεάσατο ἢ ὄψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν,
 ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος (οὐδέ πω)
 ὄντος φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ ἀλή-
 θεια τοῦ λόγου διὰ τὸν φόβον ἐξωκίσθη τὸν ἀπὸ
 τῆς ὄψεως, ἥτις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀμεληῆσαι καὶ τοῦ
 καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγα-
 17 θοῦ τοῦ διὰ τὴν νίκην γιγνομένου. ἤδη δὲ τινες
 ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
 χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ
 ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις
 πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περι-
 ἔπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὁρωμένων πραγμάτων ἢ

ABHRVW Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν add. AB Bk. — ἕκα-
 στον Bk.: ἕκαστος. — ἢ ψυχὴ] ἢ om. CEKMNRVXab. —
 κὰν τοῖς] καινοῖς Ald.

16. ἐπὶ πολεμίοις πολέμ.] πολέμιος ἐπὶ πολέμιον CBk.,
 καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις (pro πολεμίοις πόλεμον Kb, πο-
 λ^μ E, πόλεμι MN) cett. cod. — ὀπλίση CHKMNVWXB
 Bk., ὀπλίσει ABRa, ὀπώσει E, ὀπλίσης JY Ald. — τοῦ μὲν
 — τοῦ δὲ (sed τὰ δὲ a) codd.; τὸν μὲν — τὸν δὲ προβλη-
 ματικόν ci. R. — εἰ θεάσαιτο C; εἰ θεάσεται v. — S. ita
 hunc locum constituit: — ὅταν πολέμια σώμ. καὶ πολέμιον
 ἐπὶ πολεμία ὀπλίσει κόσμον χ. κ. σ., τοῦ μὲν ἀλ. τοῦ δὲ
 πρ., θεάσεται ἢ ὄψις. — κινδύνου (ἀκινδύνου R Ya Bk.)
 τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald.
 — ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ scripsi: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἢ.
 num autem αἰσχυρῶς? — λόγου E: νόμον. — ἐξωκίσθη ci.
 Reisk. (S.): εἰσωκίσθη. — ἀμεληῆσαι ci. Bk. (S.): ἀσμενί-
 σαι. (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — ἰκην scripsi: δίκην.

17. χρόνῳ om. CEJKbMNWX Ald. — ματαίοις πόνοις
 καὶ δειναῖς νόσοις AB Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς

ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δει-
 ματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ 684
 τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ 18
 γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων
 ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι
 τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσις καὶ ἡ τῶν
 ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς
 ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν (ποιεῖν)
 πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα
 καὶ πόθον ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ 19
 οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμ-
 μα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἄμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ
 παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν θεὸς θεῶν (ἔχει)
 θεῖαν δύναμιν, πῶς ἂν τὸ ἡσσον εἶη τοῦτον ἀπώ-
 σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατόν; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώ-
 πινου νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἀμάρτημα
 μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ὡς
 ἦλθε τύχης ἀγρεύμασιν, οὐ γνώμης βουλευμασι, καὶ
 ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

πόνοις. — ἀνέγραψεν a Ald. — τὰ ante λεγόμενα cum CV
 add. Bk.

18. σχημάτων scripsi: σωμάτων. — σχῆμα] χρῶμα H. —
 ὅσῃν ἡδονὴν scripsi: ὅσον ἡδεῖαν v. (ὅσον ἡδεῖαν οψιν Ra,
 ὀπόσῃν τινὰ τέρψιν H). post ὄμμασιν add. ὄψιν Ald. —
 ποιεῖν addidi; pro πέφυκε τὴν ὄψιν S. ci. πεποίηκε. — τὴν
 ὄψιν] τὴν add. ABHW Bk. — ἐργάζεται Y; ἐργάζονται AB.
 — καὶ σωμάτων add. AB Bk.

19. ὄμμα] σῶμα ABERYa. — κατὰ θεῶν RYa; post δύνα-
 μιν add. κρατεῖ rc. Y et Ald.; ἔχει add. S. (θεὸς ὧν θεῖαν ἔχων
 δύναμιν κρατεῖ ci. R.). — ὁ ἡσσον C: ὁ ἡσσων, et δυνα-
 τόν CE: δυνατός. cf. § 6. — τοῦτον] τούτων KMNX, τού-
 του E, om. C. — νομιστέον suspectum: num συγγνωστόον?
 οἰκτιστόον ci. W.; R. ci.: ἄξιον ἐλέου νομιστέον. — τύχης
 ci. Reisk. (S.): ψυχῆς.

- 20 Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βίᾳ ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα ἔπραξεν ἢ ἔπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;
- 21 Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκειαν γυναικός, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μῶμον ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 1 Ἡ μὲν κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία (καὶ ὅλη ἡ) κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾷ τῇ ψήφῳ πάντων καταψηφίσαστο τῶν θνητῶν, ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, (καὶ) πότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης
- 2 αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν
- 685 δίκης ἐγώ, τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ

20. ἔπραξεν ἢ add. AB Bk. — πάντων C.

21. νόμῳ] μῶμῳ AB, λόγῳ νόμῳ H, λόγῳ νόμων W.
— ὄν] ὄν ἐν AB. — ἐν ἀρχῇ AB Bk.: ἐπ' ἀρχῇ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri ABLZ.

1. γίνεται Ald. Bk.: γίνεσθαι codd. S., qui pro κρίσις ci. ἔοικεν vel simile quid. — ἡ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα.“ R.

2. ὅλου del. auctore R. Bk. Malim autem τοῦ μὲν ὑμεῖς ὅλου. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae

με δυνήσεσθε βουλόμενοι φραδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ
τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν 3
οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος
προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξά-
ζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν
δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ·
πῶς γὰρ (οὕ), ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶ-
σαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τι-
μωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ πανουργίᾳ
συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κρά-
τιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ.
Περὶ τούτων δὲ ἐγὼ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον 4
εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ
ἀνεπίδεικτος ἐκπληξιν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν
ἐκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ'
αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω,
διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχῶν.
Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς (εἰδῶς) ὁ κατήγορος κατη- 5
γορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύνοιδα γὰρ ἐμαντῷ σαφῶς
οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκῶς· οὐδέ πη ἔστιν ὅπως ἂν
εἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω

sequuntur male mutilata esse videntur; scripserim: κρατεῖτε
γὰρ [καὶ] τούτων (καὶ del. vult etiam R.)· τοῦ δὲ (δικαίως
ἀποκτεῖναι οὐχ ὑμεῖς ἀλλ') ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. — με
add. AB Bk. — ἐγὼ οὐδὲν Z.

3. δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὕ
add. auct. Steph. R. num autem ὁ γε σώζων coll. τιμωρού-
μενος? — πανουργία AB Bk. (cf. 18. 19): κακουργία. —
ἦν ὁ ἀνὴρ Z.

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων
ci. R., π. τ. δὲ ἐγωγε S.).

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη
τις ἢ τὸ κτέ. codd.; ἔστιν del. οὐχ et ἢ add. R.; ουδέ που

ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσωῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

- 6 Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἢ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἶη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μῆτε (του) παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον ἐλθόντος; οὐδὲ γὰρ ἀγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίεται ἄνευ τοῦ φέροντος.
- 7 Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατὸν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι καὶ κείνος ἐμοὶ καὶ κείνῳ ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ὢν; Ἕλληνα βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρύπτει-
- 8 σθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γεγόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους (τοὺς λόγους) πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν

ἔστιν del. ἢ S. — ἐβουλήθην codd. Bk. (om. LZ): ἠβουλήθην. — ἔργοις add. A.

6. του post μῆτε addidi („subaudi τινὸς“ R.). S. hic quaedam intercidisse putat: μῆτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ (ἐλθόντος μῆτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον, μῆτ' ἄγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ) πέμψ. κτέ. — γὰρ ἀγγελία ci. R.: παραγγελία.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι. — ἀγνοήσομεν AL.

8. δὲ μετὰ τούτους] δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S. —

ἔμελλεν; ἀλλ' ὄμηροί τινες; οἶον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν
 ἔδωκ' ἄν (οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον), ὁ δὲ βάρβαρος τῶν
 υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἄν ἦν οὕτως ἐμοί τε 686
 παρ' ἐκείνου ἐκείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνό-
 μενα πᾶσιν ὑμῖν ἄν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρή- 9
 μασι τὴν πίστιν ἐποιοῦμεθα, ἐκείνος μὲν διδούς, ἐγὼ
 δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς
 ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβά-
 νειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν (ἄν) ἴν ἢ κομιδή; πόσοι
 δ' ἄν ἐκόμισαν; (εἷς) ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
 ζόντων πολλοὶ ἄν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς,
 ἐνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἄν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν.
 πότερα δὲ ἐκόμισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; (νυκτός;) ἀλλὰ 10
 πολλαὶ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν.
 ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις.
 εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων
 εἰςῆλθεν; ἀμφοτέρω γὰρ ἄπορα. λαβῶν δὲ δὴ πῶς
 ἄν ἐκρυψα καὶ τοὺς ἐνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ'
 ἄν ἔθθηκα; πῶς δ' ἄν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἄν φα-
 νερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἄν ὠφελούμην
 ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γε- 11
 νόμενα. συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα
 παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, ἔλαθον λαβῶν, ἐκρυψα. ἔδει
 δήπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοί-
 νυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πότερα μὲν

ἄν post πιστότατα γὰρ add. A Bk. — παρ' ἐκείνω ABLZ.

9. πόσοι δ' ἄν ἐκόμισαν scripsi; πῶς δ' ἄν ἐκόμισεν.
 — εἷς auctore Steph. add. S. — ἄν post πολλοὶ add. AB Bk.

10. νυκτός alterum auct. R. add. Bk.; post ἀλλὰ ins.
 W. (om. interpunctione) coll. § 13. — 11. παρ' αὐτοῦ S.:
 παρ' αὐτῶν. — ἔλαβον auct. R. S.: ἐλάβομεν. — πότερον
 μὲν scripsi; πράττομεν codd., πράττων μὲν v.

γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἐνὸς ἢ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λέγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες (τε) γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγο-
 12 ροῦσιν. ἢ δὲ πρᾶξις πῶς (ἂν) ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν· ὅπερ ἀδύνατον. πῶς (δ') ἂν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοίγειν, ἀλλ' ἡγεμόνες (εἰσὶ) κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων (διὰ) κλίμακος; οὐκοῦν . . . . . ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. ἀλλὰ διελθὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἂν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γὰρ ἐστὶν ἐν ὅπλοις, ἐν ᾧ (πάντες) πάντας ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντῃ ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσῆκέ (μοι) βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ καὶ μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην

αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστου mal. R., sed cf. § 8. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμοί. — ταύτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — ἀλλ' οἱ ἡγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. Il. IX, 80 sqq. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκοῦν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν, quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷόν τε λαθεῖν ci. W. — γένοιτ'] num ἐγένετ'; — ἐν ante ὅπλοις om. ABLZ. — ἐν ᾧ scripsi: ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα. — ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald., om. cum codd. Bk. —

κακότητα εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. (τίνος) 687
οὖν; καὶ αὐθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον (τοῦ)
τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύ-
νατον τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα
(τὰ) μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος,
ἀριστεῖαι, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ 14
τῶν (βαρβάρων); ὁ δὲ παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποία
δυνάμει παραλήψομαι Ἕλληνας βαρβάρους, εἰς ὧν πολ-
λούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆ-
ναι βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην.
ἀλλ' ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς
προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι· τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο
δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ
κάκιστον; Εἶποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων 15
ἐρασθεὶς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια
μὲν κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ
δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ
κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου
καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ
ἐμοὶ πρόσεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα
ἀλλ' ἔνεκά του. τίνος ἂν οὖν; ci. R.; ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S.
Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυραννεῖν auct. R.
add. S. — ἀλλ' ante ἀδύνατον iterant AB. — τὰ ante μέ-
γιστα addidi coll. § 20. — ἀκμὴ scripsi: ἀκμή. ante ἀρι-
στεῖαι genetivum desiderat W.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραδώσουσι (ἑαυτούς)
ci. R. — μωρίας AB Bk.: τιμωρίας. nisi cum Stephano ἐστὶ
μωρίας scribendum est. — ἐλευθερίας] βασιλείας AB. Fort.
igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἶποι S.: εἶπη. — ἂν cum AB add. Bk. — μέτρια
μὲν scripsi: μὲν μέτρια. — οὐδὲν δέομαι S.: οὐθὲν δ. —
πρόσεστιν οὐδέν S. cum Z: πρόσεστιν οὐθὲν.

πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ
 μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γάρ μοι, διὸ
 16 σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἔνεκα τοιού-
 τοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος.
 ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί·
 προδότῃ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμή;
 πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγχανον ἔνδεῆς ὄν·
 ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμο-
 17 τάτων, ἵφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφία. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα-
 λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξει. πᾶσι γὰρ ὃ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἔνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ
 πᾶν τοῦναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς
 ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν
 οὐκ κτῆσιν οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πρᾶξις· κακῶς δὲ πα-
 19 θεῖν οὐδὲ εἷς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν
 ἔστιν, εἴ τινα φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων
 ἔπραξα· ταῦτα δὲ οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προς-

16. γένοιτο τιμαί Z. — ἀπετύγχανον Ald. — ἐπὶ τοῖς
 praeunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB, om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὧν (quibus ser-
 vatis S. pro οὐνεκα scr. οὐν ἔνεκα). — δὲ post δίκην add. A
 Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ., τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. v. —
 οὐδὲν R. ci.: οὐδ'. idem etiam κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων
 οὐδ' ci.; S. scripsit πέρι (h. e. περίεστι) κινδύνων τ. μ.
 οὐδ'.

18. κτῆσιν ci. R.: ἐκτισιν.

19. num φόβον (φοβούμενος)? — οὐδεὶς S.: οὐθεὶς. — ἔχει

ήκει. δισσῶν γὰρ τούτων ἔνεκα πάντες πάντα
 πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγον-
 τες· ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται . . . . (ὅσα δὲ)
 κακῶς ἑμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον·
 προδιδοὺς γὰρ τὴν Ἑλλάδα προὔδιδουν | ἑμαυτόν, 688
 τοκέας, φίλους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα,
 τάφους, πατρίδα τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ
 πᾶσι περὶ παντός ἐστι, ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν
 ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβί- 20
 ωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέ-
 σθαί μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; δίκην δώ-
 σοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου τῶν
 κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
 παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένον
 τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα,
 τοὺς ἐν τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πε-
 πονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἑμαυτόν,
 ὄπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν 21
 οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην· πῶς
 γάρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα
 μὲν γὰρ ἀποβαλὼν (ἢ) τυραννίδος ἐκπεσὼν ἢ τὴν

BLZ. ceterum R. ci.: ἔπρ. ταῦτα· τούτων δὲ οὐδεὶς κτέ. —
 προσήκει ci. W.: προσήκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς
 Ald.; om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: μανίας
 ἐστίν. ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ,
 om. Ald. Bk. — προδιδοὺς auct. R. S.: προὔδιδουν. — προ-
 γόνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf. § 13.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S. παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. ἠπίσταντο BLZ. — προδεδωκότι mal. S. — ἀποβα-
 λὼν ἢ, ἐκπεσὼν, φυγῶν auct. R. S.: ἀποβαλόντα, ἐκπε-

πατρίδα φυγῶν ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιοτο. ὅτι μὲν οὖν οὐτ' ἂν (ἐδυνάμην οὐτ' ἂν) ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.

22 Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἷῳ λοιδορεῖ, ὡς ἀνάξιος ἀναξίῳ. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς, οἶσθα ἰδῶν ἢ μετέχων ἢ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδῶν, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα.

23 φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τοὺς τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, (σὲ) μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐστὶ· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥάδιον, οὐδὲ μόνον ῥάδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἶον μόνον

σόντα, φυγόντα. — ἀναλάβη ABLZ. — οὐτ' ἂν] οὐδ' ἂν Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὐτ' addi iubet S.

22. οἷος ὢν οἶδός γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίῳ codd.; οἷος οἷῳ ἀνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἄν. Jacobs; οἷος οἷῳ ἐγκαλεῖς, ὡς ἄν. ἄν. ci. S. — εἰ μὲν οὖν ἰδῶν AB Bk.: εἰ μὲν οὖν εἰδὼς. — εἰ δὲ του μετέχ. scripsi: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σόν. — τοὺς τε scripsi: τοὺς γε (σὲ μὲν τοὺς γε ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk.: ἀδύνατα. ft. autem πῶς οὐκ ἀδύνατα scribendum sit. — ἀλλὰ σοὶ μὲν κτέ.] R. ci.: ἀλλὰ (καὶ δίκαιον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον). σοὶ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον κτέ. — μόνον

μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὐρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὐρεῖν τούτων δυνατὸν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ 24 οἶσθα ἢ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε δοξάζειν. εἶτα, ὧ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾷς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ὧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύννοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν ἄλλων σοφώτερος. 689 ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25 δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὧπερ οὐχ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν τις τοὺς μὲν φίλους βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοί- 26

μάρτ. Ald. S.: μόνῳ μαρτ. — δυνατὸν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. τὸ δὲ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. — μὴ εἰδότα Ald. Bk.: εἰδότα (οὐκ εἰδότα S.). — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. ὧπερ corr. L (ci. R.) Bk.: ὧπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ὡςπερ Ald. — ἀφ' ὧν τις τοὺς Ald.: om. τις v.

μην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυνθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρω ἀν εἴης ψευδής.

27 Ἀντιματηγορηῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὃ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἑμαυτοῦ βούλομαι εἰπεῖν (λόγον) ἐπίφθουμου μὲν ἀληθοῦ δέ, (μὴ) κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένω δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τε πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθουῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἠγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδοῦ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν·

29 ὅπερ ἡδιστόν μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ

26. καινὸς S.: κενὸς. Quamquam vulgata defendi potest. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — εἴης ψευδής] εἴη ψ. A.

27. προσόντα scripsi: πράσσοντος. — βούλομαι alterum om. ABLZ.

28. ἑμαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθοῦ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθές et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένω codd. — κατηγορουμένω δὲ scr. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — δεινὰ anct. Steph. R.: δεῖν. — ὅπερ ἡδιστόν R.: ὑπερῆδιστόν.

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (c. R.). —

μέγατον, διὰ παντός ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος
ὁ παροικόμενος βίος ἐστὶ μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας·
οὐδαίς γὰρ ἄν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ
πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἶπαι ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς
ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἶρηκεν ἄν εἶρηκεν·
οὔτω λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ
δύναται. φήσασιν δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἄν ψευσαί- 30
μην οὐδ' ἄν ἐλεγχθεῖην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ
καὶ μέγας εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
ἀπάντων ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ
(καὶ) τῶν μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκο-
σμημένου ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμίας εὐρών, μέ-
γιστου εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | 690
φύλακας τοῦ διμαίου, γράμματά τε μνήμης ὄργανον,
μέτρα τε καὶ σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλα-
γὰς, ἀριθμῶν τε χρημάτων φύλακα, πυρσοὺς τε,
κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχο-
λῆς ἄλυτον διακριβήν; τίς οὖν ἔνεκα ταῦθ' ὑμᾶς 31
ὑπέμνησα; δηλῶν (μὲν) ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
προσέχω, σημείον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχυρῶν καὶ
τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν
νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχεν ἀδύνατον.

πάσης] ἀπάσης Z. — αἰτίαν] ἐλπίδα Z.

30. οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκ οὖν τῶν. — καὶ post
ἀλλὰ addidi auct. R. — ἄλλος S.: ἄν. — πολεμικὰς Ald.,
sicut est Aleid. Odysse. 22. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. —
φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακὰς τε τοῦ. — διαλλακτὰς
ci. R. et Valckenauer Ceterum versuum iambicorum in his
vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.:
δηλῶν οὐ π. τ. π. ν. προσέχων. — τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν
γὰρ Ald.

ἀξιῶ δέ, εἰ μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ'
 32 ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-
 μάτων εἴνεκα ἀξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεω-
 τέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέ-
 ροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς
 εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτίρ-
 μων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ'
 ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἀχρηστος
 οὔτε ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθό-
 μενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν
 ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα
 κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος,
 ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν
 καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης
 τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις
 οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις
 οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ
 σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τὰληθές, οὐκ ἀπα-
 34 τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς
 δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν
 τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν,
 μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον
 ἠγεῖσθαι κριτήν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πι-

32. εἴνεκα scripsi coll. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτη-
 δευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιούσθαι ἐσμεν:
 οὔνεκα. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et
 οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσόμενον
 auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ (εἰς) ταῦτα κατηγ.
 ci. R.

33. λοιπὸν AZ. — λιταὶ] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ δ'
 ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύναμιν.

στοτέραν νομίζειν. ἅπαντα (μὲν) γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἀμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν 35 διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὖπορος ἂν ἦν ἡ κρίσις ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκους φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχροῦς· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. ἐὰν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, 36 πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγὼ τε γὰρ (οὐκ) ἀγνώσ, ὑμῖν τε παρὰ πᾶσιν Ἑλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν [φανεράν] ἅπασαν ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλους A. — ἀκεστῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φυλάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Antiph. 5, 86, neque vero Palamedis conditioni apta esse videntur. — γε post καθαρὰν add. ABLZ. καθαρῶς S. — ἦν ἡ] εἶη v.; ἡ ante κρίσις auct. R. add. Bk. — ἤδη ἀπὸ A Bk.: ἡ διὰ. — ἐπεὶ Z. — ὁ μὲν Ald. Bk.: τὸ μὲν codd.

36. οὐκ ἀγνώσ cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρὰ om. ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulyssis). — cum his conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν

τέλος ἐστὶ τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοσαύτας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς θεινὸν ἄθεον ἄδικον ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποικιότες, ἀπεικτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληνας Ἑλληνα, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

37 Εἰρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνήσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρῶτους τῶν πρῶτων Ἑλλήνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνήσθαι τὰ λεχθέντα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

⁶⁶³ Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ
¹ καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρήσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν
⁶⁶⁴ ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγοντι·
 νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἄπει-
 σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποῖα

ἄπασιν mal. R.); ego φανεράν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R.: ἔχει. S. ex eiusdem conii. ἡ δίκη pro τῆς δίκης scripsit. Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκη. — ἀπεικτονότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri CJMNΧ; quibus accedit b.

Inscr. ΑΙΑΣ CJMN Bk.: ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αίας ἢ Αἴαντος λόγος Diog. La. 6, 15).

1. αὐτοῖς τοῖς auct. Bk. S.: τοῖς αὐτοῖς. (τοῖς ἔ. αὐτοῖς ci. R.).

τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότες γένοιτο, καὶ ταῦτα
 διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγίνετο ἔργῳ. Τὸ μὲν οὖν 2
 σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὄπλα
 ὄθε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον ἐπεθύ-
 μουν οἱ Τρῶες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν
 γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἤμισαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ
 λύτρα τοῦ Ἑκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ
 ἂν ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες 3
 τόνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυ-
 λήσας αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι
 καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ
 μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἴν' ἀποδῶ τὰ ὄπλα τοῖς φίλοις, οὐ-
 τος δὲ ἴν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαι γε αὐτοῖς οὐκ
 ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὄπλοις
 χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ
 ὄπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἷ τε γὰρ 4
 διαθέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι περὶ
 ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἷ τε οὐδὲν εἰδότες
 δικάσειν ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπί-
 σταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὧν περὶ
 ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢπερ ἀγα-
 θὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρείη.

Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, 5
 οὐδ' ἂν ἠτᾶσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἐστὶν ὁ

2. ἀλλὰ S.: ἀλλ' ἦ. — ἀνέθεσαν codd. Bk.: ἀνέθηκαν.

3. αὐτῶν codd. Bk: αὐτῆς (αὐτοῖς ci. R. Winckelm.). —
 ἂν ante ἐπισήμοις om. C.

4. ὅμοια sanum mihi non videtur. — βασιλεῖς ἐκόντες
 εἶναι Ald. Bk.: οὐκ ὄντες εἶναι βασιλεῖς codd. (ἐκόντες εἶ-
 ναι om. βασ. S.; οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R.).

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ὁ ἀγῶν, Winckelm. δια-

διαφέρει πλέον ἑμοῦ καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
 ὅ τι ἂν δράσειε φανερώς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα
 τολμήσαιμι πράξαι. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην
 κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ κἂν
 6 κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι· ὅστις γε μα-
 στιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ
 νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα περιβαλό-
 μενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδύς τῶν
 πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθεν. καὶ ταῦτα ὁμολο-
 γήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέ-
 πρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὄπλων ὅδε ὁ μαστι-
 γίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κρι-
 ταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ
 ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ
 ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντι-
 λέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομέ-
 νους (δεῖ) κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα
 ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς,
 γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν,
 8 οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε
 δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ
 665 λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ
 λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ
 ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερώς, ἵνα γνῶτε

φορὰ; S. conf. Isocr. 4, 12. — ὁ μὲν γὰρ] ὁ μὲν C. — εἴ γε] εἰ CJXb.

7. δικάσητε Ald. — γνώσεσθε C Bk. (ci. R.): γνώσετε JMN, γνωσθήσεσθε v. — ἀνὴρ scripsi: ἀνὴρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ CJXb Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ, quod fort. etiam praestat.

ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κἀθησθε. ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν 9 ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφίπται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος αἶε καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ 2 καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλεον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνεον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἔνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ X Ald.; Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσέως Diog. La. l. c.

1. καὶ post ταῦτα om. JMNb. — μὲν post ὑμεῖς om. C. — οὐδέν] οὐδὲ C.

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν. — δεῦρο post ἔνεκα add. CX Bk. — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλεῖην. — τήν τε Ἑλένην] τε om. C.

ἀνδρὸς ἐστέφησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ
 θεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τήν τε Ἑλένην ἀπολάβοι-
 3 μὲν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς
 κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κερημένον
 ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς
 ἐστὶν ὁ κομίσας θεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγὼ; ὃν
 σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα, ὅστις
 τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ'
 οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέξανδρον, ἀποκα-
 4 λεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἀλῶναι ἅπαντες
 εὐχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἐστὶ τοῦτο
 ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἶπερ καλὸν γε ἦν ἐλεῖν
 τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τοῦτου αἴτιον. καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνειδίζεις ἐμοί.
 5 ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας τῶν εὐπέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κα-
 γὰρ μὲν οὐκ ὄνειδίζω σοὶ τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ
 αὐτὸ καὶ σὺ καὶ (οἱ) ἄλλοι πεπόνθασι ἅπαντες· ἀλλ'
 ὅτι διὰ τὰ ὄνειδη τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἶός τε εἶ
 πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων
 666 τι τούσδε, ἐὰν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. ἐγὼ δ'
 οἶδα ὡς καὶ πολλὰκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλὰ, πρὶν
 καὶ σμικρὸν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῶν εἰκό-

3. εἰ μὴ] εἰ μὲν JMNb. — σύ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας MNXb.

4. num εἶπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν γε ἦν κτέ.? — εὐ om. C.

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πεπόνθατε J (Bk.); πεπόν-
 θαται M, πέπονθα Nb. — ἀλλ' ὅτι] num ὅστις del. ἀλλ'?
 — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι. — ἐγὼ δ' οἶδα ὡς
 cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C (Bk.); δὲ S. —

των τι χρη̄ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαι σε κακόν τι στυτὸν ἐργάσεσθαι.

- 6 Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, δειλίαν ὀνειδίξεις· σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ μάτην ἠλίθιος ἦσθα, [ὅτι] μετὰ πάντων τοῦτο δράσας οἶτι βελτίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὅς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὅς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν ποτε ἀποκενεῖς στυτὸν κακῶς περιπεσῶν τῷ (ξίφει), καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ χρη̄ οὐδ' ὑφ' ἑτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακόν οὐδ' ὀτιοῦν πάσχειν. σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρείον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε ἀπάντων εε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα· ὅστις γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φασιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ θαυμαστόν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δράσαι δύναίτο. ἔπειτα οἶσι τι διαφέρειν τοιαῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τείχος
- 7

ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. ὅτι φανερώς] εἴ τι φ. ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S. — τοῦτο δράσας JMNXb S.: τοῦτ' ἔδρασας C Bk. et auct. Steph. R.; ἔδρασας et deinde οἶσι τούτῳ β. εἶναι Ald. — πρὸς με C. — κακῶς codd.: κακῶ Ald. Bk. — περιπεσῶν τῷ JXb Ald. Bk.; περιπεσόντα C, περιπεσόντων M, περιπεσων N. — καὶ ante οὐκ add. C (οὐδ' S.). — ὑφ' αὐτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ (Bk. S.). — οὐδ' ὑπὸ τῶν?

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν τε ἀπάντων σε ci. R. — οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον C, πρῶτον JMNb. — δράσαις] δράσης CJMNXb. — ἔχειν auct. R. S.: ἔχων. —

οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φής· μόνος μὲν οὖν σὺ γε ἑπτα-
 8 βόειον περιέρχῃ τείχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ
 δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς
 αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς
 προφύλακας ἐγρηγορότας αὐτοῖς ὄπλοις αἴρω, καὶ
 εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τά τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πο-
 λεμίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκευσόμενον ἄλλον, ἀλλ'
 αὐτὸς (ἰών)· ὥσπερ (δὲ) οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα
 καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύ-
 9 τας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰ-
 σχρὸν ἠγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους
 κακόν τι δράσειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέ τινες ἔμελ-
 λον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε
 δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς
 πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἂν, καὶ εἰ
 μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν
 αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα
 667 ἐστί μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολε-
 10 μίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ
 πρὸς ἓνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἔτοιμός εἰμ' αἰεὶ. οὐδ'

περιέρχει MNb.

8. προσέρχομαι ante ἀλλ' εἰς addi vol. R. — ὄπλοις C Bk.: ὄπλοισιν. — πέμπω JMNXb. — τοὺς ναύτας] τὰς ναῦς C.

9. γλιχόμενος ἂν] γλ. αἰεὶ C. — si deleatur πτωχὸς, et versus existat et offensio tollatur, quam praebent πτωχὸς et μαστιγ. inncta et v. δοῦλος opposita. sequuntur certe versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν αἰεὶ | κἀν ἡμέρᾳ κἀν νυκτὶ — — φιλεῖ. — ὧν] δοκῶν ci. R. — πόλεμος] πολέμιος C. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.: πρ. τοῖς πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.

ἤνικα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἑτέροις
 παραδίδωμι, ἀλλ' ὅποταν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι,
 τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα
 ὄπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νύξ πώ-
 ποτέ με ἀφείλετο, ὥσπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον
 ἄσμενον πέπανκεν· ἀλλ' ἤνικα ἂν φέγγῃς σύ, τηρι-
 καῦτα ἐγὼ σώζω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν
 τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ
 ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11
 οἶει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν
 ἐφερέτην. κἄπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν
 ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐ-
 τοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς
 αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἂν
 αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι 12
 οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν
 ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ
 δὲ ὄπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ
 νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρόν, ἀλλὰ
 τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα
 ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὄνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶ ἐναντιω-
 τάτω αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν κα- 13
 λῶν, ἢ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέ-

10. βλάπτει C. — καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.

11. ἴσως scripsi: πως. — τί ἂν] malim τί κἂν. — num ὁμολογεῖν?

12. malim καὶ οὐκ οἶσθ' cf. §§ 6. 13, sine interrogationis signo.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. R.): κακῶν ἐναντιώ-

πονθας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἶει καὶ ἀνδραῖος εἶναι,
 καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία
 οὐ ταύτου ἐστὶν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον
 14 τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἂν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιη-
 τῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν παιήσῃ πολύτλαντα
 καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πολίπορθον
 καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγὼμαι, τὴν
 φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε κωθέσιν ὄνοις καὶ βουσαῖ
 ταῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δασμύθει καὶ ξου-
 γνύμαι αὐτούς.

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΡΟΪΑΣ.

667 Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήτην καὶ ἐθαύμασα, ὧ
 ἄνδρες Ἕλληνας, τὰς γυνάμας τῶν λεχόντων, τί ποτε
 668 ἄρα βουλόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες | συμβου-
 λεύουσι ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ
 τατα. — διότι γὰρ ἰσχυρὸς C^X, διότι ἰσχ. εἶ οοστ. N, δότι
 γὰρ ἰσχυρὸς J^{Mb}, διότι γὰρ ἰ. εἶ B^k.: διὰ γὰρ τὸ εἶναι
 ἰσχυρὸς. — οἶει] εἶη J^{Mb}. — καὶ ante οὐκ add. C B^k. (οὐκ
 οἶσθα δὲ J).

14. πολύτλαντα B^k.: πολύτλαν τε. — τε post τοῖς om.
 C. V. II. XI, 558, — ταῖς] τοῖς J^{MN}, καὶ C. V. II. XII,
 702. — παρέχουσι auct. Reisk, et Tour. S.: ὑπάρχουσι. —
 αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

ΑΛΚΙΔΑΜ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. ABCJMN^{XZ}, qui-
 bus accedit b.

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ AB B^k.: Ὀδυσσεύς J^{MNb}; λόγος
 Ὀδυσσεύς v.

1. λεγόντων] λεγομένων AB. — παριόντες] πάριτε AB.
 — ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν AB. —

τῶ κοινῶ, λοιδορίαι δὲ πλείσται γίνονται ἐν ἀλλή-
 λοις, εἰκῆ τε λόγους ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν
 ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ τῆν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος 2
 βουλέμενός τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι
 ἀναγορεύουσι παρ' ὀποτέρων ἂν νομίζωσι πλείον
 λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμε-
 λῆϊ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῶ ποριζόμενος,
 τούτων μὲν (ὀρῶμεν) μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι·
 εἰ δέ τις ἡμῶν εἰχμάλωτον ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων,
 ἢ γέρας (λαχῶν) εἴληφε πλείον ἑτέρου ἑτέρου, τούτων
 ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ
 τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι τὸν ἄνδρα 3
 τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντί-
 ζειν, μήτε ἰδίαν φιλοταιρίαν, φιλοτιμίᾳ χρησάμενον
 ἕνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος (ἂν)
 ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοί-
 σαιν . . . . . οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρ-
 χαίους πότους τε καὶ λόγους, περιάσομαι Παλαμῆδη
 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστήσαι. ἔστι 4
 δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσίᾳ· ἐφ' ἣ δεκα-
 πλάσιαι τῶν ἄλλων ζημίαι εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι,
 ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμίᾳ πώ-

ἐν ἀντὶ ἀλλήλοις del. S. — τε λόγους AB S.: λόγους τε.

2. πλεῖον AB Bk.: πλείω. — ὀρῶμεν auct. R. add. S. —
 ἡμῶν] ὑμῶν AB. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχῶν
 potius addidi. — ἕνεκα ABJ Bk.: ἕνεκεν.

3. ἰδίαν φιλοταιρίαν φιλοτιμίᾳ AB: ἰδία φιλοταιρία
 (ἰδίας φιλοταιρίας, φιλοτιμίᾳ S., ἰδία φιλοταιρία ἢ φιλο-
 τιμίᾳ Scheibe). — ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συν-
 οίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν
 CZ Bk.

4. προδοσίας AB. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων
 εἰσὶν ἐπικείμεναι AB: v. singularem habet. —

ποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαίστρᾳ οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἐνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐστὶ φίλοσοφός τε καὶ δεινός, οὗ μὲλλον κατηγορεῖν, ὥστε εἰκότως (ἄν) τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελεῖσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

- 5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηναὺς οἱ πολέμοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
- 6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἁμαρτῶν δὲ αὐτοῖ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρῳ, ἵνα χρωῖτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰ-
- 669
7 στὸν ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεῖς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένε-
λόν τε καὶ Διομήδην ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόητα.

ἐνεγένετο AB S.: ἐγένετο. — χρήματος AB: πράγματος.

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr., B, Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν AB. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ AB Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε AB. — ἔχει δὲ ὧδε AB Bk.: ὡς δ' (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.). — πλησίον δ'] πλ. τ' AB.

6. συνιόντων] νῦν. ἰόντων AB. — αὐτοῦ] τούτου AB. — οἰστὸν M Bk.: ὀιστόν. — οἰστον MZ Bk.: ὀιστόν.

7. προσκαλέσας AB. — διομήδη CZ. —

ἡ δὲ γραφή ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξανδρος Παλαμήδει. Ὅσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται, ὃ τε πατήρ Κασάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ τάχους.“ ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπέδειξα δὲ ἄν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς 8 ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦκρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελεθεῖν ὡς ἔχει, μηδ' εἰκῆ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν 9 γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, ὃ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ἔσακοντίζοι.

κασσάνδραν CMNZb Bk. S. — καθάπερ AB Bk.: ὡσπερ. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. C Bk.

8. δὲ post ἐπέδειξα add. AB S. — ἀποτοξεύσας AB Bk.: ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μηδ' εἰκῆ οὕτως Bk.: μηδ' εἰκὸς οὕτως AB, μὴ ἀδίκως cett. cod. (με νομίσητε post κρίνειν add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστιθέντα ABCMb Bk.: προστεθέντα Z, προστιθέντες N, προτιθέντα v. — ὑμῖν] ἡμῖν AB.

9. καὶ ante πρὶν add. CBk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν JMNXZb, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν. — εἶδεν] οἶδε C. — ἔχοντα τοῦτον AB Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ὃ, τε C, ὅτε AB, ὅταν v. (ὅτε ὃ τε mal. S.). — ἔσακοντίζοι ABMZb Bk.: ἔξακ. JN, ἀνκοντίζοι C, εἰσακοντ. v.

- 10 Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τούτων εἰκότως καὶ τὴν
ἄφεσιν τῆς λόγῃς. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμ-
ματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε προδώσει· πιστὰ γὰρ
ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός τε ἐκεί-
νοις ἐκεῖνοί τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους
11 καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα.
ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν
πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ
σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πει-
θαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ βέλη ἀνελό-
μενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστὶν οὐδὲ ἐν πρὸς
ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι
12 δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. Ἄρα γε ἐνθυμεῖσθε, ὧ
ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς δια-
νοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλο-
σοφῶν ἐφ' οἷς ἦκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν;
670 Τοῦ | τε τὰ πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα γενέσθαι
καὶ τὴν στρατείαν ἅπασαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα

10. δὲ post τεκμ. add. ABC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα AB; πηνικάδε Ald. — πότε] πῶς ci. R. — προδώσει C Bk. — οὗτος] αὐτός AB. — ἐκεῖνοί τε AB S.: καὶ ἐκεῖνοι.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι AB Bk.: χρήσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν AB. — δοκῆ A.

12. ὅτι add. AB Bk., εἰ C. — σοφοῦ Ald. — ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν AB Bk.: τυγχάνει φιλοσοφῶν JNXZ; τυγχάνειν φιλοσόφων M Ald.; τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἄξια ὄντα C. — τοῦ τε τὰ Ald. Bk.: τὰ τε codd., τὰ τε γὰρ S. — πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα Ald.: πρ. τὰ παρ. BJ Bk., πρ. τὰ περηστηκότα A (h. e. περιεστηκότα, quod ci. R.), πρ. παρεστ. MNXZ, παρεστ. πρ. C. — γενέσθαι ante ἐπιδείξω ponit C, om. cett. cod. (om. S., qui ci. πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι). — στρατείαν Z Bk.: στρατιάν. — ἅπασαν

ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατήρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ- 13
 χνην ἔχων ἀλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων
 ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφήρηται,
 κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουρ-
 γίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος
 τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων.
 Ἄλεω γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς 14
 ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυ-
 γατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐ-
 τοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τά-
 χους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα
 ἰέρειαν τῆς Ἀθηναῖς, εἰπὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενή-
 σεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφι- 15
 κνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Ἀυγείαν εἰς Ἥλιον,
 καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναῖς.
 ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης
 συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτήν ὁ πατήρ ἤσθε-
 το Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθό-
 μενος πορθμέα τε εἶναι αὐτὸν καὶ δεινόν. ἀφικο-
 μένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα

Ald.: πᾶσαν. — ἡμῖν ABC. — καὶ post δὲ add. AB.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἀλιείαν AB Bk.: ἀλείαν.
 — οὗτος] αὐτός AB. — ὑφήρηται AB Bk.: ὑφήρηκε. —
 τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. AB Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας
 τῶν τότε γενομένων.

14. ἀλέω et ἀλέος A et hic et infra. „Pausaniae est
 Ἄλέος, Apollodoro Ἄλεος.“ Bk. — θανατώσει B.

15. στρατευόμενος om. AB. — ἀυγείαν C. — νεῷ] ἱερῷ
 AB. — κούσαν C. — ὁ πατήρ ἤσθετο AB S.: ἤσθ. ὁ πα-
 τήρ. — τε εἶναι αὐτὸν AB S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. —
 ναυτίλου AB.

- 16 καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγεεν αὐτήν, καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτήν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὧν τὴν μὲν Αὔγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τηλέφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
- 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. (τοῦ) χρόνου δὲ προϊόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς,
- 671 ὁπόθεν τε εἶη καὶ τίνα τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἶη ὁ πατήρ τετελευτηκῶς αὐτοῖ τε στασιάξοιεν περὶ τῶν πατρῶων χρη-
- 18 μάτων. εἶεν· τί οὖν γίνεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ὄχρητο· Ἀλέξανδρος δὲ

16. ὡς] ὅτε AB. — ὁ ante Ἄλεως add. AB. — ἀπέστειλεν ABZ. — αὐτήν (τ') W. — ἐς ABCMNb Bk.: εἰς JX Ald. — ἄπαις ὧν .auct. R. Bk.: ἀπιδῶν. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: πριάμῳ αὐτῷ AB, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τὸ (εἰς τι AB, εἰς τὸν JMNb) ὀλίγον.

17. ἐν Δελφοῖς ἱερὸν Ald. — γένεσιν AB: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης. — τε post αὐτούς add. AB S.

18. ἀδελφοῖς (αὐτῆς)? — ἔλθοι JMNXZ — καὶ ante ὁ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἑξαπατήσας, ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν
 ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδε-
 σθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ
 βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς
 ἐπιγιγνομένοις ἀκούσαι. ἀφικομένου δὲ αὐτοῦ πάλιν 19
 εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα,
 ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἑσήμενας τοῖς
 περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν,
 ἀλλὰ περιεῖδες Ἑλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας.
 ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἄρπαγὴν καὶ Με- 20
 νέλεως ἤσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν
 ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρα-
 τόν. καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰ-
 νοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύ-
 ραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ
 παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι 21
 μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιός
 ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ

μὲν add. AB. — ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν AB: καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων. — ὅσα AB Bk.: ἄ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν] ABCMNb. — οὐδένα ZS.: οὐθένα.

19. Huius criminationis absurditates ne huic quidem scriptori imputare possum. Conicio igitur prima verba: ἀφικομένου — γυναῖκα, ante ἐπεὶ δ' (scr. ἐπειδὴ) § 20 transponenda esse, hic autem addendum τούτων δὲ γιγνομένων vel simile quid. — βοῆ] βοήν AB. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. AB.

20. στρατόν] στρατιάς AB. — καὶ δὴ καὶ C Bk.: καὶ δὴ v. (S.). — ἔπεμψεν] ἐπεμπεν ABZ. — οἰνωπίωνα CJMNX. — κινύραν et κινύρας § 21 AB. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur: ft. interciderit post ἤκουσαν § 21. — πολλὰ add. AB Bk.

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς AB S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο AB Ald.; ἐπηγγέλλετο cett. cod. —

ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἴ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέφανται.

- 22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπιχειρήκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων τάξεις ἐξευρηκένας πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα
⁶⁷² ἐλέγχῃται φανερώς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστῳ
²³ γὰρ ὄδε, πρεσβύτατος (ᾧν) ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμηῆσαι τάξεις καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστῆσαι, ἥνικα Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾶκας ἄγων· ὥστ' οὐ Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον.
 24 γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ τὰ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θρῆκες ἔθηκαν,
 ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,

ἀποπέμψαι AB. — καὶ ante αὐτοὶ add. AB Bk. — δοκεῖ R.: δοκῆ ABC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἴ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι AB S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. AB. — τάξεις ἐξευρηκ. AB Bk.: ἐξευρηκ.-τάξεις. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) AB.

23. ὄδε AB S.: ὁ. — πρεσβύτερος AB S. — ὑμῶν AB. — φάλακι AB.

24. τὰ ἐπιγρ. AB S.: v. τὰ ante ἐπὶ ponitur. — Θράκες AB. — ζεύς που A. — βέλει] βαλῶν C, κεραυνῶ cett. cod. et

Οιάγρου φίλον υἷον, ὃς Ἡρακλῆ ἔξειδίδαξεν,
εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φο- 25
νεύει. ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπι-
δῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ.

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτευέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἔξεῦρον, λογιώτατοι 26
καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύ-
ρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χα-
ρακτῆρα ἔβαλον εἰς τὸν σταθμόν, (δηλοῦντες) τὸ
πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σο-
φίζεται τὸν αὐτὸν ὄρθμόν. ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα
πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὐρε-
τῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἔξεῦρε, καπήλοις 27
καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐπιτορκίας, πετ-
τούς γε μὴν, τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔριδας καὶ
λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν κατέδειξε,
τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νενικη-

γρ. C. — ὑάγρου AB. — ἠρακλῆ Z cum Burneiano 96 (Bk.):

ἠρακλῆα A, ἠρακλῆ^a B, ἠρακλῆν v. — ἐδίδαξεν N Ald.

25. Λίνος S.: λῖνος AB, τρύνος Z, Τέννος v. — duos
qui afferuntur versus coniungendos non esse vidit S. — ὡς
δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. ABMNXb, ὥτε δ. J. — βιοτευέ-
μεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτεύειν: βιοῦν codd. —
ἀνέρας C.

26. οὐ] οἱ AB. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer et Lobeck
(S.): λογικώτατοι. — καὶ πρῶτοι AB S: πρῶτοί τε C Bk.;
πρῶτοι v. — χαρακτῆρας CZ, χαρακτῆρες JMNXb. — παρ'
ῶν] ὁ παρῶν δ AB. — ἐλθῶν] ἐλῶν S. — τὸν αὐτὸν
ὄρθμόν] τὸν ὄρθμόν AB S.; τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ὄρθμός
C Bk.; τὸν αὐτοῦ ὄρθμόν Z. — ταῦτα add. AB Bk.

27. κατέδειξε AB Bk.: ἐδίδαξε. — νενικηκόσι AB Bk.:

κόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τα γὰρ ἀπὸ τῶν κύβων προσγιγνώμενα ἀνόνητα γίννεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσατο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ᾧ (γε) διεννοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δὲ 673 ἔστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προσταττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τὰναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

29 Ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκῶς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν ἔνεκα παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γινόμενα AB S. — ἀνόνητα AB Bk.

28. αὖ] οὖν Cb. — ἀλλ' om. AB. ἐπὶ τῷ ἡμετ. AB S.: ἐφ' ἡμετέρῳ C, ἐφημέρῳ J, ἐφ' ἡμετέρῳ v. — ᾧ om. C. — χρήσιμον AB: χρήσιμα. — πάντων οὗτος[πάντα οὕτως Z.

29. καὶ ante Παλ. om. AB. — ἔνεκα] οὕνεκα ABJ S.; οὕνεκεν v. — ποιήσασθε AB.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΤΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
 Η ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἡμελήκασιν καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἐμαντοῦ τὴν 2 δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μείζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖσθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσειε 3 τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ τα-

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. CKMTX (ab initio et in extrema parte etiam N), quibus accedit b. Inscr. ΤΟΥΤΣ om. C.

1. διὰ βιβλίων R.: διὰ βεβαίων KMNb Ald., δι' ἀβεβαίων CX.

2. μελετᾶν J. Strangius S.: τοῦ μελετᾶν. cf. §§ 1. 35.

3. παραχρῆμα] παραντίκα (sicut 8. 9. 18. 24. 28) CMXb; sed cf. § 33. — post hoc vocab. καὶ addit C, non male.

χείρα χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν οὔτε φύσεως ἀπά-
 4 σης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγ-
 674 γράμματα πολλαχόθεν εἰς ταῦτόν ἐνθυμήματα συνα-
 γείρειν καὶ μιμήσασθαι τὰς | τῶν εὖ λεγομένων ἐπι-
 τυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθώσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι καὶ τοῖς
 5 ἀπαιδευτοῖς ῥᾶδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥαδίαν ἔχει (τὴν) κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἑτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἕξιν μεταρροθμίσαντες ἐπεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ γράφειν ἡσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἰοί τ' ἔσονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥᾶω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπό-
 ρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργα-

4. γράψαι S.: γράψαι ἂν. — ταῦτόν S. (praeunte R.): τὰ αὐτῶν.

5. σπάνια δὲ καὶ K Mb.

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

σίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθίσταται. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἄραι μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ 7 τὰ κουφότερα μετελθὼν ῥαδίως μεταχειρίζαιτ' ἄν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει δεικνούμενος οὐδὲν ἄν τῶν βαρυτέρων οἶός τ' εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναται ἄν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἄν οἶός τ' εἶη τοῖς θάπτοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥαδίως· ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὐπω δῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον 8 καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραντίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη τὴν γνώμην.

Ἦγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9 λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθίστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραντίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολ-

7. οἶός τ' εἶη (s. οἶός τε εἶη) utrobique S.: οἶός τε ἦ.

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ. — αὐτοῦ τὴν δύναμιν C (Bk.).

λάκεις ἀπροςδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτου-
 σιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξου-
 σιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην
 10 ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρώμεν. ὅταν
 γὰρ νουθετῆσαι δέη τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυ-
 675 θήσασθαι | τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πρᾶναι τοὺς
 παρωξυμμένους ἢ τὰς ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας
 ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ' ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ
 χρεῖα τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἷα τ' ἐστίν· ἢ δὲ
 γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς
 χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπι-
 κουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀπαιτοῦσιν, ἢ δὲ κατὰ
 σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους. ὥστε τίς
 ἂν φρουῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν
 11 καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ καταγέ-
 λαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥή-
 τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον;
 ὡς ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πό-
 λεων, ἐφ' ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ
 περὶ τῶν κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ'
 ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλ-
 λους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ
 δ' ἕτεροι τούτων κυριεύουσιν, ἄρ' οὐκ εὐήθεις
 ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι μελέτην λόγων ἐναντίως

10. δέη C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: απολλυ-
 μένους KMTXb; ἀπολυμέλους Ald.; ὀργιζομένους C Bk.,
 ἐπιτεθυμένους ci. S. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ'] δ' add. CX Bk. — ὥσθ' scripsi: ὥστε. —
 κυριεύουσιν scripsi (propter hiatum): κύριοί εἰσιν. — μελέτην

ἔχουσιν ἀκριβῶς; καὶ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξειργα- 12
 σμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις ἐοικότες, καὶ
 τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀληθείας [ὅμοιον] ἀπο-
 βεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖ-
 σθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τὰς τῶν ἀκούον-
 των γνώμας ἐμπιπλάσι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ 13
 γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύ-
 γουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτο-
 σχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε κάλλιστα γράφειν
 δοκοῦσιν, ὅταν ἦκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους πορί-
 σονται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο
 πέρας τῆς ἐπιεικείας ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιά-
 ζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας
 ἐκεῖνο μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' οὗ πρὸς τοῦτο τὸ γένος
 τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γρα- 14
 πτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μετα-
 χειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν
 γὰρ τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λό-
 γους ἔν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν,
 ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάξῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον
 ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ
 τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν

ποιεῖσθαι λόγων C Bk.; ποιεῖσθαι τῶν λ. μ. K. — ἔχουσιν
 CKMTXb.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. — πλέων ἀληθείας scripsi:
 πλέον ἀληθείαις. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι CKMXb;
 ἐμπιμπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἐκεῖνο ci. R.: ἐκείνην. —
 ἀφ' οὗ] ἀφ' ἧς C Bk. S.

14. τὸν βίον] num τὸν λόγον s. τὴν ἐρμηνείαν? cf.
 § 24 sq. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — ἀνόμοιον]
 num ἀνώμαλον? — δοκεῖν R. X Bk.: δοκεῖ.

εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν. |

15
676

Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδευτῶν βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ιδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐθισθῆ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἑρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστὶ τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶτοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχοφῶνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγκυνοῖα χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν

15. τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk.: ἐν τῷ λέγειν C, ἀντιλέγειν v. Sed et Aldinae lectio coniecturae deberi videtur; itaque malim καὶ λέγειν παιδεύσειν. — τὸν] τὸ T.

16. ἰσχοφῶνων mal. Bk.: ἰσχοφῶνων. — „φιλανθρώπως] h. e. φιλάνως. Fort. ἰλαρῶς.“ S. At hiatus hoc modo existet.

ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς
 ἔνθυμους ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐ-
 τοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ
 γραφὴν βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευά-
 ζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιου-
 μένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν
 καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας
 ἀπάσης ἐπίπροσθεν γίννεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λό- 18
 γων χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λή-
 θην αἰσχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίννεσθαι. πάντες γὰρ
 ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ
 τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημο-
 νεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ'
 ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γρα-
 πτοῖς λόγοις καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομά-
 των καὶ συλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν
 μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν 19
 οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα
 δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλή-
 λων διαφέροντα, καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ
 ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς
 αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὐπορος

17. τῆς ἐν om. C.

18. τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομ. ci. S.: τῶν ὀνομ.
 καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. nisi potius, ut Dobr. voluit, verba
 καὶ τῶν ἐνθυμ. delenda sunt. — ἀκριβῆ] hiatus in hac ora-
 tione minime tolerandus.

19. δυσανάληπτος cum Ald. Bk.: δυσαν. ἢ μνήμη cum
 codd. S.

ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἡ
 20 μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν
 671 τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον | τὴν αἰσχύνην ἔχου-
 σιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμηνείας οὔσης καὶ τῶν
 ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων, ἂν ἄρα καὶ
 διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆ-
 ναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀψά-
 μενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ
 καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῆ, ῥά-
 21 διον ποιήσασθαι τὴν δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα
 λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί
 τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ πλάνου
 καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους
 ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
 λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπι-
 κούρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

22 Ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γε-
 γραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώ-
 νων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνλίτε τῶν και-
 ρῶν ἀμαρτάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας
 λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων
 ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς
 23 λόγους. χαλεπὸν γὰρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀν-
 θρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε
 προῖδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἰ γνῶμαι τῶν ἀκου-
 όντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ
 τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίνεται ταμι-

20. λῆθαι] ἀλήθειαι KMTXb.

21. τι post ἐκλίπωσι om. C. — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S.

εύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀπο-
βλέποντι, καὶ τὰ (τε) μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντό-
μως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
ἀγῶνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὁρῶμεν ἑκα-
τέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα
λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λά-
βωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ
σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει
θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ
πάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων
λέγωσιν, οὐδαμῆ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη
καθιστᾶσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνι- 25
ζομένοις, ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα
δοθῆ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσθαι κατὰ τρόπον·
αἱ γὰρ ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ
παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι
δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν
τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ
δ' εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι
τὴν ἐρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο 26
τὴν τοιαύτην μελέτην, ἣτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγα-
θῶν ἐπίπροσθεν τῆ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων
v., τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν ci.
S. Fort. autem gravior etiam corruptela subsit: τὰς ἐπι-
θυμίας τῶν ἀνθρώπων s. ἀκροατῶν?

24. αὐτοὶ scripsi: αὐτῶν. — πάντων W: ἀπάντων. —
οὐδαμῆ Bk. cum C: οὐδαμᾶ T, οὐδαμῶ Mb, οὐδαμοῦ v.

25. καὶ χρῆσθαι C Bk.: καὶ κεχρησθαι. — οἰκοδομίαν
scripsi: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

678 | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν
 παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον
 ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰδισμένων αὐτῇ καὶ
 τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἐστίν.

27 Ἐγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι
 τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἶδωλα καὶ σχήματα
 καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰ-
 κότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἣνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλ-
 κῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμ-
 μένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀλη-
 θινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεω-
 ρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων
 28 βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος
 λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεκρημένος, ἐκ βιβλίου
 (μὲν) θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν
 καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κερτη-
 μένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν
 ἀληθινὰ σώματα πολὺ χεῖρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα
 πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παρα-
 δίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς δια-
 νοίας ἐν τῷ παραντίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ
 ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφω-
 μοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου

26. αὐτῇ S.: αὐτῆ.

27. ἔχοιμι Bk. cum C. — καὶ post ἣνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾶ τάξει ci. R. — κεκρημένος codd. Bk.: γεγραμ-
 μένος. — μὲν post βιβλίου addendum ci. S. — displicet
 παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum
 fine repetitum. — εὐπρεπείας scripsi: εὐπορίας. — ἀπ' αὐ-
 τῆς τῆς διανοίας ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (pro διανοίας S.
 requirit ἀνάγκης vel simile quid, ego mallet ἀγωνίας). —

τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29
 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης
 φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδια-
 βάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν
 παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φι-
 λосоφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους
 ἐπαινεῖν καὶ προουργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς
 προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν
 μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν 30
 οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν
 ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι,
 καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος
 χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα
 προσχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον
 φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνά-
 μει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀπο-
 κρύψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἰοί τ'
 ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἔνεκα 31
 τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἄπτομαι τοῦ γρά-
 φειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ
 ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πείραν ἡμῶν | 679
 λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος εὐ-

ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἐαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk.: προσδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

31. ἐπιδείξεως C; voluitne τῶν ἐπιδείξεως εἶνεκα εἰς τ. ὁ. ἐκφερ.? — εἶνεκα CX. — ὄχλους] λόγους C. — ἐκφερομένους KMTb. — nonne παρακελευόμεθα? —

σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
 84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc. 1, 9.
 Σθένελος Caranei f. Alc. 1, 7.
 Σιβυρτίου παλαιστρα fr. 66.
 Σκιάποδες gens in fabulis
 fr. 117.
 Σκιοφοριῶν 6, 42.
 σοφιστής Palam. ab accusa-
 tore dicitur Alc. 1, 12. 21. οἱ
 καλούμενοι σοφισταί Alc.
 2, 1.
 Σπάρτωλος fr. 16.
 σπονδαί libationes 1, 18 sq.
 σταθμούς s. σταθμά Palam.
 invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22.
 27.
 στασιώτης tyrannidis fautor
 fr. 1.
 Στεφανηφόρου ἡρώων Ath.
 fr. 44.
 στρεβλοῦν de quaestione de
 servis 5, 32. 50.
 συνήγοροι fr. 13. 32.
 συντέλεια civitatum sociarum
 in tributo pendendo (opp.
 ἀπόταξις) fr. 56.
 σφάγια in caedis iudicio 5,
 12.
 Σωσίας (ἐλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς (πολεμίας)
 invenit Palamedes G. 2, 30;
 Alc. 1, 22; Menestheus Alc.
 1, 23.
 ταῶς fr. XVI cf. 57.
 τέλη κατατιθέναι 5, 77.
 τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10;
 β 11.
 τετρακόσιοι Athenis fr. 6.
 Τεύθρας Mysiaerex Alc. 1, 16.
 Τεῦκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.
 τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι
 Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1,
 7. 16 sq.
 τίμησίν μοι ἐποίησαν h. e.
 ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτι-
 μήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν
 6, 38.
 Τιμοκράτης fr. V.
 τιμωροί cognati ad quos ultio
 caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ
 2; 4 α 4.
 τίς ἀγορεύειν βούλεται prae-
 conium in contione Alc. 2,
 11.
 τόμια in caedis iudicio 5, 88;
 6, 6.
 τριηραρχεῖν 2 β 12.
 Τροία et Τρώες G. 1, 5; An-
 tisth. pass.
 τροχός eculus 5, 40. 42.
 τροχισθῆναι 1, 20.
 Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδωρ in iudicio Alc. 2, 11.
 Ὑέρβολος (δημαγωγός) fr. 45.
 ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.
 ὑπερῶν 1, 14.
 ὑπεύθυνοι 6, 43.
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in
 fabulis fr. 118.
 ὑπογραμματεὺς τῶν δεσμο-
 δετῶν 6, 35. poristarum etc.
 ibd. 49. — ὑπογραμματεύειν
 6, 49.
 ὑπόκρισις Alc. 2, 14.
 ὕστερος λόγος in caedis iudi-
 cio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Meneesthus invenit
 Alc. 1, 23.
 Φανόστρατος gener eius qui
 or. 6 verba facit: 6, 12.

φαρμακείας γραφή 1 argum.

Φιλῖνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21.

35 sq.; fr. XVIII.

Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.

Φιλοκράτης accusator in or.

6: 21. 40. 43.

Φιλόνεως 1, 14 pass.

φιλόσοφοι λόγοι altercationes

dialecticae G. 1, 13. φιλόσοφος

et φιλοσοφεῖν de Palamede

Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu

Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.

φίλτρα 1, 9.

Φοίνικες monetam invenerunt

Alc. 1, 26.

φυλέται tribules 6, 13.

X.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
26.

χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
λεῦσαι (de caede) 6, 16.

Χίος Alc. 1, 20.

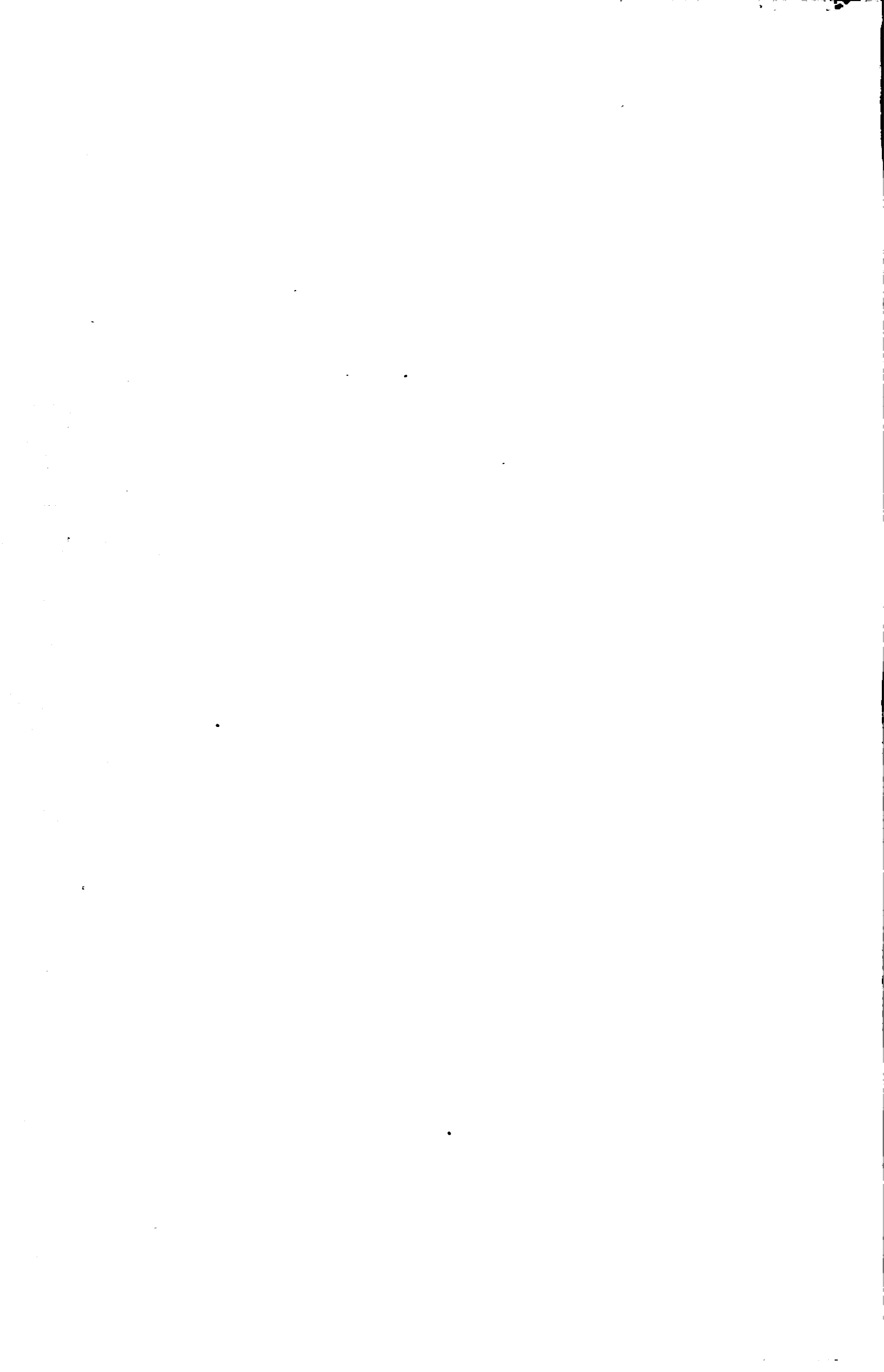
χορευτής or. 6 inscr.

χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
8; 5, 77; 6, 9 pass.

χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
νόμενος reo prodest 5, 51.

APOLLODORI
BIBLIOTHECA

EX RECOGNITIONE

IMMANUELIS BEKKERI

LIPSIÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCLIV

CCD
12-7-93

PRAEFATIO

Apollodorus quia codices nec multos nec bonos habet, magnum dat coniecturae campum. velut p. 3 v. 3 Κόττον Heynius posuit: legebatur Κοῖον v. 13. νεώτατον Aegius: γενεώτατον vel γενναιότατον δὲ H: τε 25. μὲν ἐν Faber: μὲν
 4 4. τοῦτον*: τοῦτον μὲν 10. ἔδωκε*: δέδωκε 24. καθιστᾶσι*: καθίστασαν 27. Ἄδου*: ἄδη 5 14. Ἄελλῶ καὶ*: Ἄελλῶ 15. Φορκίδες H: φορκιάδες vel φορκυάδες 22. Νεόμηρις] Νημερτής Gales 23. Δηάνειρα] Ἰάνειρα H Πολυνόη Hesiodo Πολυνόμη Νησαίη Commelinus: Ἰσαίη
 24. Εὐμόλπη Hesiodo Εὐπόμπη Ἰόνη] Ἡιόνη H 27. Ἄργη H: ἄργην vel ἄρην 6 9. ἀναγαγεῖν H: ἀγαγεῖν 7 7. Μήτιδι H: Θέτιδι vel Θέμιδι 25. Θύμβρεως: Ἰβρεως plerique
 8 10. γινομένης Aegius: γενομένης 11. ταῦτὸ Commelinus: αὐτὸ 18. ἔγημε μὲν*: μὲν ἔγημε 23. παῖδα ἓνα] Κηδαλίωνα Lennepius 31. δισκεύειν] ὀιστεύειν Jacobs 9 18. Μεγανείρα alii 27. Μετανείρας: Πραξιθέας 29. αἰρόμενος] φερόμενος Hercherus 10 17. Παλλήνη H: Πελλήνη οὐρανὸν H: οὐρανοῦς 28. ὃ H: αὐτὸς 30. Παλλήνης: σελήνης 11 5. Εὐρύτον] Ροῖτον Bentleius 14. Γρατίωνα] Ἐλατίωνα? an Αἰγαίωνα? 20. Κιλικία Palmerius: Σικελία. similiter 12 13 26. ἐκ — 27. δρακόντων] haec nescio an post 28. ἐχιδνῶν aptius ponantur 12 4. ἐφέροντο] ὄχοντο? *
 7. κατέπτηξεν Commelinus: κατέπτησεν 16. φύλακα addidit Faber 14 5. Ὀρηίδος] Ὀρειάδος H 26. ἐγέννησεν

E.

ἔγγυας ἀποτίνειν 2 β 12.
 ἔγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί
 (quominus in vincla reus
 coniciatur) 5, 17.
 εἰργεῖν ὧν ὁ νόμος εἰργεῖ τὸν
 ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἰργεσθαι τῶν προσηκόντων
 de homicida 3 γ 11. εἰργ.
 τῶν νομίμων de caedis reo
 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)
 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu
 6, 42. εἰσάγειν de accusatore
 49.
 εἰσφοραί 2 β 12. γ 8.
 Ἑκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογεῖς in socia civitate
 fr. 52.
 Ἔκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.
 Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
 Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἕλληνες 5, 13; 6, 51;
 G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἔλος nomen actori or. V falso
 tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem
 causa quae et ἀπαγωγή
 dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἔνδεκα 5, 70.
 ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα
 Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 α
 2. δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
 νῶν γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονέα
 εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius
 βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
 βουλή caedis intentio 2 β
 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλήs (καὶ

προβουλήs) dolo malo 1, 3;
 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrale
 Alc. 1, 24, scuti insigne
 ibd. 9.
 ἐπιγραφεῖς σίτου fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i.
 qu. οἱ ἔνδεκα 5, 17.
 ἐπισκῆπτεσθαι caedis actio-
 nem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in
 sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίζειν 6, 45.
 ἑπταβόειον τεῖχος de Aiacis
 scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπῶδαί G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα-
 νίζειν τινί ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην 5, 13.
 ἔρμηνεύς G. 2, 7.
 Ἐρμῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐθυναί 6, 43.
 Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν
 Εὐμόλπιδῶν ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
 1, 6.
 Ἐφιάλτης Periclis socius;
 eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιοῦν pecunia mulctare 6,
 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

- Ἡετιωνεία fr. 5.
 ἠλιακὴ ἢ τῶν θεσμοθετῶν
 6, 21.
 Ἡλις Alc. 1, 15.
 ἠπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 78.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum
 gerit Alc. 1, 15. Telephi
 pater ibd. Orphei discipu-
 lus ibd. 24. Linum inter-
 ficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἠρωες 1, 27.

Θ.

- Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθεταί 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 Θῆτες fr. 61.
 Θραῦκες 5, 20. Ath. duce
 Eumolpo bellum inferunt
 Alc. 1, 23. Orphea sepe-
 liunt (Θρηῦκες) ibd. 24. —
 Θράκη fr. 49.

I.

- ιδιωταί opp. δικασταί 6, 24.
 opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4.
 15.
 ἱερὰ τὰ νομιζόμενα stata
 sacrificia 5, 82.
 ἱεροποιεῖν 6, 45.
 ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπὴ
 dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
 3. 6; 2, 3 sq.
 Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
 Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

- καθᾶραι τὴν οἰκίαν post
 elatum mortuum 6, 37.
 κακοῦργοι i. qu. λωποδύται,
 κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
 5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
 1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
 γημα ibd.; 5, 10.
 Καλλίας fr. VII.
 Καλλιόπη Lini mater Alc.
 1, 25.
 Καλλίστρατος fr. IV.
 Κασάνδρα Alc. 1, 7.
 Κεχροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
 Κένταυροι cum Lapithis
 pugnant Alc. 1, 23.
 Κεραμεικός fr. 40.
 κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
 κηρύσσειν κακούργημα s.
 κακούργους 2 γ 2; δ 6, de
 qua re κήρυγμα ibd. — ἀπο-
 κηρύττειν et κήρυγμα (pue-
 rum quo quid factum sit
 ignoratur) fr. 66.
 Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
 κλέπται 5, 9.
 κληρουχία fr. 7.
 Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
 quae maritum interemit 1, 17.
 Κρήτη Alc. 1, 17 sq.
 κύβους Palamedes invenit
 Alc. 1, 22. 27.
 Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

- Λαισποδίας fr. VIII.
 Λακεδαίμων fr. 57.
 Λαπίθαι cum Centauris pu-
 gnant Alc. 1, 23.
 λειτουργία 5, 77.
 λέσχει fr. 41.
 Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
 λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.

Λίνδιοι fr. IX.

Λίνος Calliopes f. musices inventor Alc. 1, 25.

λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες Alc. 2, 13. *λογογραφεῖν* opp. *αὐτοσχεδιάζειν* ibd. 6.

λογοποιός orationum artificiosarum scriptor Alc. 2, 8.

λόχους Menestheus invenit Alc. 1, 23.

Λυκῖνος Ath. 5, 53. 60. 62 sq.

Λυσίας πρὸς *Μικίνην* 2 α argum.

Λυσίστρατος 6, 36.

λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.

Μακροκέφαλοι gens in fabulis fr. 116.

Μενέλαος (—*λεως*) Alc. 1, 17. 20.

Μενεσθεύς rem militarem excoluit Alc. 1, 23.

μεσεγγυησάμενοι παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα 6, 50.

Μεταγειτνιών 6, 44.

μετεωρολόγοι G. 1, 13.

μέτρα (καὶ *σταθμά*) Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27. — *μέτρον* in carminibus G. 1, 9.

Μηθυμναία sc. χώρα 5, 21.

μήτε δικαίως *μήτε* ἀδίκως (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) ἀποκτείνειν lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.

Μιτυλήνη et *Μιτυληναῖοι* or. 5 passim.

Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.

Μοῦσαι Alc. 1, 24.

Μουσαῖος ὁ τῶν *Εὐμολπιδῶν* numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.

μουσικήν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.

Μύρρος fr. X.

Μυσία Alc. 1, 16.

N.

Νάξος 1, 16.

Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.

Νέστωρ Alc. 1, 23.

Νικολῆς fr. XI.

νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.

νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.

νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.

Οἶαγρος Orphei p. Alc. 1, 24.

Ὀινόπλιον Chii rex Alc. 1, 20.

Ὀίσυμη fr. 24.

ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.

ὄμηροϊ G. 2, 8.

ὀνόματα opp. *ἐνθυμήματα* Alc. 2, 3 pass. ὄν. καὶ ῥήματα ibd. 19.

ὄρκωτής in iudicio 6, 14.

ὄροι fr. XI.

Ὀρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.

παιδοτρίβης 3 γ 6. δ 4.

παλαίστρα Alc. 1, 4. ἡ *Σιβυρτίου* fr. 66.

Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
 παλλακή 1, 14. 17. 19.
 Παντακλῆς chorodidasculus
 6, 11.
 παράβυστον (δικαστήριον τῶν
 ια') fr. 42.
 παραδοῦναι φόνου δίκην de
 magistratu qui successori
 tradit 6, 42.
 παρανόμων fr. III. XII.
 Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
 Πειραιεύς 1, 16 sq.
 Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
 Περικλῆς fr. 66.
 πεττούς Palamedes invenit
 G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
 πλῆθος τὸ ὑμέτερον i. qu.
 iudicia populi s. heliastarum
 5, 8. 78. 80.
 ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιός
 (qu. v.) Alc. 2, 34.
 ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
 ποινή ultio divina 2 α 3.
 δ 11.
 πόλις i. q. ἀκρόπολις 6, 39.
 Πολύενκτος fr. XIII.
 Πολυποίτης Alc. 1, 5.
 πορισταί 6, 49.
 πορνεῖον 1, 14.
 Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc.
 1, 23.
 πράκτορες 6, 49.
 Πρίαμος Alc. 1, 16.
 προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν
 νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10;
 cf. πρόρρησις.
 ἐκ προβουλῆς i. q. ἐκ προ-
 νοίας 1, 3. 5.
 προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
 προδοσία Alc. 1.
 προδικασίαι τρεῖς in caedis
 actionibus 6, 42.
 προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1,
 6; 6, 23 sq. 27 sq.
 προκειῖσθαι de mortuo 6, 34.

πρόνοια caedis intentio 5, 57.
 59. ἐκ προνοίας de caede
 dolo malo facta 1, 22. 25. 27;
 6, 19.
 προξενία fr. 67.
 προρρήσεις in caedis actioni-
 bus 5, 88; 6, 6; cf. προα-
 γορεύειν.
 προσκαλεῖσθαι in ius vocare
 5, 13.
 προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν
 ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10;
 4 δ 10. προστρόπαιος (sc.
 δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος
 4 α 4. β 8. τὸ προστρόπαιον
 (cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
 πρυτανεύειν prytanis munere
 fungi 6, 45. 49. πρυτανεία
 (ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
 Πρύτανις (an πρύτανις?) fr.
 XIV.
 πτερά in sagitta Alc. 1, 6.
 πυθιονίκαί victoriae Pyth.
 fr. 131.
 πυρσοῦς Palam. invenit G. 2,
 30; Alc. 1, 22. 28.
 πωληταί 6, 49.

P.

ραψωδία Alc. 2, 14.
 ῥήματα opp. ὀνόματα Alc.
 2, 19.
 ῥήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp.
 ποιητῆς λόγων 34. — γραφαὶ
 κατὰ τῶν ῥητόρων fr. 48.
 — ῥητορικὴ (δύναμις) Alc.
 2, 1 sq.
 ῥυθμός in oratione Alc. 2, 16
 (cf. 17).

Σ.

Σαμοθράκες fr. XV.
 Σάμος et Σάμιοι fr. 49.

σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
 84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc. 1, 9.
 Σθένελος Caranei f. Alc. 1, 7.
 Σιβυρτίου παλαίστρα fr. 66.
 Σκιάποδες gens in fabulis
 fr. 117.
 Σκιροφοριῶν 6, 42.
 σοφιστής Palam. ab accusa-
 tore dicitur Alc. 1, 12. 21. οἱ
 καλούμενοι σοφισταί Alc.
 2, 1.
 Σπάρτωλος fr. 16.
 σπονδαί libationes 1, 18 sq.
 σταθμούς s. σταθμά Palam.
 invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22.
 27.
 στασιώτης tyrannidis fautor
 fr. 1.
 Στεφανηφόρου ἠρώων Ath.
 fr. 44.
 στρεβλοῦν de quaestione de
 servis 5, 32. 50.
 συνήγοροι fr. 13. 32.
 συντέλεια civitatum sociarum
 in tributo pendendo (opp.
 ἀπόταξις) fr. 56.
 σφάγια in caedis iudicio 5,
 12.
 Σωσίας (ἐλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς (πολεμίας)
 invenit Palamedes G. 2, 30;
 Alc. 1, 22; Menestheus Alc.
 1, 23.
 ταῶς fr. XVI cf. 57.
 τέλη κατατιθέναι 5, 77.
 τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10;
 β 11.
 τετρακόσιοι Athenis fr. 6.
 Τεύθρας Mysiaerex Alc. 1, 16.
 Τεῦκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.
 τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι
 Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1,
 7. 16 sq.
 τίμησίν μοι ἐποίησαν h. e.
 ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτι-
 μήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν
 6, 38.
 Τιμοκράτης fr. V.
 τιμωροί cognati ad quos ultio
 caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ
 2; 4 α 4.
 τίς ἀγορεύειν βούλεται prae-
 conium in contione Alc. 2,
 11.
 τόμια in caedis iudicio 5, 88;
 6, 6.
 τριηραρχεῖν 2 β 12.
 Τροία et Τρωῆς G. 1, 5; An-
 tisth. pass.
 τροχός eculeus 5, 40. 42.
 τροχισθῆναι 1, 20.
 Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδωρ in iudicio Alc. 2, 11.
 Ὑπέρβολος (δημαγωγός) fr. 45.
 ὑπερημερος ἐγένετο 5, 63.
 ὑπερῶν 1, 14.
 ὑπεύθυνοι 6, 43.
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in
 fabulis fr. 118.
 ὑπογραμματεὺς τῶν δεσμο-
 θετῶν 6, 35. poristarum etc.
 ibd. 49. — ὑπογραμματεύειν
 6, 49.
 ὑπόκρισις Alc. 2, 14.
 ὕστερος λόγος in caedis iudi-
 cio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Meneesthus invenit
 Alc. 1, 23.
 Φανόστρατος gener eius qui
 or. 6 verba facit: 6, 12.

φαρμακείας γραφή 1 argum.
 Φιλῖνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21.
 35 sq.; fr. XVIII.
 Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.
 Φιλοκράτης accusator in or.
 6: 21. 40. 43.
 Φιλόνεως 1, 14 pass.
 φιλόσοφοι λόγοι altercationes
 dialecticae G.1, 13. φιλόσοφος
 et φιλοσοφεῖν de Palamede
 Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu
 Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.
 φίλτρα 1, 9.
 Φοίνικες monetam invenerunt
 Alc. 1, 26.
 φυλέται tribules 6, 13.

X.

χαρακτηρ in moneta Alc. 1,
 26.
 χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
 λεῦσαι (de caede) 6, 16.
 Χίος Alc. 1, 20.
 χορευτής or. 6 inscr.
 χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
 8; 5, 77; 6, 9 pass.
 χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
 νόμενος reo prodest 5, 51.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 124 sqq. Fragmenta Antiphontis Sophistae.

Monui in praefatione, sero in manus meas pervenisse Saupprii dissertationem de Antiphonte sophista, cuius ex copiis haec nunc apponenda videntur.

Fr. 81 p. 125. Priorem locum J. Bernays (Mus. rhen. 9 p. 256) ita restituere conatus est: ἐνί τε λόγῳ, ταυταδὶ νοῦς εἴσεται, ἔν τε οὐδὲν αὐτῶ· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἂν γνώμη γινώσκῃ οὐ μακρότητα γινώσκων. Saupprius autem haec nunc proponit: ὡςπερ καὶ ὁ Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀληθείας πρώτῳ λόγῳ· ταῦτα δὲ γνώσει, ἔν τε οὐδὲν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα ὁ ὄρων (ὄψι ὄρων cod. paris. 1849 teste Hasio) μακρότητα οὔτε οὖν γνώμη γινώσκει ὁ γινώσκων, hoc sensu: *haec vero (res singulas) tu cognosces, neque quidquam in eis unum idemque, ut neque qui cernit (res singulas) oculis cernere possit longitudinem neque cognitione eam cognoscere qui cognoscit (res singulas)*. Ad sententiam cum Bern. comp. Diogen. La. 6, 53.

Fr. 94 p. 128 ad initium alterius libri refert S.

Fr. 103 p. 129. De Antiphontis quadratura Simplicii iste quem adscripsi locus nihil recte docet; audiendus potius est Themistius (4 p. 327 b 36, ad φυσ. ἀκρ. 1, 2), qui haec exhibet: Ἀντιφῶντα —, ὃς ἐγγράφων τριγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἐκάστης (S.: ἰ. ἐκάστου) τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστᾷς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ὥστε ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθείαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. Add. Simpl. ad eundem locum (p. 327 a 36).

ante fr. 104 (ibid.) addendum est frg. 103 a e Stob. ecl. phys. 1. 25, 1: *Ἄντ.* (τὸν ἥλιον ἀπεφήνατο ὑπάρχειν) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.

Fr. 104 de luna exstat etiam ap. Stob. ecl. phys. 1. 26, 1 et ap. Io. Lydum de mensibus 3, 8. — *ἰδιοφεγγῆ* Stob. S.; *ἰδίῳ μὲν φέγγει* Lyd. — *πυρὸς post ἰσχυροτέρου* cum Stob. del. S.; *φωτὸς* Lyd. — Coniungendum autem cum hoc loco, quod teste Stob. l. d. defectiones lunae fieri dixerant *Ἀλκμαίων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις.*

post fr. 105 add. frg. 105 a ap. Stob. ecl. 1. 8, 40: *Ἀντιφάνης (Ἀντιφῶν Meineke prob. S.) νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.*

Fr. 124 p. 132. Harpocratonis locum nunc ita rest. S.: — — *ἀντὶ τοῦ τὸ (διπλάσιον καὶ τὸ) ἡμιόλιον δοῦναι (fort. θεῖναι) ἐν τοῖς λογισμοῖς.*

Fr. 125—133, quae ego libro *περὶ ὁμονοίας* adscripsi, S. et ipsa ad *Politicum* refert.

Fr. 129 p. 135, 3 ita nunc scribi vult S.: *ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ τὰς παραχρῆμα ἡδονὰς ἐμφράσων [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν,* quas mutationes necessarias non puto.

Fr. 131 p. 135, 21 *ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν* antea S. rescripserat: nunc *ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας* sententiae satis convenire ducit. — paullo post pro eo quod est *φέρε δὴ* restit. *φέρε δὲ.*

Fr. 132 p. 137 *εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ὡς ᾧ μακάριε* nunc S.

Fr. 133 ibid. verba *τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μᾶ* del. vult S.

Denique ap. Polluc. II, 224 (p. 143 adn.) quae in cod. Antwerpiensi adscripta protulit Ruhnkenius, ita prob. S. emendavit Meinekius: *ἐν τῷ θ' συνόψεως τῶν κατ' ἀνθρώπων.*

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIVM.

A.

*Αβυδος fr. 67 (Abydenae mulieres).
ἄγαλμα de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; *ἀγάλματα* signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.
Ἀγαμέμνων Alc. 1, 21.
Ἀθηνᾶ 6, 39; Alc. 1, 14. 15.
Ἀθηνᾶ Βουλαία 6, 45.
Ἀθηναῖοι 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.
Αἶας Antisth. or. 1.
Αἶνος 5, 20. 22. 25. 52. 78.
*Αλεως Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.
ἄλιτήριοι sc. *δαίμονες* 4 α 3. 4. β, 8. γ, 7. δ 10.
Ἀλκιβιάδης Cliniae f. fr. XX.
Ἀλκιβιάδης Phegusius fr. 8.
Ἀμπελῖνος ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.
Ἀμυνίας trib. Erechth. 6, 13.
Ἀμφίπολις fr. 25.
ἄνδραποδισμός fr. II.
ἄνδριάντες signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf. *ἀγάλματα*.
*Ἄνδρων psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.

ἄντομνύναι 1, 8.
ἀπαγωγή dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et *ἀπάγειν* de eadem 38. 85; cf. *ἐνδεικνύναι*.
ἀπογράφεσθαι (φόνου δίκη) 6, 35 sqq. passim.
Ἀπόληξις Antiphontis accusator fr. 1.
ἀπολογησαμένω τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελεῖν 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.
ἀπόταξις fr. 55; cf. *συντέλεια*.
ἀργυροκοπεῖον fr. 36.
ἀριθμός a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. 25.
Ἀριστίων cf. *Ἀμπελῖνος* 6, 12. 21. 35.
Ἀρίφρων Alcibiadis tutor fr. 66.
ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.
Ἀσία Alc. 1, 19.
ἀστέγαστον πλοῖον opp. *ἐστεγασμένον* 5, 22.
ἄστυ urbs Ath. 1, 14.
ἀτιμοῦσθαι de fals. testium punitione 2 δ 7.
Ἀυγέας Elidis rex Alc. 1, 15.
Ἀῦγη Alei f. Alc. 1, 16.

αὐθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιαστὸς (αὐτοσχεδιαστικός) λόγος, αὐτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 αὐτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἄφροδίτη venus fr. 88.
 Ἄχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής qui quaestioni praeest 1, 10 sq.; 5, 32.
 βάσανος lapis fr. 157.
 βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.
 βῆμα 6, 40.
 βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.
 βουλευσαι (τὸν θάνατον) opp. χειρὶ ἐργάσασθαι 6, 16; i. qu. ἐκ προνοίας ἀποκτείνειν 6, 18; 1, 26 (4 α 7).
 βουλευταί senatores 6, 45. — β. τοῦ θανάτου i. qu. ἐπιβουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.
 βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.
 βουλή senatus Quadringentorum 6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληφός fr. 22.
 γνώμας λέγειν 6, 45.
 γοητεία G. 1, 10.

γράμματα invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22. 24.
 γραμματείδιον i. qu. γραμματεῖον 5, 53—56.
 γραμματεῖον tabulae 1, 10; Alc. 2, 11. 15.
 γράφειν, γραφικὴ δύναμις, γραπτοὶ λόγοι opp. αὐτοσχεδιάζειν etc. Alc. 2 pass. — γράφεσθαι ἱερῶν κλοπῆς 2 α 6, de qua causa γραφή ibd. 7 passim; de aliis accusationibus 2 α 5; fr. 48; de libello in caedis actione 1, 2.
 γραφεῖς pictores G. 1, 18.
 γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατενταί fr. 10.
 Δελφοί Alc. 1, 14. 17.
 δημόκοινος 1, 20.
 Δημοκράτης Alcibiadis amator fr. 66.
 Δῆμος ὁ Πυριλάμπους fr. 57.
 Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.
 Δημοσθένης orator 6 argum. δια μέσου τεῖχος fr. 37.
 διδάσκειν de choro 6, 11.
 διδάσκαλος i. qu. χοροδιδασκαλος ibd. et 13. διδασκαλεῖον 11.
 Διιπόλεια 2 δ 8 (et cf. adn. 6, 39).
 δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.
 Διόδοτος Philocratis frater 6, 16.
 Διομήδης Alc. 1, 5. 7.
 διομόσασθαι (in caedis actione) 1, 28; 5, 11 pass.; 6, 16. 49. 51. διωμοσία 5, 88; 6, 6.
 Διονύσια 6, 11.
 δοκιμάζεσθαι de adolescente fr. 67.
 δορυφόροι tyrannorum satellites fr. 1.

E.

ἔγγυας ἀποτίνειν 2 β 12.
 ἔγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί
 (quominus in vincla reus
 coniciatur) 5, 17.
 εἰργεῖν ὧν ὁ νόμος εἰργεῖ τὸν
 ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἰργεσθαι τῶν προσηκόντων
 de homicida 3 γ 11. εἰργ.
 τῶν νομίμων de caedis reo
 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)
 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu
 6, 42. εἰσάγειν de accusatore
 49.
 εἰσφοραὶ 2 β 12. γ 8.
 Ἐκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογεῖς in socia civitate
 fr. 52.
 Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.
 Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
 Alc. 1, 17.
 Ἐλλάς et Ἕλληνες 5, 13; 6, 51;
 G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἐλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἐλος nomen actori or. V falso
 tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem
 causa quae et ἀπαγωγή
 dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἔνδεκα 5, 70.
 ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνδυμήματα opp. ὀνόματα
 Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 α
 2. δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
 νῶν γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονέα
 εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius
 βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
 βουλή caedis intentio 2 β
 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλήs (καὶ

προβουλήs) dolo malo 1, 3;
 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrale
 Alc. 1, 24, scuti insigne
 ibd. 9.
 ἐπιγραφεῖς σίτου fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i.
 qu. οἱ ἔνδεκα 5, 17.
 ἐπισυήπτεσθαι caedis actio-
 nem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in
 sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίζειν 6, 45.
 ἑπταβόειον τεῖχος de Aiacis
 scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπωδαί G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα-
 νίζειν τινί ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην 5, 13.
 ἐρμηνεύς G. 2, 7.
 Ἐρμῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐθυναί 6, 43.
 Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν
 Εὐμόλπιδων ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
 1, 6.
 Ἐφιάλτης Periclis socius;
 eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιοῦν pecunia mulctare 6,
 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

- ²Ἡετιωνεία fr. 5.
 ἠλιακὴ ἢ τῶν θεσμοθετῶν
 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἠπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 78.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum
 gerit Alc. 1, 15. Telephi
 pater ibd. Orphei discipu-
 lus ibd. 24. Linum inter-
 ficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἠρωες 1, 27.

Θ.

- Θαργῆλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθετεῖται 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 Θῆτες fr. 61.
 Θράκες 5, 20. Ath. duce
 Eumolpo bellum inferunt
 Alc. 1, 23. Orphea sepe-
 liunt (Θρηῆες) ibd. 24. —
 Θράκη fr. 49.

I.

- ιδιώται opp. δικασταί 6, 24.
 opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4.
 15.
 ἱερὰ τὰ νομιζόμενα stata
 sacrificia 5, 82.
 ἱεροποιεῖν 6, 45.
 ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπὴ
 dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
 3. 6; 2, 3 sq.
 Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
 Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

- καθάραι τὴν οἰκίαν post
 elatum mortuum 6, 37.
 κακοῦργοι i. qu. λωποδύται,
 κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
 5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
 1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
 γημα ibd.; 5, 10.
 Καλλίας fr. VII.
 Καλλιόπη Lini mater Alc.
 1, 25.
 Καλλίστρατος fr. IV.
 Κασάνδρα Alc. 1, 7.
 Κεκροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
 Κένταυροι cum Lapithis
 pugnant Alc. 1, 23.
 Κεραμεικός fr. 40.
 κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
 κηρύσσειν κακούργημα s.
 κακούργους 2 γ 2; δ 6, de
 qua re κήρυγμα ibd. — ἀπο-
 κηρύττειν et κήρυγμα (pue-
 rum quo quid factum sit
 ignoratur) fr. 66.
 Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
 κλέπται 5, 9.
 κληρουχία fr. 7.
 Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
 quae maritum interemit 1, 17.
 Κρήτη Alc. 1, 17 sq.
 κύβους Palamedes invenit
 Alc. 1, 22. 27.
 Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

- Λαισποδίας fr. VIII.
 Λακεδαίμων fr. 57.
 Λαπίθαι cum Centauris pu-
 gnant Alc. 1, 23.
 λειτουργία 5, 77.
 λέσσαι fr. 41.
 Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
 λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.

- τασκευάζειν H: κατασκευάζει 65 32. νύκτα] νῆσον Aegius
 66 7. τῶν H: τῶν ἀστῶν 24. ἕξ H: ἑξῆς 25. τὴν H: τῆς
 67 8. στρατιάν H 13. χαλκῆ H: χαλκοῦν 14. Ἀερό-
 πη Pausanias 68 28. μισθοῦ H: μισθὸν δὲ 69 23. Ὀρμέ-
 νιον Wesselingius: Ὀρχομενὸν 70 2. ἀκρωτηρίῳ H: ἐπ' ἀκρω-
 τηρίῳ 4. κήρυκα H: Κήρυκα 11. κατηκόντισεν H: κατη-
 κόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας 30. Κέρκης Müllerus 71 1. Λαο-
 μένης H: λανομένης Ἐντελίδης Μενιππίδος Keilius: Ἐντεδίδης
 Μενιππίδης 3. Εὐρον ... Καπύλος*: Εὐρυκάπυλος Ἰπ-
 πόθοος Faber, Ἰππότης H Ὀλυνθος Gales 4. Ἴξαλος? *
 6. Ἴφιδος H: Ἴφιδος Ἄντιφος H: Ἄντιδος Ἄντιόπης
 H: Ἄντιώπης 9. Ἐρατοῦς Aegius: Ἐρατος Ἄσωπίδος H:
 Ἄσωπίδης Ἡιόνης H 11. Οἰστρόβλης: Οἰστρέβλης
 12. Ἐλαχέλας H: ἔλευχέλας 72 7. ἐνιαυτὸν — γενομένοις φθο-
 ρὰ H: ἐνιαυτοῦ — γενομένης φθορᾶς 14. θεράποντα Faber:
 θεραπεύοντα αὐτοῦς H: αὐτὸν 27. Κλεοδαίου H: κλεο-
 λάου 73 22. καὶ post Ἥλιν, δὲ post ἐνιαυτοῦ om H 32. ἕκα-
 στον H: ἕκαστος 74 8. Ἄργος H: Ἄργος ἐπὶ τὸν ἴδιον
 17. Τιτᾶνας] τινὰς Faber, Τιτανίους H 22. αὐτὸς Faber
 75 2. Φοινίκην H: τὴν Εὐρώπην 4. ἔρασθεῖς, ταῦρος H:
 ἔρασθεῖς πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ρόδου ἀποπλέων ταῦρος ὃς
 17. κατώκησαν*: κατώκισαν ἐν Φοινίκη*: Φοινίκην
 χώραν κειμένην? * 21. πόλιν] νῆσον Hercherus 76 15. ὅ-
 τι Müllerus: εἴ τι 20. ἐπῆρξεν*: ὑπῆρξεν 26. βαλὼν] λα-
 βῶν Aegius 77 20. νεοδάρτους H: νεοδάρτας 21. κρή-
 νης*: Κρήτης 31. Κρησὶ*: ἤρωσι 78 3. κἀκείνων*: κἀ-
 κείνον 79 23. Ἄρεος ἴδιον*: αἰδῖον 25. βασιλεία Sevinus
 26. δὲ add H 80 3. κρύφα H: Ἦρας κρύφα 14. κε-
 ραννωθῆναι H 81 26. Βαιὸς πόδας αἰνετός? * 28. Ἄ-
 κταίων ἔθανεν Aegius: ἀκταῖον κτεῖναι vel κτεῖνε 30. Ὠμαρ-
 γός*: ὦν Ἄργός 31. ἔλαψαν Ruhnkenius: ἔδαψαν 82 1.
 πλῆθος H: πλῆθος αὐτῶ 2. ἐνεποίησε H: ἐποίησε 83 10.

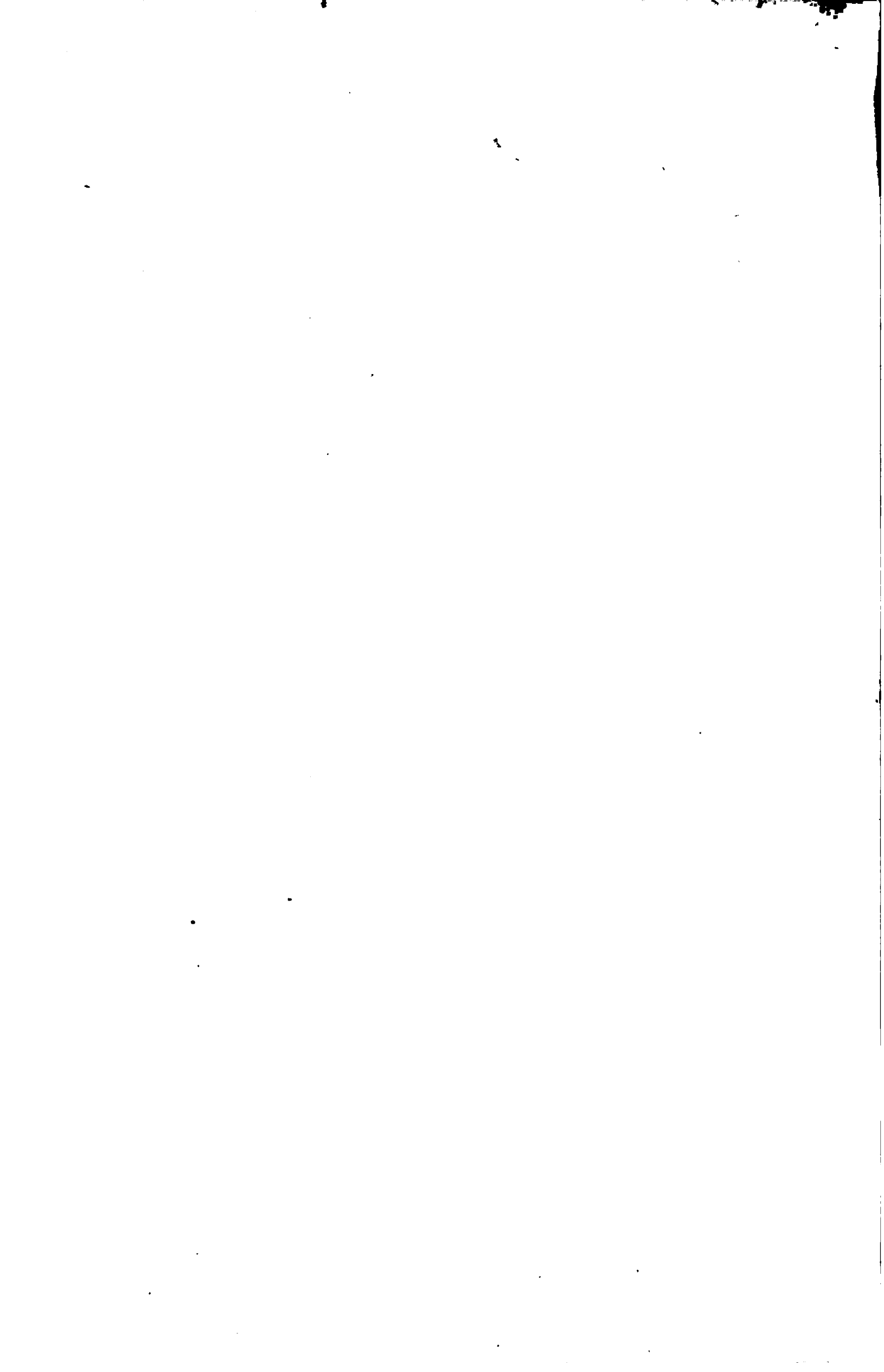
- μετὰ] κατὰ Siebelis 14. Δωτίδος] Χρύσης Aegius 27 Ἐλευ-
 θεραῖς Aegius: ἔλευθέρω 84 1. τὴν τῶν*: τῶν 9. ἄρμα-
 τοδρομεῖν*: ἄρματοδρομεῖν 17. δύο] δ' Valckenarius
 85 13. παρὰ Η: περὶ 18. ἐλέγετο Η: ἔλεγε 31. αἴνιγμα
 Η: αἰνίγματα 86 4. λύσωσι, συνιόντες — ἐξήτουν Η
 6. ἐπὰν] ἐπεὶ Η 7. πολλῶν Gales: πολλάκις 19. Εὐρυ-
 γανείας τῆς Ὑπέρφαντος Aegius: εὐρυγενείας τῆς τεύθραντος
 87 24. ταύτη Η: ταύτης αὐτῷ μάχης*: αὐτῆς 29. ἄν-
 δρα Commelinus: Ἄδραστον 88 1. συναθροίσας] στρατὸν
 συναθροίσας Η 5. δὲ addidi 12. νήπιον Commelinus:
 ἦτις νήπιον 24. ἄλματι Valckenarius: ἄρματι 89 24. κρά-
 νειον Aegius: κυάνεον 31. ἀνέκριναν Η: ἀνέκρινον δέ-
 κα — τὴν μὲν μίαν — τὰς δὲ ἑννέα Barthius: δεκαεννέα — τὰς
 μὲν ἑννέα — τὰς δὲ δέκα 90 31. τὰς δὲ δέκ'] ἑννέα δ' Η
 3. μαντευομένοις Η: μαντευόμενος 9. τροπή Η: τρόπαιον
 25. ἐξερρόφησεν*: ἐξερρόφησεν αὐτόν 91 10. αὐτὴ — ζῶ-
 σα ἐνεκρύφθη Η: αὐτὴν — ζῶσαν ἐνεκρύψατο 17. ἐμβα-
 λουσα Η: βαλουσα 92 18. Θηβῶν Η: Θηβαίων 21. μὲν
 Η: μὲν μᾶλλον 30. παλινδικίαν λαμβάνειν*: πάλιν διαλαμ-
 βάνειν 93 8. ἑαυτῷ Η: ἑαυτοῦ 94 22. Ὅρον] Ὀρεστέα
 Salmasius, Οἰνωτρὸν Η 23. Ἀγκύορα] Ἀγήνορα? an Ἀρκνω-
 ρὸν? * 95 17. παρθένος Η: παρθένον 96 2. Ἀύγη μὲν*:
 αὐτὴ μὲν 9. ἔγημε*: ἔφθειρε 31. προἰεῖσα Η 97 1. αὐ-
 τοῦ Hercherus: αὐτῷ 2. ἀπολομένων*: ἀπολλυμένων
 6. μεσημβριοῦντας*: μὴ θηρεύοντας 18. δὲ post Σίσυφος ad-
 didi 28. σπαργάνοις Η: πρώτοις 99 14. ὅς] ὄν Η, καὶ
 Emperius 22. τῷ — πρὸς*: τὸ — ὄνεν πρὸς 25. ὡς Η: ὡς
 δὲ 26. ἐν Ἐριφύλῃ S. Empiricus: Ἐριφύλην 29. Μελησα-
 γόρας Η: Μνησαγόρας 100 10. Δορκεὺς Pausanias: Δορυ-
 κλεὺς 22. δὲ addidit Η 32. δάσεσιν? * 101 6. ἐπιστρα-
 τεύσαντες Η: εἰς Ἀθήνας ἐπιστρατεύσαντες 102 2. δὲ addidi
 103 21. τῆς Emperius: τοῦ 104 3 διηρημένον Η: διηρη-

- μένον 14. μετὰ* : κατὰ 15. τὸν Δία εἶψαι Gales : διαρρι-
 ψαι 16. τοῦτο H 21. Λευκίππην Meziriacus : Λευκίππου
 105 25. αὐτὸ* : αὐτοῦ 106 3. Δημοπίτης H : Δηϊόπτης
 107 3. Ἀκταίου] Ἄκτορος Gales 5. φώκην H : φύκην
 108 18. ἃ addidit Emperius 109 30. μεληδὸν Coraes : μέλη
 110 4. ...] εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδει H 17. παῖδα : παί-
 ζων παῖδα 111 9. παῖδα H : παῖδας 20. Φαρνάκην Munke-
 rus : θανακην τὴν Μεγισσάρου τοῦ Τριέων βασιλέως ἐγέννησε
 Κινύραν. οὗτος Hercherus : τὴν Μεγισσάρου, Κινύραν τὸν Συ-
 ρίων βασιλέα ἐγέννησε. Κινύρας οὗτος 112 18. Μύνητος* :
 Μήνυτος 114 13. καὶ addidit H παρατίθησι Faber : προ-
 τίθησι 14. διὰ ταχέων Westermannus : διαταχέως 21. τὴν
 μὲν* : τὴν 24. παῖδας μὲν Hercherus : παῖδας 115 2. ἀφίει
 H : ἐφίει 12. παίζουσιν nescio quis 22. κολάζουσιν?*
 28. Ἐνδιος : ἔνδον 116 14. τὴν σφαγὴν* : σφαγὴν 18. Κέ-
 κροπα H : Κέκροπος 21. Πυλλίαν Faber : Πελλίαν 117 4. πο-
 δάονα φ. Aegius 17. Αἰγεὺς Piersonus : ὁ Ζεὺς 19. Ἀθή-
 νας Meursius : Θήβας 20. ἀγγελθέντος Wyttenbachius : ἐπελ-
 θόντος 21. αὐτῷ τοῦ H : αὐτοῦ 30. ...] λόγιον ἦν ὅτι?*
 32. Μίνως δὲ Faber : μόνον 118 7. post Αἰγληίδα Gales
 omisit Ἡνθηίδα Λουσίαν Meursius : Λουταίαν 10. τού-
 του* : τοῦτο 12. αἰρῆται* : αἰρεῖται 19. ὦν, omissio 20. οὗ-
 τος,?* 27. συνήργησε Commelinus : συνήρπασε.
-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμον,
γῆμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἑκατόγχειρας
προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἱ μεγέθει
τε ἀνυπέβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν
5 ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ 2
τούτους δὲ αὐτῷ τέκνοι Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην Στερό-
πην Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὄφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ
μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρ-
ταρον ἔριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου,
10 τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ),
τέκνοι δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσ- 3
αγορευθέντας, Ὠκεανὸν Κοῖον Ἵπερίονα Κριὸν Ἴαπε-
τὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς
κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν Ῥέαν Θέμιν Μνημοσύνην
15 Φοίβην Διώνην Θείαν.

ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρτα- 4
ρον ῥιφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι
τῷ πατρί, καὶ δίδωσιν ἄδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. οἱ
δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτέμνων
20 τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. ἐκ δὲ
τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο,
Ἄληκτὼ Τισιφώνη Μέγαιρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες
τούς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ
τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν.

25 ὃ δὲ τούτους μὲν ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας 5
καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε
καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ιδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώ-
μενα. καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν,

εἶτα Διήμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Πο-
 6 σειδῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται
 μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε,
 γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον δίδωσι
 τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμ-
 7 φαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα
 ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες
 ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι
 τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς
 ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε
 10 Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

2 ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν
 τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ
 τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν
 15 Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.
 2 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ
 ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμ-
 μάχους· ὃ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην
 3 ἀποκτείναντες ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασιν
 20 βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυ-
 4 νήν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέν-
 τες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ
 Ταρτάρῳ τοὺς ἐκατόγχειρας καθιστᾶσι φύλακας. αὐτοὶ
 δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς
 25 μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν
 θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

2 ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τη-
 θύος Ὠκεανίδες [τρισχίλια], Ἀσία Στυξ Ἡλέκτρα Δω-
 ρίς Εὐρυνόμη Ἀμφιτρίτη Μῆτις, Κοίου δὲ καὶ Φοίβης
 30 Ἀστερία καὶ Λητώ, Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἡὼς Ἥλιος
 Σελήνη, Κριοῦ δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος

Πάλλας Πέρσης, Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ 3
 Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς
 καὶ Ἐπιμηθεὺς καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ
 τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. ἐγένετο δὲ καὶ Κρό- 4
 5 νου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος, Ἡοῦς δὲ
 καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα, Πέρσου δὲ καὶ Ἀστε-
 ρίας Ἑκάτη, Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ
 Νίκη Κράτος Ζῆλος Βία. τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ 5
 10 τιμὴν διδοὺς ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν
 παίδων συνεμάχησε.

Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος Θαύμας Νηρεὺς Εὐρυ- 6
 βία Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεα-
 νοῦ Ἴρις καὶ ἄρπυιαι, Ἀελλῶ καὶ Ὠκυπέτη, Φόρκου δὲ
 15 καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν
 ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέξωμεν, Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος 7
 τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα Κυμοθόη Σπειῶ
 Γλαυκονόμη Ναυσιδόη Ἀλίη, Ἐρατὼ Σαὼ Ἀμφιτρίτη
 Εὐνίκη Θέτις, Εὐλιμένη Ἀγαυὴ Εὐδώρη Δωτὼ Φέ-
 20 ρουσα, Γαλάτεια Ἀκταίη Ποντομέδουσα Ἴπποθόη Λυ-
 σιάνασσα, Κυμὼ Ἠιόνη Ἀλιμήδη Πληξάυρη Εὐκράτη,
 Πρωτὼ Καλυψὼ Πανόπη Κραντὼ Νεόμηρις, Ἴππονόη
 Δηιάνειρα Πολυνόη Αὐτονόη Μελίτη, Διώνη Νησαίη
 Δηρὼ Εὐαγόρη Ψαμάθη, Εὐμόλπη Ἴονη Δυναμένη
 25 Κητὼ Λιμνώρεια.

Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην Εἰλεί- 3
 θυϊαν Ἄρην, μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθα-
 νάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ
 θυγατέρας ὦρας, Εἰρήνην Εὐνομίαν Δίκην, μοίρας,
 30 Κλωθὼ Λάχεσιν Ἄτροπον, ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην,
 ἐξ Εὐφυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ χάριτας, Ἀγλαΐην Εὐ- 2
 φροσύνην Θάλειαν, ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην, ἐκ δὲ

Μνημοσύνης μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἶτα Κλειῶ Μελπομένην Εὐτέρπην Ἐρατῶ Τερψιχόρην Οὐρανίαν Θάλειαν Πολυμνίαν.

2 Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ Ὀρφεὺς 5 ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς Ἄδου θέλων ἀναγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσῃν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς 10 ἐπιστραφῆ πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθέασατο τὴν γυναῖκα, ἣ δὲ 3 πάλιν ὑπέστρεψεν. εὔρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν διασπασθεὶς 3 ὑπὸ τῶν μαινάδων. Κλειῶ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος 15 ἠράσθη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνίδος ἔρωτα), συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ἰάκινθον, οὗ Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἔρᾶν 2 ἀρρένων. ἀλλ' Ἰάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώ- 20 μενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε, Θάμυρις δὲ κάλλει διενεγκῶν καὶ κιθαρωδία περὶ μουσικῆς ἤρισε μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῆ, πλησιάσῃν πάσαις, ἔαν δὲ ἠττηθῆ, στερηθήσεται οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι καὶ 25 τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν.

4 Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινεν· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες, Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελῷου Σειρήνες, περὶ 30 ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.

5 Ἡρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἡφαιστον· ὡς δὲ

Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. φέρεται δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρα δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπιπέψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει· πεσόντα δὲ Ἡφαιστον ἐν Αἴμυρῳ καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις.

μίννυται δὲ Ζεὺς Μήτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας, ἐπεὶ περ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὅς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. τοῦτο φοβηθεὶς κατέπιεν αὐτήν. ὥς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθέως ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τριτανος, Ἀθηναῖα σὺν ὄπλοις ἀνέθορεν.

τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν· καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Αἰτῶ δὲ συνελθούσα Διὶ κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἥρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα γενναῖα πρώτην Ἀρτεμιν, ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα παρθένος ἔμεινεν, Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν, ὅς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἐλάφης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν.

- 5 οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶν Ἀητῶν θεωρήσας, πόθῳ κατα-
 σχεθεὶς ἐπισπᾶται· ἢ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ
 κατατοξεύουσιν αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον·
 γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.
- 2 ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα 5
 Μαρσύαν. οὗτος γὰρ εὐρῶν αὐλοὺς οὓς ἔρριψεν Ἀθηναῖ
 διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν
 2 περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνθεμένων δὲ αὐτῶν ἵνα
 ὁ νικήσας ὁ βούλεται διαθῆ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως
 γινομένης τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, 10
 καὶ ταῦτό ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυ-
 νατοῦντος εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας
 τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμῶν τὸ
 δέρμα οὕτως διέφθειρεν.
- 3 Ὠρίωνα δὲ Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. τοῦτον 15
 γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ
 αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσατο δὲ
 2 αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. οὗτος ἔγημε
 μὲν Σίδην, ἣν ἔρριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν
 Ἥρα· αὐτὴς δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίω- 20
 νος ἐμνηστεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτὸν κοιμώ-
 3 μενον ἐτύφλωσε καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψεν. ὁ δὲ
 ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν
 ὄμων ἐπιθέμενος ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς.
 ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος ἀνέβλεψεν ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλια- 25
 κῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευ-
 4 δεν. ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶν ἠφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν
 κατεσκεύασεν οἶκον, Ὠρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα ἦρ-
 πασε καὶ ἐκόμισεν εἰς Δήλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφρο-
 5 δίτη συνεχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἄρει συνεννάσθη. ὁ δὲ Ὠρίων, 30
 ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνηρέθη δισκεύειν Ἄρτεμιν προ-
 καλούμενος, ὡς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὠπιν μίαν τῶν ἐξ

Ἵπερβορέων παραγενομένων παρθένων ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεῖ, καὶ 6
αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἔγημε.

5 Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεῖς, Διὸς συνερ- 5
γοῦντος ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δήμητρα δὲ μετὰ λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζη-
τοῦσα περιήει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλού-
των αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρα-
10 νόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. καὶ 2
πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον
ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον,
ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε 3
Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν
15 τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραιὴ τις Ἰάμβη σκώ-
ψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι. διὰ τοῦτο ἐν τοῖς
θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίον, 4
τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ
20 αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει
τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ. καθ'
ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος
(τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί) ἐπετήρησεν ἡ Πραξιθέα,
καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διό-
25 περ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ
αὐτὴν ἐξέφηνε. Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν 2
Μετανείρας παίδων δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν
δρακόντων καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην
δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Πανύασις δὲ Τρι-
30 πτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς
αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν υἱὸν Οὐρα-
νοῦ καὶ Γῆς.

- 3 Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆ μητρὶ καταμείνῃ, φοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἣ δὲ οὐ προῖδομένη τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν. καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέρον-5 τος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.
- 6 περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ περὶ 10 Τιτάνων ἀγανακτοῦσα γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, οἳ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφά-
2 νοντο, καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῖων, εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ἐγέ- 15 νοντο δέ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας
3 καὶ ὄρεῖς ἠμμένας. διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκονοεύς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν ἐν ἧπερ ἐγεν-
νήθη γῆ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλιου βόας ἐξ 20
4 Ἐρυθείας ἤλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦν-
5 τος δὲ θνητοῦ τινὸς τελευτήσειν. αἰσθομένη δὲ Γῆ τοῦτο ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ θνηθῶ-
σιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοῖ τε καὶ 25
Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθά-
6 σας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. κἀκεῖνος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκονοέα· ὃ δὲ ἐπὶ τῆς
γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης ἔξω
τῆς Παλλήνης εἵλκυσεν αὐτόν. κἀκεῖνος μὲν οὕτως ἔτε- 30
2 λεύτα, Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώφησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις

καὶ καταρρηγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους καὶ βιάζεσθαι
θέλοντος βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ Διὸς κεραυνώσαν-
τος αὐτὸν Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. τῶν δὲ λοιπῶν 2
Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλ-
5 μόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσῶ Διό-
νυτος ἔκτεινε, Κλυτίου δέ, φασίν, Ἐκάτη, μᾶλλον δὲ
Ἥφαιστος βαλὼν μύδροις. Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύ- 3
γοντι Σικελίαν ἐπέριψε τὴν νῆσον, Πάλλαντος δὲ τὴν
δορὰν ἐκτεμοῦσα ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέ-
10 σκεπε σῶμα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς 4
ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἦκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς
νῆσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον
Νίσυρον. Ἐρμῆς δὲ τὴν Ἄιδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν 5
μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν, Ἄρτεμις δὲ Γρατίωνα,
15 μοῖραι δὲ Ἄγριον καὶ Θόωνα χαλκείοις ῥοπάλοις μαχομέ-
νους. τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

ὥς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον 3
χολωθεῖσα μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν
20 Κιλικίᾳ, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.
οὗτος [μὲν] καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν 2
ὄσους ἐγέννησε Γῆ, ἣν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλε-
τον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων
τῶν ὄρῶν, ἣ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρων ἔψαυε·
25 χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην 3
τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν
κεφαλαὶ δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν σπείρας εἶχεν 4
ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν, ὧν ὄλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμε-
νοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξέλεσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ
30 σῶμα κατεπτέρωτο, ἀνχηρηαὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γε-
νείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο, πῦρ δὲ ἐδέρακετο τοῖς ἄμμασι.
τοιούτος ὦν ὁ Τυφῶν καὶ τηλικούτος ἡμμένας βάλλων 6

πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ
 βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέ-
 6 βρασσε ζάλη. θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὄρ-
 μώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκό-
 7 μενοι τὰς ιδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν 5
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον
 ἀδαμαντίνῃ κατέπτηξεν ἄρπῃ, καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ
 Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρεκειται Συρίας.
 κείθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν εἰς χεῖρας συνέ-
 8 βαλε. Τυφῶν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς κατέσχευεν 10
 αὐτόν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος τὰ τε τῶν χειρῶν
 καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν
 ὤμων διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν
 9 καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾶ κείθι ἀπέθετο, 15
 καὶ <φύλακα> κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθῃρ
 δὲ ἦν αὕτη ἢ κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαν-
 10 τες τὰ νεῦρα ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν
 ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχὺν ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
 πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς 20
 ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα τὸ λεγόμενον Νῦσαν, ὅπου
 μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν· πεισθεὶς γὰρ ὅτι
 ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν.
 11 διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐτίς ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμενος περὶ τὸν Αἴμον ὅλα ἔβαλλεν ὄρη. τούτων δὲ 25
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων πολὺ
 ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ
 12 ὄρος κληθῆναι Αἴμον. φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ
 διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτην
 ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν, ἐξ οὗ 30
 μέχρι δεῦρό φασιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνε-
 σθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λε- 7
 λέχθω· Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι
 κρύψας. ὡς δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ
 5 Κανκιάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι· τοῦτο δὲ
 Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προ- 2
 μηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἐκάστην δὲ
 ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο
 τῶν ἡπάτων ἀξανομένων διὰ νυκτός.

10 καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε 3
 ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
 τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν· Προμηθέως δὲ παῖς 2
 Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν
 Φθίαν τόπων γαμει Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Παν-
 15 δώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ἐπεὶ δὲ ἀφα- 2
 νίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἤθελε γένος, ὑποθεμένου Προ-
 μηθέως Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπι-
 τήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς 3
 δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς
 20 Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀν-
 θρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἱ συνεφοίτων εἰς τὰ πλησίον
 ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη,
 καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχέθη πάν-
 τα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φε- 4
 25 ρόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Παρ-
 νασσῷ προσίσχει, κακεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων
 ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς 5
 αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅτι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται
 ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κε-
 30 φαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκα-
 λίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. ὅθεν καὶ
 λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λᾶας ὁ λίθος.

- 6 γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἕλληνας
 μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγενῆσθαι λέγουσι, δεύτερος
 δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττι-
 κῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος.
- 3 Ἕλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος Φοῦθος Αἰό-5
 λος. αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραι-
 κούς προσηγόρευσε Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε
 2 τὴν χώραν· καὶ Φοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον
 ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα,
 ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν 10
 πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ'
 3 ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν
 περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς
 προσηγόρευσε, καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δημάχου παῖ-
 δας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθεά Σίσυφον Ἀθάμαντα 15
 Σαλμωνέα Δηϊόνα Μάγνητα Περιήρη, θυγατέρας δὲ
 πέντε, Κανάκην Ἀλκυνόνην Πεισιδίκην Καλύκην Πε-
 ριμήδην.
- 4 Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελῷου Ἴπποδάμας καὶ
 Ὀρέστης, Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος Ἄντιφος καὶ 20
 4 Ἄκτωρ. Ἀλκυνόνην δὲ Κῆνξ ἔγημεν Ἐωσφόρου παῖς,
 οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο· ὁ μὲν γὰρ τὴν
 γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἣ δὲ τὸν ἄνδρα Δία, Ζεὺς δὲ
 αὐτοὺς ἀπωρνήσασκε, καὶ τὴν μὲν Ἀλκυνόνα ἐποίησε τὸν δὲ
 κήρυκα. 25
- 2 Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ
 Νιρέα καὶ Ἐπωπέα καὶ Ἀλωέα καὶ Τρίοπα. Ἀλωεύς
 μὲν οὖν ἔγημεν Ἴφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἣτις Ποσει-
 δῶνος ἠγάσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
 χερσὶν ἀρνομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. συν- 30
 ελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄπτον
 3 καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωάδας λεγομένους. οὗτοι κατ'

ἐνιαυτὸν ἠϋξάνον πλάτος μὲν πηχυαῖον μῆκος δὲ ὄρ-
 γυιαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος
 πηχῶν ἔχοντες ἐννέα τὸ δὲ μέγεθος ὄργυιῶν ἐννέα,
 πρὸς θεοὺς μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν
 5 ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ
 Πήλιον διὰ τῶν ὄρφῶν τούτων ἠπείλουν εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσεσθαι, καὶ τὴν μὲν θάλασσαν χῶσαντες τοῖς ὄρεσι
 ποιήσειν ἔλεγον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν θάλασσαν. ἐμνῶντο
 10 δὲ Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν Ὀτος δὲ Ἀρτεμιν. ἔδησαν δὲ
 καὶ Ἀρην. τοῦτον μὲν οὖν Ἐρμῆς ἐξέκλεψεν, ἀνείλε δὲ
 τοὺς Ἀλωάδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα
 γὰρ τὴν ιδέαυ εἰς ἔλαφον διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν,
 οἳ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον ἐφ' ἑαυτοὺς
 ἠκόντισαν.

15 Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅ-
 στις ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν Ἴλιν ὄκισε. λέ-
 γουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. τούτου κάλλει
 διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ
 βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς
 20 ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ μένων.

Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ νηίδος νύμφης ἢ ὥσ τινες Ἴφια-
 6 νάσσης, Αἰτωλός, ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως
 καὶ φυγῶν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑπο-
 δεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ
 25 Λαιοδόκον καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰ-
 τωλίαν ἐκάλεσεν.

Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ
 7 Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνο-
 μάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανδίππην τὴν
 30 Δῶρου παῖδα μὲν ἐγέννησεν Ἀγήνορα, θυγατέρας δὲ
 Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαιοφόντην· Καλυδῶ-
 2 νος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνου Ἐπικάστη καὶ Πρω-

τογένεια, ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος Ὀξύλος. Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρωῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην, ἧς καὶ Ἄρεος Εὐήνος Μῶλος Πύλος Θεστίος.

8 Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν Ἀπόλ-5
λωνος μνηστευομένου Ἴδας ὁ Ἀφαρέως ἤρπασε, λαβὼν
παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον. διώκων δὲ Εὐήνος
ἐφ' ἄρματος ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν, καταλα-
βεῖν δὲ οὐ δυνάμενος τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἐαυ-
τὸν δὲ εἰς τὸν ποταμόν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ 10
9 ποταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγί-
νεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυχὼν ἀφαιρεῖται τὴν
κόρην. μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γά-
μων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέ-
σθαι ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν· ἣ δὲ δείσασα, ὡς ἂν 15
μὴ γηρῶσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἴδαν εἴ-
λετο ἄνδρα.

10 Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρουθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένοντο
θυγατέρες μὲν Ἀλθαία Λήδα Ὑπερμνήστρα, ἄρρενες
δὲ Ἴφικλος Εὐίππος Πλήξιππος Εὐρύπυλος. 20

2 Πορθάουος δὲ καὶ Εὐρύτης τῆς Ἴπποδάμαντος ἐγέν-
οντο παῖδες μὲν Οἰνεὺς Ἄγριος Ἀλκάθοος Μέλας Λευ-
κωπεύς, θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῷου Σει-
ρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

8 Οἰνεὺς δὲ βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου 25
φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν
Θεστίου γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτεινεν ὑπερπηδή-
σαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον Θυρέα καὶ Κλύμε-
νον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγημε, καὶ
Δηιάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεν- 30
νῆσαι. αὕτη δὲ ἠνιόχει καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκει, καὶ
περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῷον ἐπά-

λαισεν. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέα- 2
 γρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τούτου δὲ ὄντος
 ἡμερῶν ἑπτὰ παραγενομένας τὰς μοίρας φασὶν εἰπεῖν
 τότε τελευτήσῃν Μελέαγρον, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς
 5 ἐσχάρας δαλὸς κατακαῆ. τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν
 ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελέαγρος 2
 δὲ ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρό-
 πον ἐτελεύτησεν. ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομέ-
 νων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέ-
 10 μιδος ἐξελάθετο. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον ἐφῆκεν
 ἔξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτί-
 θει καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθει-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλ- 3
 λάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα
 15 τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. οἱ δὲ συνελ-
 θόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἶδε, Μελέαγρος
 Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὔτοι, Ἴδας καὶ
 Λυγκεὺς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσήνης, Κάστωρ καὶ Πολυ-
 δεύκης Διὸς καὶ Λήδας ἐκ Λακεδαιμόνος, Θησεὺς Αἰ-
 20 γέως ἐξ Ἀθηναίων, Ἄδμητος Φέρητος ἐκ Φερῶν, Ἀγκαῖος 4
 καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, Ἰάσων Αἴσονος
 ἐξ Ἰωλκοῦ, Ἰφικλῆς Ἀμφιτρούωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρί-
 θους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας,
 Τελαμῶν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος, Εὐρυτίων Ἄκτορος ἐκ
 25 Φθίας, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας, Ἀμφιάραος
 Ὀικλέους ἐξ Ἄργους. μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖ-
 δες. συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας 5
 ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινῶν
 ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιέ-
 30 ναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἴδα καὶ
 Μαρπήσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
 τῆς τεκνοποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θή-

6 ραν μετὰ ταύτης ἐξιέναι. περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν
 κάπρον, Ἰγλέυς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθά-
 ρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν
 δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε,
 δεύτερος δὲ Ἀμφιάραιος εἰς τὸν ὄφθαλμόν· Μελέαγρος 5
 δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν
 7 τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδο-
 ξοῦντες εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται,
 τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν
 3 λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. ὄρ- 10
 γισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέ-
 κτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ
 λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν
 ἤψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

2 οἱ δὲ φασιν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι, ἀμ- 15
 φισβητούντων δὲ τῆς θήρας φασὶ τῶν Θεστίου παίδων
 ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδω-
 νίοις πόλεμον ἐνστήναι, ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου καὶ
 τινὰς τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος Ἀλθαίαν ἀρά-
 σασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἴκοι μένειν. 20
 3 ἤδη δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων, καὶ
 τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας βοηθεῖν, μόλις
 πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς
 κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων ἀποθανεῖν μαχόμενον.
 4 μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπά- 25
 τρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν, αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυ-
 ναῖκες ἀπαρνεώθησαν.

4 Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἶνεὺς Περίβοιαν
 τὴν Ἴππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα
 πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἶνεά γέρας, Ἡσίο- 30
 δος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἴππο-
 στρατοῦ τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἴππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι

πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι. εἰσὶ δέ τινες οἱ λέγοντες Ἰππόνου ἐπι- 5
γνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ἐγεννήθη δὲ ἐκ
5 ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βού-
λησιν Διὸς ἔρασθηναί.

Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος ἐφυγαδεύθη, 2
κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκά-
10 θοον, ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλα-
νος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα Εὐρύαλου
Ἐπέρλαον Ἀντίλοχον Εὐμήδην Στέρνοπα Ξάνθιππον
Σθενέλαον, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν
ἰδιον. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ φυγῶν εἰς 3
15 Ἄργος ἦκε πρὸς Ἄδραστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυ-
γατέραν Δηπύλην ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετ' Ἀδράστου στρα-
τευσάμενος ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δὲ 6
Ἄγρίου παῖδες, Θερσίτης Ὀγγηστὸς Πρόθοος Κελεύ-
20 τωρ Λυκωπεὺς Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν Οἰνέως
βασιλείαν τῷ πατρὶ ἔδοσαν, καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰ-
νέα καθείρξαντες ἠκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ 2
Ἄργους παραγενόμενος μετ' Ἀλκμαίωτος κρύφα τοὺς
μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγγηστοῦ καὶ Θερσιτου,
25 πάντας ἀπέκτεινεν (οὔτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόν-
νησον ἔφυγον), τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ
Οἰνεύς, Ἀνδραίμοι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γή-
μαντι ἔδωκε, τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγευ. οἱ 3
δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν
30 Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρκαδίας τὸν πρεσβύτην ἀπέκτει-
ναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν
ἐνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη καλεῖται, καὶ γήμας

Αἰγιάλειαν τὴν Ἀδράστου, ἣ ὡς ἔνιοί φασι τὴν Αἰγιά-
λέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

- 9 τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιω-
τίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φοῖξον θυγατέρα δὲ
Ἑλλην. αὐτίς δὲ Ἰνώ γαμει, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ 5-
2 Μελικέρτης ἐγένοντο. ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νε-
φέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φεύγειν.
λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον.
γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροῦς δεχομένη καρποῦς ἐτησίους
3 οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοῦς ἀπ- 10
αλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμ-
φθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἶη κεχρησμένον πᾶσασθαι
4 τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. τοῦτο ἀκούσας
Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοι-
κούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ μετὰ 15
τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λα-
βοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι'
5 οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερ-
ρουήσου, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, καὶ κεῖ θανού- 20
σης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλάσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.
6 Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς
Ἡλίου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης,
ἣν Μίνως ἔγημεν. οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν
τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν. ὃ δὲ τὸν χρυσό- 25
μαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη
δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν Ἄρεος ἄλσει
7 καθήλωσεν. ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης Φοῖξω παῖδες
Ἄργος Μέλας Φρόντις Κυτίσωρος.
2 Ἀθάμας δὲ ὕστερον διὰ μῆνιν Ἥρας καὶ τῶν ἐξ 30
Ἰνοῦς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς ἐτόξευσε
Λέαρχον, Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος

ἔρριψεν. ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ²
 ποῦ κατοικήσῃ· χρησθέντος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν ἐν ᾧπερ
 ἂν τόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῆ, πολλὴν χώραν διελ-
 θὼν ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοίρας νεμομένοις· οἱ δὲ
 5 θεωρήσαντες αὐτόν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες ἔφυγον.
 Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ³
 προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως ἐγέννησε
 Αεὺκωνα Ἐφύθριον Σχοινέα Πτώον.

Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομέ-³
 10 νην Κόρινθον γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. ἐξ αὐτῶν
 παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυ-
 μέδης ἐγεννήθη, ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν.
 κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου πέτρῳ ταῖς χερσὶ καὶ τῆ²
 κεφαλῇ κυλίῳν, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος
 15 δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω.
 τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα
 Αἴγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῷ
 μηνῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

Δηϊῶν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος Διομήδην τὴν⁴
 20 Ξούθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερό-
 πεια, παῖδες δὲ Αἰνετὸς Ἄκτωρ Φύλακος Κέφαλος, ὃς
 γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως. αὐτίς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν
 ἀρπάζει ἐρασθεῖσα.

Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν Γοργοφόνην τὴν⁵
 25 Περσέως ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος
 καὶ Τυνδάρεως ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ
 δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα ἀλλὰ Κυ-
 νόρτα τοῦ Ἀμύνκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκ-
 γόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

30 Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ νύμφην νηίδα, καὶ γίνου-⁶
 ται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης· οὗτοι Σέρι-
 φον ᾠκισαν.

7 Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατ-
 ὄκει, παραγενόμενος δὲ αὐθις εἰς Ἴλιον ἐκεῖ πόλιν ἐκτι-
 σεν. ὑβριστῆς δὲ ὢν καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων διὰ
 τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία,
 καὶ τὰς ἐκείνου θυσίας ἀφελόμενος ἑαυτῷ προσέτασσε 5
 θύειν, καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ
 λεβήτων χαλκῶν σύρων ἔλεγε βροντᾶν, βάλλων δὲ εἰς
 οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν
 καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας. 10

8 Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης
 παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη ἔρωτα
 ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ, καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου
 θεῖθρα φοιτῶσα τούτοις ἐπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰ-
 κασθεὶς Ἐνιπεὶ συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα 15
 2 κρούφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐκκειμένων δὲ τῶν
 βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν ἵππος μία προσαψα-
 μένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν πέλιόν τι τοῦ προ-
 σώπου μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους
 τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιω- 20
 3 θέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειω-
 θέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητριαν
 ἀπέκτειναν Σιδηρῶ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐ-
 τῆς τὴν μητέρα ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἡ δὲ φθάσασα εἰς
 τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε, Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν 25
 τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε, καὶ καθόλου διετέλει τὴν
 9 Ἥραν ἀτιμάζων. ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύ-
 λον κτίζει, καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς
 αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ, ἄρρενες δὲ Ταῦρος 30
 Ἀστέριος Πυλάων Δημάχος Εὐρύβιος Ἐπίδαος Ράδιος
 Εὐρυμένης Εὐαγόρας Ἀλάστωρ Νέστωρ Περικλύμενος,

- ᾧ δὴ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς, καὶ 2
 μαχόμενος ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος
 ὅτε μὲν λέων ὅτε δὲ ὄφις ὅτε δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρακλέους
 μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ἐσώθη δὲ 3
 5 Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο· ὃς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην
 καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε, παῖδας δὲ Περσέα Στράτιχον
 Ἄρητον Ἐχέφρουα Πεισίστρατον Ἀντίλοχον Θρασυ-
 μήδην.
- 10 Πελίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατέκει, καὶ γήμας 10
 Ἀναξιβίαν τὴν Βίαντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι Φυλομάχην
 τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἄκαστον, θυγατέ-
 ρας δὲ Πεισιδίκην Πελόπειαν Ἴπποθόην Ἀλκηστιν.
- Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἴωλκὸν γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλ- 11
 15 μωνέως, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες Αἴσων Ἀμυθάων
 Φέρης. Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον Εἰδομένην γα- 2
 μεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ
 Μελάμπους, ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ
 τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς ἐν ἧ φωλεὸς ὄφεων ὑπῆρχεν,
 20 ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις τὰ μὲν ἐρ-
 πετὰ ξύλα συμφορήσας ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφεων νεοσ-
 σοὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι περιστάντες αὐτῷ 3
 κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσ-
 σαις ἐξεκάθαιρον. ὃ δὲ ἀναστὰς καὶ γενόμενος περι-
 25 δεῆς τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει, καὶ
 παρ' ἐκείνων μανθάνων προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
 μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν διὰ τῶν ἱερῶν μαντι-
 κήν, περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχῶν Ἀπόλλωνι τὸ λοι-
 πὸν ἄριστος ἦν μάντις. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνη- 12
 30 στεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὃ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνη-
 στευομένων τὴν θυγατέρα δώσειν ἔφη τῷ τὰς Ἰφίκλου
 βόας κομίσαντι αὐτῷ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ

κύων ἐφύλασσεν αὐτὰς οὐ οὔτε ἄνθρωπος οὔτε θηρίου
 2 πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας
 κλέψαι παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβέσθαι. Μελάμ-
 πους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προεῖπεν ὅτι φωραθήσεται κλέ-
 3 πτων καὶ δεθεῖς ἐνιαυτὸν οὕτω τὰς βόας λήψεται. μετὰ 5
 δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπήει, καὶ καθάπερ προ-
 εῖπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ δέσμιος ἐν οἰκῆματι ἐφυ-
 4 λάττετο. λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου,
 τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει,
 τοῦ μὲν ἐρωτῶντος πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέ- 10
 βρωται, τῶν δὲ ἀποκρινομένων λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι.
 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγα-
 γεῖν, γενομένου δὲ τούτου μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ
 5 οἶκημα. θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν ὅτι ἔστι μάν-
 τις ἄριστος, λύσας παρεκάλει εἰπεῖν ὅπως αὐτοῦ τῶ 15
 παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γεννῶνται. ὃ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ᾧ
 τὰς βόας λήψεται. καὶ καταθύσας ταύρους δύο καὶ με-
 6 λείσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο· παραγενομένου
 δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ ὅτι Φύλακός
 ποτε κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν ἀγρῶν παρὰ τῶ Ἰφίκλῳ 20
 τὴν μάχαιραν ἠμαγμένην ἔτι κατέθετο, δείσαντος δὲ τοῦ
 παιδὸς καὶ φυγόντος αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν
 ἔπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψε ὁ φλοιός.
 7 ἔλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας εἰ ξύων τὸν ἴον ἐπὶ
 ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειῖν, παῖδα γεννήσειν. ταῦτα 25
 μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους τὴν μὲν μάχαιραν
 εὔρε, τῶ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἴον ξύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα
 8 ἔδωκε πειῖν, καὶ παῖς αὐτῶ Ποδάρκης ἐγένετο. τὰς δὲ
 βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῶ ἀδελφῶ τὴν Νηλέως θυ-
 γατέρα λαβὼν ἔδωκε. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μεσσήνῃ 30
 κατῴκει, ὡς δὲ τὰς ἐν Ἄργει γυναῖκας ἐξέμηνε Διόνυ-

σος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης 13
τῆς Ἄβαντος τοῦ Μελάμποδος Ἄδραστος Παρθενοπαῖος
5 Πρωῖναξ Μηκιστεὺς Ἀριστόμαχος Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιά-
ραος γαμεῖ. Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς 2
μετὰ τῶν ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη, Μηκιστέως
δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρωῖνακτος δὲ ἐγέν-
νετο Λυκοῦργος, Ἄδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρω-
10 νακτος θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα Δηιπύλη Αἰγιάλεια, παῖ-
δες δὲ Αἰγιαλεὺς καὶ Κυάνιππος.

Φέρης δὲ ὁ Κρηθέως Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας 14
ἐγέννησεν Ἀδμητον καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν
περὶ Νεμέαν κατώκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ
15 ἐνιοὶ φασιν Ἀμφιδέα, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα
Ἀρχέμορον. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φεραίων, ἐθή- 15
τευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελίου θυ-
γατέρα Ἀλκηστιν. ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελιαμένου
Πελίου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων
20 καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν· ὃ δὲ κομίσας
πρὸς Πελίαν Ἀλκηστιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γά- 2
μοις ἐξελάθητο Ἀρτέμιδι θῦσαι· διὰ τοῦτο τὸν θάλαμον
ἀνοίξας εὗρε δρακόντων σπείραις πεπληρωμένον. Ἀπόλ-
λων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεσθαι τὴν θεόν, ἤτήσατο παρὰ
25 μοιρῶν ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῆ
τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν
ἔληται. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ 3
πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων
Ἀλκηστις ὑπεραπέθανε. καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ
30 Κόρη, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἡρακλῆς [ἀνεκόμισε] μα-
χεσάμενος Ἄδη.

Αἴσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτο- 16

λύκου Ἰάσων. οὗτος ὤκει ἐν Ἴωλκῷ, τῆς δὲ Ἴωλκοῦ Πε-
 λίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα, ὃ χρωμένῳ περὶ τῆς βα-
 σιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξα-
 2 σθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ
 ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πρ- 5
 σειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν
 3 Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ὃ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χω-
 ρίοις διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διαβαίνων δὲ
 ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπο-
 4 λέσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέδιλον. θεασάμενος δὲ Πελίας 10
 αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθὼν, τί
 ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς
 τινος φονευθῆσεσθαι τῶν πολιτῶν. ὃ δέ, εἴτε ἐπελθὼν
 ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἥρας, ἵν' ἔλθοι κακὸν Μῆδεια
 Πελία (τὴν γὰρ Ἥραν οὐκ ἐτίμα), “τὸ χρυσόμαλλον δέ- 15
 5 ρας” ἔφη “προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ.” τοῦτο Πελίας
 ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.
 τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ
 δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.
 6 ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε 20
 τὸν Φοῖβον, κάκεινος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόν-
 τορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ
 κατασκευάσαντος Ἀργῶ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμο-
 7 σεν Ἀθηναῖ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ὥς δὲ
 ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν 25
 ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.
 οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἶδε, Τίφυς Ἀγνίου, ὃς
 ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελαμῶν
 8 καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως, 30
 Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους,
 Καινεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ,

Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκεισίου, Αὐτόλυκος Ἐρ-
 μοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενοίτιος Ἄκτορος, Ἄκτωρ
 Ἰππᾶσου, Ἄδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυ-
 τος Ἐρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου,
 5 Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τε-
 λέοντος, Φᾶνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργῖνος Πο-
 σειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἥλιου, Ἴφι-
 κλος Θεστίου, Ἄργος Φοῖξου, Εὐρύαλος Μηκιστέως,
 Πηνέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυ-
 10 βόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κο-
 μήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσ- 17
 ἴσχουσι Λήμνω. ἔτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὐσα
 ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ἰψιπύλης τῆς Θόαντος δι'
 15 αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων·
 ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γή-
 μαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλω-
 τίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι 2
 τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ
 20 ἔσωσεν Ἰψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα.
 προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένη τῇ Λήμνω
 μίσγονται ταῖς γυναῖξιν. Ἰψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευ-
 νάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας Εὐνηον καὶ Νεβροφόνου.

ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσιν, ὧν ἐβασίλευε 18
 25 Κύζικος. οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοίαις, πάλ-
 λιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πε-
 λασγικὸν εἶναι στρατόν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν
 συνεχῶς πολεμούμενοι) μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν
 30 ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ 2
 Ἄργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς
 ἔγνωσαν, ἀποδυράμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν

Κύξικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες Μυσία προσίσχουσιν.

19 ἔνταῦθα δὲ Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ἔλας γὰρ ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν 5 ἠρπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων. καὶ δημοῖ σνντυχόντι Ἡρακλεῖ. ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ἔλαν ἢ ναῦς ἀνήχθη, καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσία κτίσας πόλιν Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ 10 ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησὶ πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφεταιῖς τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργοῦς φθεγξαμένης μὴ δύνασθαι 4 φέρειν τούτου τὸ βᾶρος. Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλ- 15 χους πεπλευκότα παρέδωκε· Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἠγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

20 ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύνκων γῆν, ἧς ἐβασίλευεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιδυνίδος. γένναϊος δὲ ὦν οὗτος τοὺς προσίσχοντας ξένους ἠνάγκαζε 20 πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἄργω τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς 2 πυγμὴν προυκαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. τῶν δὲ Βεβρύνκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτόν, ἀρ- 25 πάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

21 ἔντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὦκει Φινεὺς μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγου- 30 σιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ

μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι
 πεισθεὶς μητροιᾶ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας, τινὲς δὲ
 ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φοῖβου παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων
 εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν. ἔπεμψαν δὲ αὐτῶ καὶ 3
 5 τὰς ἄρπυίας οἱ θεοί· πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ ἐπειδὴ
 τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι
 τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὀσμῆς ἀνάπλεα
 κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι. βου- 4
 λομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν
 10 ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν ἄρπυιῶν αὐτὸν εἰάν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῶ τράπεζαν ἐδεσμά-
 των, ἄρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τρο-
 φὴν ἦρπαζον. θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης 5
 καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι'
 15 ἀέρος ἐδίωκον. ἦν δὲ ταῖς ἄρπυίαις χρεῶν τεθνάναι ὑπὸ
 τῶν Βορέου παίδων, τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελευτή-
 σειν ὅταν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομένων δὲ 6
 τῶν ἄρπυιῶν ἢ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην
 ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται·
 20 ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθήην οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν.
 ἢ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἐνιοὶ Ὠκυθήη 7
 (Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην), αὕτη κατὰ τὴν
 Προποντίδα φεύγουσα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ
 νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ ὡς
 25 ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῶνα ὑπὸ κα-
 μάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς 8
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
 χθῆναι καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον τὸν Φινέα μη-
 κέτι ἀδικῆσαι.
 30 ἀπαλλαγεῖς δὲ τῶν ἄρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσεν τὸν 22
 πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων
 ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὑπερμε- 2

γέθεισ αὐται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίχλη πολὺς δὲ πάταγος, ἣν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην εἰ μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρουοῦντας, εἰ δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιαῖσιν ἐκ τῆς πρώρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐράς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἑρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπέεισης. αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς περαιωθείσης στήναι παντελῶς· οἱ δὲ Ἄργοναῦται πρὸς Μαριανδυνοὺς παρεγένοντο, καὶ κεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος. ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις πλήξαντος αὐτὸν κάπρου, θνήσκει δὲ καὶ Τίφης, καὶ τὴν ναῦν Ἀγκαῖος ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν.

2 παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέεντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰ μὴ τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταξεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματων ἐφύσων. τούτους αὐτῷ ξεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις. ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους κατα-

ξεῦξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγά- 5
 τηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. δεδοι-
 κυῖα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πα-
 τρός συναργήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν κατάξενξιν τῶν ταύρων
 5 ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, εἰάν ὁμόση αὐτὴν
 ἔξεν ξυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. ὁμό- 6
 σαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταξενγνύναι
 μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα
 καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρυσθέντα ἔφη
 10 πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσθεσθαι
 μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων τῶν 7
 ὀδόντων ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν
 καθωπλισμένους, οὓς ἔλεγεν ἐπειδὴν ἀθρόος θεάσεται,
 βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἀποθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου
 15 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. Ἰάσων 8
 δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρυσάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγε-
 νόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος ἐμάστευε τοὺς ταύρους,
 καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέξενξε.
 σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς 9
 20 ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ ὅπου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἀφα-
 νεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
 προσιῶν ἀνήρει. καὶ κατεξενγμένων τῶν ταύρων οὐκ 10
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης, ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἄργῳ κα-
 ταφλέξαι καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μή-
 25 δεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν 11
 φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις
 μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἄργῳ παρεγέ-
 νετο. συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. οἱ δὲ
 νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.
 30 Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῆ Μηδείᾳ τετολμημένα ᾧρ- 24
 μησε τὴν ναῦν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα
 Μήδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελεῖσασα κατὰ βυθοῦ

2 ῥίπτει. συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς
διώξεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα
τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τό-
3 μους. πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς
Ἄργους ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, 5
αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ διαχεθέντες ἄλλος
ἄλλαχοῦ ζήτησιν ἐποιοῦντο.

4 τοῖς δὲ Ἄργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν ἤδη
παραπλεύουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρ-
του χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει πλάνην. καὶ 10
αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἢ ναῦς
φθέγγεται μὴ λήξειν τὴν ὄργην τοῦ Διός, εἰ μὴ πορευ-
θέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρ-
5 θῶσιν ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων
καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους 15
κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν ἦλθον εἰς
Αἰαίαν, ἔνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι καθαίρονται.

25 παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν
ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν τοὺς Ἄργοναύτας κατέσχε.
μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐτάς, ὃν ἀρπάσασα 20
Ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κατῴκισε.

2 μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέχετο
καὶ Σκύλλα καὶ πέτραι πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλόξ πολλή
καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. ἀλλὰ διὰ τούτων διε-
κόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηῖσι Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ 25
Ἥρας.

3 παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἡλίου βουῖς
ἔχουσαν εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἧς βα-
σιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος. τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν
μὴ δυναμένων οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, 30
οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες ἔκτισαν Ἀψυρτίδας
4 νήσους· ἔνιοι δὲ πρὸς Φαίακας ἐλθόντες τὴν Ἄργω

κατέλαβον καὶ τὴν Μήδειαν ἀπήτουν παρ' Ἀλκινόου. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσονι, δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ, εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀποπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν 5 Ἰάσονι συνέξεν. ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατόκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν.

πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι χειμῶνι. 26 Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς, τοξεύσας 10 τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν κατήστραψεν. οἱ δὲ πλησίον ἐθέασαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι προσορμισθέντες Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ἰδρυσάμενοι δὲ 2 βωμὸν Ἀπόλλωνος αἰγλήτου καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώ- 15 δεκαθεράπαινοι τοὺς ἀριστεὰς ἔσκωπτον μετὰ παιγνίας ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτη προσίσχειν 3 ὑπὸ Τάλῳ. τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέ- 20 γουσιν, οἱ δὲ ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωι δοθῆναι. ὃς ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ, οἱ δὲ ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ ἀνχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ τέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. οὗτος ὁ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περιτρο- 4 25 χάζων ἐτήρει· διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσιν θεωρῶν τοῖς λίθοις ἔβαλλεν. ἑξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων 5 αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης, ὡς δὲ τινες, ὑποσχόμενης ποιήσειν ἀθάνατον αὐτὸν καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης, 30 ἐκρουέντος τοῦ παντὸς ἰχῶρος [ἀποθανεῖν]. τινὲς δὲ αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

6 μίαν δὲ ἑνταῦθα νύκτα μείναντες Αἰγίνη προσ-
 ίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς
 ὑδρείας αὐτοῖς ἄμιλλα. ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ
 τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα
 πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες. 5

27 Πελίας δὲ ἀπογνοῦς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργυ-
 ναυτῶν τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος
 ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τὸ τοῦ ταύρου
 2 αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐπαρα-
 σαμένη Πελία, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον 10
 ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 3 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν τὸ μὲν
 θέρας ἔδωκε, περὶ ᾧ δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων
 καιρὸν ἐξεδέχετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν
 4 ἀριστεῶν πλεύσας ἀνέβηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι, αὐτῆς 15
 δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας
 ὑποσχῆ. ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα
 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι
 καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη
 ποιήσειν νέον· καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν κριὸν μελεῖσασα 20
 5 καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν
 πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθέψουσιν. Ἄκαστος δὲ μετὰ
 τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ
 Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

28 οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέ- 25
 λουν εὐτυχοῦντες, αὐτῆς δὲ τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως
 Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος,
 2 παραπτεμψάμενος Ἰάσων Μήδειαν ἐγάμει. ἡ δέ, οὓς τε
 ᾧμοσεν Ἰάσων θεοῦς ἐπικαλεσαμένη καὶ τὴν Ἰάσονος
 ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη 30
 πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἔπεμψεν, ὃν ἀμφιασα-
 μενη μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς πυρὶ λάβρω καταφλέ-

γεται, τοὺς δὲ παῖδας οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρ' Ἡλίου ἄρμα 3 πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας ἐτι νη- 5 πίους ὄντας κατέλιπεν, ἐκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς ἀκραίας, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαν- τες κατετραυμάτισαν.

Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κακεῖ γαμηθεῖσα Αἰ- 4 γεῖ παῖδα γενναῖ Μῆδον. ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον 10 Θησεῖ, φυγὰς ἐξ Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυ- τὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν 5 ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ 15 Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξεληλύθαμεν γέ- 2 νος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχειον.

Ἔκκεανου καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ 2 20 ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἰναχος καλεῖται. τούτου καὶ Μελίας τῆς Ἔκκεανου Φορωνεύς τε καὶ Αἰγιάλεὺς παῖδες ἐγέν- νοντο. Αἰγιάλεως μὲν οὖν ἄπαιδος ἀποθανόντος ἡ χώρα 3 ἅπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη, Φορωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὕστε- ρον Πελοποννήσου προσαγορευθεῖσης δυναστεύων ἐκ 25 Τηλεδίκης νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἄπιν 4 μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν καὶ βίαιος ὦν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελο- πόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίου καὶ Τελχῖνος ἐπιβου- λευθεὶς ἄπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σά- 30 ραπιν· Νιόβης δὲ καὶ Διός, ἡ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς 5 θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελο-

πόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πε-
 2 λασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου
 πάλιν ἐροῦμεν. Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τὴν
 βασιλείαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄρ-
 γος, καὶ γήμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας⁵
 ἐτέκνωσεν Ἐκβασον Πείραντα Ἐπίδαυρον Κρίασον, ὃς
 καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

2 Ἐκβάσου δὲ Ἀγήνωρ γίνεται, τούτου δὲ Ἄργος ὁ
 πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν
 παντὶ τῷ σώματι, ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει τὸν μὲν τὴν¹⁰
 Ἀρκαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελὼν τὴν τούτου
 3 δορὰν ἠμφιάσατο, Σάτυρον δὲ τοὺς Ἀρκάδας ἀδικοῦντα
 καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα ὑποστάς ἀπέκτεινε.
 λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ
 τοὺς παριόντας συνήρπαξεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην¹⁵
 ἀπέκτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἄπιδος φόνον, τοὺς
 αἰτίους ἀποκτείνας.

3 Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἴασος, οὗ
 φασὶν Ἴω γενέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρο-
 νικὰ καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἴω λέγου-²⁰
 σιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρηῆνος αὐτὴν φα-
 2 σιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς
 ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμε-
 νος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο
 μὴ συνελθεῖν. διὸ φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν²⁵
 ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρω-
 3 τος. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα
 αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Φερεκύδης
 μὲν Ἀρέστωρ λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου, Κέρκωψ
 δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς. Ἄκου-³⁰
 4 σίλαος δὲ γηγενῆ αὐτὸν λέγει. οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας
 ἐδέσμευεν αὐτὴν ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει.

Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῆ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαν-
 τος Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν
 ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἦρα ⁵
 δὲ τῇ βοῖ οἴστρον ἐμβάλλει. ἢ δὲ πρῶτον <μὲν> ἦκεν εἰς
 τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴονιον κόλπον κληθέντα, ἔπειτα διὰ τῆς
 Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα διέβη
 τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ'
 ἐκείνης Βόσπορον. ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν ⁶
 Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα καὶ πολλὴν
¹⁰ διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευ-
 ταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν
 ἀπολαβοῦσα γεννᾷ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον
 παῖδα. τοῦτον δὲ Ἦρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι· ⁷
 οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει
 Κούρητας, Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. πλα-
 νωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἅπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμηνύετο
 <ὅτι> ἢ τοῦ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐτιθήνηι τὸν υἱόν)
 καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα ἐγα- ⁸
 μήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύ-
²⁰ σατο δὲ ἄγαλμα Διήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι,
 καὶ τὴν Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν ⁴
 Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν,
 καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἢ ἡ χώρα Λιβύη
²⁵ ἐκλήθη. Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δί- ²
 δυμοὶ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινί-
 κην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ κεῖ τῆς μεγάλης ρίζης
 ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου.
 Βῆλος δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει μὲν Αἰγύ- ³
³⁰ πτου, γαμεῖ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός,
 ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

4 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώκισεν, Αἴγυπτον
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ, ὃς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπό-
 δων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίνονται
 δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντή-
 5 κοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῶ πεντήκοντα. στασιασάντων
 δὲ αὐτῶν ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δε-
 δοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηναῖς αὐτῷ ναῦν κατεσκεύασε
 6 πρῶτος καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγε. προσσχὼν
 δὲ Ῥόδῳ τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηναῖς ἄγαλμα ἰδρῦσατο. ἐν-
 τεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ 10
 7 παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. ἀνύδρου δὲ τῆς
 χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Πο-
 σειδῶν μηνίων Ἰνάχῳ διότι τὴν χώραν Ἦρας ἐμαρτύ-
 8 ρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε. μία
 δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλα- 15
 φρον καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει, κακείνος περι-
 αναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφα-
 νέντος ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ
 συνευνάξεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς
 5 ἐμήνυσεν. οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος 20
 τῆς τε ἐχθρας παύσασθαι παρεκάλουν καὶ τὰς θυγατέ-
 ρας αὐτοῦ γαμεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δὲ ἅμα μὲν ἀπιστῶν
 αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ
 φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας.
 2 Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ 25
 καὶ Γοργοφόνην Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυ-
 3 ναικὸς Ἀργυφίης ἐγεγόνεισαν Αἰγύπτῳ. τῶν δὲ λοιπῶν
 ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαΐ-
 φρων τὰς Δαναῶ γεννηθεῖσας ἐξ Εὐρώπης Ἀὐτομάτην
 Ἀμυμώνην Ἀγαυὴν Σκαιήν. αὐταὶ δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγέ- 30
 νοντο Δαναῶ, ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος Γοργοφόνη καὶ Ὑπερ-
 4 μνήστρα. Λυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν, Ἴστρος δὲ Ἴπ-

ποδάμειαν, Χαλκώδων Ῥοδίαν, Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν,
 Χαῖτος Ἀστερίαν, Διοκορυστῆς Ἴπποδάμειαν, Ἄλκις
 Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἴππομέδουσαν, Ἴππόθοος Γόργην,
 Εὐχίνωρ Ἴφιμέδουσαν, Ἴππόλυτος Ῥόδην. οὗτοι μὲν οἱ
 5 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ ἁμαθρουά-
 δων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖης, αἱ δὲ [ἐκ] Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δώριον, 5
 Εὐρουδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐίπ-
 πην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιβίην, Μέναχος Νηλώ, οἱ μὲν ἑπτὰ
 10 ἐκ Φοινίσσης γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι Αἰθιοπίδος.
 ἄκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ 6
 Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθενέλος Σθενέλην, Χρῦ-
 σιππος Χρυσίππην. οἱ δὲ ἐκ Καλιάδνης νύμφης νηίδος 7
 παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυξοῦς νηί-
 15 δος ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες Εὐρύλοχος Φάντης Περισθέ-
 νης Ἔρμος Δρύας Ποταμῶν Κισσεὺς Δίξος Ἴμβρος Βρο-
 μίος Πολύκτωρ Χθονίος, αἱ δὲ κόραι Ἀντονόη Θεανῶ
 Ἥλέκτρα Κλεοπάτρα Εὐρουδίκη Γλαυκίππη Ἀνθήλεια
 Κλεοδώρη Εὐίππη Εὐρωτῶ Στύγνη καὶ Βρούκη. οἱ δὲ ἐκ 8
 20 Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ
 Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἶνεὺς
 Ποδάρκην, Αἴγυπτος Διωξίππην, Μενάλκης δὲ Ἀδύ-
 ττην, Λάμπος Ὠκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμων. ὀκτῶ δὲ οἱ 9
 νεώτατοι, Ἰδας Ἴπποδίκην, Δαΐφρων Ἀδιάντην (αὗται
 {25 δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης), Πανδίων Καλλιδίκην,
 Ἄρβηλος Οἶμην, Ὑπέρβιος Κελαινῶ, Ἴπποκορυστῆς
 Ὑπερίπτην· οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης, αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς.
 ὥς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια 10
 δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμ-
 30 φίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. αὕτη δὲ Λυγκέα
 διέσωσε παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα· διὸ καθεύξας
 αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυ- 11

γατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρονῃ
κατώρουξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν.
καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύ-
12 σαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ἵπερμνήστραν Λυγκεῖ
συνώκισε, τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα 5
τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

13 Ἀμνυώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον.
οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς
ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. συνέβη οὖν καὶ
αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ ὡπερ ἄλλων τε-10
14 λευτησάντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔγημεν,
ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως,
ὡς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὡς δὲ Κέρκωψ,
Ἡσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἶακα Ναυσιμέ-
δοντα. 15

2 Λυγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἄργους δυναστεύων ἐξ
Ἵπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἄβαντα. τούτου δὲ καὶ
Ἄγλαΐας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρί-
2 σιος καὶ Προῖτος. οὗτοι καὶ κατὰ γαστροῦ μὲν ἔτι ὄντες
ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους, ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ 20
τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὖρον ἀσπί-
δας πρῶτοι. καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἄργους
3 ἐξελαύνει. ὃ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὡς δὲ
τινὲς φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεῖ τὴν τούτου
θυγατέρα, ὡς μὲν Ὅμηρος, Ἄντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγι-25
κοί, Σθενέβοιαν. κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ
στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην
4 αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀρ-
γείαν ἅπασαν κατῴκουν, καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βα-
2 σιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν 30
ἐξ Εὐρουδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προῖτῳ δὲ ἐκ
2 Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφιάνασσα. αὐταὶ δὲ ὡς ἔτε-

λειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησιν, ὅτι τὰς
 Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηντέλισαν. γενόμε- 3
 ναι δὲ ἐμμανεῖς ἐπλανῶντο ἀνὰ τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν,
 5 αὐτὸις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦ-
 σαι μετ' ἀκοσμίας ἀπάσης διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.
 Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάονος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἄβαν- 4
 τος, μάντις ὢν καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν
 θεραπείαν πρῶτος εὕρηκώς, ὑπισχνεῖται θεραπεύσειν
 10 τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας.
 οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προΐτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς 5
 τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι καὶ προσ-
 ἔτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς
 οἰκίας ἀπολιποῦσαι τοὺς ἰδίους ἀπώλλυον παῖδας καὶ εἰς
 15 τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. προβαινούσης δὲ ἐπὶ πλεῖστον 6
 τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προΐτος ἐδί-
 δου. ὃ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν ὅταν ἕτερον τοσοῦτον
 τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προΐτος δὲ εὐλα-
 βηθεὶς μὴ βραδυνούσης τῆς θεραπείας αἰτηθείη καὶ
 20 πλεῖον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. Μελάμ- 7
 πους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν
 μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὄρων
 αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ 8
 πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν· ταῖς
 25 δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη.
 καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προΐτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι,
 παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείνας 3
 ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δέτινές φασι Πειρῆνα,
 30 ἄλλοι δὲ Ἀλκιμένην, πρὸς Προΐτον ἐλθὼν καθαίρεται.
 καὶ αὐτοῦ Σθενέβοια ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λό-
 γους περὶ συνουσίας. τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς 2

Προΐτον ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσε-
 πέμψατο λόγους. Προΐτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς
 αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίζειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο Βελ-
 3 λεροφόντην ἀποκτεῖναι. Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν
 αὐτῷ Χίμαιραν κτεῖναι, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου⁵
 διαφθαρήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ ἀλλὰ πολλοῖς
 οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ
 δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ
 4 ἀνίει. καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἔλυ-
 μαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν.¹⁰
 λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ
 Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὅμηρος, γεννηθῆναι
 δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ.
 2 Ἄναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πή-
 γασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημέ-¹⁵
 νον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεῖς εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κατ-
 2 ετόξευσε τὴν Χίμαιραν. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπέ-
 ταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ
 τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ
 καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς γενναιότητι Λυκίων διαφέ-²⁰
 ρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχήσαν-
 3 τας. ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης τὰ τε γράμματα ἔδειξε
 καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε, δούς τὴν θυγατέρα Φυ-
 λονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.²⁵
 4 Ἀκρισίῳ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστη-
 ριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. δείσας οὖν Ἀκρισίος τοῦτο, ὑπὸ
 γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον τὴν Δανάην ἐφρού-
 2 ρει. ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθειρε Προΐτος,³⁰
 ὃθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασι,
 Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσοῦν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς

τοὺς Δανάης εἰσρῦεῖς κόλπους συνῆλθεν. αἰσθόμενος ³
 δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ
 πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ
 παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσ-
⁵ενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέ-
 τρεφε τοῦτον. βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ²
 ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἠνδρωμένου
 Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς
 φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων ἔρανον συνάγειν
¹⁰ἐπὶ τοὺς Ἴπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. τοῦ δὲ Περ- ²
 σέως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ
 ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ
 δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους ἐπέταξε τῆς Γορ-
 γόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς ³
¹⁵προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας,
 Ἐνυὼ Πεφρηδῶ [καὶ] Δεινῶ· ἦσαν δὲ αὐταὶ Κητοῦς τε
 καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραῖαι ἐκ γενετῆς. ἓνα
 τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα
 παρὰ μέρος ἡμειβον ἀλλήλαις. ὧν κυριεύσας ὁ Περσεύς, ⁴
²⁰ὡς ἀπήτουν, ἔφη δώσειν ἂν ὑψηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν
 ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι πτηνὰ
 εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πήραν· *)
 εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ὑψηγησαμένων δὲ τῶν Φορκί- ⁵
 δων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς,
²⁵καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς νύμφας, καὶ τυχῶν ὧν
 ἐσπούδαξε, τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα
 τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέ-

*) Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως
 πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου
 Γοργοῦς, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε.
 εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.

6 θετο. ταύτην ἔχων αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπὸ
 ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδα-
 7 μαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ
 Σθενὼ Εὐρυάλη Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· 5
 διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη.
 εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φο-
 λίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖ-
 ρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο. τοὺς
 8 δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περ- 10
 σεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς,
 ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς
 τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν αὐτήν.
 9 ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε
 Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πα- 15
 3 τήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. ὁ μὲν οὖν
 Περσεὺς ἐνθέμενος εἰς τὴν κίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς
 Μεδούσης ὀπίσω πάλιν ἐχώρει, αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης ἀναστᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐ-
 τὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' 20
 2 αὐτῆς. παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε
 Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρα-
 κειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κη-
 φέως γυνὴ Νηρηίδων ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν
 εἶναι κρείστων ἠΰχησεν· ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, 25
 καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμυράν τε ἐπὶ τὴν
 3 χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. Ἀμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν
 ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπίειας θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα προτεθῆ τῷ κήτει βορὰ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς
 ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδησε τὴν 30
 4 θυγατέρα πέτρα. ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ
 ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει

σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. ἐπὶ τούτοις γε-
 νομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἄν-
 δρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν
 ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἄν-
 δρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλήν, τὴν Γοργόνα δείξας
 μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίδωσε παρα-
 χρῆμα. παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν
 προσπεφυγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μη-
 τέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὰ βασι-
 λεια, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους ἀπε-
 στραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας ἔδειξε· τῶν δὲ
 ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη.
 καταστήσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε
 τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῆ, τὴν
 κεφαλὴν τῆς Γοργόνας Ἀθηνᾶ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ
 προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις, Ἀθηνᾶ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνας τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ-
 γεται δὲ ὑπ' ἐνίων ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκα-
 ρατομήθη· φασὶ δὲ ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ
 Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

Περσεὺς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν
 εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσῃται. ὃ δὲ δεδοικὼς τὸν
 χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώ-
 ρησε γῆν. Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισαίων βασιλέως ἐπὶ
 κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα,
 παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων, ἀγωνι-
 ζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου
 πόδα βαλὼν παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. αἰσθόμενος
 δὲ τὸν χρησμόν τετελεσμένον τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς
 πόλεως ἔθαψεν, αἰσχυνόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν
 ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγε-
 νόμενος εἰς Τίρυνθα πρὸς τὸν Προΐτου παῖδα Μεγαπέν-

4 θην ἠλλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. καὶ Με-
γαπένδης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεὺς δὲ Τί-
5 ρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. ἐγένοντο
δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν
Ἑλλάδα Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ κατέλιπεν (ἀπὸ τούτου
δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι), ἐν Μυκῆ-
ναις δὲ Ἀλκαῖος καὶ Σθένελος καὶ Ἐλειος Μῆστῳ τε
καὶ Ἡλεκτρούων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης
ἔγημεν.

2 ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος,¹⁰
ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι
πάλιν Ἴππονόμης τῆς Μενοικέως, Ἀμφιτρούων ἐγένετο
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ, ἐκ δὲ Μῆστορος καὶ Λυσιδίκης
τῆς Πέλοπος Ἴπποδόη. ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν καὶ
κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους μίγνυται, καὶ γεννᾷ¹⁵
Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφον καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά-
3 λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ παῖς
Πτερέλαος ἐγένετο· τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσει-
δῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῆν ἐνθεῖς τρίχα. Πτερελάῳ δὲ
ἐγένοντο παῖδες Χρομῖος Τύρανος Ἀντίοχος Χερσιδά-²⁰
μας Μῆστῳ Εὐήρης.

4 Ἡλεκτρούων δὲ γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξώ,
ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Γοργοφό-
νον Φιλονόμον Κελαινέα Ἀμφίμαχον Λυσινομον Χει-
ρίμαχον Ἀνάκτορα Ἀρχέλαον, μετὰ δὲ τούτους καὶ νό-²⁵
θον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς Μιδείας Λικύμνιον.

5 Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Ἀλκινόη
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκηναῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε
γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσέως γεννη-³⁰
θησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηναῶν, Ἡρα δὲ διὰ τὸν
ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπι-

σχεῖν, Εὐρουσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσσε γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

Ἐλεκτρούνοσ δὲ βασιλεύοντοσ Μυκηναῶν, μετὰ Τα-6
φίου οἱ Πτερελάου παῖδεσ ἐλθόντεσ τὴν Μήστοροσ ἀρχὴν
5 τοῦ μητροπάτοροσ ἀπήτουν, καὶ μὴ προσέχοντοσ Ἐλε-
κτρούνοσ ἀπήλαννον τὰσ βόασ· ἀμυνομένων δὲ τῶν
Ἐλεκτρούνοσ παίδων, ἐκ προκλήσεωσ ἀλλήλουσ ἀπέκτει-
ναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἐλεκτρούνοσ παίδων Δικύμνιοσ ἔτι 2
νέοσ ὑπάρχων, τῶν δὲ Πτερελάου Εὐήρησ, ὅσ καὶ τὰσ
10 ναῦσ ἐφύλασσε. τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντεσ ἀπέ-
πλευσαν τὰσ ἐλαθείσασ βόασ ἐλόντεσ, καὶ παρέθεντο τῷ
βασιλεῖ τῶν Ἠλείων Πολυξένω· Ἀμφιτρούων δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτρωσάμενοσ αὐτὰσ ἤγαγεν εἰσ Μυκῆνασ.
ὁ δὲ Ἐλεκτρούων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενοσ 3
15 ἐκδικῆσαι, παραδοῦσ τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρούωνι καὶ τὴν
θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσασ ἵνα μέχρι τῆσ ἐπανόδου
παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόασ διε-
νοεῖτο. ἀπολαμβάνοντοσ δὲ αὐτοῦ τὰσ βόασ, μιᾶσ ἐκθο- 4
ρούσησ Ἀμφιτρούων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν ὁ μετὰ χειρὰσ
20 εἶχε ρόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθέν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰσ
τὴν Ἐλεκτρούνοσ κεφαλὴν ἐλθὸν ἀπέκτειν αὐτόν.
ὄθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθενέλοσ παντὸσ Ἄρ- 5
γοσ ἐξέβαλεν Ἀμφιτρούωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυκη-
ναῶν καὶ τῆσ Τίρυνθοσ αὐτὸσ κατέσχε· τὴν δὲ Μίδειαν,
25 μεταπεμπάμενοσ τοῦσ Πέλοποσ παῖδασ Ἀτρεά καὶ Θυέ-
στην, παρέθετο τούτοισ.

Ἀμφιτρούων δὲ σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παρα- 6
γενόμενοσ ἐπὶ Θήβασ ὑπὸ Κρέοντοσ ἠγνίσθη, καὶ δίδωσι
τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Λικυμνίῳ. λεγούσησ δὲ Ἀλκμή-
30 νησ γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆσ ἐκδικήσαντι
τὸν θάνατον, ὑποσχόμενοσ ἐπὶ Τηλεβόασ στρατεύει Ἀμ-
φιτρούων, καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ 7

ἔφη στρατεύσειν, ἂν πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. ὑποστάντος δέ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν 7 αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προε-5 τίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαξούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. 2 ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρούων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηιονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ 10 καὶ τούτῳ πεπρωμένον πᾶν, ὅτι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμ- 3 φοτέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρούων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκέων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἐλους τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν 15 Περσέως, ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νή- 4 σους ἐπόρθει. ἄχρι μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ἐλεῖν· ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθῶ ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρούωνος τὴν χρυσῆν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος ἔχει- 20 5 ρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὖν Κομαιθῶ κτείν- νας Ἀμφιτρούων καὶ τὴν λείαν ἔχων εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κεῖνοι πό- λεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτισαντες κατώκησαν. 8 πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρούωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, 25 Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύ- κτα, ὅμοιος Ἀμφιτρούωνι γενόμενος Ἀλκμήνην συνευ- 2 νάσθη καὶ τὰ γενόμενα περὶ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμ- φιτρούων δὲ παραγενόμενος ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονου- μένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· 30 εἰπούσης δὲ ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκριομένηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην

τοῦ Διὸς συνουσίαν. Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, 3
 Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρούωνι
 δὲ Ἴφικλέα. τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνήν ἐπεμψε, δια-
 5 φθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρούωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις
 ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησιν 4
 Ἀμφιτρούωνα, βουλόμενον μαθεῖν ὀπότερος ἦν τῶν παί-
 δων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνήν ἐμβαλεῖν,
 10 καὶ τοῦ μὲν Ἴφικλέους φυγόντος τοῦ δὲ Ἡρακλέους
 ὑποστάντος μαθεῖν ὡς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφι- 9
 τρούωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Ἀντολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ
 Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρωδεῖν δὲ
 15 ὑπὸ Λίνου. οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος 2
 δὲ εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιθάρα πληγεὶς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀρ-
 γισθεὶς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φό-
 νου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν
 20 ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι, καὶ
 οὕτως ἀπελύθη. δείσας δὲ Ἀμφιτρούων μὴ πάλιν τι 3
 ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια. κα-
 κει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν.
 ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι Διὸς παῖς ἦν· τετρα- 4
 25 πηχναῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων
 ἔλαμπεν αἴγλην. οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκου-
 τίζων.

ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης τὸν 5
 Κιθαιρώνειον ἀνείλε λέοντα. οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ
 30 Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρούωνος ἐφθειρε βόας καὶ τὰς
 Θεσπίου. βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν, πρὸς ὃν ἀφί- 10
 κετο Ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. ὃ δὲ αὐτὸν

ἔξενισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιόντι
 νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα (πεντήκοντα
 δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημένα τῆς Ἀρ-
 2 νέου)· ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιή-
 σασθαι. Ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων εἶναι τὴν ἀεὶ συνευ- 5
 ναζομένην, συνῆλθε πάσαις. καὶ χειρωσάμενος τὸν
 λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιάσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρή-
 σατο κόρυθι.

11 ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν
 κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων 10
 τὸν δασμὸν λάβωσιν. ἐτέλουν δὲ οἱ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν
 2 Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε. Κλύμενον τὸν Μινυῶν βα-
 σιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἠνίοχος, ὄνομα Περιήρης,
 ἐν Ὀρχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κο-
 μισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἠμιθνής ἐπισκῆπτει τελευτῶν 15
 3 Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. στρα-
 τευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους
 ἐσπείσατο μεθ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι
 δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ἐπὶ τοῦ-
 του τὸν δασμὸν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας ἀπιόντας συν- 20
 4 τυχὼν Ἡρακλῆς ἐλωβήσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ
 ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δήσας
 ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις
 δασμὸν κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ
 5 Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πο- 25
 λεμαρχῶν Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέ-
 ψατο καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέ-
 ρειν. συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρούωνα γενναίως
 6 μαχόμενον τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ
 Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγά- 30
 ραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος Κρε-
 οντιάδης Δηικόων. τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων

Ἰφίκλω δίδωσιν, ἤδη παῖδα Ἴόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομε-
 θούσης τῆς Ἀλκάθου. ἔγημε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν 7
 Ἀμφιτρύωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθυς, κατῴκει
 δὲ ἐν Ὠκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

5 προμαθῶν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς 8
 ἔλαβε παρὰ Ἐρμού μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα,
 παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς
 πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ 12
 10 ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ
 Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο·
 διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θε-
 σπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ 2
 θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ. ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα
 15 αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρὸ τοῦ Ἀλκείδης προσηγο-
 ρεῦετο. κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρουσθεῖ
 λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους
 δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέν-
 των, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

20 τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ 5
 προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρουσθέως ἐτέλει. πρῶτον μὲν οὖν
 ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζεῖν·
 τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτροτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον.
 πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ
 25 ξενίζεται παρ' ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχᾳ. καὶ θύειν 2
 ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστήν, καὶ
 ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανέλθῃ, Διὶ σωτηῆρι θύειν,
 εἰ δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἦρωι ἐναγίζεῖν. εἰς δὲ τὴν Νε-
 μέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε
 30 πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροτον ὄντα, ἀνατεινόμενος 3
 τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον
 σπήλαιον αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ

δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθῆεις τὴν
 χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχευ ἄγχων ἕως ἐπνίξε, καὶ θέ-
 4 μενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. καταλαβὼν
 δὲ τὸν Μόλορχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ
 μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, σωτῆρι θύσας Διὶ ἤγεν 5
 εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. Εὐρυσθεὺς δὲ καταλαβὼν αὐ-
 τοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέειπε τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν
 εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς
 5 ἄθλους. φασὶ δὲ ὅτι δείσας καὶ πίδακον αὐτῷ χαλκοῦν
 εἰσκρυβῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα 10
 Κοπρέα Πέλοπος τοῦ Ἥλίου ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. οὗ-
 τος δὲ Ἴφιτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας καὶ τυχὼν
 παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳν ἐκεῖ κατῴκει.

2 δεῦτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν
 ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτρα- 15
 φεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ
 τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες
 σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν
 2 δὲ μέσην ἀθάνατον. ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος
 Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν Ἴπ- 20
 πους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινι λόφῳ παρὰ
 τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε,
 3 βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαί-
 νουσάν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. ἡ δὲ θατέρῳ τῶν
 ποδῶν ἠνείχετο περιπλακεῖσα. τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφα- 25
 λὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομέ-
 4 νης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ
 ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. διὸ τοῦτον ἀπο-
 κτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς
 μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπι- 30
 καίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν ἐκώ-
 5 λυεν ἀνιέναι. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομέ-

νων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας
κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν
τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλαιοῦντα· τὸ δὲ σῶμα
τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψεν. Εὐ- 6
5 ρυσθεὺς δὲ ἔφη μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δέκα τὸν
ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας
περιεγένετο.

τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνῆτιν ἔλαφον 3
εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰ-
10 νόῃ, χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος
αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, συνεδίωξεν
ὄλον ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συν- 2
έφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κακεῖθεν ἐπὶ
ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν
15 τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς
Ἀρκαδίας ἠπείλετο. μετ' Ἀπόλλωνος δὲ Ἄρτεμις συν- 3
τυχοῦσα ἀφηρεῖτο, καὶ τὸ ἱερόν ζῶον αὐτῆς κτείναντα
κατεμέμφετο. ὃ δὲ ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν
αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθεῖα γεγονέναι, πραῦνας τὴν ὀργὴν
20 τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κά- 4
προν ζῶοντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηει τὴν
Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.
διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενοῦται Κενταύρω Φόλω,
25 Σιληνοῦ καὶ νύμφης μελίας παιδί. οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν 2
ὄπτα παρεῖχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὠμοῖς ἐχρῆτο. αἰτοῦντος
δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν
Κενταύρων ἀνοιῆσαι πίθον· θαρρεῖν δὲ παρακελευσά-
μενος Ἡρακλῆς αὐτὸν ἠνοιξε, καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς 3
30 ὀσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι, πέτραις ὀπλι-
σμένοι καὶ ἐλάταις, ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. τοὺς
μὲν οὖν πρώτους τολμήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἄγχιον

καὶ Ἄγριον Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βαλῶν δαλοῖς, τοὺς δὲ
 4 λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ἐκεῖθεν δὲ
 πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν
 ὄρους Πηλίου παρὰ Μαλέαν κατώκησε. τούτῳ περιπε-
 πτωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴησι βέλος, τὸ δὲ 5
 5 ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος ἐς τὸ γόνυ τὸ Χεί-
 ρωνος ἐμπήγνυται. ἀνιαιθεὶς δὲ Ἡρακλῆς προσδραμῶν
 τό τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ δόντος Χείρωνος φάρμακον
 ἐπέθηκεν. ἀνίατον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπήλαιον
 ἀπαλλάσσεται. κάκει τελευτῆσαι βουλόμενος, καὶ μὴ 10
 δυνάμενος ἐπέπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδοὺς δὲ Διὶ Προ-
 μηθεῖα τὸν ἀντ' αὐτοῦ γενησόμενον ἀθάνατον, οὕτως
 6 ἀπέθανεν. οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλ-
 λος ἀλλαγῆ, καὶ τινὲς μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν,
 Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην, Νέσσοσ δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐῆ- 15
 νον. τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευ-
 7 σίνα ὄρει κατεκάλυψεν. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρα-
 κλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος μετὰ καὶ ἄλ-
 λων πολλῶν, ... ἐλκύσας ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν
 εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χει- 20
 ρὸς ὀλισθησαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα καὶ παραχοῆμα ἀπέ-
 8 κτεινεν αὐτόν. θάψας δὲ Φόλου Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ
 κάπρου θήραν παραγίνεται, καὶ διώξας αὐτόν ἐκ τινος
 λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐμ-
 βροχίσας τε ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας. 25

5 πέμπτου [μὲν] ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγέου
 βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον.
 ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλιδος, ὡς μὲν τινες εἶπον,
 παῖς Ἡλίου, ὡς δέ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρ-
 2 βαντος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτῳ 30
 προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπι-
 ταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει

τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. Ἀγέας δὲ ἀπιστῶν
 ὑπισχνεῖται. μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Ἀγέου 3
 παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε καὶ τὸν
 Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας
 5 παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σας. μαθὼν δὲ Ἀγέας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως 4
 τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι
 δὲ ἤρνεϊτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνε-
 σθαι περὶ τούτου ἕτοιμος ἔλεγεν εἶναι. καθεζομένων δὲ 5
 10 τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ
 πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν ὁμολογήσαι μισθὸν δώ-
 σειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ Ἀγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνε-
 χθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλι-
 δος ἐκέλευσε. Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε κακεῖ 6
 15 κατῶκει, Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὠλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἦκε
 καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν
 Εὐρυτίωνι Κενταύρω Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα· ὑφ' 7
 οὗ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυ-
 τίωνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς
 20 δέκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

ἕκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνι- 6
 θας ἐκδιῶξαι. ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας
 Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη· εἰς
 ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων
 25 ὠρυγὴν δεδοικυῖαι. ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους πῶς 2
 ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλη, χάλκεα κρόταλα δί-
 δωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα
 κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρ-
 νιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ
 30 δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτό-
 ξεν αὐτάς.

ἕβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κροῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. 7

τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν διαπορθμεύ-
 σαντα Εὐρώπην Διί, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀνα-
 δοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μί-
 2 νως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασι θεασά-
 μενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ 5
 βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ'
 3 οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ἐπὶ τοῦ-
 τον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν
 ἀξιούντι Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ,
 καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρουσθέα διακομίσεις ἔδειξε, καὶ τὸ 10
 4 λοιπὸν εἶασεν ἄνετον· ὃ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ
 Ἀρκαδίαν ἅπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μαρα-
 θῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυ-
 μάλνετο.

8 ὄγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ 15
 Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος
 Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρα-
 κίου [καὶ] μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους.
 2 πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασά-
 μενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας 20
 3 ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις
 ἐπιβοηθούντων τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω
 φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἐρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούν-
 τος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπι-
 4 σπασάμεναι· πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος 25
 καὶ Διομήδην ἀποκτείνας τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύ-
 γειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀβδηρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ
 διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρουσθεὶ
 ἔδωκε. μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρουσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον
 ὄρος Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο. 30
 9 ἕνατον ἄθλον Ἡρακλεὶ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν
 τὸν Ἴππολύτης. αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ

κατώκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα
τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκουν γὰρ ἀνδρίαν, καὶ εἴ ποτε μι-
γείσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν
θεξιὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντί-
5 ζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ Ἴπ- 2
πολύτη τὸν Ἄρεος ζωστῆρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν
ἀπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο,
λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρουσθέως θυγατρὸς
Ἀδμήτης. παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ 3
10 νηὶ ἐπλεῖ, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατώκουν οἱ
Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων Χρύσης Νηφαλίω Φιλόλαος.
ἀποβάντων τῶν ἐν τῇ νηὶ δύο συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ
τῶν Μίνως υἱῶν· ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς τού- 4
τους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατα-
15 κλείσας ἐπολιορκεῖ, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν
ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θε-
λήσῃ. ὃ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς < Ἀνδρόγεω 5
τοῦ > Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀλκαῖον καὶ Σθένελον,
ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, καὶ ξενι-
20 σθεὶς ὑπὸ . . . τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων,
βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βα- 6
σιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύκου. καὶ τὴν Βεβρύκων
πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ· ὃ δὲ πᾶσαν ἐκεί-
νην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

25 καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρῃ λιμένα, 7
παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἴππολύτης καὶ τίνος ἦκοι χά-
ριν πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης,
Ἥρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοί-
τα, λέγουσα· τὴν βασιλίδαν ἀρπάξουσιν οἱ προσελθόντες
30 ξένοι.” αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθρονον σὺν 8
Ἴπποις. ὡς δὲ εἶδεν αὐτάς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς,
νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην

κτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρείται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει Τροία.

9 συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἄνθρώποις ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. 5
10 τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρ-
11 παξεν ἀνθρώπους. χρησμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλλαγὴν 10 ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἔαν προθῆ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν τῷ κῆτει, ὃ δὲ προύθηκε
12 ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς ὑπέσχετο σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται ἄς Ζεὺς ποι- 15
νὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. δῶσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήχθη.

13 καὶ προσίσχει Αἴνω, ἔνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. 20 ἀποπλέων δὲ ἐπὶ ἤνους τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστὴν ὄντα τοξεύσας ἀπέκτεινε. καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾶκας ἔδωκε τοῖς Ἀν-
14 δρόγειω παισὶ κατοικεῖν. ἐκ Θάσου δὲ ὀρμηθεὶς ἐπὶ Το- 25 ρώνην Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε. κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

10 δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ 30 Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλησίον
2 κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται. ταύτην κατώ-

κει Γηρυόνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ,
 τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφύεσ σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς
 ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγό-
 νων τε καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βου- 3
 5 κός Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος
 ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. πορευόμενος 4
 οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυότου βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια
 πολλὰ παρελθὼν Λιβύην ἐπέβαινε, καὶ παρελθὼν Ταρ-
 τησσὸν ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώ-
 10 πης καὶ Λιβύης ἀντιστοιχοὺς δύο στήλας. θερμαινόμε- 5
 νος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν
 θεὸν ἐνέτεινε· ὃ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρύ-
 σεον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. καὶ
 παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι ἀυλίξεται.
 15 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄραμα· ὃ δὲ καὶ τοῦτον 6
 τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ
 βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μενόιτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βόας
 βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν· ὃ δὲ καταλα- 7
 βὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βόας ἀπά-
 20 γοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς ἀπέθανεν. Ἡρα-
 κλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας καὶ διαπλεύσας
 εἰς Ταρτησσὸν Ἥλιῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. διελθὼν 8
 δὲ Ἰβηρίαν εἰς Λιγυστινήν ἦλθεν, ἐν ἧ τὰς βόας ἀφη-
 ροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί,
 25 οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει. ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀπορ- 9
 ρήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν
 καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν
 διελθὼν τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρηνοὶ
 γὰρ ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυ-
 30 κος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων. Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος
 παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις.
 παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ ἐπὶ τὴν 10

αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὐρών δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἑρως ἀγέλαις ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος οὐ δώσειν εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρίς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ
 11 τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς 5
 τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἴστρον ἐνέβαλεν ἢ Ἡρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὃ δὲ διώξας τὰς μὲν συλλαβῶν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἤγαγεν, αἱ δὲ
 12 ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι. μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελθουσῶν Στρυμόνα μεμψάμενος τὸν ποταμὸν, 10
 πάλαι τὸ ρεῖθρον πλωτὸν ὃν ἐμπλήσας πέτραις ἄπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας ἔδωκεν. ὃ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρα.

11 τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ 15
 Αὐγέου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.
 2 ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ἰπερβορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρα ἔδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος 20
 καὶ Ἐχίδνης, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρήτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη Ἐρύθεια Ἑσπερία Ἀρέθουσα. πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ Ἄρως καὶ Πυρήνης εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προκαλεῖτο. Ἄρως 25
 δὲ τοῦτον ἐκδικοῦντος καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυριῶν, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν
 4 Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. αὐταὶ μηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. συλλαβῶν δὲ αὐτὸν κοιμώμε- 30
 νον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφὰς ἔδησε, καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ποῦ τυγχάνοιεν τὰ

μηλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λιβύην διεξήει. ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἄνταϊος, ὃς τοὺς ξέ- 5
νους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγ-
καζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλάσας
δ' ἀπέκτεινε· ψάλλοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότερον συνέβη γίνε-
σθαι, διὸ καὶ γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξήει. ταύτης ἐβασί- 6
λευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς
Ἐπάφου. οὗτος τοὺς ξένους ἔθνευ ἐπὶ βωμῷ Διὸς κατὰ
10 τι λόγιον· ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέ-
λαβε, Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστή-
μην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ
Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον 7
σφάξας τὸν μάντιν τοὺς παριόντας ξένους ἔσφαξε. συλ-
15 ληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ
δὲ δεσμὰ διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου
παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε.

διεξιὼν δὲ Ἀσίαν Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, 8
προσίσχει. καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἔτορον τῶν
20 ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης εὐωχεῖτο θύσας. ὁ δὲ βοηλάτης
βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατ-
ηρᾶτο. διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ
καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

παριῶν δὲ Ἀραβίαν Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τι- 9
25 θωνοῦ. καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἕξω θά-
λασσαν καταπλεῖ, οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. καὶ πε- 10
ραιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἠπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ
τοῦ Κανκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἠπαρ-
αίετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθεῖα
30 ἔλυσε, δεσμὸν ἐλόμενος τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ
Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

ὥς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἄτλαντα, εἰπόν- 11

τος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πο-
 ρεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀπο-
 στέλλειν ἐκεῖνον, πεισθεὶς δὲ διεδέξατο. Ἄτλας δὲ δρε-
 ψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἤκε πρὸς Ἡρακλέα.
 καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν . . . καὶ σπείραν ἐπὶ 5
 12 τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας,
 ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο. καὶ οὕ-
 τως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ἔνιοι δὲ
 φασιν οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλ' αὐτὸν δρε-
 13 ψασθαι τὰ μῆλα, πτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. κο-10
 μίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρύσθει ἔδωκεν· ὃ δὲ λαβὼν Ἡρα-
 κλεῖ ἔδωρήσατο. παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ
 ἀπεκόμισεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι πού.

12 δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομί-
 ζειν. εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλᾶς, τὴν δὲ 15
 οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν
 2 ὄφρων κεφαλᾶς. μέλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι ἦλθε
 πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνηθῆναι. ἦν
 δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μνεῖσθαι, διὸ θετὸς Πυλίου παῖς
 3 γενόμενος ἐμνεῖτο. μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια 20
 ἐπέπερ οὐκ ἦν ἠγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνι-
 σθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμνήθη. καὶ παραγενόμενος
 ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως
 4 τὸ στόμιον ἔστι, διὰ τούτου κατήει. ὀπηνίκα δὲ εἶδον
 αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς 25
 Γοργόνης ἔφυγον. ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος ὡς ζῶ-
 σαν ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει ὅτι κενὸν εἶδωλον
 5 ἔστι. πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος Θησέα
 εὔρε καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον
 γάμον καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα 30
 τὰς χεῖρας ὄρεγον ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
 6 βίας. ὃ δὲ Θησέα μὲν λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγειρε, Πει-

ρίθουν δὲ ἀναστῆσαι βουλόμενος τῆς γῆς κινουμένης ἀφῆκεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. βου- 7
 λόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν
 Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μειοίτης ὁ
 5 Κευθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα, λη-
 φθεῖς μέσος καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας ὑπὸ Περσεφόνης
 παρητήθη. αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, 8
 ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρα-
 τοῦντα. ὁ δὲ εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέρου-
 10 τος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συσκε-
 पासθεῖς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε,
 καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρανὸν δράκοντος,
 κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἐπεισε.
 συλλαβῶν οὖν αὐτὸν ἦκε διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν 9
 15 ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄτον,
 Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκό-
 μισεν εἰς Ἄδου.

μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θή- 6
 βας Μεγάρων μὲν ἔδωκεν Ἰολάφ, αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων
 20 ἐπυυθάνετο Εὐρύτου Οἰχαλίας δυνάστην ἄθλον προτι-
 θέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξι-
 κῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ἀφικό- 2
 μενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν
 γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυ-
 25 τέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν
 Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ
 δεδοικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησό-
 μενα πάλιν ἀποκτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπεισῶν ἐξ 2
 Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιξεν
 30 ὑφ' Ἡρακλέους γεγονέναι τοῦτο, Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν
 ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχῶν ἤκουσι ἐκ Φε-
 ρῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθανοῦσαν Ἀλκηστιν Ἀδμή-

2 τῷ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπ-
 ισχνεῖται. καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν, μανεῖς δὲ αὐτίς ἀπὸ
 τῶν Τιρυνθίων ἔρριψεν αὐτὸν τειχῶν. καθαρθῆναι δὲ
 θέλων τὸν φόνον ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα· Πυλίων ἦν
 3 οὗτος δυνάστης. ἀπωσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν
 πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος ὑπὸ
 Δηφόβου τοῦ Ἴππολύτου καθαίρεται. κατασχεθεῖς δὲ
 δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παρα-
 4 γενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. μὴ χρη-
 σμωδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας τὸν τε ναὸν συλᾶν¹⁰
 ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας κατασκευάζειν μαν-
 τεῖον ἴδιον. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς
 5 ἴησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. καὶ τοῦτον διαλυθέντων
 τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν
 ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πραθέντι καὶ τρία¹⁵
 ἔτη λατρεύσαντι καὶ δόντι ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν
 3 Εὐρύτῳ. τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος Ἐρμῆς Ἡρακλέα πι-
 πρᾶσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασι-
 λεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γήμας
 Τιμῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐ-²⁰
 2 ρυτος οὐ προσεδέξατο, Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων
 τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλλαβῶν ἔδησε,
 Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν
 ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας μετὰ
 3 τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ προσσχὼν νῆσῳ²⁵
 Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφε-
 ρόμενον ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκά-
 λεσεν. ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλη-
 σίαν κατεσκευάσεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρα-
 4 κλῆς λίθῳ βαλὼν ὡς ἔμπνουν ἐπληξεν. καθ' ὃν δὲ χρόνον³⁰
 ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν
 γενέσθαι καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ

Θησέα παραγενόμενον ἐκ Τροιζῆνος τὸν Ἴσθμὸν καθάραι.

μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ 4
 Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας
 5 στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἔκουσίως θελόντων στρατεύε-
 σθαι. καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον τὴν μὲν τῶν νεῶν φυ-
 λακὴν Ὀικλεῖ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρι-
 στέων ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς 2
 ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων Ὀικλέα μὲν ἀπέκτεινε
 10 μαχόμενον, ἀπελαθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπο-
 λιορκεῖτο. τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης ῥήξας τὸ τεῖχος
 Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ μετὰ τοῦ-
 τον Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσε- 3
 ληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδένα
 15 θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. συνιδὼν τοῦτο Τε-
 λαμῶν πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισε, τοῦ δὲ
 ἐρομένου τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατα-
 σκευάζειν καλλινίκου. ὃ δὲ ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πό- 4
 λιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 20 χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόννην τὴν Λαο-
 μέδοντος θυγατέρα δίδωσι, καὶ ταύτη συγχωρεῖ τῶν
 αἰχμαλώτων ὃν ἠθέλεν ἄγεσθαι. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν 5
 ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γε-
 νέσθαι, καὶ τότε τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ λαβεῖν αὐ-
 25 τόν. ἡ δὲ πιπρασκομένου τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς
 κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους Ἥρα χαλεπούς 7
 ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν
 αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῶ· καὶ
 30 νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλ-
 λοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ὃ δὲ βιασάμενος τὴν 2
 νύκτα εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίας

παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινεν. ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ Διὸς ἔξαρπάζαντος αὐτὸν οὐδὲν ἔπαθε. πορθήσας δὲ Κῶ ἦκε δι' Ἀθηναῖαν εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γιγαντας.

- 2 μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν καὶ παραλαβὼν ἐθελουτὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων. Αὐγέας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων κατέστησεν Ἠλείων στρατηγούς Εὐρυτον καὶ Κτέατον συμφυεῖς, οἳ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον, παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτωρ, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι· διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. οἳ δὲ ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι καὶ κτείνουσι πολλούς. τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτίς δὲ τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελουμένης, Ἠλείων τοὺς Μολιονίδας πεμπάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἡλιν εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξ ἐδείματο.
- 3 μετὰ δὲ τὴν Ἡλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἔλῶν Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄδην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.
- 2 ἔλῶν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα,

μετελθεῖν τοὺς Ἴπποκόωντος παῖδας θέλων· ὠργίζετο
 μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ διότι Νηλεὶ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ
 ὠργίσθη ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. Θεωμέ- 3
 νου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἴπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν
 5 κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχε τοῦ κυνός, ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἴππο-
 κοωντίδαι καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις ἀπέκτει-
 ναν. τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν στρατείαν ἐπὶ Λα- 4
 κεδαιμονίαν συνήθροιζε. καὶ παραγενόμενος εἰς Ἄρκα-
 10 θίαν ἠέλιου Κηφέα μετὰ τῶν παίδων ὧν εἶχεν εἴκοσι
 συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κηφεὺς μὴ καταλιπόντος αὐτοῦ
 Τεγέαν Ἄργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἠρ-
 νεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ 5
 βόστρουχον Γοργόνος Στερόπη τῇ Κηφέως θυγατρὶ δί-
 15 δωσιν, εἰπὼν, ἂν ἐπὶ στρατός, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ
 τῶν τειχῶν τὸν βόστρουχον καὶ μὴ προιδούσης τροπὴν
 τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. τούτου γενομένου Κηφεὺς μετὰ 6
 τῶν παίδων ἐστράτευε. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτός τε
 καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι, καὶ πρὸς τούτοις Ἴφι-
 20 κλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας
 τὸν Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος
 τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρ-
 ἔδωκε τούτῳ.

παριῶν δὲ Τεγέαν Ἡρακλῆς τὴν Αὖγην Ἀλεοῦ θυ- 4
 25 γατέρα οὔσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. ἡ δὲ τεκοῦσα κρύφα
 τὸ βρέφος κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. λοιμῶ δὲ
 τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὸς εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας
 εἰς τὸ τέμενος τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὔρε. τὸ μὲν 2
 οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. καὶ τοῦτο
 30 μὲν κατὰ θεῶν τινὰ πρόνοιαν ἐσώθη· θηλὴν μὲν γὰρ
 ἄρτιτόκος ἔλαφος ὑπέσχευ αὐτῷ, ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι
 τὸ βρέφος Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὖγην δὲ ἔδωκε 3

Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολήσαι. ὃ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη, καὶ κείνος γυναῖκα ἐποίησατο.

- 5 Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπα-5
λαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν εἰκασμέ-
νον ταύρω περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. καὶ τὴν
μὲν Δηιάνειραν γαμειῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει,
2 δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν
Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δέ, ὡς 10
Φερεκύδης λέγει, δύναμιν ἔχει τοιαύτην ὥστε βρωτὸν
ἢ ποτόν, ὅπερ εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.
- 6 στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θε-
σπρωτούς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύ-
λας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τλη- 15
πολέμου γίνεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς
Θέσπιον ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς
Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμ-
2 πειν εἰς Σαρδῶ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν. γενομένων δὲ
τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ καὶ κονδύλω πλήξας 20
ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν δι-
3 θόντα· συγγενῆς δὲ Οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ
τοῦ παιδός, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος,
συνεγνωμόνει, Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν
ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα 25
4 ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐῆνον ἤκεν,
ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας
διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμείαν
5 εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς
τὸν ποταμὸν διήει, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέ- 30
τρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν
ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ

Ἡρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος <Δηϊάνειραν> 6 εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμῖξαι. ἢ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆς.

διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορωῶν 7 τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας εὐωχῆσατο. ὡς δὲ ἦλθεν εἰς 10 Τραχίνα πρὸς Κήνκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρυόπας κατεπολέμησεν.

αὐτίς δὲ ἐκείθεν ὀρμηθεὶς Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δωριέων 2 συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ Κορώνου στρατηγοῦντος, ὁ δὲ πολιορκούμενος 15 ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα 3 Δρυόπων, ἐν' Απὸλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑβριστὴν 20 ὄντα καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς 4 μονομαχίαν προσκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρως καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶα διέρχεσθαι· κωλυόμενος δὲ παριέναι καὶ τοῦτον ἀπέ- 25 κτεινεν.

ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν 5 συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν 30 παίδων Εὐρυτον αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θάψας τῶν σὺν 6 αὐτῷ στρατευομένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασόν τε τὸν Κήνκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖ-

ξανδρον Ἴφιμέδοντα Εὐρύβιον Μέντορα Περιμήδην
 3 ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρμα-
 τος καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκειρωνίδας κτείνει
 διώξας Ὕλλος. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν Ἀλκμήνην
 δίδωσιν· ἢ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρουξεν αὐτοῦ. 5
 2 ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλ-
 θον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐνιαυ-
 τὸν δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένοις φθορὰ πᾶσαν
 Πελοπόννησον κατέσχε, καὶ ταύτην γενέσθαι χρησμὸς
 διὰ τοὺς Ἡρακλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ δέοντος αὐ- 10
 2 τοὺς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον ἦλ-
 θον εἰς Μαραθῶνα, κακεῖ κατώκουν. Τληπόλεμος οὖν
 κτείνας οὐχ ἑκὼν Δικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ
 θεράποντα πλήσσοντος ὑπέδραμε, πρὶν ἐξελθεῖν αὐτοὺς
 ἐκ Πελοποννήσου) φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων ἦκεν 15
 3 εἰς Ῥόδον, κακεῖ κατώκει. Ὕλλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην
 κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγημε, τὴν δὲ καθόδον
 ἐξήτει τοῖς Ἡρακλεΐδαις κατεργάσασθαι. διὸ παραγε-
 νόμενος εἰς Δελφοὺς ἐπυνθάνετο πῶς ἂν κατέλθοιεν.
 ὁ δὲ θεὸς ἔφησε περιμείναντας τὸν τρίτον καρπὸν 20
 4 κατέρχεσθαι. νομίσας δὲ Ὕλλος τρίτον καρπὸν λέγε-
 σθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας χρόνον σὺν
 τῷ στρατῷ κατῆει . . . τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννη-
 σον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοπον-
 νησίων. καὶ γενομένης πάλιν μάχης νικῶσι Πελοπον- 25
 5 νήσιοι καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει. ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθη-
 σαν οἱ Κλεοδαίου παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. τοῦ
 θεοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἠτιᾶ-
 6 το λέγων τούτῳ πεισθέντα ἀτυχήσαι. ὁ δὲ θεὸς ἀντ-
 εἶπε τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ 30
 χρησμὸς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς ἀλλὰ γενεᾶς
 καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν

κατὰ τὸν Ἴσθμὸν ἔχοντι τὴν θάλασσαν. ταῦτα Τήμενος τ
 ἀκούσας ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπήξατο τῆς Λο-
 κρίδος ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγε-
 ται. ἐκεῖ δὲ ὕντος τοῦ στρατεύματος Ἀριστόδημος κε-
 5 ραννωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς
 Ἀντεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. συνέβη δὲ
 10 καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορᾷ περιπεσεῖν.
 ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρήσιμους λέγων καὶ ἐνθεάζων,
 ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πε-
 15 λοποννησίων ἀπεσταλμένον. τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπ-
 πότης ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἡρακλέους τυχῶν
 ἀπέκτεινεν. οὕτω δὲ γενομένου τούτου τὸ μὲν ναυτικὸν,
 διαφθαρεῖσῶν τῶν νεῶν ἀπώλετο, τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε
 λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. χρωμένου δὲ περὶ τῆς
 20 συμφορᾶς Τημένου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέ-
 σθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα
 ἔτη τὸν ἀνελόντα καὶ χρήσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριοφθάλ-
 μῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριοφθαλμον
 ἐζήτουν. καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος,
 25 ἐφ' ἵππου καθημένῳ μονοφθάμῳ (τὸν γὰρ ἕτερον τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τόξῳ)· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυ-
 γῶν εἰς Ἥλιν, ἐκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐνιαυτοῦ διελθόν-
 τος ἐπανήρχετο. συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμόν, τοῦτον
 ἡγεμόνα ποιοῦνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις καὶ
 30 τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισα-
 μενὸν κτείνουσιν τὸν Ὀρέστου. θνήσκουσι δὲ συμμα-
 χοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο
 4 βωμοὺς πατρῶου Διός, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλη-
 30 ροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν οὖν λῆξις Ἄρχος, δευτέρα
 Λακεδαίμων, τρίτη δὲ Μεσσήνη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
 ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Τήμενος οὖν καὶ 2

οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης ἔβα-
 λον λίθους, Κρεσφόντης δὲ βουλόμενος Μεσσήνην λα-
 χεῖν γῆς ἐνέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης ἔδει
 3 τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ἔλκυσθείσης δὲ πρώτης
 μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου 5
 5 παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. ἐπὶ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς οἷς ἔθυσαν, εὖρον σημεῖα κείμενα οἱ μὲν λαχόντες
 Ἄργος φρῦνον, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες δράκοντα,
 2 οἱ δὲ Μεσσήνην ἀλώπεκα. περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον
 οἱ μάντις, τοῖς μὲν τὸν φρῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς 10
 πόλεως μένειν ἄμεινον (μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμε-
 νον τὸ θηρίον), τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας δεινοὺς
 ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι, τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα δολίους.
 3 Τήμενος μὲν οὖν παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσ- 15
 ανείχεν Ἰρνηθοὶ καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηιφόντῃ· ὅθεν
 οἱ παῖδες πείθουσι Τιτᾶνας ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐ-
 4 τῶν φονεῦσαι. γενομένου δὲ τοῦ φόνου τὴν βασιλείαν
 ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ἰρνηθοὶ καὶ Δηιφόντῃ.
 Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον 20
 5 μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. Πολυφόντης δὲ
 ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων, καὶ τὴν
 τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν.
 ἀνηρέθη δὲ καὶ οὗτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπη
 καλούμενον Αἴπυτον ἔδωκε τῷ ἐαυτῆς πατρὶ τρέφειν. 25
 6 οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν ἔκτεινε Πολυ-
 φόντην καὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.
 3 Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος τοὺς ἀπὸ
 Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένως
 λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ὥς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, 30
 δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ
 2 Ἀγήνορα. Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς

προειρημένους ἐγέννησεν, Ἀγήνωρ δὲ παραγευόμενος
 εἰς Φοινίκην γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα
 μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κί-
 λικα. τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος
 5 λέγουσι. ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, ταῦρος χειροήθης γενό- 3
 μενος ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς
 Κρήτην. ἣ δέ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε
 Μίνωα Σαρπηδόνα Ῥαδάμανθυν· καθ' Ὅμηρον δὲ
 Σαρπηδῶν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου.
 10 ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ 4
 ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον
 ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. συνεξῆλθε
 δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ καὶ Θάσος
 ὁ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ Κίλικος. ὡς δὲ 5
 15 πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύ-
 νατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες ἄλλος ἄλ-
 λαχοῦ κατώκησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοινίκῃ, Κίλιξ δὲ Φοι-
 νίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην χώ-
 ραν ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδ- 6
 20 μος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. ὁμοίως δὲ
 καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν Θάσον κατώκησεν.

Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστεριῶν ὁ Κρητῶν δυνάστης 2
 τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ ὡς ἐτελειώθησαν,
 πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς
 25 ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος, Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς
 Κλεόχου. τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως 2
 ἔχοντος πολεμήσας Μίνως ἐπροτέρησεν. οἱ δὲ φεύγουσι,
 καὶ Μίλητος μὲν Καρία προσσχὼν ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ ἔκτισε Μίλητον, Σαρπηδῶν δὲ συμμαχήσας Κίλικι
 30 πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυ-
 κίας ἐβασίλευσε. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς 3
 ζῆν. ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου τοῦ

Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥα-
 δάμανθος δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐθις φυγῶν
 εἰς Βοιωτίαν Ἀλκμήνην γαμεῖ, καὶ μεταλλάξας ἐν Ἄδου
 4 μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ Κρήτην κατοικῶν ἐγράψε
 νόμους, καὶ γήμας Πασιφάην τὴν Ἡλίου καὶ Περσηί- 5
 δος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησί, Κρήτην τὴν Ἀστερίου
 θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε Κατρεία Δευκαλίωνα
 5 Γλαῦκον Ἀνδρόγεων, θυγατέρας δὲ Ἀκάλην Ξενοδίκην
 Ἀριάδνην Φαίδραν, ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρουμέδοντα
 Νηφαλίωνα Χρῦσην Φιλόλαον, ἐκ δὲ Δεξιθέας Εὐ- 10
 ξάνθιον.

3 Ἀστερίωνος δὲ ἄπαιδος ἀποθανόντος Μίνως βασι-
 λεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. φήσας δὲ παρὰ θεῶν
 τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι ἔφη,
 2 ὅτι ἂν εὔξηται, γενέσθαι. καὶ Ποσειδῶνι θύων ἠΰξαστο 15
 ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος κατα-
 θύσειν τὸν φανέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέν-
 τος αὐτῷ διαπρεπῆ τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τὸν δὲ ταῦ-
 ρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας ἔθυσεν ἕτερον. θαλασσο-
 κρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ἐπῆρξεν. 20
 4 ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦ-
 ρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάην δὲ ἐλθεῖν εἰς
 ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. ἢ δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ
 ταύρου συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων
 2 πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. οὗτος ξυλίνην βοῦν 25
 ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην βαλὼν καὶ κοι-
 λάνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε βοῦν τὴν δορὰν περιέρραψε,
 καὶ θεὸς ἐν ᾧπερ εἶθιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεσθαι,
 3 τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀλη-
 θινῆ βοῦ συνῆλθεν. ἢ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κλη- 30
 θέντα Μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ
 δὲ λοιπὰ ἀνδρός· Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ

τινας χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ 4
λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα καμπαῖς
πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον.

τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ
5 Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὕστερον
ἐροῦμεν· Κατρεύς δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη 2
καὶ Ἀπημοσύνη καὶ Ἀλθαιμένης υἱὸς γίνονται. χρω-
μένῳ δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου ὁ θεὸς ἔφη
ὑπὸ ἑνὸς τῶν παίδων τεθνήξεσθαι. Κατρεὺς μὲν οὖν 2
10 ἀπεκρῦβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθαιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ
δείσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρός, ἄρας ἐκ Κρήτης
μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης προσίσχει τινὲ τόπων τῆς
Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. ἀναβάς δὲ 3
ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος ἐθεάσατο τὰς πέριξ 3
15 νήσους, κατιδῶν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπο-
μνησθεὶς θεῶν, ἰδρῦετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. μετ'
οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἑρμῆς γὰρ 4
αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ
ἠδύνατο (περιῆν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν), κατὰ
20 τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτους, ἐφ' ἃς ὀλισθή-
σασα, ἠνίκα ἀπὸ τῆς κρήνης ἐπανήει, φθίρεται. καὶ τῷ
ἀδελφῷ μηνύει τὸ γεγονός· ὃ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶναι
τὸν θεόν, λάξ ἐνθορῶν ἀπέκτεινε. Ἀερόπην δὲ καὶ 2
Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς
25 ἠπίρους ἀπεμπολῆσαι. τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε
Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Νάυπλιος, καὶ τέκνων πατὴρ
γίνεται Οἶακος καὶ Παλαμήδους. Κατρεὺς δὲ ὕστερον 2
γῆραι κατεχόμενος ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθαιμένει τῷ
30 παιδὶ παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ἀπο-
βάς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς Κρησὶ κατά τινα τῆς νήσου τό-
πον ἔρημον ἠλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβε-

3 βληκέναι δοκούντων, καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν. ἀλλὰ βαλλόντων κἀκείνων, παραγενόμενος Ἀλθαιμένης ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρεά. μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός, εὐξάμενος ὑπὸ χάσματος ἐκρούβη. 5

3 Δευκαλίῳ δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος ὁ Μόλος. Γλαῦκος δὲ ἔτι νῆπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιούμενος 2 περὶ τῆς εὐρήσεως ἐμαντεύετο. Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ τριχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βούν, τὸν δὲ τὴν ταύτης θεῶν ἄριστα εἰκάσαι δυνηθέντα καὶ ζῶντα τὸν 3 παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων Πολύιδος ὁ Κοιρανοῦ τὴν χροῶν τῆς βοῦς εἶκασε βάτου καρπῷ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς διάτινος μαν- 15 τείας ἀνεῦρε. λέγοντος δὲ Μίνως ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα τοῦτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε, δεισας μὴ κἄν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δρά- 20 κων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρῶτον ἄπεισιν, εἶτα ὑποστρέφει πόαν κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθησιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἑτέρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς πόας ἀνέστη. 5 θεασάμενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν πόαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι ἀνέστησεν. 25 ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐμπύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος τὴν μαντείαν ἐπέ- 30 λάθετο.

τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι

τοῦδέ μοι λελέχθω· Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας 4
 Τηλέφασσαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς
 περὶ τῆς Εὐρώπης πυνθανόμενος. ὁ δὲ θεὸς εἶπε περὶ
 μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
 5 βοῖ, καὶ πόλιν κτίζειν ἔνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμοῦσα.
 τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο, εἶτα 2
 βοῖ συντυχῶν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις ταύτη κατ-
 ὀπισθεν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιούσα Βοιωτίαν ἐκλίθη, πόλις
 ἔνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖα καταθῦσαι 3
 10 τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ
 τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δρά-
 κων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἶπόν τινες γεγυμέναι, τοὺς πλείονας
 τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος 4
 κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ τῆς Ἀθηναῖας ὑποθεμένης τοὺς
 15 ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. τούτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν
 ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. οὗτοι δὲ
 ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἳ μὲν (φασιν) εἰς ἔριν ἀκούσιον
 ἐλθόντες, οἳ δὲ ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. Φερεκύδης δὲ φησιν 5
 ὅτι Κάδμος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυομένους ἄνδρας ἐνόπλους,
 20 ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους, οἳ δὲ ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες
 βάλλεσθαι εἰς μάχην κατέστησαν. περιεσώθησαν δὲ
 πέντε, Ἐχίων Οὐδαῖος Χθονίος Ὑπερήνωρ Πέλωρ. Κάδ- 2
 μος δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν Ἄρεος ἴδιον, ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν
 Ἄρει. ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτῶ ἔτη.
 25 μετὰ δὲ τὴν θητεῖαν Ἀθηναῖα αὐτῷ βασιλείαν κατε- 2
 σκεύασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν,
 Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ κατα-
 λιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχού-
 μενοι καθύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον καὶ 3
 30 τὸν ἠφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσιν
 τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν
 παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες 4

μὲν Ἀυτονόη Ἰνώ Σεμέλη Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος.
 Ἰνώ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν, Ἀυτονόην δὲ Ἀρισταῖος,
 3 Ἀγαυὴν Ἐχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς κρύφα συν-
 ευνάζεται. ἣ δὲ ἑξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαν-
 τος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσῃν, αἰτεῖται τοιοῦ- 5
 τον αὐτὸν ἔλθειν οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν.
 2 Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν
 θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρον-
 ταῖς, καὶ κεραυνὸν ἴησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον
 ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἑξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ 10
 3 πυρὸς ἀρπάσας ἐνέραψε τῷ μηρῷ. ἀποθανούσης δὲ
 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λό-
 γον, συνευνησθαι θνητῷ τινὶ Σεμέλην καὶ καταψεύσα-
 4 σθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἔκεραυνώθη. κατὰ δὲ τὸν χρό-
 νον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ φάμ- 15
 ματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὃ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνώ καὶ
 5 Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην. ἀγανακτή-
 σασα δὲ Ἥρα μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε, καὶ Ἀθάμας μὲν
 τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας
 ἀπέκτεινε, Ἰνώ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον 20
 λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα μετὰ νεκροῦ τοῦ παι-
 6 δος ἦλατο κατὰ βυθῶν. καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτῇ καλεῖ-
 ται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν
 πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ
 ἐπὶ Μελικέρτη ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος. 25
 7 Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν
 ἔκλεψε, καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς νύμφας ἐκόμισεν
 ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικούσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς κατα-
 στερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.
 4 Ἀυτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, 30
 ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστε-
 ρον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσί- 2
 λαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς ὅτι ἐμνηστεύσατο Σε-
 μέλην, ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην 3
 εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν
 5 εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα
 κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη.
 ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δε- 4
 σπότην κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι παρεγέ-
 νοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἶδωλον κατε-
 10 σκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε. *)

Διώνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γενόμενος, Ἦρας μα- 5
 νίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε καὶ
 Συρίαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται
 βασιλεὺς Αἴγυπτίων, αὐτίς δὲ εἰς Κύβελα τῆς Φρυγίας 2
 15 ἀφικνεῖται, κακεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας καὶ τὰς τελετὰς
 ἐκμάθων, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν στολήν, ἐπὶ Ἰν-
 δοὺς διὰ τῆς Θράκης ἠπέλγετο. Λυκοῦργος δὲ παῖς 3
 Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρομόνα ποταμὸν
 παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτόν. καὶ Διό-
 20 νυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως κατέ-
 φυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνεπό-

*) τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίου κυνῶν. ἐξ ὧν οὗτοι . . . 5
 δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἥντε θῆρες,
 τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί. πέλας Ἄρκυα πρώτη.

. . . μετὰ ταύτην ἄλκιμα τέκνα,
 Λυγκεὺς καὶ βαιὸς πόδας Αἰνετός, ἠδ' Ἀμάρυνθος.

καὶ οὗς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὡς καταλέξῃ. 6

καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς αἰνεσίῃσι.

πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέροιο ἄνακτος
 Σπαρτός τ' Ὠμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος.
 τοῦ δ' Ἀκταίου πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν.
 τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.
 ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

4 μενου Σατύρων πλήθος. αὐτίς δὲ αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν
 ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. ὃ
 δὲ μεμηνῶς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα
 κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας
 5 αὐτὸν ἐσωφρόνησε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρη-
 σεν ὁ θεὸς καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυ-
 κοῦργος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
 ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδησαν, καὶ κατὰ Διονύσου βούλη-
 σιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.

2 διελθὼν δὲ Θράκην καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στή- 10
 λας ἐκεῖ στήσας ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγ-
 κασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαι-
 2 ρῶνι. Πενθεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Ἀγανῆς Ἐχίονι, παρὰ
 Κάδμου εἰληφῶς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνε-
 σθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν Βακχῶν 15
 κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγανῆς κατὰ μανίαν ἐμε-
 3 λείσθη· ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι. δείξας δὲ Θη-
 βαλοῖς ὅτι θεὸς ἐστίν, ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ πάλιν οὐ
 τιμώντων αὐτὸν ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας. αἱ δὲ ἐν τοῖς
 ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίλους ἔχουσαι παῖδας τὰς σάρκας αὐ- 20
 3 τῶν ἐσιτοῦντο. βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νά-
 ξον διακομισθῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο
 τριήρη. οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθέμενοι Νάξον μὲν παρέπλεον,
 2 ἠπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπεμπολήσοντες. ὃ δὲ τὸν μὲν
 ἴστον καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε 25
 κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι κατὰ
 3 τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφῖνες. ὥς δὲ μα-
 θόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων, ὃ δὲ ἀναγαγὼν
 ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ'
 αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν. 30

4 ὃ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπῶν πρὸς
 Ἐγγέλεας παραγίνεται. τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολε-

μουμένοις ὁ θεὸς ἐχρησεν Ἰλλυριῶν κρατήσῃν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. οἱ δὲ πεισθέντες 2
 ποιῶνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρα-
 τοῦσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυ-
 5 ριὸς αὐτῷ γίνεται. αὐτίς δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν εἰς Ἠλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 πέμφθησαν.

Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος Νυκτιίδα 5
 γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβ-
 10 δακον. οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν
 παραπλήσια. καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυ- 2
 σιαῖον Λάιον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν
 παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ Εὐβοίας 3
 φυγόντες ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δω-
 15 τίδος τῆς Βοιωτίδος, Ἴτριαν κατώκουν, καὶ διὰ τὴν πρὸς
 Πενθέα οἰκειότητα ἐγεγόνεισαν πολῖται. αἰρεθεὶς οὖν 4
 Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ,
 καὶ βασιλεύσας ἔτη εἰκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζῆθου καὶ
 Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀντιόπη θυγάτηρ 5
 20 ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ ὡς ἐγκυος
 ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδι-
 δράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ 6
 ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ
 Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρα-
 25 τευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα
 κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἠγάγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγο- 7
 μένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας,
 οὓς ἐκκειμένους εὐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν
 καλεῖ Ζῆθον τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμε-
 30 λείτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἤσκει, δόν-
 τος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἠκίζετο Λύκος 8
 καθείρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δέ ποτε,

τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τὴν τῶν
 9 παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ
 ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι,
 τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν
 10 εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. παρα-5
 λαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν,
 ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρα τῶν λίθων, Λά-
 ιον δὲ ἐξέβαλον. ὃ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν ἐπιξε-
 νοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρῦσιππον ἄρματο-
 δρομεῖν διδάσκων ἐρασθεὶς ἀναρπάξει. 10

6 γαμει δὲ Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι,
 Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γενναῖα παῖδας μὲν
 ἑπτά, Σίπυλον Εὐπίνυτον Ἰσμηνὸν Δαμασίχθονα Ἀγή-
 νορα Φαίδιμον Τάνταλον, θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθο-
 दाῖαν (ἡ ὡς τινες Νέαιραν) Κλεοδόξην Ἀστυόχην Φθίαν 15
 2 Πελοπίαν Ἀστυκράτειαν Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν
 υἱοὺς δέκα δὲ θυγατέρας, Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρε-
 νας τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱοὺς ἕξ δὲ θυ-
 γατέρας φησὶ γενέσθαι. εὐτεκνος δὲ οὔσα Νιόβη τῆς
 3 Δητοῦς εὐτεκνοτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Δητῶ δὲ ἀγανα-20
 κτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν
 παρώξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετό-
 ξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κι-
 4 θαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. ἐσώθη
 δὲ τῶν μὲν ἀρρένων Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν Χλῶρις 25
 ἡ πρεσβυτέρα, ἡ Νηλεὺς συνώκησε. κατὰ δὲ Τελέσιλ-
 λαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ'
 5 αὐτῶν καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα
 πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον, κακεὶ Διὶ
 εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δά-30
 κρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

7 μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευταίαν Δάιος τὴν βασι-

λείαν παρέλαβε, καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικέως, ἣν
 ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, κρή-
 σαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν (τὸν γεννηθέντα γὰρ πα-
 τροκτόνον ἔσεσθαι) ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικί.
 5 καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περὺναις δια- 2
 τρήσας τὰ σφυρά. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέδηκεν εἰς Κιθαί-
 ρῳνα, Πολύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως,
 τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν
 ἤνεγκαν. ἣ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα 3
 10 τὰ σφυρά Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ
 τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ δια-
 φέρων τῶν ἡλικῶν ἐν βώμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίξετο
 ὑπόβλητος. ὃ δὲ πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας μα- 4
 θεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν
 15 ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ὃ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς
 τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φο-
 νεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγήσεσθαι. τοῦτο ἀκούσας, καὶ 5
 νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννηῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέ-
 λιπεν, ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συν-
 20 τυγχάνει κατὰ τινὰ στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ
 Λαῖῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαῖου. καὶ 6
 κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδί-
 πους καὶ Πολυφόντην καὶ Λάιον ἀπέκτεινε, καὶ παρε-
 25 γένετο εἰς Θήβας. Λάιον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλα- 8
 ταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Με-
 νοικέως παραλαμβάνει. τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μι-
 κρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, 2
 ἣ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ
 30 πρόσωπον μὲν γυναικός, στηῆθος δὲ καὶ βᾶσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα 3
 παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο

προύτεινε Θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἰνιγμα, τί ἐστὶν ὃ μίαν
 ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται;
 4 χρησιμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆ-
 σεσθαι τῆς Σφιγγὸς ἠνίκα ἂν τὸ αἰνιγμα λύσῃσι, καὶ
 συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμενόν⁵
 ἐστὶν, ἐπὰν δὲ μὴ εὔρισκον, ἀρπάσασα ἓνα κατεβίβρωσκε.
 5 πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ
 Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνιγμα λύσονται καὶ
 6 τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῖου δώσειν γυναῖκα. Οἰδίπους
 δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγ-10
 γὸς λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι <μὲν> γὰρ
 τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοισι, τε-
 λειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν <εἶναι>, γηρῶντα
 7 δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. ἡ μὲν οὖν
 Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν, Οἰδίπους δὲ¹⁵
 καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν
 ἀγνοῶν, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ
 Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. εἰσὶ
 δὲ οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας αὐτῷ
 9 τῆς Ἰπέρφαντος. φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόν-²⁰
 των, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδί-
 πους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἀρὰς
 τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
 2 θεωροῦντες οὐκ ἐπήμυναν. παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀν-
 τιγόνη τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενί-²⁵
 δων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἰκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θη-
 σέως, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.
 6 Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συν-
 τίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον
 παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. τινὲς μὲν οὖν λέγουσι πρῶτον³⁰
 ἄρξαντος Πολυνείκουσ παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν
 βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ, τινὲς δὲ πρῶτον Ἐτεοκλέουσ ἄρ-

ξαντος μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυγα- 2
 δευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ἐβασίλευε δὲ Ἄργους
 Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ
 5 προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύ-
 γοντι Καλυδῶνα. γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς ἐπιφανεῖς 3
 Ἄδραστος διέλυσεν αὐτούς, καὶ μάντεώς τινος ὑπομνή-
 σθεις λέγοντος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συζευῆσαι τὰς θυ-
 γατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ
 10 τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν ὁ δὲ λέοντος. γα- 4
 μεῖ δὲ Δηιπύλην μὲν Τυδεὺς Ἀργεῖην δὲ Πολυνείκης,
 καὶ αὐτούς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέ-
 σχετο κατάξειν. καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρα-
 τεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστεὰς συνήθροίζεν.

15 Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους μάντις ὢν, καὶ προειδὼς 2
 ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χωρὶς Ἀδράστου
 τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκνει στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπέτρεπε. Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν 2
 τὸν Ἀλέκτορος ἠξίου μαθεῖν πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγ-
 20 κασθεῖη στρατεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν εἰ λάβοι τὸν ὄρμον
 Ἐριφύλη. Ἀμφιάραος μὲν οὖν ἀπεῖπεν Ἐριφύλη παρὰ 3
 Πολυνείκους δῶρα λαμβάνειν, Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ
 τὸν ὄρμον ἠξίου τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν. ἦν
 γὰρ ἐπὶ ταύτῃ· γενομένης γὰρ αὐτῷ μάχης πρὸς Ἄδρα- 4
 25 στον, διαλυσάμενος ὤμοσε, περὶ ὧν ἂν Ἄδραστος δια-
 φέρηται, διακρίνειν Ἐριφύλη συγχωρῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ 5
 Θήβας ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος
 Ἀμφιαράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λα-
 βούσα ἔπεισε τὸν ἄνδρα στρατεύειν. Ἀμφιάραος δὲ 6
 30 ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι τοῖς παισὶν ἐντολὰς ἔδωκε
 τελειοθεῖσι τὴν τε μητέρα κτείνειν καὶ ἐπὶ Θήβας στρα-
 τεύειν.

3 Ἄδραστος δὲ συναθροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ πολε-
 μεῖν ἔσπευδε Θήβας. οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε, Ἄδρα-
 στος Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεὺς Ἴππο-
 νόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου, οἱ δὲ λέγουσι Ταλαοῦ.
 2 οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους, Πολυνεΐκης δὲ Οἰδίποδος ἐκ Θη-5
 βῶν, Τυδεὺς Οἰνέως Αἰτωλός, Παρθενοπαῖος Μελα-
 νίωνος Ἀρκάς. τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ Πολυνεΐκην οὐ
 καταριθμοῦσι, συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἑπτὰ Ἐτέοκλον
 Ἴφιος καὶ Μηκιστέα.

4 παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε Λυ-10
 κοῦργος, ἐζήτουν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ
 κρήνην ὁδοῦ Ἵψιπύλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλτην
 ἀπολιπούσα, ὃν ἔτρεφεν Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούρ-
 2 γου. αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Αἰθιοπῆες ὕστερον Θόαντα σε-
 σωσμένον ἐκεῖνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ἵψιπύλην ἀπεμ-15
 πόλησαν· διὸ πραθεῖσα ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. δει-
 κνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκον-
 3 τος διαφθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ
 μετὰ Ἄδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν.
 Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα 20
 προμαντεύεσθαι. τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν.
 4 οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, καὶ ἵππῳ
 μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτέοκλος, πυγμῇ
 Τυδεὺς, ἄλματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος, ἀκοντίῳ Λαόδο-
 κος, πάλῃ Πολυνεΐκης, τόξῳ Παρθενοπαῖος. 25

5 ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδέα
 προεροῦντα Ἐτεοκλεῖ τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυ-
 νεΐκει, καθὰ συνέθεντο. μὴ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέους,
 διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιούμενος, καθ' ἓνα
 2 προκαλούμενος πάντων περιεγένετο. οἱ δὲ πενήκοντα 30
 ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπιόντα ἐνήδρευσαν αὐτόν. πάντας

δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέκτεινε, καὶ ἄπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

Ἄργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τείχεσι, 6
καὶ πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν Ἄδραστος μὲν παρὰ τὰς Ὀμο-
5 λωίδας πύλας ἔστη, Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας,
Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προιτίδας, Ἴππομέδων δὲ παρὰ
τὰς Ὀγκαῖδας, Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ἰψίστας, Παρ-
θενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας, Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς
Κρηνίδας. καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ 2
10 καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ πῶς ἂν περι-
γένοιτο τῶν πολεμίων ἐμαντεύετο. ἦν δὲ παρὰ Θη- 7
βατοῖς μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμ-
φης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος
τυφλὸς τὰς ὁράσεις. οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντι-
15 κῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ 2
θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἃ κρύπτειν
ἤθελον ἐμήνυε, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηναῶν αὐτὸν τυ-
φλωθῆναι· οὐσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφιλῆ τῇ Ἀθη-
ναῶ . . . γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν, τὴν δὲ ταῖς χερσὶ τοὺς 3
20 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην πηρὸν ποιῆσαι, Χα-
ρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστήσασθαι πάλιν τὰς ὁράσεις,
μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν
πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον
αὐτῷ δωρήσασθαι κρᾶνειον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέ-
25 πουσιν ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησὶν ὅτι θεασάμενος 4
περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώ-
σας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις
παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνήρ. διόπερ Ἥρα 5
καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς
30 ἄνδρας ἦδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι,
τοῦτον ἀνέκριναν. ὃ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συν-
ουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἄνδρας ἦδεσθαι, τὰς δὲ ἐν-

6 νέα γυναίκας. ὄθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ
 μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. *) ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.
 7 οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευομένοις εἶπε νικήσειν, εἰάν
 Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῶ.
 τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος ἑαυτὸν πρὸ τῶν 5
 8 πυλῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμεῖοι μέχρι
 τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν, καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλί-
 μακα ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐτῆς ἀνήει, καὶ Ζεὺς αὐτὸν κε-
 θραυνοῖ. τούτου δὲ γενομένου τροπὴ τῶν Ἀργείων γίνε-
 10 ται. ὥς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέροις τοῖς
 στρατεύμασιν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασι-
 2 λείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσι ἀλλήλους. καρτερᾶς
 δὲ πάλιν γενομένης μάχης οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἠρίστευ-
 σαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε, Λεάδης
 δὲ Ἐτέοκλον, Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον. ὥς δὲ Εὐ- 15
 ριπίδης φησί, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περι-
 κλύμενος ἀπέκτεινε. Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παί-
 3 δων Τυδέα τιτρώσκει. ἡμιθνήτος δὲ αὐτοῦ κειμένου
 παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι'
 οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάραιος δὲ αἰ- 20
 σθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώ-
 μην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν
 Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμῶν ἔδωκεν αὐτῷ· τιτρω-
 σκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτόν. ὃ δὲ διελὼν τὸν
 ἐγκέφαλον ἐξερρόφησεν. ὥς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσα- 25
 4 χθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμ-
 φιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἴσμηνόν, πρὶν ὑπὸ
 Περικλυμένου τὰ νῶτα τρωθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν

*) τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν.
 οἷον μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνήρ,
 τὰς δὲ δέκ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα.

τὴν γῆν διέστησεν. ὃ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἔνιοι Ἐλατωνῶ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος διέ-
 5 σωσεν Ἀρίων· τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ
 5 εἰκασθεῖσα ἐρινύι κατὰ τὴν συνουσίαν.

Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς 7
 τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας
 μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, μία
 τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα
 10 κλέψασα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτὴ τῷ
 τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφι-
 2 κόμενος ἐπὶ τὸν ἑλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετηρίαν
 θεῖς ἠξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ
 Θεσέως στρατεύσαντες αἰροῦσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς
 15 τοῖς οἰκείοις διδόασι θάψαι. τῆς δὲ Καπανέως καιομέ-
 3 νης πυρᾶς, Εὐάδνη ἢ Καπανέως μὲν γυνὴ θυγάτηρ δὲ
 Ἴφιος ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα συγκατεκαίετο.

μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κλη-
 2 θέντες ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν
 20 τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. καὶ
 μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίω-
 νος ἡγουμένου. ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρα-
 2 τείας οὐ βουλόμενος πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως
 στρατεύεται· λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου
 25 τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας
 στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι Θή-
 3 βας ἐπολέμουν. ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἶδε, Ἀλκμαίων
 καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου, Διο-
 μῆδης Τυδέως, Πρόμαχος Παρθενοπαίου, Σθένελος Κα-
 30 πανέως, Θερσάνδρος Πολυνείκους, Εὐρύαλος Μηκι-
 στέως. οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας,
 3 ἔπειτα τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ

Ἐτεοκλέους ἡγουμένου γενναίως μάχονται. καὶ Λαοδά-
 1 μας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων.
 2 καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον Θηβαῖοι συμφεύγουσιν
 εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν
 Ἄργείους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς 5
 δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κήρυκα πέμπου-
 σιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπήνας τέκνα καὶ
 3 γυναῖκας ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν
 λεγομένην Τιλφοῦσσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν,
 Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πιὼν αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. 10
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἐστιαίαν κτί-
 4 σαντες κατώκησαν. Ἄργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν
 τῶν Θηβαίων μαθόντες εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συν-
 αθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. τῆς δὲ
 λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν 15
 Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ· ἠΰξαντο γὰρ αὐτῷ Θήβας
 ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

5 μετὰ δὲ τὴν Θηβῶν ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων
 καὶ ἐπ' αὐτῷ δῶρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα
 μᾶλλον ἡγανάκτησε, καὶ χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ 20
 τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν λέγουσι σὺν Ἀμφι-
 λόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μό-
 2 νος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν ἐρινὺς τοῦ μητροφύου φό-
 νου, καὶ μεμηνῶς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα
 παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. κα- 25
 θαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυ-
 γατέρα, καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ.
 3 γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρή-
 σαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶον ἀπιέναι καὶ παρ'
 ἐκεῖνον παλινδικίαν λαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς 30
 Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐ-
 τοῦ, ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς τῆς χώρας ἀπε-

λαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῷου πηγὰς παρα- 4
 γενόμενος καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου θυ-
 γατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὄν' Ἀχελῷος προσέχωσε
 τόπον κτίσας κατώκησε. Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε 5
 5 ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγού-
 σης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ εἰ μὴ λάβοι ταῦτα, [διὸ] παρα-
 γενόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων Φηγεῖ λέγει τεθεσπι-
 σθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς
 Δελφοὺς κομίσας ἀναθῆ καὶ τὸν πέπλον. ὃ δὲ πιστεύ-
 10 σας δίδωσι. μηνύσαντος δὲ θεράποντος ὅτι Καλλιρρόη 6
 ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως
 παίδων ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως ἀναιρεῖται. Ἀρσινόην
 δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς
 λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τεγέαν καὶ διδόασιν Ἀγαπήνορι,
 15 καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον. Καλλιρ- 6
 ρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζου-
 τος αὐτῇ τοῦ Διός, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας
 ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πα-
 τρός τίσωνται φόνον. γενόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες
 20 τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήεσαν. κατὰ τὸν 2
 αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγή-
 νωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ
 τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ
 Ἀλκμαίωνος παῖδες Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ
 25 ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοί τε εἰς
 Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια τὸν τε Φηγέα
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄχρι 3
 Τεγέας ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινῶν Ἀργείων
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. δη- 7
 30 λώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέ-
 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν

Ἄχελώου. πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἑπειρον συναθροίζουσιν οἰκήτορας καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

2 Εὐριπίδης δέ φησιν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς Μανίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννησάσθαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα⁵ δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν εὐμορφία ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικυίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν¹⁰
4 ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.

8 Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν, ὃν¹⁵ Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἣ καθάπερ ἄλλοι λέγουσι νύμφης
2 Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο, ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε,²⁰ Μαίναλον Θεσπρωτὸν Ἑλικὰ Νύκτιμον Πευκέτιον, Καύκωνα Μηκιστέα Ὀπλέα Μακαρέα Μάκεδνον, Ὀρον Πόλιχον Ἀκόντην Εὐαίμονα Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην Καρτέρωνα Αἰγαίωνα Πάλλαντα Κάνηθον, Πρόθοον Αἴνον Κορέθοντα Τηλεβόαν Φύσιον, Φάσσον Φθῖον Λύκιον²⁵ Ἀλίφηρον Γενέτορα, Βουκολίωνα Σωκλέα Φινέα Εὐμήτην Ἀρπαλέα, Πορθέα Πλάτωνα Αἴμονα Κύναιθον Λέοντα, Ἀρπάλυκον Ἡραιέα Τιτάναν Μαντίνου Κλείτορα,
4 Στύμφαλον Ὀρχομενόν . . . οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν³⁰ βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερσὶν ἡτῆ παραγίνεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες,

σφάξαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τοῦ-
του σπλάγγνα συναναμίξαντες παρέθεσαν, συμβουλεύ-
σαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δὲ α
τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς κα-
5 λεῖται ὁ τόπος, Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἐκε-
ραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχοῦσα
γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη
τὴν ὀργὴν κατέπαυσε. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν πα- 2
ραλαβόντος ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο.
10 τοῦτον ἔνιοι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν
εἶπον γεγενῆσθαι.

Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ 2
θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι· Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν
μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φε-
15 ρεκύδης δὲ Κητέως. αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, 3
τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὤμοσεν αὐτῇ μείναι
παρθένος. Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς ἀκούσῃ συνεννάξεται, εἰ-
κασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι,
Ἀπόλλωνι. βουλόμενος δὲ Ἦραν λαθεῖν εἰς ἄρκτον μετ- 4
20 ἐμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἐπεισεν Ἀρτεμιν ὡς ἄγριον
θηρίου κατατοξεῦσαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ὡς Ἀρτεμις
αὐτὴν κατετόξευσεν ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν.
ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπύσας 5
ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαία, προσαγορεύ-
25 σας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερίσας ἐκάλεσεν
ἄρκτον.

Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου ἢ Μεγα- 9
νείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης
Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας.
30 οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλα-
τος, ὃς ἐκ Δαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περφέα
τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ

- 2 Προΐτος. Ἀλέου δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως θυγάτηρ
 μὲν Αὔγη, υἱοὶ δὲ Κηφεύς καὶ Λυκούργος. Αὔγη μὲν
 οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν
 3 τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. ἀκάρ-
 που δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν ὅ
 εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωρα-
 θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ·
 παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν
 4 ἔγημε. τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ θηλὴν
 ὑποσχούσης ἐλάφου Τήλεφος ἐκλήθη, καὶ τραφεὶς ὑπὸ 10
 τῶν Κορύθου βουκόλων καὶ ζητήσας τοὺς γονέας ἤκεν
 εἰς Δελφούς, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμε-
 νος εἰς Μυσίαν θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τε-
 λευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.
- 2 Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης ἢ Εὐρυνόμης Ἀγκαῖος 15
 καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἴασος. Ἀμφιδάμαντος
 δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς
 2 ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη
 ἐγένετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἄρρένων παίδων ἐπιθυμῶν
 ἐξέδηκεν αὐτὴν, ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν 20
 ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέ-
 3 τρεφον. τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη παρθένον ἑαυτὴν
 ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διε-
 τέλει. βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥοῖ-
 4 κος καὶ Ἰλαῖος κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. 25
 5 παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστεῶν καὶ ἐπὶ τὸν Κα-
 λυδῶνιον κάπρον, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ τεθέντι ἀγῶνι
 ἐπάλαψε Πηλεῖ καὶ ἐνίκησεν. ἀνευροῦσα δὲ ὕστερον
 τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμῆν αὐτὴν ἔπειθεν, ἀπιούσα
 εἰς σταδιαῖον τόπον καὶ πήξασα μέσον σκόλοπα τρίπη- 30
 χυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προ-
 ιούσα ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν

αὐτοῦ θάνατος ὠφείλετο, μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ἤδη δὲ πολλῶν ἀπολομένων Μελανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς 6 ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔρριπτεν. ἡ δὲ ἀναιρομένη τὰ ριπτούμενα τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγημεν οὖν αὐτὴν Μελανίων. καὶ ποτε λέγεται μεσημβριοῦντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διός, κάκει συνουσιάζοντας εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι 7 τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον, Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μελανίωνα ἀλλ' Ἴππομένην. ἐγέννησε δὲ ἐκ Μελανίωνος Ἀταλάντη ἢ Ἄρεος Παρθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

Ἄτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληιόνης ἐγένοντο 10 15 θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληιάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυνόη Μερόπη Κελαινὴ Ἠλέκτρα Στερόπη Ταῦγέτη Μαῖα. τούτων Στερόπην μὲν 2 Οἰνόμαος ἔγημε, Σίσυφος δὲ Μερόπην. δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν, πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, 20 ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ᾤκισε νήσοις, δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυνόῃ, ἡ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ἰριέα καὶ Ἰπερήνορα. Ἰριέως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης 3 Νυκτεὺς καὶ Λύκος, Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς Ἀντιόπη, Ἀντιώπης δὲ καὶ Διὸς Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ 25 λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα ἐν ἄν- 2 τρω τῆς Κυλλήνης Ἐρμῆν τίκτει. οὗτος ἐν σπαργάνοις ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδύς εἰς Πιερίαν παραγίνεται, 30 καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωρα- 2 θεῖη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τῶς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέ-

κρυψε, δύο δὲ καταθύσας τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθ-
 ἤλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας τὰ δὲ
 3 κατέκαυσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὄχητο. καὶ εὐρί-
 σκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. ταύτην ἐκα-
 θάραι, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείναις ἐξ ὧν ἔδυσε βοῶν, 5
 4 καὶ ἐργασάμενος λύραν, εὔρε καὶ πλῆκτρον. Ἀπόλλων
 δὲ τὰς βόας ζητῶν εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοι-
 κοῦντας ἀνέκριεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα
 ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτὲ ἠλάθησαν διὰ τὸ
 5 μὴ εὐρεῖν ἶχνος δύνασθαι. μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς 10
 τὸν κεκλοφότα πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται,
 καὶ τὸν Ἑρμῆν ἠτιᾶτο. ἧ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
 σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας τὰς
 6 βόας ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι ἤρνεῖτο.
 μὴ πείθων δὲ ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς 15
 βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων
 ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων σύριγγα
 7 πάλιν πηξάμενος ἐσύριξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην
 βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐδίδου ἣν ἐκέ-
 κτητο βουκολῶν. ὃ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύ- 20
 ριγγος ἤθελε καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς δι-
 δάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν
 κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

3 Ταῦγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα, ἀφ' οὗ καὶ Λα-
 κεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρ- 25
 τῆς τῆς Εὐρώτα, ὃς ἦν ἀπὸ Λέλεγος ἀντόχθονος καὶ
 νύμφης νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκη,
 2 ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λα-
 πίθου Κυνόρτης καὶ Ἰάκινθος. τοῦτον εἶναι Ἀπόλλω-
 νος ἐρώμενον λέγουσιν, ὃν δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. 30
 3 Κυνόροτος δὲ Περιήρης, ὃς γαμει Γοργοφόνην τὴν Περ-
 σέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκει Τυνδάρεων

Ἰκάριον Ἀφαρέα Λεύκιππον. Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ 4
 Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου Λυγκεύς τε καὶ Ἴδας καὶ Πείσος.
 κατὰ πολλοὺς δὲ Ἴδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς
 δὲ ὄξυδερκία διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν.
 5 Λευκίππου δὲ θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοίβη· 5
 ταύτας ἀρπάσαντες ἔγημαν Διόσκουροι. πρὸς δὲ ταύ-
 ταις Ἀρσινόην ἐγέννησε· ταύτῃ μίγνυται Ἀπόλλων, ἣ
 δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσι- 6
 νόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς
 10 Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης
 Ἀπόλλωνα καὶ εὐθέως συνελθεῖν· τοῦ δὲ παρὰ τὴν τοῦ
 πατρὸς γνώμην ἐλομένου Ἴσχυϊ τῷ Καινέως ἀδελφῷ
 συνοικεῖ. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγείλαντα κόρακα 7
 καταρᾶται, ὃς τέως λευκὸν ἔοντα ἐποίησε μέλανα, αὐ-
 15 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέ-
 φος ἐκ τῆς πυρᾶς πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε,
 παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμε- 8
 νος ἐδιδάχθη. καὶ γενόμενος χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην
 ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν,
 20 ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας· παρὰ γὰρ Ἀθη- 9
 νᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα,
 τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρή-
 το, τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τούτου
 τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. εὗρον δὲ τινὰς λεγομένους 10
 25 ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στη-
 σίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ, Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυ-
 πακτικὰ συγγράφας λέγει, Τυνδάρεων, ὡς φησὶ Πανύα-
 σις, Ἰμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι, Γλαῦκον τὸν
 Μίνωος, ὡς Μελησαγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ 4
 30 λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς
 Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ

2 κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς
 Τάρταρον, δεηθείσης δὲ Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυ-
 τὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ὃ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς
 πρὸς Ἄδμητον τὸν Φέρητος τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε,
 καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματοκοὺς ἐποίησεν. 5

3 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ
 Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου, Κυνόρτου δὲ Περιήρη,
 τοῦ δὲ Οἴβαλον, Οἰβάλου δὲ καὶ νηίδος νύμφης Βατείας
 Τυνδάρεων Ἰπποκόωντα Ἰκαρίωνα.

5 Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορκεὺς 10
 Σκαῖος Ἐναροφόρος Εὐτείχης Βουκόλος Λύκων Τέβρος
 Ἰππόθοος Εὐρυτος Ἰπποκορυστῆς Ἀλκίνοος Ἄλκων.
 τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδά-
 2 ρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέ-
 στιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλε- 15
 μον ἔχοντι. καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λή-
 δαν. αὐτῆς δέ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τού-
 του παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχονται, καὶ παραλαμβάνει
 Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

6 Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης νηίδος Θόας 20
 Δαμάσιππος Ἰμεύσιμος Ἀλήτης Περιίλεως, καὶ θυγάτηρ
 Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς· Τυνδάρεω δὲ καὶ
 Λήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα,
 ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων, ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις
 7 ἀθάνατον ἐποίησε. Διὸς δὲ Λήδα συνελθόντος ὁμοιω- 25
 θέντος κύκνω, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω,
 Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω
 2 δὲ Κάστωρ (καὶ Κλυταιμνήστρα). λέγουσι δὲ ἔνιοι Νε-
 μέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. ταύτην γὰρ τὴν Διὸς
 φεύγουσαν συνουσίαν εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν, 30
 3 ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία τῷ κύκνω συνελθεῖν· τὴν δὲ
 ὄν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν, τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσε-

σιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα Λήδα κομίσαντα δοῦναι, τὴν
 δὲ καταθεμένην εἰς λάρνακα φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ
 καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα
 τρέφειν. γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ Θησεὺς 4
 5 ἄρπάσας εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κά-
 στωρ ἐπιστρατεύσαντες ἐν Ἄδου Θησέως ὄντος αἰροῦσι
 τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησέως
 μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. παρεγένοντο δὲ εἰς 8
 Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλά-
 10 δος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε, Ὀδυσσεὺς Λαέρ-
 του, Διομήδης Τυδέως, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπή-
 νωρ Ἀγκαίου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεά-
 του, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλέως, Ἀμφίλοχος 2
 Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετεώ, Σχεδῖος <καὶ> Ἐπίστρο-
 15 φος <Ἰφίτου>, Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνέλεως <Ἰπ-
 παλκίμου>, Δήιτος <Ἀλέκτορος>, Αἴας Ὀιλέως, Ἀσκά-
 λαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκώδοντος,
 Εὐμηλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς 3
 Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλο-
 20 κτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος
 Ἰφίκλου, Μενέλαος Ἀτρέως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελα-
 μῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. τούτων ὄρων τὸ πλῆθος 9
 Τυνδάρεως ἐδεδοίκει μὴ κριθέντος ἐνὸς στασιάσωσιν οἱ
 λοιποί. ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεως, ἐὰν συλλάβη-
 25 ται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσεσθαι τρό-
 πον τινὰ δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις, ὡς ὑπέσχετο
 αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἔξορκί- 2
 σαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμ-
 φίος ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον. ἀκούσας
 30 δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἔξορκίζει, καὶ Με-
 νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ
 Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

- 11 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον, ἐκ δούλης δὲ Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι Τηρηίδος, Μεγαπένθη, ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμηλον Ξενόδαμον. 5
- 2 τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέροι Διόσκουροι. βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες ἔγημαν· καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους 10 καὶ Φοίβης Μνησίλεως, Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαείρας Ἀνώγων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἴδα καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἴδα διελεῖν· ὃ δὲ τεμῶν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσεσθαι, 15 καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτον Ἴδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελάνουσι. καὶ τὸν Ἴδαν 20 ὑπὸ δρυῖ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν 5 Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδα, κάκεῖνος αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος, τὸν δὲ Ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. καὶ 25 Ζεὺς Ἴδαν κερανοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκε. μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμπάμε- 30 νος Μενέλαον εἰς Σπάρτην τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ 12
 Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν οὖν ἐρασθεὶς Δῆμητρος
 καὶ θέλων καταισχύναι τὴν θεὸν κεραυνοῦται, Δάρδα-
 νος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμο-
 5 θράκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἀντίπερα ἠπειρον ἦλθε. ταύ- 2
 τῆς δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ νύμ-
 φης Ἰδαίας· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦ-
 κροὶ προσηγορεύοντο. ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 3
 καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βά-
 10 τειαν, Δάρδανον ἐκτίσσε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεῦ-
 κρου τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. γενομέ- 2
 νων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν
 οὖν ἄπαις ἀπέθανεν, Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν
 βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ
 15 Τρωᾶ. οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τὴν μὲν χώραν 2
 ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν
 Σκαμάνδρου γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας
 δὲ Ἴλον καὶ Ἀσάρακον καὶ Γανυμήδην. τοῦτον μὲν 3
 οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετοῦ θεῶν οἴνο-
 20 χόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν· Ἀσάρακου δὲ καὶ Ἱερο-
 μνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς, τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς
 Ἴλου Ἀγχίσης, ᾧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτη
 συνελθοῦσα Αἰνεΐαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἄπαις ἀπέ-
 25 θανεν. Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος καὶ καταλαβὼν 3
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα νικᾷ πά-
 λην· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας
 τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ
 βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος ἐν ᾧπερ ἂν αὐτὴ κλιθῆ
 τόπῳ πόλιν κτίξειν, εἶπετο τῇ βοῖ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ 2
 30 τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον κλίνεται· ἐνθα
 πόλιν κτίσας Ἴλος ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε, τῷ δὲ Διὶ
 σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ

διπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο.
 3 ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός,
 καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον τῇ δὲ ἑτέρα ἡλα-
 4 κάτην καὶ ἄτρακτον. ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ παλλάδιου
 τοιήδε φέρεται. φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ
 Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς· ἀμφοτέρως
 δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προ-
 5 ελθεῖν, μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος τὸν Δία
 φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτεῖναι, τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν
 ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πε- 10
 6 σεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόα-
 νον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθεῖναι τοῖς
 στέροισι ἦν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ
 7 τῷ Δίῳ. ὕστερον δὲ Ἡλέκτρας μετὰ τὴν φθορὰν τούτῳ
 προσφυγούσης, Δία ῥῖψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ παλλάδιον 15
 εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν, Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευά-
 σαντα τιμᾶν.

8 καὶ περὶ μὲν παλλάδιου ταῦτα λέγεται· Ἴλος δὲ γή-
 μας Εὐρουδίκην τὴν Ἀδράστου Λαομέδοντα ἐγέννησεν,
 ὃς γαμεῖ Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου, κατὰ δέ τινας Πλα- 20
 κίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ Λευκίππην, καὶ τεκνοῖ
 παῖδας μὲν Τιθωνὸν Λάμπου Κλυτίου Ἰκετάονα Ποδάρ-
 κην, θυγατέρας δὲ Ἡσιόνην καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην,
 ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

4 Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰ- 25
 θιοπίαν κομίζει, κάκει συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμα-
 5 θίωνα καὶ Μέμνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ
 Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασί-
 λευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πριάμος· καὶ γαμεῖ πρώτην
 Ἀρίσβην τὴν Μέροπος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνε- 30
 2 ται, ὃς ἔγημεν Ἀστερόπην τὴν Κεβροῆνος θυγατέρα, ἣν
 πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεώθη. Πριάμος δὲ Ἀρίσβην

ἐκδοὺς Ἐρτάκῳ δευτέραν ἐγημεν Ἐκάβην τὴν Δύμαν-
 τος, ἣ ὡς τινὲς φασὶ Κισσέως, ἣ ὡς ἕτεροι λέγουσι Σαγ-
 γαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶ-
 τος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέ-
 5 φους ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον,
 τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. μα- 3
 θὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἷσακον τὸν
 υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μη-
 τροπάτορος Μέροπος διδαχθεὶς. οὗτος εἰπὼν τῆς πατρί-
 10 δος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος
 ἐκέλευσε. Πρίαμος δέ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος, δίδω- 4
 σιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἴδην· ὁ δὲ οἰκέτης
 Ἀγέλαος ὠνομάζετο. τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος
 πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτρέφη. ὃ δὲ σωζόμενον εὐ-
 15 ρῶν ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔτρεφεν, ὠνομάσας Πάριν. γενόμενος δὲ νεανί- 5
 σκος καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ αὐθις
 Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος καὶ τοῖς
 ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. καὶ μετ' οὐ
 20 πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέου- 6
 σαν Λαοδίκην Πολυξένην Κασσάνδραν, ἣ συνέλθεῖν βου-
 λόμενος Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. ἣ
 δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν· ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς
 25 μαντικῆς αὐτὸ τὸ πείθειν. αὐθις δὲ παῖδας ἐγέννησε 7
 Δηίφοβον Ἐλενον Πάμμονα Πολίτην Ἀντιφον Ἰππόνοον
 Πολύδωρον Τρωίλον· τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γε-
 γεννηκέναι.

ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες μὲν γίνονται 8
 30 Μελάνιππος Γοργυθίων Φιλαίμων Ἰππόθοος Γλαῦκος,
 Ἀγάθων Χερσιδάμας Εὐαγόρας Ἰπποδάμας Μήστωρ,
 Ἄτας Δόρυκλος Λυκάων Δρύοψ Βίας, Χρομῖος Ἀστύ-

9 γονος Τελέστας Εὐάνδρος Κεβριόνης, Μήλιος Ἀρχέμ
 χος Λαοδόκος Ἐχέφρων Ἰδομενεύς, Ὑπερίων Ἀσκάνιος
 Δημοκόων Ἀρρητος Δηιοπίτης, Κλονίος Ἐχέμων Ὑπε
 ροχος Αἰγεωνεὺς Λυσίδοος Πολυμέδων, θυγατέρες
 Μέδουσα Μηδεσικάστη Λυσιμάχη Ἀριστοδήμη.

6 Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμέ
 Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβροῆνος τοῦ ποταμοῦ θυ
 γατέρα. αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα προῦ
 λεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην, μὴ πείθουσα
 δὲ εἶπεν, εἰάν τρωθῆ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόν
 2 γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης
 ἀρπάσαι, πολεμουμένης δὲ Τροίας τοξευθέντα ὑπὸ Φι
 λοκτήτου τόξοις Ἡρακλείοις πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν
 3 εἰς Ἴδην. ἢ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. Ἀλέ
 ξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα, Οἰ
 νώνη δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε,
 καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

4 ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ
 Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δέ τινες,
 Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. οὗτος Μετώπην γημάμενος (Λά
 δωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη) δύο μὲν παῖδας
 ἐγέννησεν, Ἴσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέ
 5 ρας, ὧν μὲν μίαν Αἴγιναν ἤρπασε Ζεὺς. ταύτην Ἀσω
 πὸς ζητῶν ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σι
 σύφου τὸν ἠρπακότα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
 κεραυνώσας διώκοντα πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεία ἀπέπεμψε
 ρεῖθρα (διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου ρεῖθρων
 6 ἄνδρακες φέρονται), Αἴγιναν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε
 Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης
 κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν.
 τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀν
 7 θρώπους ἐποίησε. γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐυδηίδα τὴν Σκει-

ρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τε-
λαμῶν. Φερεκύδης δέ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελ-
φὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλ' Ἀκταίου παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς
Κυχρέως. μίγνυται δὲ αὐτῷσι Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νη- 8
5 φρέως εἰς Φώκην ἠλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελ-
θεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φῶκον.

ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. διὸ καὶ τὴν 9
Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ
τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν ἐλεῖν
10 μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν ἔκτεινεν αὐτὸν
καὶ διέσπειρε μελεῖσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα- 10
γήσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
κὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. ποιησαμένου δὲ εὐχὰς
Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. τιμᾶται
15 δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς
τοῦ Ἄδου φυλάττει.

διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῶκου, τοὺς ἀδελφοὺς 11
Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι· καὶ λαχὼν κλήρω
Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ-
20 τῆς κεφαλῆς κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει
κατὰ τινος ὕλης. φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου φυγάδες
ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται. καὶ Τελαμῶν μὲν 7
εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος
καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδι-
25 κοῦντα τὴν νῆσον ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν
ἄπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμεῖ 2
Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμέ-
νου εὐχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρσῃ γένηται,
φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς ἀετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκά-
30 λεσεν Αἴαντα. καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν 3
Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυ-
γατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

- 13 Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτοῦ Πολυδώρα, ἣν ἔγημε 2 Βῶρος ὁ Περιήρους. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ 5 Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον Εὐρυτίωνος τυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἴωλκὸν πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελία ἀγῶνα, πρὸς 10 Ἀταλάντην διαπαλαίσας. καὶ Ἀστυδάμεια Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν 2 αὐτῷ λόγους. μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πέμψασα ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα 15 ἀγχόνην ἀνάπτει. Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειράσθαι. 3 ἂ Ἀκαστος ἀκούσας κτεῖναι μὲν ὄν ἐκάθηρεν οὐκ ἤβουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθεν ἀμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὧν 20 ἔχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πήραν ἐτίθει, οἱ δὲ μετ' Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι 4 κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ὃ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναί. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ 25 Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκαστος καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν 5 βοῶν κόπρῳ κρύψας ἐπανέρχεται. ὃ δὲ ἔξαναστὰς καίζη τῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν ἀπόλλυσθαι. σῴζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι. 30 4 γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους, ἔξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχειοῦ τοῦ

ποταμοῦ. αὐτίς δὲ γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς⁵
 τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν, Θέμιδος δὲ θε-
 σπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείτ-
 τουα τοῦ πατρὸς ἀπέσχοντο. ἔνιοι δὲ φασί, Διὸς ὀρμῶν²
⁵τος ἐπὶ τὴν ταύτης συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεῖα τὸν
 ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν.
 τινὲς δὲ λέγουσι μὴ βουληθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν
 ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα θνητῷ ἐθέ-
 λειν αὐτὴν συνοικῆσαι. Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου³

¹⁰ Πηλεῖ συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην,
 ἐπιτηρήσας συναρπάξει, γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ ὅτε
 δὲ ὕδωρ ὅτε δὲ θηρίον οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν
 ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. γαμεῖ δὲ ἐν τῷ⁴

Πηλίῳ, κάκει θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν.

¹⁵ καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μείλινον, Ποσειδῶν δὲ
 ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

ὥς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον⁶
 θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυ-
 βοῦσα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον,

²⁰ μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας²
 καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε·
 καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον

τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ᾤχετο. κομίζει δὲ
 τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν³

²⁵ ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων
 μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα
 αὐτῷ Λιγύρων) ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσονι καὶ Διοσκουροῖς⁷
 ἐπόρθησεν Ἰωλκόν, καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυ-

³⁰ ναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὸν διήγαγε δι' αὐτῆς
 τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

ὥς δὲ ἐγένετο ἐνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέ-⁸

γοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ ὡς παρθένον παρέθετο... κἀκεῖ τρεφόμενος τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δη-
 2 δαμείᾳ μίγνυται, καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κλη-
 5 θεὶς Νεοπτόλεμος αὐτίς. Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδους ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

3 συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας 10 τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων.

4 συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου ἢ Περιάπιδος τῆς Φέρητος, ἢ καθά- 15 περ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. οὗτος ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παῖδα Κλυτῶνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε, καὶ φυγῶν μετὰ τοῦ πατρὸς παρὰ Πηλεΐ κατῴκει, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώμενος γίνεται. . . 20

14 Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. 25 ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεΐῳ 30 δείκνυται. γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν

οὐχ ὡς εἰπὸν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναόν, οὐδὲ Ἐρυσίχθονα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. καὶ τούτων δικαζόντων 4 ἢ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' 5 ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησε.

Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἄγραυλον 2 παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἄτεκνος μετήλλαξε, 10 θυγατέρας δὲ Ἄγραυλον Ἐρσην Πάνδροσον. Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεται. ταύτην βιαζόμενος Ἀλιρρόθιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει, καὶ 15 ἀπολύεται.

Ἐρσης δὲ καὶ Ἐρμουῦ Κέφαλος, οὗ ἔρασθεῖσα Ἥως 3 ἤρπασε καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν, οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων, τούτου δὲ Ἀστύνοος, τοῦ δὲ Σάνδακος, ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν πόλιν ἔκτισε 20 Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγισσάρου τοῦ Ἰριέων βασιλέως ἐγέννησε Κινύραν. οὗτος ἐν Κύπρῳ, 2 παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον, γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωτος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἄδωνιν, πρὸς δὲ τούτοις θυγα- 25 τέρας Ὀρσεδίκην Λαογόρην καὶ Βραισίαν. αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευναζόμεναι τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. Ἄδωνις δὲ ἔτι παῖς 4 ὢν Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήρῃσι ὑπὸ σὺς ἀπέθανεν. Ἡσίδοτος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέ- 30 γει, Πανύασις δὲ φησι Θείαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδί- 2 της (οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα, καὶ

συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύ-
κτας δώδεκα συνεννάσθη. ὃ δὲ ὡς ἦσθετο, σπασάμενος
ξίφος ἐδίωκεν αὐτήν· ἣ δὲ περικαταλαμβανομένη θεοῖς
3 ἠὔξατο ἀφανῆς γενέσθαι. θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐ-
τὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. δεκα-5
μηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ τοῦ δένδρου φαγέντος γεννη-
θῆναι τὸν λεγόμενον Ἄδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος
ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα Περσε-
4 φόνῃ παρίστατο. ἐκείνη δὲ ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου.
κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης εἰς μοῖρας διηρέθη ὅ¹⁰
ἐνιαυτός, καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἄδωνιν,
μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρ'
5 Ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ Ἄδωνις ταύτῃ προσένειμε καὶ τὴν ἰδίαν
μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ σὺς πληγῆς
ἀπέθανε. 15

5 Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος Κραναὸς αὐτόχθων ὢν,
ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γε-
νέσθαι, οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πεδιάδα τὴν Μύ-
νητος ἐγέννησε Κραναὴν καὶ Κραναίχμην καὶ Ἀτθίδα,
ἧς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου τὴν χώραν Κραναὸς Ἀτ-²⁰
θίδα προσηγόρευσε.

6 Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦ-
τον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.
βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλ-
λει. τοῦτον οἱ μὲν Ἡφαίστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγα-²⁵
τρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ἡφαίστου καὶ Ἀθη-
2 νᾶς, οὕτως. Ἀθηναῖα παρεγένετο πρὸς Ἡφαιστον, ὅπλα
κατασκευάσαι θέλουσα. ὃ δὲ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ
Ἀφροδίτης εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηναῖας, καὶ διώ-
3 κειν αὐτήν ἠρξάτο· ἣ δὲ ἔφευγεν. ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς³⁰
ἐγένετο πολλῇ ἀνάγκῃ (ἦν γὰρ χωλός), ἐπειράτο συνελ-
θεῖν. ἣ δὲ ὡς σώφρων καὶ παρθένος οὔσα οὐκ ἠνέσχετο.

ὃ δὲ ἀπεσπέρμηεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ
 μυσαχθεῖσα ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε.
 φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσούσης, 4
 Ἐριχθόνιος γίνεται. τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων
 5 θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ κατα-
 θεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρα-
 κατέθετο, ἀπειποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. αἱ δὲ ἀδελ- 5
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ
 θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ
 10 ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ
 δράκοντος, ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὕργην Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γε-
 νόμεναι κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ 6
 τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβα-
 λῶν Ἀμφικτύονα ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ἐν ἀκρο-
 15 πόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν παναθη-
 ναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο, καὶ Πραξιθέαν νηίδα
 νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τε- 7
 μένει τῆς Ἀθηνᾶς Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐφ' οὗ Δημή-
 20 τηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. ἀλλὰ Δήμη-
 τρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον
 δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου.
 καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ 2
 δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς
 25 τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ καὶ χωρὶς ὕδα-
 τος δι' ἠδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομί-
 ζοντες ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες 3
 ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατέρα
 μαστευούσῃ κύων συνήθης ὄνομα Μαῖρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ
 30 συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· καὶ κείνη κατοδυρομένη
 τὸν πατέρα ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν ἀδελ. 8

φὴν θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν, παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθεά καὶ Βούτην. πολέμου δὲ ἔξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς ὄρων ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν Ἄρεος, καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον 5 τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ὃ δὲ ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας ἐρασθεὶς ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρόκνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. αὐτὸς δὲ γήμας Φιλομήλαν συνηνάζετο, καὶ τὴν 3 γλῶσσαν ἐξέτεμεν αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφήνασα ἐν πέπλῳ γράμματα καὶ διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ἢ δὲ ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν, καὶ καθεψήσασα Τηρεῖ δεῖπνον ἀγνοοῦντι παρατίθησι· καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέων ἔφυγε. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν ἔδλωκεν. αἱ δὲ 15 ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς εὐχονται ἀπορνεωθῆναι, καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδῶν, Φιλομήλα δὲ χελιδῶν. ἀπορνεοῦται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ.

15 Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τὰ πατρῷα ἐμερίσαντο, καὶ τὴν μὲν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνῶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ 2 Εριχθονίου Βούτης. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ, ἔσχε παῖδας μὲν Κέκροπα Πάνδωρον Μητίονα, θυγατέρας δὲ Πρόκριν 3 Κρέουσαν Χθονίαν Ὠρείθυιαν, ἣν ἤρπασε Βορέας.

3 Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξούθος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ἢ δὲ λαβοῦσα χρυσοῦν στέφανον Πτελέοντι συνηνάζεται, καὶ φωραθεῖσα 4 ὑπὸ Κεφάλου πρὸς Μίνωα φεύγει. ὃ δὲ αὐτῆς ἐφᾶ καὶ 30 πείθει συνελθεῖν. εἰ δέ γε συνέλθοι γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι· Πασιφάη γάρ, ἐπειδὴ πολ-

λαῖς Μίνως συνηνάζετο γυναῖξιν, ἐφαρμάκευσεν αὐ-
 τόν, καὶ ὁπότε ἄλλη συνηνάζετο, εἰς τὰ ἄρθρα ἀφίει
 θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἔχοντος οὖν αὐτοῦ κύνα 5
 ταχὺν ἀκόντιόν τε ἰθυβόλον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα
 5 τὴν Κιρκαίαν πιεῖν ῥίζαν πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συν-
 ευνάζεται. δείσασα δὲ αὐθις τὴν Μίνως γυναῖκα ἤκεν
 εἰς Ἀθήνας, καὶ διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ μετὰ τούτου παρα- 6
 γίνεται ἐπὶ θήραν· ἦν γὰρ θηρευτικὴ. διωκούσης δὲ
 αὐτῆς ἐν τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυ-
 10 χῶν ἀποκτείνει Πρόκριν. καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 φυγὴν αἰδίου καταδικάζεται.

᾽Ωρείδθυιαν δὲ περῶσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπά- 2
 σας Βορέας συνηλθεν· ἡ δὲ γενναῖα θυγατέρα μὲν Κλεο-
 πάτραν καὶ Χιόνην, υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν περῶ-
 15 τούς, οἱ πλέοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς ἀρπυίας διώκοντες
 ἀπέθανον, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ'
 Ἡρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς, ᾧ 3
 γίνονται παῖδες ἔξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων. ἔχων
 δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν
 20 Δαρδάνου. κακείνη τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν
 καταψεύδεται, καὶ πιστεύσας Φινεύς ἀμφοτέρους τυφλοὶ.
 παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται
 αὐτόν.

Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τοῦ πα- 4
 25 τρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς
 τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος
 εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν,
 αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. ὡς δὲ ἐτελειώθη, Ἐνδιος 2
 ὁ Βενθεσικύμης ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῶ τῶν θυγατέρων
 30 δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχεί-
 ρησε βιάζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς μετὰ Ἰσμά-
 ρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα,

3 ὅς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν. ἐπιβου-
 λεύων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανῆς γίνεται, καὶ πρὸς
 Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.
 αὐτίς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τε-
 γυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν πρὸ τοῦ μάχην διαλυσάμε- 5
 4 νος τὴν βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πολέμου ἐνστάντος
 πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
 σινίων μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρε-
 χθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ ἔχρησεν ὁ θεὸς
 κατορθώσειν τὸν πόλεμον, ἔαν μίαν τῶν θυγατέρων 10
 5 σφάξῃ. καὶ σφάξαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην καὶ αἱ λοι-
 παὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίητο γάρ, ὡς ἔφασάν
 τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι. γενομένης
 δὲ μετὰ τὴν σφαγὴν τῆς μάχης Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνεῖλεν Εὐ-
 5 μολπον, Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθεά καὶ τὴν οἰκίαν 15
 αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρε-
 χθεῶς παίδων ἐβασίλευσεν, ὃς γήμας Μητιάδουσαν τὴν
 2 Εὐπαλάμου παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. οὗτος μετὰ Κέ-
 κροπα βασιλεύων ὑπὸ τῶν Μητίωνος υἱῶν κατὰ στάσιν
 ἐξεβλήθη, καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν 20
 3 τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πυλίαν γαμεῖ. αὐτίς καὶ τῆς πό-
 λεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται· κτείνας γὰρ Πύ-
 λας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα τὴν βασιλείαν δι-
 δωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ
 παραγενόμενος κτίζει πόλιν Πύλον. 25

4 Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰ-
 γεὺς Πάλλας Νῖσος Λύκος. ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἰ-
 6 ναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίονος. μετὰ δὲ
 τὴν Πανδίονος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες
 ἐπ' Ἀθήνας ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας καὶ τὴν ἀρχὴν 30
 τετραχῆ διεῖλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς. γαμεῖ
 δὲ πρῶτον μὲν Μήταν τὴν Ὀπλήτος, δευτέραν δὲ Χαλ-

κιοπήν τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῷ, 2
 δεδοικῶς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς Πυθίαν ἦλθε καὶ περὶ παί-
 δων γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ

ἀσχοῦ τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
 5 μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν ἀνήει πάλιν εἰς Ἀθήνας. καὶ 7
 Τροιζήνα διοδεύων ἐπιξενούται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος, ὃς
 τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκα-
 τέκλινεν Αἶθρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλη-

10 σίασεν αὐτῇ. Αἰγεὺς δὲ ἐντειλάμενος Αἶθρα, ἐὰν ἄρ- 2
 ρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ τίνος ἔσται μὴ λέγειν, ἀπέ-
 λιπεν ὑπὸ τινὶ πέτρα μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν
 ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦ-
 τα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν 3

15 εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει,
 ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. τοῦ-
 του Αἰγεὺς ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ἔπεμψε ταῦρον, ὑφ'
 οὗ διεφθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς
 Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνε-

20 δρευθέντα διὰ φθόνον ἀπολέσθαι. Μίνως δέ, ἀγγελ- 4
 θέντος αὐτῷ τοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς χάρισι,
 τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε καὶ τὸν αὐ-
 λὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἦττον ἐπετέλεσεν·
 ὄθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ

25 θύουσι ταῖς χάρισι. μετ' οὐ πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν 8
 ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἴλε Νίσου
 βασιλεύοντος τοῦ Πανδίου, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππο-
 μένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
 ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι 2

30 γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα . . . ταύ-
 τῆς ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ· ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα
 ἐρασθεῖσα Μίνως ἐξεῖλε τὴν τρίχα. Μίνως δὲ Μεγά-

ρων κρατήσας καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας ὑποβρύχιον ἐποίησε.

3 χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας εὐχεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. γε-
νομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον 5
κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ἰακίνθου κόρας,
Ἀνθηίδα Αἰγληίδα Λουσίαν Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραί-
4 στου τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν· τούτων δὲ ὁ
πατὴρ Ἰακίνθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατώ-
κει. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τούτου, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλ- 10
λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖπεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δίκας
5 ἄς ἂν αὐτὸς αἰρῆται. πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνωα ἐπέ-
τρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κού-
ρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὄπλων πέμπειν τῷ
6 Μινωταύρῳ βορὰν. ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ κα- 15
θειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι·
πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀπέ-
κλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου
παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων
9 ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. οὗτος ἐξ Ἀθη- 20
νῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελ-
φῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ
τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλλῃ· σιαγόνα γὰρ ὄφρα εὐ-
2 ρῶν ξύλον λεπτὸν ἔκρισε. φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ
κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα 25
ἔφυγε, καὶ κεί Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύ-
ρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν, καὶ τὸν Λα-
βύρινθον κατεσκευάσεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κού-
ρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας τῷ Μινωταύρῳ βορὰν
ἔπεμπον.

16 Θησεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Αἴθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγε-
νήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν τὰ πέδιλα καὶ

τὴν μάχαιραν ἀναιρείται, καὶ πεζὸς ἠπείγεται εἰς τὰς
 Ἀθήνας. φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς
 ὁδοῦ ἠμέρωσε. πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαί- 2
 στου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ἦν ἐφόρει κο-
 5 ρυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. πόδας δὲ
 ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς
 τοὺς παριόντας ἔκτεινε. ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς
 ἐφόρει. δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ 2
 Συλέας τῆς Κορίνθου. οὗτος πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο·
 10 οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἠνάγκαζε τοὺς παρ-
 ιόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἳ δὲ διὰ τὴν ἀσθέ- 2
 νειαν οὐκ ἠδύναντο κάμπτειν, καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων
 ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. τούτῳ τῷ
 τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

INDEX.

- Abas Lyncei f. 2 2 1
 Abas Melampodis f. 1 9 13
 Abas mons 2 5 10 5
 Abderus Mercurii f. 2 5 8 3
 Abderus urbs 2 5 8 4
 Acale Minois f. 3 1 2 5
 Acarnan Alcmaeonis f. 3 7 6 2
 Acarnania 3 7 7
 Acastus Peliae f. 1 9 10, 9 16 8,
     9 27 5; 3 13 2
 Achaeus Xuthi f. 1 7 3 2
 Achelous 1 3 4, 7 3 4; 2 7 5; 3
     7 5 et 7
 Acheron 1 5 3
 Achilles 3 13 6 3
 Acontes Lycaonis f. 3 8 1 2
 Acraea v. Iuno
 Acrisius 2 2 1; 3 10 3
 Actaea Danai f. 2 1 5 8
 Actaea Nereis 1 2 7
 Actaeon 3 4 4
 Actaeus Agrauli p. 3 14 2
 Actaeus Telamonis p. 3 12 6 7
 Acte 3 14 1
 Actor Deionis f. 1 9 4
 Actor Euryti p. 1 8 2 4; 2 6 2 2
 Actor Hippasi f. 1 9 16 8
 Actor Myrmidonis f. 1 7 3 4
 Acusilaus 2 1 1 5 et 3 1, 2 2 2,
     5 7 1; 3 4 4 2, 8 1 1, 11 1 1,
     15 2 2 et 6 5
 Adiante 2 1 5 9
 Admete 2 5 9 2
 Admetus 1 8 2 4, 9 14, 9 16 8;
     3 10 4 2
 Adonis 1 3 3; 3 14 3 2
 Adrastea nympha 1 1 6
 Adrastus Eurydices p. 3 12 3 7
 Adrastus Talai f. 1 8 5 3, 9 13;
     3 6 1 2
 Adyte 2 1 5 8
 Aeacus 1 8 2 4; 3 12 6 6
 Aeaea ins. 1 9 24 5
 Aectes 1 9 1 6, 9 23 2, 9 28 5
 Aegaeon i. q. Briareus
 Aegaeon Lycaonis f. 3 8 1 2
 Aegeoneus 3 12 5 9
 Aegens 1 9 28 4; 3 15 5 4
 Aegialea Diomedis uxor 1 8 6 3,
     19 13 2
 Aegialea regio 2 1 1 3
 Aegialeus Adrasti f. 1 9 13 2; 3
     7 2 3
 Aegialeus Inachi f. 2 1 1 2
 Aegimius 2 7 7 2
 Aegina Asopi f. 1 9 3 2; 3 12 6 5
 Aegina ins. 1 9 26 6; 3 12 6 6
 Aegipan 1 6 3 9
 Aegius 2 1 5 5
 Aegle 2 5 11 2
 Aegleis 3 15 8 3
 Aegyptus Aegypti f. 2 1 5 8
 Aegyptus Beli f. 2 1 4 3
 Aegyptus Melampodum terra 2 5 3
     6 et 4 4
 Aello 1 2 6
 Aellopus 1 9 21 6
 Aeneas 3 12 2 3
 Aenetus 1 9 4
 Aenus urbs 2 5 9 13
 Aeolenses 1 7 3 3
 Aeolia Amythaonis f. 1 7 7 2
 Aeolus Hellenis f. 1 7 3
 Aepytus 2 8 5 5

- Aerope 3 2 1
 Aesacus 3 12 5
 Aeschreis 2 7 8 5
 Aesculapius 3 10 3 5
 Aesou 1 8 2 4, 9 11 et 27
 Aethiopes 2 4 3 4
 Aethiopia 2 4 3 2; 3 12 4, 15 4 1
 Aethiopsis Danaei uxor 2 1 5 5
 Aëthlius 1 7 2 6
 Aethra 3 10 7 4, 15 7 2
 Aethusa 3 10 1 2
 Aetna mons 1 6 3 12
 Aetolia 1 7 6
 Aetolus 1 7 6
 Agamemnon 3 2 2; et 10 6
 Agapenor 3 7 5 6, 10 8 1
 Agaptolemus 2 1 5 5
 Agasthenes 3 10 8 2
 Agathon 3 12 5 8
 Agaue Cadmi f. 3 4 2 4
 Agaue Danaei f. 2 1 5 3
 Agaue Nereis 1 2 7
 ἀγέλαστος πέτρα 1 5 2
 Agelaus Herculis f. 2 7 8 9
 Agelaus Priami servus 3 12 5 4
 Agelaus Temeni f. 2 8 4 3
 Agenor Aegypti f. 2 1 5 4
 Agenor Amphionis f. 3 5 6
 Agenor Ecbasi f. 2 1 2 2
 Agenor Neptuni f. 2 1 4 2; 3 1 1
 Agenor Phegei f. 3 7 6 2
 Agenor Pleuronis f. 1 7 7
 Aglaia Abantis uxor 2 2 1
 Aglaia Iovis f. 1 3 1 2
 Aglaia Thespii f. 2 7 8 2
 Aglaurus v. Agraulus
 Agraulus Cecropis uxor 3 14 2
 Agraulus Cecropis f. 3 14 2
 Agrius Centaurus 2 5 4 3
 Agrius gigas 1 6 2 5
 Agrius Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
 5 3
 Ajax Oilei f. 3 10 8 2
 Ajax Telamonis f. 3 10 8 3, 12 7 2
 ἀίγλήτης 1 9 26 2
 Alastor 1 9 9
 Alcaeus Miuios nepos 2 5 9 5
 Alcaeus Persei f. 2 4 5
 Alcaeus Pelopis f. 3 12 7 2
 Alcaeus Porthaonis f. 1 7 10 2,
 8 5 2
 Alcestis 1 9 10 et 15; 2 6 1
 Alcides 2 4 12
 Alcidice 1 9 8
 Alcimenes 2 3 1
 Alcinoe 2 4 5 5
 Alcinous Hippocoontis f. 3 10 5
 Alcinous Phaeax 1 9 25 3
 Alcippe Martis f. 3 14 2
 Alcippe Metionis uxor 3 15 8 6
 Alcis 2 1 5 4
 Alcmaeon 1 8 6 2; 3 7 2 2
 Alcmaeonis 1 8 5 2
 Alcmena 2 4 5 4; 3 1 2 3
 Alcmenor 2 1 5 4
 Alcon 3 10 5
 Alcyone Ceycis uxor 1 7 3 3
 Alcyone Pleias 3 10 1
 Alcyoneus 1 6 3
 Alebion 2 5 10 8
 Alecto 1 1 4
 Alektor Iphis p. 3 6 2 2
 Alektor Leiti p. 1 9 16 9
 Aletes 3 10 6
 Aleus 2 7 4; 3 9 1
 Alexander Eurysthei f. 2 8 1 2
 Alexander v. Paris
 Alexiars 2 7 7 12
 Aloadae 1 7 4 3
 Aloeus 1 7 4 2
 Alopis 2 7 8 4
 Alphesiboea 3 14 4
 Alpheus fl. 1 9 11 3; 2 5 5 3
 Althaea 1 7 10
 Althaemenes 3 2 1
 Amalthea 1 1 7; 2 7 5
 Amarynceus 1 8 4
 Amarynthus canis 3 4 4 5
 Amazones 2 3 2 2 et 5 9 1
 Amestrius 2 7 8 5
 Amisodarus 2 3 1 4
 Ammon 2 4 3 3
 Amphianax 2 2 1 3
 Amphiarus 1 8 2 4, 9 16 8; 3 6 2

- Amphictyon 1 7 2 6; 3 14 6
 Amphidamas Busiridis f. 2 5 11 6
 Amphidamas Lycurgi f. 3 9 2
 Amphidamas Opuntius 3 13 8 4
 Amphidicus 3 6 8 2
 Amphilochochus Alcmaeonis f. 3 7 7 2
 Amphilochochus Amphiarai f. 3 7 2 3,
 10 8 2
 Amphimachus Cteati f. 3 10 8
 Amphimachus Electryonis f. 2 4 5 4
 Amphion Epopei f. 3 5 5 4
 Amphion Niobes f. 3 5 6-4, 10 2 3
 Amphithea Adrasti uxor 1 9 13 2
 Amphithea Lycurgi uxor 1 9 14
 Amphitrite Nereis 1 2 7
 Amphitrite Oceani f. 1 2 2 et 4 6
 Amphitryo 2 4 5 2
 Amphoterus 3 7 6 2
 Amycla 3 5 6 5
 Amyclae 2 6 2 3
 Amyclas Cynortae p. 1 9 5
 Amyclas Lacedaemonis f. 3 10 3
 Amyclas Leanirae p. 3 9 1
 Amycus 1 9 20; 2 5 9 6
 Amymone Danai f. 2 1 4 8 et 5 3
 Amymone fons 2 5 2 2
 Amyntor 2 7 7 4; 3 13 8 3
 Amythaon 1 9 11
 Anactor 2 4 5 4
 Anaphe ins. 1 9 26
 Anaurus fl. 1 9 16 3
 Anaxibia Biantis f. 1 9 10
 Anaxibia Cratiei f. 1 9 9 3
 Anaxo 2 4 5 2
 Ancaeus 1 8 2 4, 9 16 8 et 23 1;
 3 9 2
 Anchinoe 2 1 4 3
 Anchises 3 12 2 3
 Anchius 2 5 4 3
 Ancyor 3 8 1 2
 Andraemon Oenei gener 1 8 1 et 6 2
 Andraemon Oxyli avus 2 8 3 4
 Androgeus 2 5 9 5; 3 1 2 4, 15
 7 3
 Andromache 3 12 6
 Andromeda 2 4 3 2
 Auexibia 2 1 5 5
 Anicetus 2 7 7 12
 Anogon 3 11 2 2
 Antaeus 2 5 11 5
 Antheis 3 15 8 3
 Anthelia 2 1 5 7
 Anthemus fl. 2 5 10 7
 Anthia 2 7 8 5
 Anthippe 2 7 8 3
 Antia 2 2 13
 Antiades 2 7 8 2
 Anticlia 3 16 1 2
 Antigone Eurytionis f. 3 13 1
 Antigone Oedipi f. 3 5 8 7 et 7 1 1
 Antileon 2 7 8
 Antilochochus 1 9 9 3; 3 10 8 1
 Antimache 3 9 2
 Antimachus 2 7 8 6
 Antiochus Herculis f. 2 8 3 2
 Antiochus Melanis f. 1 8 5 2
 Antiochus Pterelai f. 2 4 5 3
 Antiope Nyctei f. 3 5 5 5, 10 1 3
 Antiope Thespii f. 2 7 8 4
 Antiphus Herculis f. 2 7 8 4
 Antiphus Myrmidonis f. 1 7 3 4
 Antiphus Priami f. 3 12 5 6
 Apemosyne 3 2 1 1 et 2
 Aphareus 1 9 5; 3 10 3 3
 Aphetae 1 9 19 3
 Aphidas 3 9 1
 Aphidnae 3 10 7 4
 Apia 2 1 1 4
 Apis Phoronei f. 1 7 6; 2 1 1 3
 Apollo 1 4 1 2, 9 15 et 26; 2 5
 9 9
 Apollonius 1 9 21 8
 Apsyrtides insulae 1 9 24 4 et 25 3
 Apsyrtus 1 9 23 11
 aquila 2 5 11 10
 Arabia 2 1 4 4, 11 9
 Arabia Aegypti coniux 2 1 5 4
 Arbelus 2 1 5 9
 Arcades 2 7 2
 Arcadia 1 8 2 4; 2 2 2 3, 5 3 2
 Arcas 3 8 2 5
 Arcesius 1 9 16 8
 Archebates 3 8 1 2
 Archedicus 2 7 8 5

- Archelaus Danai f. 2 1 5 5
 Archelaus Electryonis f. 2 4 5 4
 Archemachus Herculis f. 2 7 8 2
 Archemachus Priami f. 3 12 5 9
 Archemorus 1 9 14; 3 6 4 3
 Architeles 2 7 6 2
 Ἀρχία κρήνη 3 4 1 3
 Arene 3 10 3 4
 Areopagus 3 14 2 2, 15 1 6 et 9 2
 Arestor 2 1 3 3
 Arete 1 9 25 4
 Arethusia 2 5 11 2
 Aretus 1 9 9 3
 Argele 2 7 8 4
 Arges 1 1 2
 Argia Adrasti f. 1 9 13 2; 3 6 1 4
 Argia Autesionis f. 2 8 2 7
 Argiope Philammonis uxor 1 3 3
 Argius Aegypti f. 2 1 5 5
 Argius Licymnii f. 2 7 7 6
 Argivae 1 9 12 8; 3 5 2 3
 Argivi 3 6 6 et 8 3; 3 7 11; 3 7
 3 2, 3 7 4
 Argo 1 9 16 6 et 19 3 et 24 4
 Argolis 2 1 4 6 et 5 1; 3 6 1 2 et 4
 Argonautae 1 9 18 2 et 19 4
 Argos 1 9 12 8; 2 2 1 4, 8 4;
 3 3 2
 Argos Amphilochium 3 7 7 4
 Argus Iovis f. 2 1 1 5
 Argus panoptes 2 1 2 2 et 3 3
 Argus Phruxi f. 1 9 1 7 et 16 6
 et 9
 Argyphia 2 1 5 2.
 Aria 3 1 2
 Ariadne 3 1 2 4
 Arion equus 3 6 8 5
 Arisbe 3 12 5
 Aristaeus 3 4 2 4
 Aristodeme 3 12 5 9
 Aristodemus 2 8 2 7
 Aristomachus Heraclida 2 8 2 4
 Aristomachus Hippomedontis p. 3
 6 3 2
 Aristomachus Talai f. 1 9 13
 Arneus 2 4 10
 Arrhetus 3 12 5 9
 Arsinoe Leucippi f. 3 10 3 5
 Arsinoe Phegei f. 3 7 5 2
 Artemisius mons 2 5 2
 Ascalaphi saxum 2 5 12 7
 Ascalaphus 1 5 3, 9 16 9; 2 5
 12 9; 3 10 8 2
 Ascanius 3 12 5 9
 Asclepiades 2 1 1 3; 3 1 2 6
 Asia Oceani f. 1 2 2 et 3
 Asius 3 8 2 2
 Asopis 2 7 8 5
 Asopus 3 12 6 4
 Assaracus 3 12 2 2
 Assyrii 3 14 4
 Astacus 3 6 8 2
 Asteria Coei f. 1 2 2
 Asteria Danai f. 2 1 5 4
 Asteria urbs 1 4 1
 Asterion 3 1 2
 Asterius Cometae f. 1 9 16 9
 Asterius Cretes p. 3 1 2 4
 Asterius Nelei f. 1 9 9
 Asterius v. Minotaurus
 Asterope 3 12 5
 Asteropea 1 9 5
 Astra 1 2 4
 Astraeus 1 2 2
 Astyanax Herculis f. 2 7 8
 Astybia 2 7 8 4
 Astycratia 3 5 6
 Astydamia Acasti uxor 3 13 3 1
 et 7 1
 Astydamia Amyntoris f. 2 7 8 10
 Astydamia Pelopis f. 2 4 5 2
 Astygonus 3 12 5 8
 Astynous 3 14 3
 Astyoche Amphionis f. 3 5 6
 Astyoche Laomedontis f. 3 12 3 8
 Astyoche Philantis f. 2 7 6
 Astyoche Simoentis f. 3 12 2
 Astypalaea 2 7 1 2
 Atabyrius mons 3 2 1 3
 Atalanta Iasi f. 3 9 2 2
 Atalanta Schoenei f. 1 8 2 4, 9
 16 8
 Atas 3 12 5 8
 Ates collis 3 12 3 2

- Athamantia 1 9 2 3
 Athamas 1 7 3 3, 9 1
 Athenae 1 8 2 4, 9 28 3; 3 14 1 4
 Athenienses 3 7 2
 Atlantea 2 1 5 4
 Atlas 1 2 3; 2 5 11 2 et 11; 3 10 1
 Atlas mons 2 5 11 2
 Atreus 2 4 6 5; 3 10 8 3, 12 3 8
 Atromus 2 7 8 4
 Atropos 1 3 1
 Atthis 3 14 5
 Attica 3 14 1
 Atymnius 3 1 2 3
 Auge 2 7 4; 3 9 1 2
 Augeas 1 9 16 9; 2 5 5 et 7 2
 Aurora 1 2 2, 4 4, 9 4; 3 12 4,
 14 3 1
 Ausonia 1 9 24 4
 Autesion 2 8 2 7
 Autolycus Anticleae p. 1 9 16 8;
 2 6 2
 Autolycus Polymedes p. 1 9 16
 Automate 2 1 5 3
 Automedusa 2 4 11 6
 Autonoe Cadmi f. 3 4 2 4
 Autonoe Danai f. 2 1 5 7
 Autonoe Nereis 1 2 7
 Autonoe Pirei f. 2 7 8 10

 Bacchae 3 5 1 3
 Bacchus 1 8 1; 2 2 2 2; 3 4 3 2
 Bacchi mysteria 1 3 2 3
 Balius equus 3 13 5 4
 Batia Dardani uxor 3 12 1 3
 Batia Oebali uxor 3 10 4 3
 Baton 3 6 8 4
 Bebryces 1 9 20; 2 5 9
 Bellerophontes 1 9 3; 2 3 1
 Belus Neptuni f. 2 1 4 2
 Benthesticyme 3 15 4
 Bia 1 2 4
 Bias Amythaonis f. 1 9 11 2; 2 2 2 6
 Bias Megarensis 3 15 5 3
 Bias Priami f. 3 12 5 8
 Bistones 2 5 8 1 et 3
 Bithynis 1 9 20
 Boeotia 1 9 1
 Boreadae 1 9 16 7 et 21 5; 3 15 2
 Boreas 3 15 1 2, 2 1 et 2
 Borus 3 13 1
 Bosporus 2 1 3 5
 Braesia 3 14 3 2
 Briareus 1 1 1
 Bromius 2 1 5 7
 Brontes 1 1 2
 Bryce 2 1 5 7
 Bucolion Laomedontis f. 3 12 3 8
 Bucolion Lycaonis f. 3 8 1 3
 Bucolus Herculis f. 2 7 8 7
 Bucolus Hippocoontis f. 3 10 5 1
 Buleus 2 7 8 6
 Busiris Aegypti f. 2 1 5 3
 Busiris Neptuni f. 2 5 11 6
 Butes Pandionis f. 3 14 8, 15 1
 1 et 3
 Butes Teleontis f. 1 9 16 9 et 25 1
 Byblii 2 1 3 7

 Cadmea 3 4 2 2
 Cadmea vulpes 2 4 6 6
 Cadmus 1 9 23 4; 3 1 1 2, 4 1 1
 Caelus s. Uranus 1 1 1 et 4
 Caeneus 1 9 16 8; 3 10 3 6; 3
 15 2
 Calais 1 9 16 7 et 21 5
 Calchas 3 13 8
 Caliadne 2 1 5 7
 Callias 2 8 5 3
 Callichorus fons 1 5 2
 Callidice 2 1 5 9
 Calliope 1 3 1 2
 Callirrhoe Acheloi f. 3 7 5 4
 Callirrhoe Oceani f. 2 5 10 2
 Callirrhoe Scamandri f. 3 12 2 2
 Callisto 3 8 2 2
 Calybe 3 12 3 8
 Calyce Aeoli f. 1 7 3 3
 Calyce Danai f. 2 1 5 4
 Calydon 1 7 7; 2 7 5
 Calydon urbs 2 7 5
 Calydonius aper 2 6 3 4; 3 9 2 3.
 Calydoniorum cum Curetibus bel-
 lum 1 8 3 2
 Calypso 1 2 7

- Campe 1 2 1 2
 Canace 1 7 3 3
 Canethus 3 8 1 2
 Capaneus 3 6 3, 7 1 3, 10 3 10
 Capylus 2 7 8 4
 Capys 3 12 2 3
 Caria 3 1 2 2
 Carteron 3 8 1 2
 Casius mons 1 6 3 7
 Cassandra 3 12 5 6
 Cassiepeia 2 4 3 2; 3 1 2 3
 Castor 1 8 2 3, 9 16 7; 3 10 7,
 11 1
 Castor Rhodius 2 1 3
 Catreus 3 1 2 4
 Caucasus 1 7 1, 9 23 2; 2 5 11 10
 Caucon 3 8 1 2
 Cebren fl. 3 12 5 1 et 6 1
 Cebriones 3 12 5 8
 Cecropia 3 14 1
 Cecrops autochthon 3 14 1
 Cecrops Erechthei f. 3 15 1 2 et
 5 1
 Celaeneus 2 4 5 4
 Celaeno Atlantis f. 3 10 1
 Celaeno Danai f. 2 1 5 9
 Celenderis urbs 3 14 3
 Celeus 1 5 2; 3 14 7
 Celeustanor 2 7 8 4
 Celeutor 1 8 6
 Celtae 1 9 24 5
 Cernaemum promont. 2 7 7 7
 Centauri 2 5 4; 3 13 3 5
 Centimani 1 1 1, 2 1 4
 Cephalus Deionis f. 1 9 4; 2 4 7;
 3 15 1 3
 Cephalus Mercurii f. 3 14 3
 Cepheus Alei f. 1 9 16 8; 2 7 3 4;
 3 9 1 2
 Cepheus Beli f. 2 1 4 3, 4 3 2
 Cepheus Lycurgi f. 1 8 2 4
 Cephisus 3 15 1 2
 Ceraunii montes 1 9 25 3
 Cerberus 2 5 12
 Cercestes 2 1 5 5
 Cercopes 2 6 3 2
 Cercops 2 1 3 3 et 5 14
 Ceres 1 1 5, 1 5 1; 2 1 3 8
 Certhe 2 7 8 2
 Cerynitis cerva 2 5 3
 Ceteus 3 8 2
 Ceto 1 2 6 et 7; 2 4 2 3
 Ceuthoronymus 2 5 12 7
 Ceyx 1 7 4; 2 7 6 2
 Chaetus 2 1 5 4
 Chalciopae Aetiae f. 1 9 1 6
 Chalciopae Eurypyli f. 2 7 8 9
 Chalciopae Rhexenoris f. 3 15 6
 Chalcodon Aegypti f. 2 1 5 4
 Chalcodon Cous 2 7 1 2
 Chalcodon Elephenoris p. 3 10 8 2
 Chariclo 3 6 7
 Charybdis 1 9 25 2
 Chersidamas Priami f. 3 12 5 8
 Chersidamas Pterelai f. 2 4 5 3
 Chersonesus 1 9 1 5
 Chimaera 1 9 3; 2 3 1 3
 Chione 3 15 2
 Chirimachus 2 4 5 4
 Chiron 1 2 4; 2 5 4 4 et 11 10;
 3 4 4 1 et 4, 10 3 7, 13 3 5
 et 4 3 et 5 4 et 6 2
 Chius ins. 1 4 3 2
 Chloris 1 9 9; 3 5 6 4
 Chromius Priami f. 3 12 5 8
 Chromius Pterelai f. 2 4 5 3
 Chrysaor 2 4 2 9, 5 10 2
 Chryseis 2 7 8 3
 Chryses Minois f. 2 5 9 3; 3 2
 1 5
 Chrysippe 2 1 5 6
 Chrysippus Aegypti f. 2 1 5 6
 Chrysippus Pelopis f. 3 5 5 11
 Chrysopelea 3 9 1
 Chthonia 3 15 1 2
 Chthonius Aegypti f. 2 1 5 7
 Chthonius Spartus 3 4 1 5
 Cilicia 1 6 3; 3 14 3
 Cilix 3 1 1 2
 Cilla 3 12 3 8
 Cimmeria 2 1 3 6
 Cinyras Laodices p. 3 9 1
 Cinyras Sandaci f. 3 14 3
 Circaea radix 3 15 1 5

- Circe 1 9 1 6 et 24 4
 Cisseus Aegypti f. 2 1 5 7
 Cisseus Hecubae p. 3 12 5 2
 Cithaeron mons 3 5 2 2 et 6 3 et 7 2
 Cithaeroneus leo 2 4 9 3
 Cius urbs 1 9 19 2
 Cleoboea 1 7 10
 Cleocharia 3 10 3
 Cleochus 3 1 2
 Cleodaeus 2 8 2 5
 Cleodora 2 1 5 7
 Cleodoxa 3 5 6
 Cleolaus 2 7 8 4
 Cleonae urbs 2 5 1 et 7 2 4
 Cleopatra Danai f. 2 1 5 4 et 7
 Cleopatra Meleagri uxor 1 8 2 5
 et 3 4
 Cleopatra Phinei uxor 1 8 2 5; 3
 15 2 2 et 3
 Cleopatra Trois f. 3 12 2 2
 Cleophile 3 9 2
 Clio 1 3 1 2
 Clite 2 1 5 6
 Clitor 3 8 1 3
 Clitus 2 1 5 6
 Clonia 3 10 1 3
 Clonius 3 12 5 9
 Clotho 1 3 1
 Clymene Catrei f. 2 1 5 14; 3 2 1
 Clymene Minyae f. 3 9 2 2
 Clymenus Minyaram rex 2 4 11 2
 Clymenus Oenei f. 1 8 1
 Clytaemnestra 3 10 6
 Clytippe 2 7 8 2
 Clytius gigas 1 6 2 2
 Clytius Laomedontis f. 3 12 3 8
 Clytonymus 3 13 8 4
 Cnosia nympa 3 11 1
 Coeranus 3 3 1 3
 Coeus 1 1 3
 Coi 2 7 1
 Colchi 1 9 1 6 et 16 5 et 24 3 et
 25 3 et 5
 Colchis 1 9 23 2
 Colonus 3 5 9 2
 Comaetho 2 4 7 4
 Cometes 1 9 16 9
 Copreus 2 5 1 5
 Corcyra ins. 1 9 25 3
 Corethon 3 8 1 3
 Corinthii 1 9 28 3
 Corinthus s. Ephyra 1 9 28 2; 3
 12 6 5
 Corinthus Syleae p. 3 16 2 1
 Coronis 3 10 3 6
 Coronus Lapitha 2 7 7 2
 Coronus Perrhaebus 1 9 16 8; 3
 10 8 3
 Corybantes 1 3 4
 Corycium antrum 1 6 3 8
 Corynetes 3 16 1 2
 Corythus 3 8 1 4
 Cos ins. 1 6 2 4; 2 7 1
 Cottus 1 1 1
 Craneae 3 14 5
 Cranaechme 3 14 5
 Cranaus 1 7 3 6; 3 14 1 3, 5
 Cranto 1 2 7
 Cratieus 1 9 9 3
 Cratos 1 2 4
 Crenides portae 3 6 6
 Creon Corinthius 1 9 28
 Creon Herculis f. 2 7 8
 Creon Thebanus 2 4 6 6; 3 5 8
 Creontiades 2 4 11 6, 7 7 8
 Cresphontes 2 8 4 2 et 5 4
 Creta Asterii f. 3 1 2 4
 Creta Deucalionis f. 3 3 1
 Creta ins. 1 1 6, 9 26 3
 Cretenia 3 2 1 2
 Cretensis taurus 2 5 7
 Crethens 1 7 3 3
 Creusa Erechthei f. 1 7 3 2; 3 15 12
 Creusa Priami f. 3 12 5 6
 Criasus 2 1 2
 Crino 2 1 5 9
 Crius 1 1 3
 Crocon 3 9 1
 Croesus 2 7 8 9
 Cronos v. Saturnus
 Cteatus 2 7 2
 Ctesippus 2 7 8 8
 Curetes 1 1 6, 8 3 2; 2 1 3 7;
 3 3 1 2

- Curetis regio 1 7 6
 Cyanippus 1 9 13 2
 Cybela mons 3 5 1 2
 Cychrens 3 12 7
 Cyclopes 1 1 2, 2 1 3; 2 2 1 3;
     3 10 4 1
 Cycnus 2 5 11 3, 7 7 4
 Cyllene 3 6 7 4, 8 1 1
 Cyllene 3 10 1 1 et 2 1
 Cymo 1 2 7
 Cymothoe 1 2 7
 Cynaethus 3 8 1 3
 Cynortas 1 9 5; 3 10 3 2 et 4 3
 Cyprus 2 5 11 6; 3 14 3 2
 Cyrene 2 5 8
 Cytisorus 1 9 1 7
 Cyzicus 1 9 18

 Daedalus 2 6 3 3; 3 1 4 1 et 15
     8 6
 Daiphrones duo 2 1 5 3 et 9
 Damasichthon 3 5 6
 Damasippus 3 10 6
 Damasistratus 3 5 8
 Danae 2 2 2
 Danaides 2 1 5
 Danaus 2 1 4 3
 Dardania 3 12 1 3
 Dardanus 3 12 1
 Dardanus urbs 3 12 1 3
 Dascylus 2 5 9 5
 Daulia 3 14 8 4
 Deianira Nereis 1 2 7
 Deianira Oenei f. 1 8 1; 2 7 5
 Deicoon 2 4 11 6, 7 8 8
 Deidamia 3 13 8 2
 Deimachus Enaretis p. 1 7 3 3
 Deimachus Nelei f. 1 9 9
 Deion Aeoli f. 1 7 3 3, 9 4
 Deioptes 3 12 5 9
 Deiphobus Hippolyti f. 2 6 2 3
 Deiphobus Priami f. 3 12 5 7
 Deiphontes 2 8 5 3
 Deipyle 1 8 5 3, 9 13 2; 3 6 1 4
 Deliades 2 3 1
 Delphicum oraculum 1 4 1 3, 9 1
     3; 2 4 12 2, 6 2 3; 3 4 1, 5 7 4
 Delphyne 1 6 3 9
 Delos ins. 1 4 3
 Demaratus 1 9 19 4
 Democoon 3 12 5 9
 Demonice 1 7 7 2
 Demophon 1 5 1 4
 Dercynus 2 5 10 8
 Dero 1 2 7
 Deucalion Minois f. 3 1 2 4
 Deucalion Promethei f. 1 7 2; 3
     8 2 1, 14 5 1
 Dexamenus 2 5 5 6
 Dexithea 3 1 2 5
 Diana 1 4 1 2, 8 2 2, 9 15 2; 2 5 3
 Dice 1 3 1
 Dicte mons 1 1 6
 Dictys 1 9 6; 2 4 1 3 et 3 6
 Dino 2 4 2 3
 Diocorystes 2 1 5 4
 Diogenia 3 15 1 2
 Diomede Lapithae f. 3 10 3 2
 Diomede Xuthi f. 1 9 4
 Diomedes Thrax 2 5 8
 Diomedes Tydei f. 1 3 4, 1 8 5
     3 et 6 2; 3 7 2 3, 10 8 1
 Dione Caeli f. 1 1 3
 Dione Nereis 1 2 7
 Dionysius 1 9 19 4
 Dioscuri 3 10 3 5, 11 2 4
 Dioxippe 2 1 5 8
 Dirce 3 5 5 8
 Dodonaea fagus 1 9 16 6
 Doliche ins. 2 6 3 3
 Doliones 1 9 18
 Dolopes 3 13 8 3
 Dorceus 3 10 5
 Dorienses 1 7 3 2; 2 7 7 2
 Dorion Danai f. 2 1 5 5
 Doris Oceani f. 1 2 2
 Dorus Apollinis f. 1 7 6
 Dorus Hellenis f. 1 7 3
 Doryclus 3 12 5 8
 Dotis 3 5 5 3
 Doto 1 2 7
 draco Martis f. 1 9 23 11; 3 4 1 3
 draco Typhonis f. 2 5 11 2
 Dryas Aegypti f. 2 1 5 7

- Dryas Lycurgi f. 3 5 1 4
 Dryas Lycurgi p. 3 5 1 3
 Dryas Martis f. 1 8 2 3
 Dryopes 2 7 7 1 et 3
 Dryops 3 12 5 8
 Dulichium 2 5 5 6
 Dymas Aegimii f. 2 8 3 5
 Dymas Hecubae p. 3 12 5 2
 Dynamene 1 2 7
 Dynastes 2 7 8 5

 Ecbasus 2 1 2
 Echedorus fl. 2 5 11 3
 Echemon 3 12 5 9
 Echemus 3 10 6
 Echephron Nestoris f. 1 9 9 3
 Echephron Priami f. 3 12 5 9
 Echidna 2 1 2 3, 3 1 4, 5 10 3 et 11 2
 Echinades ins. 1 9 21 7; 2 4 5 2
 Echion 3 4 1 5 et 2 4
 Edoni 3 5 1 3
 Eetion 3 12 6
 Eione 1 2 7
 Elachia 2 7 8 6
 Elaeus 2 5 2 5
 Elara 1 4 1 4
 Elatonus 3 6 8 4
 Elatus Arcadis f. 3 9 1
 Elatus centaurus 2 5 4 4
 Elatus Polyphemi p. 1 9 16 9
 Electra Atlantis f. 3 10 1
 Electra Danai f. 2 1 5 7
 Electra Oceani f. 1 2 2
 Electrae portae 3 6 6
 Electryon 2 4 5
 Elephantis 2 1 5 3
 Elephenor 3 10 8 2
 Eleusin heros 1 5 2
 Eleusinia sacra 2 5 12 2
 Eleusinii 1 5 1 3; 3 15 4 3
 Eleusis 1 5 1; 2 5 12 2
 Eleuther 3 10 1 2
 Eleutheræ 3 5 5 7
 Elienses 2 7 2 2 et 4
 Elis 1 7 5, 9 7; 2 7 2 4
 Elymi 2 5 10 9
 Elysii campi 3 5 4 2

 Emathion 2 5 11 9; 3 12 4
 Enarete 1 7 3 3
 Enarophorus 3 10 5
 Enceladus Aegypti f. 2 1 5 3
 Enceladus gigas 1 6 2 2
 Enchelienses 3 5 4
 Endeis 3 12 6 7
 Endymion 1 7 5
 Enipeus fl. 1 9 8
 Entelides 2 7 8 3
 Enyo 2 4 2 3
 Eone 2 7 8 5
 Epaphus 2 13 6
 Ephesus 2 6 2
 Ephialtes gigas 1 6 2 2
 Ephialtes Neptuni f. 1 7 4 2
 Ephyra Corinthus 1 9 3
 Ephyra Thesprotorum urbs 2 7 6
 Epicaste Augeae f. 1 7 7 2; 2 7 8 9
 Epicaste Calydonis f. 1 7 7
 Epicaste s. Iocaste 3 5 7 2
 Epidaurus Argi f. 2 1 2
 Epidaurus 3 16 1 2
 Epidaus 1 9 9
 Epigoni 1 9 13 2; 3 7 2
 Epilais 2 7 8 2
 Epimetheus 1 2 3, 1 7 2
 Epirus 3 7 7
 Epistrophus 3 10 8 2
 Epochus 3 9 2
 Epopeus 1 7 4 2; 3 5 5 5
 Erasippus 2 7 8 7
 Erato Musa 1 3 1 2
 Erato Nereis 1 2 7
 Erato Thespii f. 2 7 8 5
 Erechtheum fretum 3 14 1 2
 Erechtheus 3 14 8
 Erginus Clymeni f. 2 4 11
 Erginus Neptuni f. 1 9 16 9
 Erichthonius Dardani f. 3 12 2
 Erichthonius Vulcani f. 3 14 6
 Eridanus fl. 1 9 24 4; 2 5 11 3
 Erigone 3 14 7 3
 Erimanthus aper 2 5 4
 Erimanthus mons 2 5 4
 Erinyes 1 1 4; 3 7 5 3
 Eriphyle 1 9 13; 3 6 2 2 et 7 5 1

- Erysichthon** 3 14 1 3 et 2 1
Erythia Hesperis 2 5 11 2
Erythia ins. 1 6 3; 2 5 10
Erythras 2 7 8 4
Erythrius 1 9 2 3
Eryx 2 5 10 9
Eteocles 3 5 8 7
Eteoclus 3 6 3 2
Ethodaia 3 5 6
Euadne Argi uxor 2 1 2
Euadne Capanei uxor 3 7 1 3
Euaemon Eurypyli p. 3 10 8 3
Euaemon Lycaonis f. 3 8 1 2
Euagoras Nelei f. 1 9 9
Euagoras Priami f. 3 12 5 8
Euagore 1 2 7
Euander 3 12 5 8
Euboea Thespii f. 2 7 8 4
Euboea 1 9 26 6; 2 6 2; 3 5 5 3
Eubote 2 7 8 2
Euchenor 2 1 5 4
Eucrate 1 2 7
Endore 1 2 7
Euenus 1 7 7 2
Euenus fl. 1 7 8; 2 5 4 6, 7 6 4
Eueres Herculis f. 2 7 8 10
Eueres Pterelai f. 2 4 5 3 et 6 2
Eueres Tiresiae p. 3 6 7
Euippae Danai f. 2 1 5 5 et 7
Euippus 1 7 10
Eulimene 1 2 7
Eumedes 1 8 5 2
Eumelus Admeti f. 3 10 8 2
Eumelus poeta 3 8 2 2, 9 1 1, 11
 1 1; 3 10 8 2
Eumenidum lucus 3 5 9 2
Eumetes 3 8 1 3
Eumides 2 7 8
Eumolpe 1 2 7
Eumolpus 2 5 12 2; 3 15 4
Euneus 1 9 17 2
Eunice 1 2 7
Eunomia 1 3 1
Eunomus 2 7 6 2
Eupalamus 3 15 5 1 et 8 6
Euphemus 1 9 16 8
Euphrosyne 1 3 1 2
Eupinytus 3 5 6
Euripides 2 1 4 4; 3 6 8 2, 7 7
 2, 9 2 8
Europa Agenoris f. 3 1 1 2
Europa Danai uxor 2 1 5 3
Eurotas 3 10 3
Euroto 2 1 5 7
Euryale Gorgo 2 4 2 7
Euryale Orionis m. 1 4 3 2
Euryalus Mecistei f. 1 9 13, 9 16
 9; 3 7 2 3
Euryalus Melanis f. 1 8 5 2
Eurybia Ponti f. 1 2 2 et 6
Eurybia Thespii f. 2 7 8 2
Eurybius Eurysthei f. 2 8 1 2
Eurybius Nelei f. 1 9 9
Eurycapys 2 7 8 2
Eurydamas 2 1 5 5
Eurydice Adrasti f. 3 12 3 8
Eurydice Danai f. 2 1 5 7
Eurydice Lacedaemonis f. 2 2 2;
 3 10 3
Eurydice Lycurgi uxor 1 9 14; 3 6 4
Eurydice Orphei uxor 1 3 2 2
Eurygania 3 5 8 8
Eurylochus 2 1 5 7
Eurymede 1 9 3
Eurymedon 2 5 9 3; 3 1 2 5
Eurymenes 1 9 9
Eurynome Asopi mater 3 12 6 4
Eurynome Lycurgi uxor 3 9 2
Eurynome Oceani f. 1 2 2
Euryope 2 7 8 6
Eurypyle 2 7 8 5
Eurypylus Euaemonis f. 3 10 8 3
Eurypylus Herculis f. 2 7 8 2
Eurypylus Neptuni f. 2 7 2
Eurypylus Temeni f. 2 8 5 3
Eurypylus Thestii f. 1 7 10
Eurysthenes 2 8 2 7
Eurystheus 2 4 5 5; 3 9 2
Euryte Halirrhothii mater 3 14 2 2
Euryte Hippodamantis f. 1 7 10 2
Eurytele Thespii f. 2 7 8 7
Eurythemis Thestii uxor 1 7 10
Eurytion s. Eurytus Actoris f.
Eurytion centaurus 2 5 4 6 et 5 6

- Eurytion Geryonis bubuleus 2 5 10 3
 Eurytus Actoris f. 1 8 2 4; 2 7 2
     2; 3 13 1
 Eurytus gigas 1 6 2 2
 Eurytus Hippocoontis f. 3 10 5
 Eurytus Ioles p. 2 6 1, 7 7 5
 Eurytus Mercurii f. 1 9 16 8
 Euterpe 1 31 2
 Eutiches 3 10 5
 Euxanthius 3 1 2 5
 Exole 2 7 8 4

 Gadira 2 5 10
 Galatea 1 2 7
 Ganymedes 2 5 9 12; 3 12 2 2
 Gelanor 2 1 4 6
 Genetor 3 8 1 3
 Geraestus Cyclops 3 15 8 3
 Gerenii 1 9 9 3; 2 7 3
 Geryones 2 4 2 9, 5 10
 Gigantes 1 6
 Glauce Creontis f. 1 9 28
 Glauce Cychrei f. 3 12 6 7
 Glauce Danai f. 2 1 5 4
 Glaucippe 2 1 5 7
 Glauconome 1 2 7
 Glaucus Minois f. 3 1 2 4, 3 1 1,
     10 3 10
 Glaucus Priami f. 3 12 5 8
 Glaucus Sisyphi f. 1 9 3
 Glenus 2 7 8 8
 Gorge Danai f. 2 1 5 4
 Gorge Oeuei f. 1 8 1 et 5
 Gorgon 2 4 2 2. eius cincinnus 2
     7 3 5, sanguis 3 10 3 9
 Gorgones 1 2 6; 2 1 5 8, 4 2 3
 Gorgophone Danai f. 1 9 5; 2 1
     5 2 et 3; 3 10 3 3
 Gorgophone Persei f. 2 4 5
 Gorgophonus 2 4 5 4
 Gorgyra 1 5 3
 Gorgythion 3 12 5 8
 Graeci 1 7 3
 Gratiae 1 3 2 1; 3 15 7 4
 Guneus 2 4 5 2
 Gyes centimanus 1 1 1

 Haemon Creontis f. 3 5 8 5
 Haemon Lycaonis f. 3 8 1 3
 Haemonius 2 7 5 2
 Haemus 1 6 3 11; 2 1 3 5
 Hagnias 1 9 16 7
 Halia 1 2 7
 Halimede 1 2 7
 Halipherus 3 8 1 3
 Halirrhothius 3 14 2 2
 Halocrates 2 7 8 5
 Hamadryades 2 1 5 4
 Harmonia 3 4 2 2
 Harpalens 3 8 1 3
 Harpalycus 3 8 1 3
 Harpyiae 1 2 6, 9 21 3
 Harpys fl. 1 9 21 6
 Hebe 1 3 1; 2 7 7 12
 Hecate 1 2 4, 6 2 2
 Hector 3 12 5 2
 Hecuba 3 12 5 2
 Helena 3 10 7
 Helenus 3 12 5 7
 Heleus 2 4 5 1 et 7 3
 Heliconis 2 7 8 6
 Helix 3 8 1 2
 Helle 1 9 1
 Hellen 1 7 2 6
 Hellespontus 1 9 1 5
 Helos-urbs 2 4 7 3
 Hephaestina 2 1 5 9
 Heraclea 2 5 9 6
 Heraclidae 2 7 8
 Heraeus 3 8 1 3
 Hercules 1 3 5, 6 7, 7 1 2, 9 15
     3, 9 16 7, 9 19; 2 4 8 3
 Hermione 3 11 1
 Hermionenses 1 5 1
 Hermus 2 1 5 7
 Herodorus 1 9 19 3; 3 5 6 2
 Herse Cecropis f. 3 14 2
 Herse Danai uxor 2 1 5 9
 Hesiodus 1 8 4, 9 21 7; 2 1 1 7
     et 3 1, 2 2 2, 3 1 6, 4 2 7; 3
     5 6 2, 6 7 5, 8 1 1 et 2 2, 9
     1 8, 14 4 2
 Hesione Laomedontis f. 3 12 7 3;
     2 5 9 11, 6 4 4; 3 12 3 8

- Hesionē Nauplii uxor 2 1 5 14
 Hesperia 2 5 11 2
 Hesperides 2 5 11
 Hestiaea urbs 3 7 3 4
 Hesychia 2 7 8 6
 Hicetaon 3 12 3 8
 Hierax 2 1 3 4
 Hicromneme 3 12 2 3
 Hilaira 3 10 3 5, 11 2 2
 Hippalmus 1 9 16 9
 Hippasus Actoris p. 1 9 16 8
 Hippasus Ceycis f. 2 7 7 6
 Hippeus 2 7 8
 Hippocoon 2 7 3 2; 3 10 4 3. et
 5 1
 Hippocorystes Aegypti f. 2 1 5 9
 Hippocorystes Hippocoontis f. 3
 10 5
 Hippocrates 2 7 8 7
 Hippodamas Acheloi f. 1 7 3 4
 Hippodamas Priami f. 3 12 5 8
 Hippodamia Oenomai f. 2 4 2
 Hippodamiae duo Danaï f. 2 1 5 4
 Hippodice 2 1 5 9
 Hippodromus 2 7 8 3
 Hippolyte 2 5 9
 Hippolytus Aegypti f. 2 1 5 4
 Hippolytus Deiphobi p. 2 6 2 3
 Hippolytus gigas 1 6 2 5
 Hippolytus Thesei f. 3 10 3 10
 Hippomedon 3 6 3 1
 Hippomedusa 2 1 5 4
 Hippomenes Megarei f. 3 9 2 7
 Hippomenes Megarei p. 3 15 8
 Hipponoe 1 2 7
 Hipponome 2 4 5 2
 Hipponous Capanei et Periboeae p.
 1 8 4; 3 6 3
 Hipponous Priami f. 3 12 5 7
 Hippostratus 1 8 4
 Hippotes 2 8 3 2
 Hippothoe Mestoris f. 2 4 5 2
 Hippothoe Nereis 1 2 7
 Hippothoe Peliae f. 1 9 10
 Hippothous Aegypti f. 2 1 5 4
 Hippothous Hippocoontis f. 3 10 5
 Hippothous Priami f. 3 12 5 8
 Hippozyx 2 7 8 7
 Homerus 1 3 5; 2 2 1 3, 3 1 6;
 3 1 1 5, 5 6 2
 Homolippus 2 7 8 4
 Homoloides portae 3 6 6
 Hoples 3 15 6
 Hopleus 1 7 4 2; 3 8. 1 2
 Horae 1 3 1
 Horus 3 8 1 2
 Hyacinthi filiae 3 15 8 3
 Hyacinthus Amyclae f. 3 10 3 2
 Hyacinthus Pieri f. 1 3 3; 3 15
 8 4
 Hyades 3 4 3 7
 hydra 2 5 2
 Hylaeus centaurus 3 9 2 2
 Hylas 1 9 19
 Hyleus 1 8 2 6
 Hyllus 2 7 7 11, 8 1 3 et 2 3
 Hymenaeus 3 10 3 10
 Hyperbius 2 1 5 9
 Hyperborei 1 4 5; 2 5 11 2 et 11
 Hyperenor Neptuni f. 3 10 1 2
 Hyperenor Spartus 3 4 1 5
 Hyperion Caeli f. 1 1 3
 Hyperion Priami f. 3 12 5 9
 Hyperipte 2 1 5 9
 Hyperlaus 1 8 5 2
 Hypermnestra Danaï f. 2 1 5 2 et
 3 et 10
 Hypermnestra Thestii f. 1 7 10
 Hyperochus 3 12 5 9
 Hyperphas 3 5 8 8
 Hypseus 1 9 2 3
 Hypsipyle 1 9 17; 3 6 4
 Hypsistae portae 3 6 6
 Hyria 3 5 5 3
 Hyrienses 3 14 3
 Hyrieus 3 10 12
 Hyrnetho 2 8 5 3
 Hyrtacus 3 12 5 2
 Ialmenus 1 9 16 9; 3 10 8 2
 Iambe 1 5 1 3
 Iapetus 1 1 3 et 2 3
 Iardanus Lydus 2 6 3
 Iasion 3 12 1

- Jason 1 8 2 4, 9 16
 Iasus Lycurgi f. 3 9 2
 Iberia 2 5 10 9
 Icaria 2 6 3 3; 3 5 3
 Icarion 3 10 4 3 et 5 1
 Icarius 1 9 5; 3 10 3 3, 14 7 1
 Icarus 2 6 3 3
 Ida mons 3 12 6 2
 Idaea Dardani f. 3 15 2 2
 Idaea nympha 3 12 1 2
 Idas Aegypti f. 2 1 5 9
 Idas Apharei f. 1 7 8, 8 2 3, 9
 16 8; 3 10 3 4, 11 2 3
 Ide nympha 1 1 6
 Idmon Aegypti f. 2 1 5 8
 Idmon Argonauta 1 9 23
 Idomene 1 9 11 2; 2 2 2 4
 Idomeneus Deucalionis f. 3 3 1
 Idomeneus Priami f. 3 12 5 9
 Idyia 1 9 23 5; 2 4 5 5
 Ilissus fl. 3 15 2
 Iithyia 1 3 1
 Ilium 2 6 4; 3 12 3 2
 Illyricum 1 9 25 3; 2 1 3 5, 5
 11 3
 Illyrii 3 5 4
 Illyrius 3 5 4 2
 Ilus Dardani f. 3 12 2
 Ilus Trois f. 3 12 2 2
 Imbrus 2 1 5 7
 Imeusimus 3 10 6
 Inachus 2 1 1 2
 Inachus fl. 2 1 1 2
 Indi 1 9 28 4; 3 5 1 2
 India 3 5 2
 Ino 1 9 1; 3 4 2 4
 insulae beatorum 3 10 1 2
 Io 2 1 3
 Iobates 2 2 1 3
 Iocaste 3 5 7—9
 Iolaus 2 4 11 6, 5 2 2, 6 1
 Iolcus 1 8 2 4, 9 11 et 16
 Iole 2 6 1
 Ion 1 7 3 2
 Ione 1 2 7
 Ionius sinus 2 1 3 5; 2 5 10 10
 Iphianassa Endymionis uxor 1 7 6
 Iphianassa Proeti f. 2 2 2
 Iphicles 1 8 2 4; 2 4 8 3, 7 3 6
 Iphiclus Phylaci f. 1 9 12
 Iphiclus Thestii f. 1 7 10, 9 16 9
 Iphimedia 1 7 4 2
 Iphimedon 2 8 1 2
 Iphimedusa 2 1 5 4
 Iphinoe 2 2 2 8
 Iphis Alectoris f. 3 6 2 2
 Iphis Thespii f. 2 7 8 4
 Iphitus 2 5 1 5
 Iphitus Euryti f. 2 6 1 2
 Iphitus Nauboli f. 1 9 16 9
 Irene 1 3 1
 Iris 1 2 6
 Ischys 3 10 3 6
 Isis 2 1 3 8
 Ismarus Astaci f. 3 6 8 2
 Ismarus Eumolpi f. 3 15 4 2
 Ismene Asopi f. 2 1 3
 Ismene Oedipi f. 3 5 8 8
 Ismenus Amphionis f. 3 5 6
 Ismenus Asopi f. 3 12 6 4
 Ister Aegypti f. 2 1 5 4
 Isthmias 2 6 2 4
 Isthmici ludi 3 4 3 6
 Isthmus 1 7 2 4, 9 27 3; 2 5 7
 4, 6 3 4; 3 16 2
 Italia 2 5 10 9
 Iton urbs 2 7 7 4
 Itys 3 14 8 2
 Iuno 1 1 5, 3 5, 9 16 4 et 25 2;
 2 2 2 2, 5 9 7 et 10 11; 3 5
 8 1 ἀνωγάα 1 9 28 3
 Iuppiter 1 1 6 . . .
 Ixion 1 8 2 4
 Labdacus 3 5 5, 14 8 1
 Labyrinthus 3 1 4 4, 15 8 6 et
 9 2
 Lacedaemon 1 8 2 4; 2 2 2, 7 3
 2, 8 4; 3 10 3
 Lachesis 1 3 1
 Laconica 3 10 3 et 5; 2 7 3
 Ladon fl. 3 12 6 4; 2 5 2
 Laertes 1 9 16 8
 Laius 3 5 5, 15 7 3

- Lampus 2 1 5 8; 3 12 3 8
 Laodamas 3 7 3
 Laodamia 3 1 1 3
 Laodice Cinyrae f. 3 9 1
 Laodice Priami f. 3 12 5 6
 Laodocus Apollinis f. 1 7 6
 Laodocus Priami f. 3 12 5 9
 Laodocus iaculo victor 3 6 4 4
 Laogoras 2 7 7 3
 Laogore 3 14 3 2
 Laomedon Herculis f. 2 7 8 2
 Laomedon Ili f. 2 5 9 9, 6 4 2;
     3 12 3 8
 Laomenes 2 7 8 3
 Laonome 2 4 5 2
 Laophonte 1 7 7
 Laothoe 2 7 8 4
 Lapitha 3 10 3 2
 Lapithae 2 5 4 4, 7 7 2
 Larisa urbs 1 8 2 4
 Larisaei 2 4 4 2
 Latona 1 2 2, 1 4 2; 3 5 6 3,
     10 4 2
 Leades 3 6 8 2
 Leanira 3 9 1
 Learchus 1 9 1; 3 4 3 5
 Leda 1 7 10; 3 10 5 2
 Leitus Alectoris f. 3 10 8 2
 Leitus Penelei p. 1 9 16 9
 Lelex 3 10 3
 Lemniae 3 6 4 2
 Lemnus ins. 1 3 5, 9 17
 leo Cithaeronius 2 4 9 5, Nemaeus
     2 5 1
 Leon 3 8 1 3
 Leonteus 3 10 8 3
 Lerna 2 1 4 8 et 11
 Lernaean hydra 2 5 2
 Leucippe 3 12 3 8
 Leucippus Herculis f. 2 7 8 7
 Leucippus Perieris f. 1 9 5; 3 10
     3 3
 Leucon 1 9 2 3
 Leucones 2 7 8 5
 Leucopens 1 7 10 2
 Leucothea 3 4 3 6
 Libye 2 1 4
 Lichas 2 7 7 9
 Licymnius 2 4 5 4 et 6 2, 8 2 2.
     eius f. 2 7 3 2
 Ligyes 1 9 24 5
 Ligyro 3 13 6 3
 Lilybaeum 1 9 25
 Limnorea 1 2 7
 Lindia Minerva 2 1 4 6
 Lindiorum portus 2 5 11 8
 Linus Lycaonis f. 3 8 1 3
 Linus Oeagri f. 1 3 2; 2 4 9
 Lixus 2 1 5 7
 Locri Epicnemidii 2 7 7 5
 Locris 1 9 26 6
 Locrus 2 5 8 3
 Lucifer 1 7 4
 Luna 1 2 2, 1 7 5
 Lusitania 3 15 8 3
 Lycaon Pelasgi f. 3 8 1
 Lycaon Priami f. 3 12 5 8
 Lycia 2 2 1 3; 3 1 2 2
 Lycii 2 2 1 3
 Lycius Herculis f. 2 7 8 7
 Lycius Lycaonis f. 3 8 1 3
 Lycomedes 3 13 8 2
 Lycon 3 10 5
 Lycopus 1 8 6
 Lycormas fl. 1 7 8
 Lycurgus Alei f. 3 9 1 2
 Lycurgus Dryantis f. 3 5 1 3
 Lycurgus Herculis f. 2 7 8 7
 Lycurgus Pheretis f. 1 9 14; 3
     6 4
 Lycurgus Pronactis f. 1 9 13 2;
     3 10 3 10
 Lycus Aegypti f. 2 1 5 3
 Lycus Dascyli f. 1 9 23; 2 5 9 5
 Lycus Hyriei f. 3 5 5 2
 Lycus Neptuni f. 3 10 1 2
 Lycus Pandionis f. 3 15 5 4
 Lydi 2 6 3
 Lynceus Aegypti f. 2 1 5 2 et 3
 Lynceus Apharei f. 1 8 2 3, 9 16
     8; 3 10 3 4, 11 2 3
 Lynceus Herculis f. 2 7 8 5
 Lynceus canis 3 4 4 5
 Lyrus 3 12 2 3

- Lyse 2 7 8
 Lysianassa Epaphi f. 2 5 11 6
 Lysianassa Nereis 1 2 7
 Lysidice Pelopis f. 2 4 5 2
 Lysidice Thespis f. 2 7 8 3
 Lysimache Abantis f. 1 9 13
 Lysimache Priami f. 3 12 5 9
 Lysinomus 2 4 5 4
 Lysippe Proeti f. 2 2 2
 Lysippe Thespis f. 2 7 8 7
 Lysithous 3 12 5 8

 Macareus 3 8 1 2
 Macednus 3 8 1 2
 Machaon 3 10 8 3
 Maenades 1 3 2 3
 Maenalus Atalantes p. 3 9 2 7
 Maenalus Lycaonis f. 3 8 1 2
 Maeon 3 6 5 2
 Maera 3 14 7 3
 Magnes Aeoli f. 1 7 3 3, 9 6
 Magnes Pieri p. 1 3 3
 Maia Arcadis nutrix 3 8 2 5
 Maia Atlantis f. 3 10 1 et 2
 Malea 2 5 4 3
 Mantineus 2 2 1
 Mantinous 3 8 1 3
 Manto 3 7 4 et 7 2
 Marathon 2 5 7 4
 Marathonius taurus 2 5 7 4; 3 15
     7 3
 Mariandyni 1 9 23
 Marpessa 1 7 8
 Mars 1 3 1; 2 5 11 3
 Marse 2 7 8 7
 Marsyas 1 4 2
 Martius fons 3 4 1 3
 Mecisteus Lycaonis f. 3 8 2
 Mecisteus Talai f. 1 9 13; 3 6
     2 2
 Medea 1 9 23 4
 Medesicaste Priami f. 3 12 5 9
 Media 1 9 28 4
 Medus 1 9 28 4
 Medusa Gorgo 2 3 2, 4 2 7, 5
     12 4
 Medusa Priami f. 3 12 5 9

 Medusa Stheneli f. 2 4 5 5
 Megaera 1 1 4
 Megamede 2 4 10
 Meganira 3 9 1
 Megapenthes Menelai f. 3 11 1
 Megapenthes Proeti f. 2 2 2 8, 4
     4 3
 Megara 2 4 11 6 et 12 1, 6 1; 3
     15 5 2 et 8 1
 Megara urbs 3 15 5 2
 Megareus 3 15 8
 Meges 3 10 8 2
 Megessares 3 14 3
 Melampodes 2 1 4 4
 Melampus 1 9 11 2; 2 2 2 4
 Melanion 3 6 3 2, 9 2 1 et 6
 Melanippus Agrii f. 1 8 6; 3 6 8 3
 Melanippus Priami f. 3 12 5 8
 Melantii scopuli 1 9 26
 Melas Licymnii f. 2 7 7 6
 Melas Phrixi f. 1 9 1 7
 Melas Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
     5 2
 Meleager 1 8 2, 9 16 8; 2 5 12 4
 Melesagoras 3 10 3 12
 Melia nymphea 2 5 4
 Melia Oceani f. 2 1 1 2
 Meliboea Amphionis f. 3 5 6 4
 Meliboea Oceani f. 3 8 1
 Melicertes 1 9 1; 3 4 3 5
 Melienses 2 7 7 5
 Meline 2 7 8 2
 Melisseus 1 1 6
 Melite 1 2 7
 Melius 3 12 5 9
 Melpomene 1 3 1 2
 Memnon 3 12 3 4
 Memphis Danai uxor 2 1 5 6
 Memphis Epaphi uxor 2 1 4
 Memphis urbs 2 1 4
 Menachus 2 1 3 5
 Menalces 2 1 5 8
 Menelaus Atrei f. 3 10 8 3
 Menelaus Plisthenis f. 3 2 2
 Menestheus 3 10 8 2
 Menesthius 3 13 4
 Menippis 2 7 8 3

- Menoecus Creontis p. 3 5 8
 Menoecus Creontis f. 3 6 7 7
 Menoetes bubulcus 2 5 10 6
 Menoetes Ceuthonymi f. 2 5 12 7
 Menoetius Actoris f. 1 9 16 8
 Menoetius Iapeti f. 1 2 3
 Mentor Eurysthei f. 2 8 1 2
 Mentor Herculis f. 2 7 8 5
 Mercurius 3 10 2
 Mermerus Iasonis f. 1 9 28 2
 Merope Atlantis f. 1 9 3; 3 10 1
 Merope Cresphontis uxor 2 8 5 5
 Merope Oenopionis f. 1 4 3 2
 Merops 3 12 5 1 et 3
 Messene 1 7 9, 8 2 4, 9 5 et 9;
 2 8 4
 Mestor Persei f. 2 4 5
 Mestor Priami f. 3 12 5 8
 Mestor Pterelai f. 2 4 5 3
 Meta 3 15 6
 Metanira 1 5 1 4
 Metharme 3 14 3 2
 Metiadusa 3 15 5
 Metion 3 15 1 2 et 5 2 et 8 6.
 Metionidae 3 15 6
 Metis 1 2 1 et 2, 3 6
 Metope Ladonis f. 3 12 6 4
 Metope Sangarii uxor 3 12 5 2
 Midea 2 4 5 4
 Midea urbs 2 4 4 4 et 6 5
 Miletus 3 1 2
 Miletus urbs 3 1 2 2
 Minerva 1 3 6; 2 1 5 11, 4 2 3
 et 3 7, 5 11 13; 3 6 7 2 et 8
 3, 12 3 4, 14 1 2, 6 1
 Minos 2 5 7; 3 1 1 3, 15 1 4 et
 7 4
 Minotaurus 3 1 4 3, 15 8 6
 Minyae 2 4 11 2
 Minyas 3 9 2 2
 Mnemosyne 1 1 3
 Mnesileos 3 11 2 2
 Mnesimache 2 5 5 6
 Mnestra 2 1 5 5
 Molione 2 6 2 2
 Molionidae 2 6 2 3
 Molorchus 2 5 1
 Molossus canis 2 7 3 3
 Molus Deucalionis f. 3 3 1
 Molus Martis f. 1 7 7 2
 Musae 1 3 1 2; 3 5 8 2
 Mycenae 2 4 4 4
 Mycenaesus lucus 2 1 3 4
 Mygdon 2 5 9 6
 Mynes 3 14 5
 Myrmidon 1 7 3 4
 Myrrha v. Smyrna
 Mysia 1 9 19 2; 3 9 1 4
 mysteria Bacchi v. Bacchus
 Naubolus 1 9 16 9
 Naupactica 3 10 3 12
 Naupactus 2 8 2 7
 Nauplius 2 1 5 13, 7 4 3; 3
 2 2
 Nausimedon 2 1 5 14
 Nausithoe 1 2 7
 Naxus ins. 1 7 4 4
 Neaera Amphionis f. 3 5 6
 Neaera Euadnes m. 2 1 2
 Neaera Perei f. 3 9 1 2
 Nebrophonus 1 9 17 2
 Neleus 1 9 8 2; 2 6 1 et 7 3
 Nelo 2 1 5 5
 Nemea 1 9 14; 2 4 11 9; 3 6 4
 Nemei ludi 3 6 4 5
 Nemeus leo 2 5 1
 Nemesis 3 10 7 2
 Neomeris 1 2 7
 Neoptolemus 3 13 8 2
 Nephalion 2 5 9 3; 3 2 1 5
 Nephele 1 9 1
 Nephus 2 7 8 7
 Neptunus 1 1 5, 9 8; 3 1 3 2,
 14 1 2
 Nereides 1 2 7, 9 25 2; 2 4 3 2
 Nereus 1 2 6
 Nesaea 1 2 7
 Nessus 2 5 4 6, 7 6 4
 Nestor 1 9 9; 2 7 3
 Nice Pallantis f. 1 2 4
 Nice Thespii f. 2 7 8 4
 Nicippe Pelopis f. 2 4 5 5

- Nicippe Thespii f. 2 7 8 6
 Nicodromus 2 7 8 4
 Nicostratus 3 11 1
 Nicothoe 1 9 21 6
 Nilus fl. 2 1 3 6 et 4 1
 Niobe Phoronei f. 2 1 1 3
 Niobe Tantali f. 3 5 6
 Nireus Neptuni f. 1 7 4 2
 Nisus 3 15 5 4 et 8 1
 Nisyron 1 6 2 4
 Νόστος 2 1 4 14
 Nycteis 3 5 5
 Nycteus Callistus p. 3 8 2 2
 Nycteus Hyriei f. 3 10 1 3
 Nycteus Nycteidis p. 3 5 5
 Nyctimus 3 8 1 2 et 6
 Nyseides nymphae 3 4 3 7
 Nysa 1 6 3 10; 3 4 3 7

 Ocalea Abantis uxor 2 2 1
 Ocalea urbs 2 4 11 8
 Oceanides 1 2 2
 Oceanus 1 1 3 et 4, 1 2 1
 Ocypete Danai f. 2 1 5 8
 Ocypete harpyia 1 9 21 7
 Ocypete Thaumantis f. 1 2 6
 Ocypode 1 9 21 7
 Ocythoe 1 9 21 7
 Oeager 1 3 2
 Oeax 2 1 5 14; 3 2 2
 Oebalus 3 10 3 4 et 4 3
 Oechalia 2 6 1, 7 7 5
 Oedipus 3 5 7 3
 Oeme 2 1 5 9
 Oeneus Aegypti f. 2 1 5 8
 Oeneus Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
 4—6
 Oenoe 1 8 6 3; 2 5 3
 Oenomaus 3 10 1 2
 Oeuone 3 12 6
 Oenone ins. 3 12 6 6
 Oenopion 1 4 3 2
 Oestrobles 2 7 8 6
 Oeta mons 2 7 7 11
 Ogygia 3 5 6
 Ogygiae portae 3 6 6
 Oicles 1 8 2 4; 2 6 4 et 7 5 2

 Oileus 3 10 8 2
 Olenias 1 8 5 2
 Olenus 1 8 4; 2 5 5 6
 Olympicum certamen 2 6 2 5
 Olympus m. 1 7 4 3; 2 5 8 4
 Olympus Herculis f. 2 7 8 4
 Olympus Marsyae p. 1 4 2
 Olympusa 2 7 8 5
 Omphale 2 6 3
 Oncaea porta 3 6 6
 Onchestus 1 8 6; 3 15 8
 Onchestus urbs 2 4 11 2
 Onesippus 2 7 8 3
 Onites 2 7 8 8
 Opheltes 1 9 14; 3 6 4
 Opis 1 4 5
 Opus 2 5 8 3; 3 13 8 4
 Orchomenus Arcas 3 8 1 3
 Orchomenus Phocensis 1 4 1 4
 Orchomenus urbs 2 4 11 3
 Orestes Acheloi f. 1 7 3 4
 Oria 2 7 8 3
 Orion 1 4 3
 Orithyia 3 15 1 2
 Ormenium 2 7 7 4
 Orpheus 1 9 16 7 et 25 1
 Orphici 3 10 3 10
 Orsedice 3 14 3 2
 Orthaea 3 15 8 3
 Orthrus canis 2 5 10 3
 Ossa mons 1 7 4 3
 Otus 1 7 4 2
 Oxylus Andraemonis f. 2 8 3 4
 Oxylus Martis f. 1 7 7 2
 Oxyporus 3 14 3 2

 Palaemon v. Melicertes
 Palaemon Herculis f. 2 7 8 10
 Palaemon Vulcani f. 1 9 16 8
 Palamedes 2 1 5 14; 3 2 2
 Palladium 3 12 3 2
 Pallas Crii f. 1 2 2
 Pallas gigas 1 6 2 3
 Pallas Lycaonis f. 3 8 1 2
 Pallas Pandionis f. 3 15 5 4
 Pallas Tritonis f. 3 12 3 4
 Pallene 1 6 2

- Pammon** 3 12 5 7
Pamphylus 2 8 3 5
Pan 1 4 1 3
Panathenaea 3 14 6 6 et 15
 7 3
Pandion Aegypti f. 2 1 5 9
Pandion Cecropis f. 3 15 5
Pandion Erichthonii f. 3 14 6 6
Pandion Phinei f. 3 15 2 2
Pandora 1 7 2
Pandorus 3 15 1 2
Pandrosium 3 14 1 2
Pandrosus 3 14 6 4
Pangaeus 3 5 1 5
Panope Nereis 1 2 7
Panope Thespii f. 2 7 8
Panopeus 2 4 7 3
Panyasis 1 5 2; 3 10 3 17, 14
 4 2
Paphus urbs 3 14 3 2
Parcae 1 3 1, 6 2 5 et 3 10, 8 2,
 9 15 2
Paria nympa 3 1 2 5
Paris 3 12 5 2 et 6 1
Paros ins. 2 5 9 3; 3 15 7 4
Parthenius mons 2 7 4 2
Parthenopaeus Melanionis f. 3 6 3
 2, 9 2 7
Parthenopaeus Talai f. 1 9 13
Parthenope 2 7 8 10
Pasiphae 1 9 1 6; 3 1 2 4 et 4
 1; 3 15 1 4
Patro 2 7 8 2
Patroclus Hercules f. 2 7 8 6
Patroclus Menoetii f. 3 10 8 4
Pedias 3 14 5
Pegasus 2 3 2, 4 2 9
Pelagon Asopi f. 3 12 6 4
Pelagon Phocensis 3 4 2
Pelasgi 1 9 18
Pelasgiotis 2 4 4
Pelasgus 2 1 1 5; 3 7 8
Peleus 1 8 2 4, 9 16 7; 3 9 2 4,
 12 6 7, 13
Pelias 1 9 8 2 et 16 1 et 27 1;
 3 9 2 4
Pelion mons 1 7 4 3; 2 5 4 4;
 3 13 3 3 et 6 4
Pelopia Amphionis f. 3 5 6
Pelopia Cycni m. 2 7 7 4
Pelopia Peliae f. 1 9 10
Peloponnesus 1 7 2 4 et 3 2; 2 1
 1 3 et 4, 8 2
Pelops 3 5 5 11, 12
Pelops Eleus 2 5 1 5
Pelror 3 4 1 5
Peneleos Hippalmi f. 1 9 16 9; 3
 10 8 2
Peneleos Leiti f. 3 10 8 2
Penelope 3 10 6, 9 1
Peneus fl. 2 5 5 3
Pentheus 3 5 2
Pephredo 2 4 2 3
Perdix 3 15 9
Perens 3 9 1
Pergamum 2 5 9 9
Periapis 3 13 8 4
Periboea Alcathoi f. 3 12 7 2
Periboea Hipponoi f. 1 8 4
Periboea nympa 3 10 6
Periboea Polybi uxor 3 5 7 2
Periclymenus Nelei f. 1 9 9, 9
 16 9
Periclymenus Neptuni f. 2 7 3; 3
 6 8 2 et 4
Perieres Aeoli f. 1 7 3 3, 9 5; 2
 4 5; 3 10 4 3
Perieres Cynortae f. 3 10 3 3
Perieres Menoecei auriga 2 4 11
Perilaus 3 10 6
Perimede Acheloi uxor 1 7 3 5
Perimede Licymnii uxor 2 4 6 6
Perimedes Eurysthei f. 2 8 1 2
Periphas 2 1 5 8
Periphetes 3 16 1 2
Peristhenes 2 1 5 7
Pero Asopi m. 3 12 6 4
Pero Nelei f. 1 9 9 et 12
Perseis 1 9 1 6; 3 1 2 4
Perses Aeetae fr. 1 9 28 5
Perses Crii f. 1 2 2
Perses Persei f. 2 4 5

- Perseus Danaes f. 2 4 1
 Perseus Nestoris f. 1 9 9 3
 Persiae reges 2 4 5
 Peteos 3 10 8 2
 Peucetius 3 8 1 2
 Phaeaces 1 9 25 3
 Phaedimus 3 5 6
 Phaedra 3 1 2 5
 Phaëthon Tithoni f. 3 14 3
 Phalias 2 7 8 6
 Phantes 2 1 5 7
 Phanus 1 9 16 9
 Pharnace 3 14 3
 Phasis fl. 1 9 23 2
 Phassus 3 8 1 3
 Phegeus 3 7 5 2
 Pheneus 1 8 5 2
 Pherae 1 8 2 4, 9 14
 Pherecydes 1 5 2, 8 5 3, 9 19 3;
     2 1 3 3, 4 8 5, 7 5 2; 3 1 1
     7, 4 1 6 et 2 3, 6 7 3, 8 2 2,
     12 6 8
 Pheres Crethei f. 1 8 2 4, 9 11
     et 14
 Pheres Iasonis f. 1 9 28 2
 Pherusa Nereis 1 2 7
 Phiceus mons 3 5 8 2
 Philaemon 3 12 5 8
 Philammon 1 3 3
 Philocrates 3 13 8 5
 Philoctetes 3 10 8 3, 12 6 2
 Philolaus 2 5 9 3; 3 1 2 5
 Philomela 3 14 8
 Philonoe Iobatae f. 2 3 2 3
 Philonoe Tyndarei f. 3 10 6
 Philonomus 2 4 5 4
 Philyra Chironis m. 1 2 4
 Philyra Nauplii uxor 2 1 5 14
 Phineus Agenoris f. 1 9 21
 Phineus Beli f. 2 1 4 3, 4 3 5
 Phineus Lycaonis f. 3 8 1 3
 Phlegrae 1 6 2; 2 7 1 2
 Phlegyas Coronidis p. 3 10 3 6
 Phlegyas Martis f. 3 5 5 3
 Phocis 1 9 4; 3 5 7 5
 Phocus 3 12 6 8 et 11
 Phoebe hamadryas 2 1 5 4
 Phoebe Leucippi f. 3 10 3 5, 11
     2 2
 Phoebe Titanis 1 1 3
 Phoenicia 2 1 4 2; 3 1 1 2
 Phoenix Adonidis p. 3 14 4
 Phoenix Agenoris f. 3 1 1 2
 Phoenix Amyntoris f. 3 13 8 3
 Pholoë 2 5 4
 Pholus 2 5 4
 Phorbas 2 5 5
 Phorbus 1 7 7
 Phorcides 2 4 2 5
 Phorcus 1 2 6; 2 4 2 3
 Phoroneus 2 1 1 2
 Phrasimus 3 15 1
 Phrixus 1 9 1
 Phrontis 1 9 1 7
 Phrygia mulier 2 4 5 4, regio 3
     12 3
 Phthia Amphionis f. 3 5 6
 Phthia Amyntoris concubina 3 13
     8 3
 Phthia Thessaliae pars 1 7 2, 8 2
     4; 3 13 1
 Phthiae ex Apolline filii 1 7 6
 Phthius 3 8 1 3
 Phylace 1 9 12
 Phylacus 1 9 4 et 12
 Phylas Antiochi f. 2 8 3 2
 Phylas Thesprotus 2 7 6
 Phyleis 2 7 8 5
 Phyleus 2 5 5 3, 7 2 5; 3 10
     8 2
 Phylomache 1 9 10
 Physius 3 8 1 3
 Pieria Danai uxor 2 1 5 8
 Pieria regio 1 3 2 3; 3 10 2
 Pieris Megapenthis m. 3 11 1
 Pierus 1 3 3
 Pindarus 2 4 2 7
 Piras 2 1 2
 Piren Ius p. 2 1 3
 Piren a Bellerophonte necatus 2
     3 1
 Pirene 2 1 5 5
 Pirithous 1 8 2 4; 2 5 12 5

- Pisa** 2 6 3 3
Pisidice Aeoli f. 1 7 3 3
Pisidice Nestoris f. 1 9 9 3
Pisidice Peliae f. 1 9 10
Pisistratus 1 9 9 3
Pisus 3 10 3 4
Pittheus 3 15 7
Pityocampes 3 16 2
Placia 3 12 3 8
Planctae 1 9 25 2
Plataeenses 3 5 8
Plato 3 8 1 3
Pleiades 3 10 1
Pleione 3 10 1
Pleuron 1 7 7
Plexaure 1 2 7
Plexippus Phinei f. 3 15 2 2
Plexippus Thestii f. 1 7 10
Plisthenes 3 2 2
Pluto 1 1 5; 3 12 6 10; 2 5 12
     8, 7 3
Podalirius 3 10 8 3
Podarce 2 1 5 8
Podarces Iphicli f. 1 9 12 7
Podarces Laomedontis f. 2 6 4 4;
     3 12 3 8
Poeas 1 9 16 9 et 26 5; 2 7
     7 11
Polichus 3 8 1 2
Polites 3 12 5 7
Pollux 1 8 2 3, 9 20 2; 3
     10 7
Poltys 2 5 9 13
Polybotes 1 6 2 4
Polybus 3 5 7 2
Polycaste 1 9 9 3
Polyctor 2 1 5 7
Polydectes 1 9 6; 2 4 2
Polydora Pelei uxor 3 13 4
Polydora Pelei f. 3 13 1
Polydorus Cadmi f. 3 4 2 4
Polydorus Priami f. 3 12 5 7
Polygonus 2 5 9 14
Polyhymnia 1 3 1 2
Polyidus 3 3 1 3
Polylaus 2 7 8 2
Polymede 1 9 16
Polymedon 3 12 5 9
Polymele 3 13 8 4
Polynices 3 5 8 7
Polynoe 1 2 7
Polypemon 3 16 2 1
Polyphemus 1 9 16 9 et 19 1
Polyphontes Heraclida 2 8 5 5
Polyphontes praeco 3 5 7 5
Polypoetes Apollinis f. 1 7 6
Polypoetes Pirithoi f. 3 10 8 2
Polyxena 3 12 5 6
Polyxenus Agasthenis f. 3 10 8 2
Polyxenus Eleus 2 4 6 2
Polyxo Danai uxor 2 1 5 7
Polyxo Nyctei uxor 3 10 1 3
Pontomedusa 1 2 7
Pontus 1 2 6
Porphyron 1 6 3
Porthaon 1 7 7 2
Portheus 3 8 1 3
Potamon 2 1 5 7
Praxithea Celei f. 1 5 1 4
Praxithea Naias 3 14 6 6
Praxithea Phrasimi f. 3 15 1
Praxithea Thespiae f. 2 7 8 7
Priamus 2 6 4 5
Procles 2 8 2 7
Procne 3 14 8
Procris Erechthei f. 1 9 4; 2 4 7
     2; 3 15 1 2
Procris Thespiae f. 2 7 8
Proetides portae 3 6 6
Proetus 2 2 1 et 4 2
Promachus Aesonis f. 1 9 27 2
Promachus Parthenopaei f. 1 9 13
     2; 3 7 2 4
Prometheus 1 2 3, 3 6, 7 1; 2 5
     11 10; 3 13 5 2
Pronax 1 7 7, 9 13
Pronoë 1 7 7
Pronous 3 7 6 2
Propontis 1 9 21 7
Proserpina 1 3 1 2; 3 14 4 3
Protesilaus 3 10 8 3
Proteus Aegyptius 3 5 1
Proteus Aegypti f. 2 1 5 2
Proteus Neptuni f. 2 5 9 14

- Prothous Agrii f. 1 8 6
 Prothous Lycaonis f. 3 8 1 3
 Proto 1 2 7
 Protogenia Calydonis f. 1 7 7 2
 Protogenia Deucalionis f. 1 7 2 6
 Psamathe 1 2 7; 3 12 6 8
 Psophidii 3 7 6 3
 Psophis 2 5 4; 3 7 5 2
 Pteleon 3 15 1 3
 Pterelaus 2 4 5 3
 Ptous 1 9 2 3
 Pygmalion 3 14 3 2
 Pylaon 1 9 9
 Pylarge 2 1 5 8
 Pylas 3 15 5 2
 Pylia 3 15 5 2
 Pylus 2 5 12 2
 Pylus Martis f. 1 7 7 2
 Pylus urbs 1 9 9 et 11; 2 7 3;
 3 10 2 2 et 4; 3 15 5 2
 Pyramus fl. 3 1 1 5
 Pyrene 2 5 11 3
 Pyrippe 2 7 8 6
 Pyrrha 1 7 2
 Pyrrhus v. Neoptolemus
 Pythia 2 6 2 4; 3 15 6 2
 Pytho 1 4 1 5
 Python 1 4 1 3

 Rhadamanthus 2 4 9 2 et 11 8; 3
 1 1 3 et 2 3
 Rhadius 1 9 9
 Rhea s. magna mater 1 1 3 et
 5—7; 3 5 1 2, 12 6
 Rhegium 2 5 10 8
 Rhesus 1 3 4
 Rhexenor 3 15 6
 Rhode Danai f. 2 1 5 4
 Rhode Neptuni f. 1 4 6
 Rhodia 2 1 5 4
 Rhodus 2 1 4 6, 8 2 2; 3 2 1 2
 et 2 2
 Rhoecus 3 9 2 3

 Salamis 1 8 2 4; 3 12 7
 Salamis ins. 3 12 7
 Salmones 1 7 3 3, 9 7

 Salmydessus 1 9 21
 Samothrace 3 12 1
 Sandacus 3 14 3
 Sangarius fl. 3 12 5 2
 Sao 1 2 7
 Sarapis 2 1 1 4
 Sardinia 2 7 6
 Sardonium mare 1 9 24 5
 Sarpedon Iovis f. 3 1 1 3
 Sarpedon Neptuni f. 2 5 9 13
 Saturnus 1 1 3—5
 Satyri 2 1 2 3; 3 5 1 3
 Satyrus 2 1 4 8
 Scaea 2 1 5 3
 Scaeus 3 10 5
 Scamander 3 12 1 2 et 2 2 et
 3 8
 Schedius 3 10 8 2
 Schoeneus Atalantes p. 1 8 2 4
 Schoeneus Athamantis f. 1 9 2 3
 Sciron 3 12 6 7
 Scironides petrae 2 8 1 2
 Scylla 1 9 25 2
 Scylla Nisi f. 3 15 8 2
 Scyrius 3 15 5 4
 Scythia 2 1 3 6
 Semele 3 4 2 4
 Seriphus 1 9 6; 2 4 1
 Sicilia 1 6 2 3; 2 5 10 9
 Siculum mare 1 6 3 12
 Sicyon 2 2 2 7; 3 5 5 5
 Side 1 4 3
 Sidero 1 9 8 3
 Sigeum 1 9 1 5
 Silenus 2 5 4
 Simois 3 12 2 1 et 3
 Sinis 3 16 2
 Sipylus Amphionis f. 3 5 6
 Sipylus urbs 3 5 6 6
 Sirenes 1 3 4, 7 10 2, 9 25
 Sisyphus 1 7 3 3, 8 3; 3 4 3 6,
 10 1 2, 12 6 5
 Smyrna 3 14 4
 Socles 3 8 1 3
 Sol 1 2 2, 9 28 3
 Solymi 2 3 2 2
 Sparte 2 5 7 4; 3 10 3

- Sparti** 3 4 1 4
Spartus canis 3 4 4 6
Spercheus fl. 3 13 4
Sphinx 3 5 8 2
Spio 1 2 7
Staphylus 1 9 16 9
Sternops 1 8 5 2
Sterope Acasti f. 3 13 3 2
Sterope Atlantis f. 3 10 1
Sterope Cephei f. 2 7 3 5
Sterope Pleuronis f. 1 7 7
Sterope Porthaonis f. 1 7 10 2
Steropes 1 2 1
Stesichorus 3 10 3 12
Stheneboea 2 2 1 3; 3 9 1
Sthenelaus Melanis f. 1 8 5 2
Sthenele Acasti f. 3 13 8 4
Sthenele Danai f. 2 1 5 6
Sthenelus Aegypti f. 2 1 5 6
Sthenelus Androgei f. 2 5 9 5
Sthenelus Capanei f. 3 7 2 3, 10
 8 1
Sthenelus Persei f. 2 4 5
Stheno 2 4 2 7
Stratichus 1 9 9 3
Stratonice Pleuronis f. 1 7 7
Stratonice Thespii f. 2 7 8 4
Strophades ins. 1 9 21 7
Strymo 3 12 3 8
Strymon 2 1 2
Strymon fl. 1 3 4; 2 5 10 12; 3
 5 1 3
Stygne 2 1 5 7
Stymphalia palus 2 5 6
Stymphalides aves 2 5 6
Stymphalus Elati f. 3 9 1
Stymphalus Lycaonis f. 3 8 1 3,
 12 6 9
Stymphalus urbs 2 5 6
Styx 1 2 2 et 5
Sylea 3 16 2
Syleus 2 6 3 2
Symplegades 1 9 22
Syria 1 6 3 7; 2 1 3 7; 3 14 3 1

Taenarus 2 5 12 3
Talaus 1 9 13

Talus Atheniensis 3 15 9
Talus Cretensis 1 9 26 3
Tantalus Amphionis f. 3 5 6
Tantalus Niobes p. 3 5 6 1 et 5
Taphii 2 4 6
Taphius 2 4 5 2
Taphus 2 4 5 2
Tartarus 1 1 2, 1 6 3; 2 1 2 3
Tartessus 2 5 10 4
taurus Cretensis 2 5 7 Arcadium
 vastat 2 1 2 2
Taurus 1 9 9
Taygete 3 10 1
Tebrus 3 10 5
Tegea urbs 2 7 3 4; 3 7 5 6 et
 6 2
Tegyrius 3 15 4 2
Telamon 1 8 2 4, 9 16 7; 2 6 4
 3; 3 12 6 7
Telchin 2 1 1 4
Teleboae 2 4 5 2
Teleboas 3 8 1 3
Teledice 2 1 1 4
Telegonus Aegypti rex 2 1 3 8
Telegonus Protei f. 2 5 9 14
Teleon 1 9 16 9
Telephassa 3 1 1 2
Telephi ara 1 8 6 3
Telephus 2 7 4 2; 3 9 1 4
Teles 2 7 8 3
Telesilla 3 5 6 5
Telestes 3 12 5 8
Teleutagoras 2 7 8 4
Tellus 1 1 1, 1 2 1 2
Temenus 2 8 2 5 et 3 3
Tenos ins. 3 15 2
Tereis 3 11 1
Tereus 3 14 8
Terpsichore 1 3 1 2
Terpsicrates 2 7 8 6
Tethys 1 1 3, 1 2 2
Teucer 3 10 8 3, 12 7 3
Teucer Scamandri f. 3 12 1 2
Teucris 3 12 1 2
Teutamias 2 4 4 2
Teuthrania 2 7 4 3
Teuthras 2 7 4 3, 3 9 1 3

- Thalia Gratia 1 3 1 2
 Thalia Musa 1 3 1 2
 Thalpius 3 10 8
 Thamyras 1 3 3
 Thasus ins. 2 5 9 13; 3 1 1 6
 Thasus Neptuni f. 3 1 1 4
 Thaumacus 1 9 16 9
 Thaumas 1 2 6
 Theano Danaï f. 2 1 5 7
 Thebae 1 8 5 3; 2 7 6; 3 4 1 2
 Thebais 1 8 4
 Thebanae mulieres 3 5 2
 Thebani 3 6
 Thebe 3 5 6
 Thelxion 2 1 1 4
 Themis Caeli f. 1 1 3, 1 4 1 3;
 2 5 11 3; 3 13 5
 Themis Ili f. 3 12 2 3
 Themiscyra 2 5 9 7
 Themisto 1 9 2 3
 Therimachus 2 4 11 6, 7 8 8
 Thermodon fl. 1 9 23 2; 2 5 9
 Thermydrae 2 5 11 8
 Thersander 3 7 2 2
 Thersites 1 8 6
 Theseus 1 8 2 3, 9 16 8; 2 5 12
 5, 6 3 4; 3 10 7 4 et 16 1 1
 Thesmophoria 1 5 1 3
 Thespiadae 2 7 6 et 8
 Thespius 2 4 10 et 7 6
 Thesproti 2 7 6; 3 7 5 3
 Thesprotus 3 8 1 2
 Thessalia 1 7 2 3 et 3 3, 9 7
 et 10
 Thessalorum colonia 1 7 5
 Thestalus 2 7 8 9
 Thestiadae 1 8 2 4 et 7
 Thestius 1 7 7 2; 3 10 5 2
 Thetis 1 2 7, 3 5, 9 25 2; 3 5 1
 3, 13 5 1
 Thettalus 2 7 8 9
 Thia 1 1 3
 Thias 3 14 4
 Thiodamas 1 9 19; 2 7 7
 Thoas Icarii f. 3 10 6
 Thoas Lemnius 1 9 17; 3 6 4 2
 Thoon gigas 1 6 2 5
 Thoricum 2 4 7 3
 Thraces 2 5 9 13; 3 4 1 et 15 4 4
 Thracia 1 6 3 11, 9 17; 2 5
 10 11
 Thrasius 2 5 11 6
 Thrasymedes 1 9 9 3
 Threpsippas 2 7 8
 Thriasius campus 3 14 1 4
 Thrinacia 1 9 25 3
 Thyestes 2 4 6 5
 Thymbris 1 4 1 3
 Thyone 3 5 3 3
 Thyreus 1 8 1
 Tigres fl. 1 9 21 6
 Tilphussa fons 3 7 3 3
 Timandra 3 10 6
 Tiphys 1 9 16 7 et 23 1
 Tiphysa 2 7 8 5
 Tiresias 2 4 8 2; 3 6 7 et 7 3 2
 Tiryns 2 2 1 3, 4 4 3, 6 2 2
 Tisamenus 2 8 2 4 et 3 5
 Tisiphone Alcmaeonis f. 3 7 7 3
 Tisiphone Erius 1 1 4
 Titanas 3 8 1 3
 Titanes 1 1 3, 1 2 1 et 2
 Titanides 1 1 3
 Tithonus 2 5 11 9; 3 12 3 8, 14
 3 1
 Tityus 1 4 1 4
 Tlepolemus 2 7 6, 8 2 2
 Tmolus 2 6 3
 Tomi urbs 1 9 24 3
 Torone 2 5 9 13
 Toxeus 1 8 1
 Toxicrate 2 7 8 7
 Trachin 2 7 6 3
 Trachinii 2 7 7 11
 tragici 2 1 3 et 5 14, 2 1 3
 Trapezus 3 8 1 6
 Triops 1 7 4 2
 Triptolemus 1 5 2
 Triton Neptuni f. 1 4 6
 Triton fl. 1 3 6; 3 12 3 4
 Troezen 2 5 12 9; 3 15 7
 Troia 2 5 9 8; 3 12 2 2
 Troilus 3 12 5 7
 Tros 3 12 2

- Tydeus 1 8 5; 3 6 1 3
 Tyndareus 1 9 5; 2 7 3 6; 3 10
 3 4 et 10
 Typhon 1 6 3; 2 5 1 et 11 2 et
 10; 3 5 8 2
 Tyrannus 2 4 5 3
 Tyria Aegypti uxor 2 1 5 6
 Tyro 1 9 8
 Tyrrheni 3 5 3
 Tyrrhenia 1 9 24 5; 2 5 10 8

 Udaeus 3 4 1 5 et 6 7 1
 vellus aureum 1 9 4 et 16
 Venti 1 2 4
 Venus 1 3 1 et 3, 9 17 et 25; 3
 14 3 2, 4 2
 Vesta 1 1 5
 Ulysses 3 10 6, 8 1, 9 1, 13 8 2
 Urania Musa 1 3 1 2
 Uranus v. Caelus

 Ursa 3 8 2 5
 Vulcanns 1 3 5 et 6, 6 2 2, 9 23
 3; 2 5 10 10
 vulpes 2 4 6 7
 vultur 2 5 11 2

 Xanthippe 1 7 7
 Xanthippus 1 8 5 2
 Xanthis 2 7 8 4
 Xanthus equus 3 13 5 4
 Xenodamus 3 11 1
 Xenodice Minois f. 3 1 2 5
 Xenodice Sylei f. 2 6 3 2
 Xuthus 1 7 3; 3 15 1 3

 Zelus 1 2 4
 Zetes 1 9 16 7 et 21 5; 3 15 2 1
 Zethus 3 5 5 4, 10 1 3
 Zeuxippe 3 14 8
-

